

«መጻሕፍተ ብሉይት»

፫ቱ

እሱ እሙንቱ

❖ ኦሪት ዘሌዋውያን

❖ ኦሪት ዘኑልቀኦ

❖ ኦሪት ዘዳግም

አንድምታ ትርጓሜ

አሳታሚ :: - ትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅት

፲፱፻፺፱ ዓ.ም

አዲስ አበባ::

አዲስ አበባ

፲፱፻፺፱ ዓ.ም

መግለጫ

«መጻሕፍት አምላካውያት»

ልዑል እግዚአብሔር ቅዱሳት መጻሕፍትን «እንዲህ ብለህ ጻፍ! እንዲህ ብለህ ተናገር» እያለ ድምጹን እያሰማ ፣ በራዕይ እየገለጠ ፣ በልቡና እየቀረጸ እንዲጻፉ በማድረግ፣ «መጻሕፍት አምላካውያት» ተብለዋል። (ዘፀ ፱፻፳፮፣ ዘዳ. ፱፻፺፯፣ ኢሳ. ፳፣ ፩፣ ፍትሐ ነገሥት አንቀጽ ፪)

በመሆኑም በቅድሚያ ወደ ሀገራችን የገቡና በሀገራችን ቋንቋ በግእዝ የተተረጎሙ መጀመሪያዎቹ የኦሪት መጻሕፍት እንደሆኑ በቃልም በጽሑፍም የተረጋገጠ ነው ፤ እነዚህም መጻሕፍት ፡- አምስቱ ብሔረ ኦሪት ተብለው ይጠራሉ፤ ብሔረ ኦሪት ሲባልም አንቀጽ ኦሪት፣ ወይም አንቀጽ ሕግ ለማለት እንደሆነ ግልጥ ነው ፤ አምስቱ ብሔረ ኦሪት የሚባሉትም ከዘልደት እስከ ዘዳግም ያሉት መጻሕፍት ናቸው፤ ሁሉም በነቢዩ ሙሴ የተጻፉ መሆናቸው በቤተ አይሁድና በቤተ እስራኤል ይታመናል።

ከዘፀአት እስከ ዘዳግም ሕግ ያሉት አራቱ መጻሕፍት በአንድ ሺህ አምስት መቶ /፩ሺህ፳፻/ ቅድመ ልደተ ክርስቶስ ገደማ እስራኤል ከግብጽ ከወጡበት ጊዜ ጀምሮ ሙሴ እስካረፈበት ዘመን ድረስ በአርባው ዓመታት ውስጥ የተነገሩና የተጻፉ ናቸው፤ መጀመሪያው መጽሐፍ ኦሪት ዘልደት /ዘፍጥረት/ ግን የተነገረ ከዚያ በፊት ሲሆን የተጻፈውም እንደ ሌሎቹ መጻሕፍት በሙሴ እንደሆነ ከጥንት ጀምሮ ይታመናል።

ከክርስትና በፊት በእነዚህ መጻሕፍት ውስጥ ያለው የአምልኮት ሥርዐትና የመሥዋዕት አቀራረብ፣ የሰንበት አካባቢና የመሰለው ሁሉ በሀገራችን ተሠርቶበታል፤ ከክርስትናውም በኋላ አምስቱ መጻሕፍት ለሐዲስ ኪዳን ትንቢትና ታሪክ ፣ አምሳልና መርገፍ እንደ መሆናቸው ከመሥዋዕቱና ከሥርዐተ አምልኮቱ በቀር ሃይማኖታዊና ሥነ ምግባራዊ ሕጎችና ትእዛዛቸው ፣ እንደዚሁም ትምህርታቸው ዛሬም እንደ ተጠበቀ ነው።

አምስቱ ብሔረ ኦሪት ከሚለው ስያሜ ሌላ «ስምንቱ ብሔረ ኦሪት» የሚሉ ስያሜዎች በቤተ ክርስቲያናችን አለ ፤ ስያሜው የተወ

www.ethiopianorthodox.org

ረሰው ከሰብዓ ሊቃናት ነው፤ ይኸውም የኢያሱ ፣ የመሳፍንትና የሩት መጻሕፍት በአምስቱ መጻሕፍት መሥሴ ላይ ተደምረው ነው።

ከዚህም የተነሳ በቤተ ክርስቲያናችን ትውፊት ሦስቱ መጻሕፍት ማለትም ኦሪት ዘኢያሱ፣ ኦሪት ዘመሳፍንት፣ ኦሪት ዘሩት ተብለው ይጠራሉ፤ ነገር ግን ሦስቱ መጻሕፍት የታሪክ መጻሕፍት እንጂ እንደ አምስቱ መጻሕፍት መሥሴ የኦሪት ወይም የሕግ መጻሕፍት አይደሉም፤ በዚህ ይዘት ኦሪት ዘኢያሱ ሲባል መጽሐፍ ዘኢያሱ ወይም መጽሐፈ ኢያሱ ለማለት እንደሆነ ግልጽ ነው።

ሦስቱ ከአምስቱ ጋር ተደምረው ስምንቱ ብሔረ ኦሪት መባላቸው ግን አይሁድ ከአምስቱ መጻሕፍት መሥሴ ቀጥሎ እነዚህን ሦስት መጻሕፍት ተቀብለው ስለያዟቸው እና የታሪክ ይዘታቸውም ከአምስቱ የመሥሴ መጻሕፍት ታሪክ ጋር ተከታታይነት ስላላቸው ነው፤ እግዚአብሔር ለአብርሃምና ለዘሩ የሰጣቸው ተስፋ ከግብፅ ምድር የእስራኤል መውጣት ብቻ አልነበረም፤ የተስፋው ፍጻሜ ከግብጽ ወጥተው ወደ ከነዓን መግባታቸው ነበር / ዘፍ. ፲፪ ፣ ፪ - ፫ ፣ ፲፭ ፣ ፲፰ - ፳፩ / ከግብጽ ባርነት ነጻ መውጣትም ምድረ ርስትን ከመውረስ ተነጥሎ አይታይም፤ በመሆኑም መጽሐፈ ኢያሱ ምድረ ርስት ለነገደ እስራኤል እንዴት እንደ ተከፈለች ስለሚያብራራ የርስቱንም አከፋፈልና አመዳደብ ሥርዐት ስለሚናገር ከመጻሕፍት መሥሴ ጋር ተያይዞ በመክብብ ስምንቱ ብሔረ ኦሪት ተብሏል።

የመጽሐፈ መሳፍንትና የመጽሐፈ ሩት ታሪክም አምስቱ መጻሕፍት መሥሴ እንደተጻፉበት ዘመን የእስራኤል ልጆች ንጉሥ ሳያነግሡ እግዚአብሔር አምላካቸውን ንጉሣቸው አድርገው ይኖሩ በነበረበት ዘመን / መሳ. ፲፰ ፣ ፩ ፣ ሩት ፩ ፣ ፩ / ስለተፈጸመ እንደ መጽሐፈ ኢያሱ ከአምስቱ መጻሕፍት ኦሪት ተደምረው ስምንቱ ብሔረ ኦሪት ወይም ስምንቱ መጻሕፍት ተብለዋል።

✠ **ዘሌዋውያን**

ኦሪት ዘሌዋውያን አምስቱን የመሥዋዕት ዐይነቶች / ዘሌዋ. ምዕ. ፩ ፣ ፭ / ሥርዐተ ክህነትን፣ የተቀደሱ በዓላትንና የተለያዩ ሕጎችን ያስረዳል።

✠ **ዘጉልቀ**

ኦሪት ዘጉልቀ እስራኤል ወደ ተስፋይቱ ሀገራቸው ለመግባት አርባ ዓመታት በሲና ምድረ በዳ መንከራተታቸውን፣ አንድ ጊዜ በሲና፣

/ምዕ. ፳/ ሁለተኛ ጊዜ በሞአብ ሜዳ / ምዕ. ፳፮/ መቆጠራቸውንና ከሃያ ፃምት ህይወት በላይ ያለው እስራኤላዊ ሁሉ ከኢያሱና ከካሌብ በቀር ወደ ተስፋቅ ሀገር /ምድር/ እንዳይገባ በእግዚአብሔር መወሰንን ይናገራል። / ምዕ. ፲፬ ፣ ፳፻ - ፴/።

✠ **ዘዳግም**

አፅት ዘዳግም ከሞአቅ የወጡት ከሃያ ዓመት በላይ የነበሩት አባቶች በምድረ በጻ ከሞቱ በኋላ ወደ ከነዓን እንዲገቡ ለተፈቀደላቸው ወሳኝ፣ መሥሴ በሦስቱ መጻሕፍት በዘፀአት፣ በዘሌዋውያንና በዙፊቱ የተመዘገበውን ታሪክ ሕግና ትዕዛዝ ከማስጠንቀቂያ ጋር በድጋሚ መናገሩን የሚያስረዳ መጽሐፍ ነው፤ የመሥሴን ሞትና በመሥሴ ፋንታ የአመራሩን ኃላፊነት ኢያሱ መረከቡንም ይገልጻል። (ምዕ. ፴፬ ፣ ፳)።

ይሁን እንጂ ከብሉይት ቅዱሳት መጻሕፍት ፡-

፩. ትንቢተ ኢሳይያስ፣ ፪. ትንቢተ ኤርምያስ፣ ፫. ትንቢተ ዳንኤልና አሥራ ሁለቱ ደቂቅ ነቢያት፣ ፬. መጽሐፈ ጦቢት ፭. መጽሐፈ ዮዲት ፣ ፮. መጽሐፈ አስቴር ፣ ፯. መጽሐፈ ኢዮብ፤ ከቀድሞ አባቶች ሲወርድ ሲዋረድ በቆየው የአንድምታ ትርጓሜ በቅደም ተከተል በትንሣኤ ማሳተሚያ ድርጅታችን አሳታሚነት ታትመው እንዲወጡ እና በተከታታይም ቀሪዎቹ የብሉይት መጻሕፍት አንድምታ ትርጓሜ በቀጣይነት እየታተሙ ለሚያስተምሩ መምህራን፣ ለሚማሩ ደቀ መዛሙርት የአባቶችን እምነትና ታሪክ ማወቅ ለሚፈልጉ ምእመናን እየታተሙ እንዲከፋፈሉ በገባነው ቃል መሠረት ሦስቱ መጻሕፍት መሥሴ ማለትም ኦሪት ዘሌዋውያን ዘጉልቀ እና ዘዳግም በአንድምታ ትርጓሜ ታትመው መቅረባቸውን ስናበስር መንፈሳዊ ደስታ ይሰማናል።

ቀሪዎቹም የመጻሕፍት ብሉይት አንድምታ ትርጓሜ በቅደም ተከተል ተዘጋጅተውና ታትመው ለመፍቀርያን መጻሕፍት እንደሚቀርቡ እምነታችን ጽኑ እንደ ነው ልዑል እግዚአብሔርንም «ወይኩን ፈቃድክ» እያልን እንለምነዋለን።

«በስመ እግዚአብሔር ፡ መሐሪ ፡ ወመስተሣህል »

አባ ጳውሎስ

ፓትርያርክ፣ ርዕሰ ሊቃና ጳጳሳት ዘኢትዮጵያ ፣ ሊቀ ጳጳስ ዘአክሱም፣ ወዕጩን ዘመንበረ ተክለ ሃይማኖት አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ ፲፱፻፲፰ ዓ.ም

ማ ወ ጫ	ገጽ
1. ኦሪት ዘሌዋውያን	፩ - ፻፳፭
2. ኦሪት ዘኅልዋላ	፩ - ፪፻፲፮
3. ኦሪት ዘዳግም	፩ - ፻፺

መቅደም

ዜና ዘሌዋውያን ሲል ነው ፤ የኦሪትን ትርጓሜ በኦሪት ዘል ደት ተናግሯል፤ በሌዊ ሌዋውያን ተብለዋል፤ የሌዋውያንን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፤ ሌዋውያን ሲሠሩት የሚገባቸውን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ይህ ነው፤ ሌዋውያን የሚላቸው እንደ ቀሳውስት እንደ ዲያቆናት ያሉትን ነው፤ ይህ አርአስት ነው፤ ይህንም አርአስት ፫፻ት ለመጻሕፍት አርአስት ሲሰጡ ሰጥተውታል እሱ ግን ነገሩን “ወጸውያ እግዚአብሔር ለሙሴ ብሎ” ይጀምራል።

ምዕራፍ ፩

፩፤ ወጸውያ እግዚአብሔር ለሙሴ ወተናገሮ እምውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

እግዚአብሔር ሙሴን ጠርቶ በደብተራ ኦሪት ውስጥ ተነጋገረው፤ እስካሁን እንደ መቃረቢያ ያለች የራሱ ድንኳን ነበረችው፤ በዚያች ይነጋገረው ነበር፤ አሁን ግን በደገኛዬቱ በደብተራ ኦሪት ይነጋገረዋል፤

፪፤ ወይቤሎ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወአይድያሙ፤

ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ ተነጋገረው፤

እመቦ ብእሲ እምኔክሙ ዘክብአ መባእ ለእግዚአብሔር እምእንስሳ፤ ከናንተ ለእግዚአብሔር ከእንስሳ ወገን መባ የሚያገባ ቢኖር፤

ወእምአልሕምት ወእምአባግዕ ታብ ውኡ መባእክሙ፤

እንስሳ ያለውን ይተረትራል፤ ከላም ከበግ ወገን መባችሁን ታገባላችሁ፤

፫፤ ለእመ ለሠዊዕ መባኡ እምአልሕምት ተባዕተ ንጹሐ ያመጽእ ገበ ጥገተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ያምጽእ ሲል ነው፤ በኦሪት ካልአይ አንቀጽ ትእዛዝ እየሆነ ይፈታልና፤ አስተውል፤ እስካሁን የሚያገቡት መባ ለመሥዋዕት አልነበረም፤ እንግዲህ ወዲህ የሚያመጡት ግን ለመሥዋዕት ነውና ለሠዊዕ አለ፤ የሚያገቡት መባ ለመሥዋዕት ከሆነ ከላም ወገን ቀንዱ ያልከረከረውን፤ ጥፍሩ ያልዘረከረውን፤ ጠጉሩ ያላረረውን ፤ አጥራቂ ያይደለ

ውን ወይፈኑን ወደ ደብተራ ኦሪት ያቅርብ፤

ወያብውሉ ሥጥወ ቅድመ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ወደ እንዲቀበለው አድርጎ ያቅርበው ነውር የሌለው ከሆነ እግዚአብሔር ይቀበለዋልና፤

፬፤ ወያብውሉ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለገዝቱ ላሕም ዘእምጽአ ለሠዊዕ ከመ ይሠጠም ወያብተሥሪ ሎቱ ኃጢአቱ በእንቲአሁ፤

እግዚአብሔር ይቀበለው ዘንድ ኃጢአቱንም በሱ ምክንያት ያስተሠርይለት ዘንድ ሊሠዋው ያመጣው ሰው በላሙ ላይ እጁን ይጫንበት፤ ኃጢአቱ ባንተ ምክንያት ይሠረይልኛል ሲል፤ አንድም ሊቀ ካህናቱ እጁን ይጫንበት፤ የዚህ ሰው ኃጢአቱ ባንተ ምክንያት ይሠረያል ሲል፤

፭፤ ወይጠብሕም ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር፤

ላሙን በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት ማለት በቤተ እግዚአብሔር ይሠጧት፤

ወያመጽኡ ደቂቀ አሮን ደም ለሊሆሙ ካህናት ወይክዕውም ላዕለ

ምሥዋዕ ዓውዶ ገብ ፕጎተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ከአሮን የተወለዱ ካህናትም ራሳቸው ደሙን አምጥተው በደብተራ ኦሪት ደጅ ባለ በምሥዋዕ ዙሪያ ይረብርቡት (ይርጩት)፤ ያቀረቡትን ለሊሆሙ አላቸው፤

፮፤ ወይጠብሕም ወይፈልጡ መለ ያልይሁ ዘዘዘአሁ፤

አርደው አዋራርደው ብልቱን በየዘርፉ ይለዩት፤

፯፤ ወይወድዩ እሳተ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ ወይዌጥሑ ዕፀወ ላዕለ እሳት፤

ከአሮን የተወለዱ ካህናትም ከመሠዊያው ላይ እሳት አንድደው በእሳቱም ላይ እንጨት ረብርበው፤

፰፤ ወይዌጥሑ ደቂቀ አሮን ካህናት ገዝተ ዘገመዱ ርእሲ ወስብሒኒ ላዕለ ዕፀው ዘላዕለ እሳት ዘዲበ ምሥዋዕ፤

የአሮን ልጆች ካህናትም ያረዱትን ያወራረዱትን ራሱንም ስቡንም በመሠዊያው በነደደው እሳት ባለው እንጨት ላይ ይረብርቡት፤

፱፤ ወንዋዩ ውስጡ ወእገሪሁ የሐፀቡ በማይ ወይወዲ ካህን ኩሎ ዲበ ምሥዋዕ፤

ሆድ ዕቃውንና ሰኩናውን በውሃ ይጠቡት፤ ካህኑ ሁሉንም በምሥዋዕ ላይ ያድርግ፤

መሥዋዕት ውእቱ ወቀርባን ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

ይኸውም እግዚአብሔር ወደ የሚቀበለው መሥዋዕት ቀርባን ነው፤

፲፤ ወእመሰ እምአባግዕ ውእቱ መባሉ ለእግዚአብሔር እመኒ በግዕ ወእመኒ መሐስዕ ለሠዊዕ ተባዕተንጹሐ ያመጽኡ፤

ለእግዚአብሔር የሚቀርበው መሥዋዕት ግን ከበግ ወገን ቢሆን ሙክትም ጠባትም ቢሆን ነውር የሌለበት ተባት አምጥተው፤

፲፩፤ ወይጠብሕም በገቡ ምሥዋዕ ዘመንገለ መስዕ ቅድመ እግዚአብሔር፤

በመስዕ በኩል ባለ በምሥዋዕ አጠገብ በእግዚአብሔር ፊት ይረዱት፤

ወይክዕዉ ደም ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ፤

የአሮን ልጆች ካህናቱም ደሙን ተቀብለው በመሠዊያው ዙርያ ይርጩት፤

፲፪፤ ወይመትርዎ ካህናት በበመ ለያልይሁ ርእሲ ወስብሒኒ ወይዌ ጥሕም ላዕለ ዕፀው ዘዲበ እሳት ዘላዕለ ምሥዋዕ፤

ካህናቱም ራሱንም ስቡንም በየብልቱ ለይተው በመሠዊያው አጠገብ በነደደው እሳት ባለው እንጨት ላይ ይረብርቡት፤

፲፫፤ ወንዋዩ ውስጡ ወእገሪሁ የሐፀቡ በማይ ወያመጽኡ ካህን ኩሎ ወያብብሮ ላዕለ ምሥዋዕ፤

ሆድ ዕቃውን፤ ሰኩናውን በውሀ ይጠቡት፤ ካህኑም የታጠበውን ሁሉ አምጥቶ ከምሥዋዕ ላይ ያድርገው፤

ለቀርባን መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ወደ የሚቀበለው መሥዋዕት ቀርባን ነውና ራሱ ይሠዋ አለ፤ መካነ ራስ አእምሮ ነው፤ አውቃችሁ ኃጢአት አትሥሩ፤ ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል፤ ስቡ ይሠዋ ማለቱ ስብ ትርፍ ነው፤ ከሕገ እግዚአብሔር ትርፍ የምትሆን ኃጢአት አትሥሩ

ሲል መላው አካሉ ይሠዋ ማለቱ በሕዋሳታችሁ ሁሉ ኃጢአት አትሥሩ፤ ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላ ችጋላሁ ሲል፤

፲፬፤ ወእመሰ እምአዕዋፍ ያበውእ መሥዋዕቶ ቍርባን ለእግዚአብሔር፤ ለእግዚአብሔር የሚያቀርበው መሥዋዕት ከአዕዋፍ ወገን ቢሆን ግን፤

ያመጽእ እመ አኮ እማዕነት ወእመ አኮ እምርግብ ቍርባ፤

አዕዋፍ ያለውን ይተረትራል፤ ሁለት ርግብ፤ ቢታጣ ሁለት ዋናስ ያምጣ ፤ አንድም ሁለት ርግብ ሁለት ዋናስ ቢታጣ፤ አንድ ርግብ አንድ ዋናስ ያምጣ፤

፲፭፤ ወያመጽእ ካህን ጎብ ምሥዋዕ ወይመትር ከሥዶ ወያኑብሮ ላዕለ ምሥዋዕ፤

ለእግዚአብሔር ያቀረበው መሥዋዕት ከዋናስም ከርግብ ወገንም ቢሆን ካህኑ ተቀብሎ ወደ ምሥዋዕ ወስዶ አንገቱን ገዝግዞ በመሠዊያው ላይ ያነረው፤ አንድም እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ሰው ወደ መሠዊያው አቅርቦ አንገቱን ይገዝግዛው፤

ወያንጸፈጽፍ ደሞ ጎብ መንበረ ምሥዋዕ፤

ደሙን ከመሠዊያው እግር ያንጠፍጥፈው፤

፲፮፤ ወያሴስል ንዋየ ውስጡ ምስለ ፀጉሩ ወያኑብሮ በገቦ ምሥዋዕ ዘመንገል ጽባሒሁ ጎብ መንበረ ሐመድ፤

ሆድ ዕቃውን ግን ከጠጉሩ ጋራ አመድ በሚፈሰበት ዐዘቅት በመሠዊያው አጠገብ በምሥራቅ በኩል ያፍስሰው፤

፲፯፤ ወይሰብሮ እምክነፊሁ ወኢ ይመትሮ፤

አንገቱን ቆልምም ከክንፉ ያገናኘው እንጂ ጨርሶ አይቀረጠው፤

ወያኑብሮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ በዲቦ ዕፀው ዘላዕለ እሳት፤

በምሥዋዕ አጠገብ በነደደው እሳት ባለው እንጨት ላይ አድርጎ ያቃጥለው፤

ቍርባን ዘመሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

ይኸውም እግዚአብሔር ወዶ የሚቀበለው በጎ መሥዋዕት ቍርባን ነው፤ ይህም ምሳሌ ነው፤ ዋናስ የኦሪት፤ ርግብ የወንጌል፤ ዋናስ የሚገኝ በምድረ በዳ ነው ፤ ኦሪትም የተ

ሠራች በምድረ በዳ ነውና፤ ርግብ የምትገኝ በቤተ ክርስቲያን ነው ፤ ወንጌልም መሠራቷ በቤተ ክርስቲያን ነውና ፤ አንድም ሥርየት በወንጌል ተፈጸመ ሲል ርግብን አንገቱን ገዝግዞ ይተወው፤ አይቀረጠው ማለቱ በኦሪት ፍጹም ሥርየት አልተወጠምና ፤ ክንፉን አይስበረው ማለቱ፤ የሁለቱን ወንበዴዎች ጭን ጭናቸውን ሲሰብሯቸው የጌታን አልሰበሩትምና ።

ምዕራፍ ፪

፩፤ ወእመሰ ህየንተ ነፍስ ቍርባን ወመሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ያመጽእ ሥንዳሌ ይኩን ቍርባን፤

ዋናስ ርግብ ቢታጣ ግን ስለላም ፈንታ የሚሠዋው የእህል መሥዋዕትም ቢሆን ለእግዚአብሔር የሚቀርበው የተፈተገ ፍሬያማ ሥንዴ ይሁን ፤ ባቂላ ዐተር ሽንብራ አይሁን፤

ወይክው ላዕሌሁ ቅብዓ ወይወዲ ዲቤሁ ስሒን፤

የሚጤስ ነውና በዘይት የታበቀ ቁንዶ በርበሬ ይጨምርበት፤ አንድም ነጭ ዕጣን ይጨምርበት፤

፪፤ ወይወስድ ጎብ ደቂቀ አርን ካህናት፤

ከአርን ወደ ተወለዱ ካህናትም ይውሰደው፤

ወይዘገን እምኔሁ ካህን ምልዓ ሕፍነ እምሥንዳሌ ምስለ ቅብዑ ወኩሳ ስሒን፤

እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ሰው በዘሆነት፤ በተንዶ በርበሬ ከታሸው ስንዴ እጅ ያህል ቁርሶ ያጠሰሰ፤

ወይወድዮ ለተገዛር ላዕለ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ የሚሆን መሥዋዕት ነውና (ለመታሰቢያ ሊሆን) ካህኑ በመሠዊያው ላይ ያነረው፤

፫፤ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለአርን ወለደቂቀ ቅዱስ ለቅዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር፤

“እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔርና እመሥዋዕት አንድ ወገን፤” ለእግዚአብሔር ከቀረበው ከተለየው መሥዋዕት የቀረው ከሕዝቡ ለተለዩ ለአርን ልጆችና ለአርን ነውና፤

፬፤ ወእመሰ አባእከ ቍርባን ለመሥዋዕት ብሱሰ በእቱን ጎብት ሥንዳሌ ናዕተ ልውሰ በቅብዕ፤

ለመሥዋዕት የምታቀርበው በዘይት የታበቀ የተለወሰ ድፎ ቂጣ ቢሆን ግን፤

፩፤ ወለእመ መሥዋዕተ ቴጉን ቊርባንክ ሥንዳሌ ልውሰ በቅብዕ፤ ወናዕተ ይኩን፤

ቊርባንህም በብረት ምጣድ የበሰለ (የተጋገረ) መሥዋዕት ቢሆን በዘይት የተለወሰ የስንዴ ቂጣ ይሁን፤

፮፤ ወትፊትቶ፤

ፈትተህ (ቈርሰህ) አጢሰው፤ አንድም ሾና ይሁን፤

ወትክዑ ላዕሌሁ ቅብዕ፤

ለእግዚአብሔር የሚጤስ ነውና፤ ዘይት ጨምርበት፤

፯፤ ወለእመ ብሱል በመቅጹት መሥዋዕትክ ሥንዳሌ በቅብዕ ይትገበር፤

በምንቸት የተቀቀለ (የበሰለ) መንካኮ (ገንፎም) ቢሆን በዘይት የተለወሰ ይሁን፤ አንድም ቆንጥረህ አጢሰለት፤

፰፤ ወታመጽእ መሥዋዕተክ ዘገበርክ እምዘንቱ ለእግዚአብሔር ወያቀርቦ ካህን ጎበ ምሥዋዕ፤

ለእግዚአብሔር ካዘጋጀኸው ከዚህ መሥዋዕትህ ወደ ካህኑ አምጣ፤ ካህኑም ወደ መሠዊያው ያቅርበው፤

፱፤ ወይነሥእ ካህን እመሥዋዕት ለተገዛር ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ፤

እግዚአብሔርን ሲያገለግል የተሾመው ሰው ወደመሠዊያው አቅርቦ ለመታሰቢያ የሚሆነውን በመሠዊያው ላይ ያጉረው፤

መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው ሆኖ የሚቀርብ መሥዋዕት ነውና፤

፲፤ ወዘተርፈ እመሥዋዕት ለእርን ወለደቂቁ ቅዱስ ለቅዱሳን እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር፤

“እመሥዋዕትና እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ዘተርፈና ቅዱስ አንድ ወገን” ለእግዚአብሔር ከቀረበው መሥዋዕት የቀረው ከሕዝቡ ለተለዩ ለእርንና ለልጆቹ ነው፤

፲፩፤ ወኩሎ ዘታመጽኡ ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ኢትገበሩ ብሔሉ እምኩሎ ብሔሉ፤

ለእግዚአብሔር ለመሠዋት የምታመጡትን ሁሉ ከመጻጻ አታድርጉ፤

ወእምኩሎ መዓር ኢታምጽኡ ለሠዊዕ ለእግዚአብሔር ለቊርባን፤

ለቊርባን ሲሆን ለእግዚአብሔር ለመሥዋዕት ከመዓር ወገን አታምጡ፤ መጻጸውን አትሠው ማለቱ መጻጻ የቆየ ነው፤ የዘገየ ኃጢአት አትሥሩ ሲል (ኃጢአት አይዘገይባችሁ ሲል ነው)፤ መዓር አታቅርቡ ማለቱም ንህብ የማትቀስመው የላትም፤ እናንተም ዘመደ ጎጣውእን አትሥሩ፤ ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ነው፤

፲፪፤ ወባሕቱ ለዓሥራት ታበውኡ እምኔሁ ለእግዚአብሔር፤

ነገር ግን ከሱ ለእግዚአብሔር ከዓሥር አንዱን አግቡ፤

እስመ ለመሥዋዕትህ ኢትሠውዑ እምኔሁ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር በጎ አድርጎ ሲቀበለው ከሱ አትሠውምና ከዓሥር አንዱን አግቡ፤

፲፫፤ ወኩሎ ቊርባን መሥዋዕትክሙ በዔው ይትገበር ወኢይት ኃደግ ዔው እንዘ ትሠውዑ ለእግዚአብሔር ውስተ ኩሎ ቊርባን ክሙ ትወድዩ ዔው፤

“ወኩሎ ቊርባን መሥዋዕት ክሙ በዔው ይተገበርና ውስተ ኩሎ ቊርባንክሙ ትወድዩ ዔው ያለው አንድ ወገን ነው”

መሥዋዕት አድርጋችሁ በምታቀርቡት ሁሉ ጨው ጨምሩበት፤ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ከሆነ «ያለጨው አይቀርብምና ጨው የሌለበት አልጫይባለል» እናንተም አልጫኃጢአት አትሥሩ፤ ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ነው፤

፲፬፤ ወእመሰ አባእከ መሥዋዕተ እምቀዳሜ እክልከ ለእግዚአብሔር ሐዲስ ቅልወ ንጹሐ ወልቱመ፤

መጀመሪያ ከደረሰው እህልህ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቀርባለሁ ብትል ግን የተለቀመ የተፈተገ አዲስ እህል ይሁን፤

፲፭፤ ወታበውእ መሥዋዕተ እምቀዳሜ እክልከ ወትክዑ ላዕሌሁ ቅብዓ ወትወዲ ላዕሌሁ ስሒን፤

መጀመሪያ ከደረሰው እህልህ ለመሥዋዕት አቅርቦህ ቊርባን በርበሬ፤ አንድም ነጭ ዕጣን ጨምርበት፤

ወያበውያ ካህን ለውእቱ እክልምሰለ ቅብዑ ወኩሎ ስሒኑ ለተገዛር፤

እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ሰው በዘይትና በቀኝደ በርበሬ የተለወሰውን መሥዋዕት ተቀብሎ ለመታ ሰቢያ ሊሆን ያቅርበው፤

መሥዋዕት ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር የሚጤስ መሥዋዕት ነውና ።

ምዕራፍ ፫ ጉባኤ

፩፤ ወእመሰ መሥዋዕተ መድኃኒት ውእቱ ቀርባኑ ለእግዚአብሔር ፤

ከአባር ከቸነፈር የሚድኑበት ስለሆነ መሥዋዕተ መድኃኒት አለው ድኅነት የሚገኝ በት የእግዚአብሔር መሥዋዕቱ ቢሆን ግን፤

ለእመ አምላክህምት አምጽኦ እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ለያምጽኦ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ያቀረበው ከላም ወገን ቢሆን ወንድም ቢሆን እንስትም ብትሆን ቀንዱ ያልከረከረውን ጥፍሩ ያልከረከረውን ጠጉሩ ያላረረውን «አጥራቂ ያይደለውን» ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤

፪፤ ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሱ፤ የሚሠዋው ሰው እጁን በላሙ ራስ ላይ ይጫንበት ኃጢአቱ ባንተ ምክንያት ይሠረያል ሲል ፤

ወይጠብሕም ንበ ጥንተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ካህናት ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ፤

በደብተራ አሪት ደጅ ሠውተው ከአሮን የተወለዱ ካህናት ደሙን ተቀብለው በመሠዊያው ዙሪያ ይረብርቡት፤ ይርጩት ፤

፫፤ ወያበውኡ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቀርባኑ ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብሰ ለከርሡ ወኩሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ፤

ድኅነት ከሚገኝበት መሥዋዕት ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሞራውን በሆዱ ውስጥ ያለውን ስቡንም ለእግዚአብሔር ቀርባን አድርገው ያቅርቡ ፤

፬፤ ወክልኤሆን ኩልያቶ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ዘውስተ ፀራኢቱ ወክብዶ እንተ ትንዕስ ምስለ ኩልያቲሁ ያመጽኡ ፤

ሁለቱን ኩላሊቱን በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስቡን

ለምለም ጉብቱን ከኩላሊቱ ጋራ አንድ አድርገው ያቅርቡ፤

፭፤ ወያበውኡ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ ዲበ ዕፀው ዘላዕለ እሳት፤ ከአሮን የተወለዱ ካህናት ከመሠዊያው እሳት ባለው እንጨት ላይ ያኑሩት ፤

መሥዋዕት ውእቱ መዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

በጎ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት ነውና ፤

፮፤ ወእመሰ አምአባግዕ ቀርባኑ ወመሥዋዕተ መድኃኒቱ ለእግዚአብሔር፤

የእግዚአብሔር ድኅነት የሚገኝበት መሥዋዕት ከበግ ወገን ቢሆን ፤

እመኒ ተባዕተ ፤ ወእመኒ አንስተ ንጹሐ ያመጽኦ ፤

ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ቀንዱ ያልከረከረውን ጥፍሩ ያልከረከረውን ጠጉሩ ያላረረውን ያቅርብ ፤

፯፤ ወእመሰ መሐስዕ አባግዕ ቀርባኑ ያመጽኦ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበው መሥዋዕት የበግ ጠቦት ቢሆን ግን፤

፭፤ ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ቀርባኑ ፤

የሚሠዋው ሰው እጁን በበጉ ራስ ላይ ያኑር ፤ ኃጢአቱ ባንተ ምክንያት ይሠረያል ሲል፤

ወይጠብሐ ንበ ጥንተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደቂቀ አሮን ካህናት ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ፤

በደብተራ አሪት ደጅ ይሠዋው፤ ከአሮን የተወለዱ ካህናትም ደሙን ተቀብለው በመሠዊያው ዙሪያ ይርጩት፤

፱፤ ወይነሥእ እመሥዋዕተ መድኃኒት ቀርባኑ ለእግዚአብሔር ፤

ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ቀርባን አድርጎ ቢያቀርብ፤

ስብሐ ወሐቋሁ ፍጹመ ምስለ ስመጢሁ ይመትሮ ወኩሎ ስብሐ ዘይገለብሰ ለከርሡ ወኩሎ ስብሐ ዘውስተ ከርሡ ፤

ስቡን ዳሌውን ከሸንጡ ጋራ ይለዩው፤ ከሆድ ዕቃው ውስጥም የሚገኘውን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሞራውን ሁሉ ይለዩው ፤

፲፤ ወክልኤሆን ኩልያቲሁ ወስብሐ ዘጸራዲቱ ወክብዶ እንተ ትንዕስ ምስለ ኩልያቲሁ ይመትሮ፤

ሁለቱን ኩላሊቱን ከጭቅ ናው የሚገኘውን ስቡን ግል ግል ጉብቱን ከሁለቱ ኩላሊት ጋራ ይለዩው ፤ «ሐተታ» ሐሞት ያለ በጉብት ነው፤ ቍጣም የሚነቃ ከሐሞት ነው፤ ከሰውነታችሁ አንቅታ ችሁ ተቆጥታችሁ ኃጢአት አትሥሩ ፤ ኃጢአት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ነው ፤ «ኩላሊት ነቅዓ ሐልዮ ነው ከልባችሁ አንቅታችሁ ኃጢአት አትሥሩ ሲል መሥዋዕት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል፤ ዳሌ ከጭቅናው ጋር የተያያዘ ነው፤ ነቅዓ ዘርም ነው፤ ከሰውነታችሁ አንቅታችሁ መላልሳችሁ ኃጢአት አትሥሩ፤ መሥዋዕት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ፤ ሽንጥ ከሰውነት ጋር የተያያዘ ነው «አስተጋባኢም ነው» በሕዋሳታችሁ ሁሉ ኃጢአት አትሥሩ ሲል መሥዋዕት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ይህን ሁሉ ለይቶ ያጠሰው አለ ፤

፲፩፤ ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ፤ ቍርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር የሚቀርብ ቍርባን ነውና ፤ ካህኑ በመሠዊያው ላይ ያነረው ፤

፲፪፤ ወእመሰ እምአጣሊ ቍርባን ለእግዚአብሔር ወያመጽእ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርበው መሥዋዕት ከፍየል ወገን ቢሆን ግን ፤

፲፫፤ ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ፤

የሚሠዋው ሰው እጁን በራሱ ላይ ያድርግ፤ ኃጢአቱ ባንተ ይሠረያል ሲል፤

ወይጠብህም ቅድመ እግዚአብሔር ንብ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይክዕዉ ደሞ ደቂቀ አሮን ላዕለ ምሥዋዕ በዓውዱ ፤

ልዩ በሆነች በደብተራ ኦሪት ደጅ በእግዚአብሔር ፊት ይሠዉት ከአሮን የተወለዱ ካህናትም ደሙን ተቀብለው በመሠዊያው ዙሪያ ይርጩት፤

፲፬፤ ወይነሥእ እምኔሁ ቍርባን ለእግዚአብሔር ስብሐ ዘይገለብባ ለክርሡ ወኩሎ ስብሐ ዘውስተ ክርሡ ፤

ከተሠዋው መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ቍርባን የሚ

ሆን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስቡን፤ በሆዱ ውስጥ የሚገኘውን ሞራውን ሁሉ፤

፲፭፤ ወክልኤሆን ኩልያቲሁ ወኩሎ ስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘፀራዲቱ ወክብዶ እንተ ትንዕስ ምስለ ኩልያቲሁ ይመትሮ ፤

«ይነሥእ ወይመትሮ ሲል ነው» ፤ ሁለቱን ኩላሊቱን በኩላሊቱና በጭቅናው ውስጥ ያለውን ስቡን፤ ለምለም ጉብቱን ከኩላሊቶቹ ጋር አምጥቶ ያጠሰው፤ «ሐተታ እንዳ ለፈው ፤

፲፮፤ ወያነብሮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ መሥዋዕት ውእቱ ወመዓዛ ሠያይ ለእግዚአብሔር ፤

በጎ መዓዛ ሁኖ የሚቀርብ መሥዋዕት ነውና ካህኑ ተቀብሎ በመሠዊያው ላይ ያነረው፤

፲፯፤ ወኩሎ ስብሐ ለእግዚአብሔር ሕግ ዘለዓለም ውእቱ በኩሎ መዋዕልክሙ በኩላኔ በንብ ትነብሩ ፤

በኩላኔና በኩሎ መዋዕልክሙ አንድ ወገን፤ ለእግዚአብሔር የምታቀርቡት ስብሁሉ በምትኖሩበት ዘመን የዘለዓለም ሕግ ነው፤

ኩሎ ስብሐ ወኩሎ ደመኢትብልኡ፤

«ሰ» የቀረው ነው፤ ስቡን፤ ብርንዶውን ግን አትብሉት፤ አንድም በቁሙ ደሙን አትብሉ፤ አርግተው ቆልተው ይበሉታልና።

ምዕራፍ ፬ ጉባኤ

፩፤ ወተናገሮ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ንግርሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

ለያዕቆብ ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው ብሎ እግዚአብሔር ሙሴን ተናገረው፤

፪፤ ወበሎሙ ነፍስ ለእመ አበሰት እምኩሎ ትእዛዘ እግዚአብሔር በኢያእምሮ ዘኢትከውን ለገቢር ወገብረት አተተ እምኔሁ ፤

የሰው ሰውነት እግዚአብሔር ጠብቁ ብሎ ካዘዘው ትእዛዝ ወጥታ ሊሠሩት የማይገባውን ባለማወቅ ሠርታ ብትበድል ፤ አታድርግ ካለው አንዲቱን ብትሠራ፤ አንድም ለእመ አበሰት በአእምሮ አውቃ ሠርታ ብትበድል ፤

፫፤ ወእመኒ ሊቀ ካህናት ዘቅቡዕ አበሰ እምሕዝብ ፤

«ዝቅቡዕ እምሕዝብ » ሲል ነው ፤ ከሕዝቡ ተመርጦ የተሾመው ሊቀ ካህናቱ

ቢበድል፤ አንድም ሊቀ ካህናቱ ከሕዝቡ ተለይቶ ቢበድል፤

ያመጽኦ ህዋንተ አበላሁ ዘአበላላሕመ ንጹሐ እምአልሕምት ለእግዚአብሔር በእንተ ኃጢአቱ፤

«በእንተ አበላሁና በእንተ ኃጢአቱ» አንድ ወገን፤ እግዚአብሔርን ስለበደለበት ኃጢአቱ ከላም ወገን ነውር የሌለበትን ወይራኑን ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤

፬. ወያመጽኦ ለውእቱ ላሕም ነበሩት ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሰ ላሕም፤

ሊሠዋው ያመጣውን ላም በእግዚአብሔር ፊት ወደ ደብተራ ኦሪት አቅርቦ እጁን በራሱ ላይ ይጫንበት፤ ኃጢአቱ ባንተ ይሠረያል ሲል፤ አንድም ባንተ ምክንያት እከብራለሁ ሲል፤

ወይጠብሐ ለውእቱ ላሕም ቅድመ እግዚአብሔር፤

የቀረበውንም ላም በእግዚአብሔር ፊት ይሠዋው፤

፭. ወይነሥእ ካህን ዘቅቡዕ ወፍጹም በእዴሁ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ወያበውኦ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ተቀብቶ የከበረ ካህንም የላሙን ደም በእጁ ተቀብሎ ወደ ደብተራ ኦሪት ያግባው፤

፮. ወይጠምዕ አባባሊሁ ውስተ ደሙ ወይነዝኅ እምውእቱ ደም ስብዓ ቅድመ እግዚአብሔር ላዕለ መንጦላዕተ ቅድሳት፤

ጣቱን ከደሙ ነክሮ ከዚያ ደም በድንኳኑ መጋረጃ ላይ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጭ፤ በፍጹም ትጋት ኃጢአት እንዲሠረይ ለማጠየቅ፤ ሐተታ እግዚአብሔር የማይለየው ስለሆነ ቤተ እግዚአብሔርን ቅድመ እግዚአብሔር ይለዋል፤

፯. ወይወዳ ካህን እምደሙ ለውእቱ ላሕም ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን ዘያነብሩ ቅድመ እግዚአብሔር ዘሁሎ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ካህን ከደሙ ዘግኖ (ታፍኖ) በደብተራ ኦሪት ውስጥ በእግዚአብሔር ፊት የሚያፍሩትን ዕጣን ከሚቀመጥበት ከአቅርንተ ምሥዋዕ ላይ ይጨምረው ማለት ይርጫው፤

፰. ወይክዑ ኩሎ ደም ነበመንበሩ ለምሥዋዕ ዘቀርባን ዘነበሩት ደብተራ ዘመርጡል፤

በደብተራ ኦሪት ደጅ ቀርባን የሚጤስበትን የመሠዋዊውንም መቀመጫ ይርጫው፤

፱. ወይኩሎ ስብሐ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት ያሴልል ወእም ስብሐ ዘይገለብብ ንዋየ ውስጡ ወኩሎ ስብሐ ዘውስተ አማዑቱ፤

ኃጢአት የሚያስተሠርይ የላሙን ስብ ሆድ ዕቃውን የሚሸፍን ሞራውን ባንጀቱ ውስጥ የሚገኘውን ስብ፤

፲. ወክልኤሆን ኩልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘፀራዒቱ ወከብዶ እንተ ትንዕስ ምስለ ኩልያቲሁ ይመትር፤

ሁለቱን ኩላሊቱን በበላ ያቸው ያለ ስቡን በጭቅናው ያለ ስቡን ግልገል ጉቡቱን ከሁለቱ ኩላሊት ጋር ለይቶ ያጠሰው፤

፲፩. ወበከመ ያመጽኦ ዘላሕመ መድኃኒት ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ዘቀርባን፤

ድኅነት የሚደረግበትን የላሙን ስብ እንዲለዩ ይህንንም እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ካህን ቀርባን ከሚቀርብበት ከመሠዋዊው ላይ ያኑረው፤

ወማዕሳሂ ለውእቱ ላሕም ወኩሎ ሥጋሁ ምስለ ርእሱ ወምስለ ስኩናሁ ወከርሃ ወካዕሴሁ፤

ለመሥዋዕት የቀረበውን የላሙን ቀርባንና የተረፈውን ሥጋውን ከራሱና ከሰኩናው ጋር ሰንበሩንና ፈርሱን፤

፲፪. ወይወስዱ አፍኦ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ነበይክዕዉ ሐመደ ወያውዕይም ላዕለ ዕፀው በእሳት ውስተ ምክፃው ሐመድ፤

ይህን ሁሉ ከከተማው በውጭ አውጥተው እንጨት ረብርበው አመድ በሚያፈሱበት በንጹሕ ቦታ በእሳት ያቃጥሉት፤ «ሐተታ» አፍኦዊ ኃጢአት አትሥሩ ሲል፤ በንጹሕ ቦታ መሆኑም ኃጢአት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ ይቅር እላችኋለሁ ሲል፤ አንድም ጌታ ከከተማ በአፍኦ ተሰቅሎ፤ ዓለምን ለማዳኑ ምሳሌ ነው፤

፲፫. ወእመሰ ለኩሎ ተዓይን ዘደቁቀ እስራኤል ተሰሕቶሙ ወተረሰዓት እምአዕይንቲሆሙ ቃል ለተዓይን፤

(ለኩሎ ተዓይንና ለተዓይን አንድ ወገን)፤ የያዕቆብ ልጆች ከሚሆኑ ወገኖች ጠብቁ ብሎ

ያዘዘው ሕግ ከዓይነ ልቡና ቸው ቢዘነጋቸው ግን፤

ወገብሩ እምኩሉ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ዘእይከውን ለገቢር ወእምዝ ነስሐ፤

እግዚአብሔር ካዘዘው ትእዛዝ ወጥተው ሊሠሩት የማይገባውን ቢሠሩ ከሠሩትም በኋላ ተፀዕተው ንስሐ ቢገቡ፤

፲፬፤ ወተዓውቀቶሙ ኃጢአቶሙ እንተ አበሱ ያመጽኑ ትዕይንቶሙ ላሕመ እምአልሕምት ንጹሐ በእንተ ኃጢአቶሙ ወያመጽእም ንበ ጥጎተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ወያመጽኡና ያመጽእም እንድ ወገን ነው፤ የሠሯት ኃጢአትም ኅብትታወቃቸው፤ የእስራኤል ወገኖች ስለሠሩት ኃጢአት ከላሞቻቸው ወገን ነውር የሌለውን ወይፈኑን ወደ ደብተራ ኦሪት ያቅርቡ፤

፲፭፤ ወይወድዩ ሊቃናተ ይአቲ ትዕይንት ላዕለ ርእሱ ለውአቱ ላሕም እደዊሆሙ በቅድመ እግዚአብሔር ወይጠብሕም ቅድመ እግዚአብሔር ለውአቱ ላሕም፤

በእስራኤል ወገን ላይ (በእስራኤል ከተማ) የተሾሙ

ካህናትም ለመሥዋዕት ባቀረቡት በላሙ ራስ ላይ በእግዚአብሔር ፊት እጃቸውን ይጫኑበት ፤ ላሙንም በእግዚአብሔር ፊት ይሠዉት፤ (ሐተታ) ቅድመ እግዚአብሔር ማለቱ ቡሩክ እግዚአብሔር ብሎ እንደ መባረክ ነው፤

፲፮፤ ወያበውእ ካህን ዘቅቡዕ እምደሙ ለውአቱ ላሕም ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ተቀብቶ የተሾመው ካህንም ከላሙ ደም ወደ ደብተራ ኦሪት አግብቶ፤

፲፯፤ ወይጠምዕ አዓብዲሁ ካህን ውስተ ውአቱ ደም ወይነዝላ ስብዓ በቅድመ እግዚአብሔር ቅድመ መንጠላዕተ ቅድሳት፤

ከዚያ ደም በጣቱ ነክሮ የድንኳኑን መጋረጃ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው፤ በፍጹም ትጋት ኃጢአት እንዲሠረይ ለማጠየቅ፤

፲፰፤ ወይወዲ እምደሙ ካህን ላዕለ አቅርጎተ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ዘውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ካህን ከደሙ ዘግኖ (ታፍኖ) በደብተራ

ኦሪት ውስጥ ካለው ከአቅርጎተ ምሥዋዕ ላይ ያድርግ፤

ወኩሎ ደም ይክዑ ንበ መንበረ ምሥዋዕ ዘቀርባን ዘሀሎ ንበ ጥጎተ ደብተራ ዘመርጡል፤

የቀረበውንም ደሙን ከእግረ ምሥዋዕ ያፍስሰው፤ (ምሥዋዕን ዘቀርባን) ቀርባኑን ንበ ጥጎተ ደብተራ አለው ፤ ቀርባኑ ከምሥዋዕ፤ ምሥዋዕ ከደብተራ ኦሪት ደጅ አይለይምና፤

፲፱፤ ወኩሎ ስብሐ ያሴስል እምኔሁ ወይወድዩ ላዕለ ምሥዋዕ፤

ለ የቀረው ነው፤ ስቡን ግን ከመሥዋዕቱ ለይቶ ከመሠዊ ያው ላይ ያነረው፤

፳፤ ወይገብሮ ለውአቱ ላሕም በከመ ይገብርዎ ለላሕም ዘኃጢአት ወያስተሠሪ ሎሙ ካህን ወይትጋደግ ሎሙ፤

(ያስተሠሪ ሎሙና ይትጋደግ ሎሙ) አንድ ወገን፤ እግዚአብሔርን ሊያገለግል የተሾመው ካህን መሥዋዕተ ኃጢአቱን እንዲሠዉ ኃጢአታቸው ይሠረይላቸው ዘንድ

ያን ወይፈኑን ይሠዋው፤ ይህም ኃጢአት የሚያስተሠርይላቸው ነውና፤

፳፩፤ ወይወስድዎ ለውአቱ ላሕም አፍኣ እምትዕይንት ወያውዕይዎ በከመ ያውዕይዎ ለቀዳማዊ ላሕም ዘኃጢአት እስመ ዘኃጢአተ ትዕይንት ውአቱ፤

የሕዝቡን ኃጢአት የሚያስተሠርይ መሥዋዕት ነውና፤ የቀደመውን መሥዋዕተ ኃጢአቱን እንዲያቃጥሉት ይህንንም ከከተማ ወደ አፍኣ ወስደው ያቃጥሉት፤ ቀዳማይ አለው አስቀድሞ ተናግሮታልና፤

፳፪፤ ወእመሰ መኩንን አበለ ወገብረ አሐቲ እምኩሉ ትእዛዝ እግዚአብሔር እምላክክሙ ዘኢት ከውን ለገቢር በኢያምሮ ወነስሐ፤

በሕዝቡ ላይ የተሾመው ዳኛው ግን በበድል ከፈጣሪያችሁ ከእግዚአብሔር ትእዛዝ ወጥቶ ሊሠሯት የማትገባ ኃጢአትን ባለማወቅ ሠርቶ ንስሐ ቢገባ፤

፳፫፤ ወተአውቀቶ ኃጢአቱ እንተ አበለ ባቲ ያመጽእ ቀርባኖ ሐርጌ እምአጣሊ ንጹሐ፤

የበደለባት ኃጢአት ብትታወቀው ቀርባን አድርጎ ከፍየሎች ወገን ነውር የሌለበትን ሙክት ያምጣ፤

ጸ፱፤ ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሱ ለውሎቱ ሐርጌ ፤

እጁንም በሙክቱ ራስ ላይ ያነር፤ ኃጢአቱ ባንተ ምክንያት ይሠረይልኛል ሲል፤

ወይጠብሕዎ ውስተ መካን ንብ ይጠብሑ ዘይሠውዑ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ዘኃጢአት ውሎቱ፤

ስለ ኃጢአት ማስተሥረያ የሚቀርብ ነውና በእግዚአብሔር ፊት፤ ቀድሞ በሚሠወበት ቦታ ይሠወጡ፤

ጸ፳፤ ወይወዳ ካህን እምደም ዘበእንተ ኃጢአት በእግብዳሁ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፤

ካህኑ ስለ ኃጢአት ሥርየት ከሚፈለው ደም በጣቱ እየጠለቀ፤ ዕጣን በሚታጠንበት ጽና ቀንዶች ላይ ይጨምር፤

ወኩሎ ደሞ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቀርባን፤

የቀረውን ደም ግን ቀርባን ከሚያቀርቡበት ከእግረ ምሥዋዕ ያፍስሰው፤

ጸ፯፤ ወኩሎ ስብሐ ይወዳ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ ስብሐ መሥዋዕት ዘመድኃኒት፤

ድኅነት የሚገኝበትን የመሥዋዕቱን ስብ እንዲያጤሱት ስቡን ሁሉ በምሥዋዕ ላይ ያጠሰው፤

ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወይትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ፤

ይትኃደግና ያስተሠሪ አንድ ወገን፤ ካህኑም ኃጢአቱን ያስተሠርይለታል፤

ጸ፰፤ ወእመሰ አሐዱ ብእሲ አበሰ እምሕዝበ ምድር በኢያእምር

በዓለም ካሉ ከሕዝቡ ተለይቶ አንድ ሰው ባለማወቅ ቢበድል፤

ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢትከውን ለገቢር፤

እግዚአብሔር ካዘዘው ትእዛዝ ወጥቶ ሊሠሯት የማትገባ አንዲት ኃጢአት ቢሠራ፤

ጸ፱፤ ወነስሐ ወተዐውቀቶ ኃጢአቱ እንተ ገብረ ያመጽእ ጠሊተ እም አጣሊ አንስተ ንጽሕተ በእንተ ኃጢአቱ ዘገብረ፤

የሠራውም ኃጢአት ታውቆት ንስሐ ቢገባ ስለ ሠራው ኃጢአት ከፍየሎች ወገን

ነውር የሌለባትን ሴት ፍየል ያምጣ፤ የወንዱን ተናግሮ ነበርና የሴቲቱን አመጣ፤ (ሐተታ) ስለምን ሴት ፍየል ይሠዋ አለ ቢሉ፤ ኃጢአት የተገኘ ከሴት ነው፤ ከሴት የተገኘ ኃጢአት አትሥሩ፤ ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል፤

ጸ፱፤ ወይወዳ እዴሁ ላዕለ ርእሳ ዘእምጽካ በእንተ ኃጢአቱ፤

ስለ ኃጢአቱ ባመጣት ፍየል ራስ ላይ እጁን ያነር ባንቺ ምክንያት ኃጢአቱ ይሠረይልኛል ሲል፤

ወይጠብሕዎ ለይላቱ ጠሊት ዘበእንተ ኃጢአት ውስተ መካን ንብ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት፤

ስለ ኃጢአት ያቀረቧትንም ፍየል ቀድሞ መሥዋዕቱን በሚሠወበት ቦታ ይሠወዋት፤

፴፤ ወይነሥእ ካህን እምደማ በእግብዳሁ ወይወዳ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ ዘዕጣን፤

ካህኑም ከደሚ በጣቱ ጠልቆ ዕጣን በሚታጠንበት በአቅርንተ ምሥዋዕ ላይ ይጨምረው፤

ወኩሎ ደማ ይክዑ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ ዘቀርባን፤

የቀረውን ደሚን ግን ቀርባኑ ከሚቀርብበት ከእግረ ምሥዋዕ ያፍስሰው፤

፴፩፤ ወይመትር ኩሎ ስብሐ በከመ ይመትሩ ስብሐ ዘበእንተ መድኃኒት፤

ድኅነት የሚገኝበት የመሥዋዕቱን ስብ እንዲለዩ ስቧንም ይለዩት፤

ወይወድዮ ካህን ላዕለ ምሥዋዕ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው ካህኑ በመሠዊ ያው ላይ ያነረው፤

ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ወትትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ፤

(ይትኃደግና ያስተሠሪ አንድ ወገን)፤ ካህኑም በስቡ ምክንያት ያስተሠርይለታል፤ ኃጢአቱም ይሠረይለታል፤

፴፪፤ ወእመሰ በግዕ እምጽካ ቀርባና በእንተ ኃጢአቱ አንስተ ንጽሕተ ያመጽእ፤

ስለ ኃጢአቱ ቀርባን አድርጎ በግ ቢያመጣ ግን ቀንዳ

ያልከረከረውን ጥፍራ፣ ያልዘረ
ዘረውን ሰጥራ፣ ያላረረውን
ሴት በግ ያምጣ፣ (ሐተታ)
አንዳለላው፤

ቃዕታ፣ ህ ቀጥሮ ጽጅ ተመ
ልክት፤

ህፃ፣ ወይወጃ እዴሁ ላዕለ ርእሳ
ዘለእት ታጠክቱ፤

ስለ ኃጢአቱ ባቀረባት በግ
ራስ ላይም እጁን ያነር፤ ኃጢ
አቱ ባንቺ ምክንያት ይሠረይ
ልኛል ሲል፤

ወይጠብሕዋ ውስተ መካን ንበ
ይጠብሉ ዘይሠውዑ፤

የሚሠወዋትን በግ ቀድሞ
መሥዋዕቱን በሚሠወበት ቦታ
ይሠወዋት፤

ህፃ፣ ወይነሥእ ካህን እምደማ በእ
ጥበሊሁ ወይወጃ ላዕለ አቅርንተ
ምሥዋዕ ዘዕጣን፤

ካህንም ከደሚ በጣቱ ጠልቆ
ዕጣንን በሚያጥኑበት በጽናው
ቀንዶች ላይ ይጨምረው፤

ወይክው ኩሎ ደማ ንበ መንበረ
ምሥዋዕ ዘቀርባን፤

የቀረውን ደሚን ግን በቀር
ባኑ መሠዊያ መቀመጫ ያፍ
ስሰው፤

ህፃ፣ ወይመትር ኩሎ ስብሐ
በከመ ይመትር ስብሐ በግዕ ዘመ
ሥዋዕተ መድኃኒት፤

ድጥነት ሊደረግበት የተሠዋ
ውን የበጎን ስብ እንዲለዩ
ስቧን ይለዩው፤

ወይወደዮ ላዕለ ምሥዋዓ ቀርባን
ለእግዚአብሔር፤

ለይቶ በእግዚአብሔር ቀር
ባን መሠዊያ ላይ ይጨም
ረው፤

ወያኩተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ
ኃጢአቱ ወይትኃደግ ሎቱ፤

ያስተሠሪ ሎቱና ይትኃደግ
ሎቱ አንድ ወገን፣ ካህንም ስለ
ኃጢአቱ ያስተሠርይለታል፤
ኃጢአቱም ይሠረይለታል።

ምዕራፍ ፭

፩፣ ወእመሰ አሐዱ ብእሴ አበሰ
ዘስምዕ ኮነ ወሰምዕ ቃለ ወእም
ሐልዎ፤

አንድ ሰው አሥራት አስቀ
ርቶ ማለት ከአሥር አንድ
የሚከፍለውን አስቀርቶ ሌላም
ገንዘብ አስቀርቶ አምጣ
ቢሉት የለኝም ብሎ ከማለ
በኋላ በምስክር ቢረታ

እርሱም አላበጀሁም ብሎ
ንስሐ ቢገባ ፣ የዚህን ፍርድ
ባንድ አምስት ጨምሮ ስድ
ስት አድርጎ ይክፈል ብሎ
ባሥራ አምስተኛው ቀጥር
ያመጣዋል፤

ወየአምር ወርእዮ ለእመ ኢያይድዓ
ኃጢአተ ይከውኖ፤

እያወቀ፣ እየሰማ ካልተናገረ
ዕዳ ይሆንበታል፤

፪፣ ወእመሰ ብእሴ ዘገሠሠ እምኩሎ
ርኩስ፤

ክርኩስ ወገን ሊነኩት የማይገ
ባውን የነካ ቢኖር፤

አው ምውተ አው ብልዐ አርዌ
ዘኢኮነ ንጹሐ፤

የሞተውን፣ ንጹሐ ያይደለውን
አውራ የነከሰውን የነካ፤

አው በድነ እንስሳ ርኩስ አው በድነ
ዘይትሐወስ ርኩስ ወዘአልዓለ
እምኔሁ ርኩስ ውእቱ፤

የከብት ውዳቂን ተሐውሶ ያለ
ውን ማለት ደመ ነፍስ ያልተ
ለየውን ከዚህ ሁሉ የነካ ሰው
የረከሰ ነው፤

፫፣ አው ዘገሠሠ እምርኩሰ ሰብእ፤

ከሰው ርኩሰት የነካ ማለት፤
ከሴት ያደረውን፣ ዝንዶት ያገኘ
ውን፣ የነካ የረከሰ ነው፤ የዚህ
ንም ፍርድ፣ ዘጽኑሳው ቃዕታ
ራፍ፣ በጀኛው ቀጥሮ ይኮሰ
ጣዋል፤

ወእምኩሎ ርኩስ ወዘአልዓለ አካላ
ኔሁ ይረኩስ፤

ከረከሰው ሁሉ የነካ ይረከሳል፤

ወእመኒ እንዘ ኢየአምር ወእምዘ
ተዓውቆ ወነስሐ፤

ሳያውቅ አድርጎት፣ ካደረገው
በኋላ ቢታወቀው፣ ምንም
ቢያዝን ቢፀፀት ይረከሳል፤

፬፣ ወእመኒ ብእሴ መሐለ ወነበበ
ዘከፍራሪሁ ለገቢረ እኩይ አው
ለገቢረ ሠናይ በእንተ ኩሎ እም
ከመ መሐለ እንዘ ኢየአምር፤

ክፋውንም ቢሆን በጎውንም
ቢሆን አደርጋለሁ ብሎ ባንደ
በቱ ከተናገረ በኋላ ሳያውቅ
ቢያፈርስ፤

ወእምዘ ተዓውቆ ዘእበሰ በአሐዱ
እምዝንቱ፤

ካፈረሰው በኋላ የበደለው በደል
ከታወቀው፣ ከበደሉ ባንዱ
አዝኖ ተፀፀቶ፤

፳፥ ወአይደዐ ሕጌአቱ ዘአበሰ ባቲ፣ የበደለባትን ሕጌአቱን ከተና ገረ፤

፳፭፥ ያመጽእ ለእግዚአብሔር በእንተ ሕጌአቱ ዘእንበለ በግዕድ ገእስተ ንጽሕተ እምአባግዕ፤

ስለ በደለበት ሕጌአቱ ነውር የሌለባትን እንስት በግ ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤ (ሐተታ) በጎውን ነገርስ ይሁን ክፋውን ነገር አደርጋለሁ ብሎ ቢያፈርስ ዕዳ ይሆንበታልና ፤ (በእንተ ኩሉ አለ) ቢሉ ክፋውንስ አደርጋለሁ ብሎ ቢያፈርስ ዕዳ አይሆንበትም፤ በጎውን ሲያይ (በእንተ ሕጌአቱ) ብሏል፤ አንድም በጎውን ነገር አደርጋለሁ ብሎ ቢያፈርስ ክፋውን ነገር አደርጋለሁ ብሎ (ቢያደርግ) ዕዳ ይሆን በታልና ይሠዋ አለ፤

አው ጠሊተ እምአጣሊ፣

በግ ቢታጣ ከፍየል ወገን እንስት ፍየል መርጦ ያቅርብ፤

ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ሕጌአቱ ዘአበሰ ወትትጋደግ ሎቱ፤

ካህኑም ስለ በደለው በደል ያስተሠርይለታል፤ ሕጌአቱም

ትሠረይለታላችና ያመጽእ ብለህ እሠር፤

፳፭፥ ወእመሰ አልቦ ውስተ እዴሁ ወኢየአክል ለሤጠ በግዕ፤

በግ ፍየል በእጁ ባይኖር በእጁ ያለ ገንዘብ ለበግ ለፍየል መግዣ ባይበቃው፤

ያመጽእ ክልሌተ ማዕነቀ፤ አው ክልሌተ ዕጉሰ ርግብ ለእግዚአብሔር አሐደ በእንተ ሕጌአቱ ወአሐደ ለመሥዋዕት፤

ሁለት ዋናስ ወይም ሁለት ርግብ አንዱን ስለ ሕጌአቱ አንዱን ስለ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤ አንድም ሁለት ዋናስ ሁለት ርግብ ቢታጣ አንድ ዋናስ አንድ ርግብ ያቅርብ ፤

፳፭፥ ወያመጽእ ገብ ካህን ወይ ቀውም ወየሐርዶ ካህን ከሣዶ ወኢያወቅዮ ርእሶ ፤

ወደ ካህኑ እምጥቶ ይቁም፤ ካህኑም አንገቱን አርዶ ራሱን አይቀረጠው፤

፳፭፥ ወይነዝኅ ደሞ ውስተ አረፍተ ምሥዋዕ ፤

ደሙን በመሠዊያው ዙሪያ ይርጨው ፤

ወዘተርፈ ደሞ ያንጸፍጽፍ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ እስመ ዘበእንተ ሕጌአት ውእቱ ፤

የቀረውን ደሙን ግን ስለ ሕጌአት የተሠዋ ነውና በመሠዊያው እግር ያፍስሰው፤

፲፫፥ ወለካልዑኒ ይገብር መሥዋዕተ በከመ ሕጉ፤

ሁለተኛውንም እንደ ሕጉ እንደ ሥርዓቱ ይሠዋው ፤

ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ሕጌአቱ እንተ አበሰ ወትትጋደግ ሎቱ፤

«ትትጋደግና ያስተሠሪ አንድ ወገን » ስለ ሕጌአቱ ካህኑ ያስተሠርይለታልና ፤

፲፭፥ ወእመሰ አልቦ ውስተ እዴሁ ኢየአክል ለዘውገ ማዕነቅ አው ለክልሌ ዕጉሰ ርግብ ፤

ዋናስ ርግብ በእጁ ባይኖር በጁ ያለውም ገንዘብ ለዋናስ ለሁለት ርግብ ዋጋ ባይበቃው፤

ያመጽእ ቀርባኖ በእንተ ሕጌአቱ ስንዴ 0ሥራተ እድ ዘመሥራርተ ኢፍ፤

«በእንተ ሕጌአቱና በእንተ ሕጌአቱ አንድ ወገን» ስለ ሕጌአቱ ኢፍ የሚባል መሥራሪያ ዓሥረኛ እጅ

ቀርባኖን አድርጎ ያቅርብ፤ (ኢፍ የሚይዝ አሥር ላዳን ነው) ላዳን ስንዴ ያምጣ ሲል ነው፤

ወኢይወዲ ውስቴቱ ቅብዓ ወስኒን እስመ ዘበእንተ ሕጌአት ውእቱ ፤

ስለ ሕጌአት የቀረበ መሥዋዕት ነውና ዘይት ቀንዶ በርበሬ አይጨምሩበት፤ ቀንዶ በርበሬ ዘይት የሌለበት አልጫ ይባላል፤ አልጫ ሕጌአት አትሥሩ ሲል፤ መሥዋዕት ብትሠሩም ከተመለሳችሁ አስተሠርይላችኋለሁ ሲል ነው ፤

፲፪፥ ወያመጽእ ገብ ካህን ወይዘገን እምኔሁ ካህን ምልአ ሕፍኑ በእንተ ተዘካሩ፤

ያቀረበው ሰው ወደ ካህኑ ያምጣው፤ ካህኑም ከቀረበው ዳቦ እጅ ታህል ዘግኖ (ቆርሶ) ለመታሰቢያ ሊሆን ፤

ወይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ በላዕለ ቀርባኑ ለእግዚአብሔር እስመ ዘሕጌአት ውእቱ ፤

ለእግዚአብሔር ቀርባኖን በሚቀርብበት በመሠዊያው ላይ ይጨምረው ፤ የሕጌአት መሥዋዕት ነውና ፤

፲፫፥ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ሕጌአቱ እንተ አበሰ በአሐዱ እምእሉ ወይትጋደግ ሎቱ፤

ካህን-ም ስለበደለው በደል በስንዴውም ቢሆን በርግቡም ቢሆን ከእሱህ ባንዱ ያስተሠርደሰታል፤ ኃጢአቱም ይፋቅለታል፤

ወዘተርፈ ይከውን ለካህን ከመመሥዋዕተ ስንጻል፤

የቀረው እንደ ስንዴው መሥዋዕት ለካህን ይሁን፤

፲፱፤ ወንበዩ እግዚአብሔር ለመሥዋዕተ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፲፳፤ ብእሲ ለእመ ረሲዓ ረስዓ ወአበሰ በኢያእምሮ ላዕል ቅድሳተ እግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር የተለየውን ሳያውቅ አስቀርቶ የበደለ ሰው ቢኖር፤

ያመጽኝ በእንተ ኃጢአቱ ወንስሐሁ ለእግዚአብሔር ሐርጌ ንጹሐ እምአባግዕ ዘሜጠ ሰቅሎን ብሩር በሰቅል ቅዱስ በእንተ ዘነስሐ፤

«በእንተ ንስሐሁና በእንተ ዘነስሐ» አንድ ወገን፤ እግዚአብሔርን ስለበደለበት ኃጢአቱ ከባግ ወገን ነውር የሌለውን በቤተ እግዚአብሔር ስዋቂ «ሚዛን» የተ

መዘነ ዋጋው ሦስት ብር የሆነ ሙክት ለእግዚአብሔር ያቅርብ፤

፲፮፤ ወይፈዲ በዘለበሰ ላዕል ቅድሳት፤

ለእግዚአብሔር በተለየው በቀደመው ገንዘብ ላይ አራጣ ይክፈል፤

ወይዌስክ ላዕሌሁ ኃምስተ እደሁ፤

«ወሰምዕ ቃለ ወእም ሐልዎ» ያለውን አመጣ፤ ምዕ ፭ ቍ ምሎ በምስክር ቢረታ፤ እሱም አላበጀሁም ብሎ ንስሐ ቢገባ አምስት ትርፍ ስድስተኛ ዓይነት አድርጎ ይስጥ፤

ወይሁቦ ለካህን ወያስተሠሪ ሎቱ በውእቱ ሐርጌ ዘንስሐሁ ወይትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ፤

የሚከፍለው ሰው ወስዶ ለካህን ይስጠው፤ ካህን-ም ስለኃጢአቱ ባቀረበው ኃጢአቱን ያስተሠርደለታል፤ ትርፍ ገንዘብ በመስጠቱም ኃጢአቱ ይሠረደለታል፤

፲፯፤ ወብእሲ እመ አበሰ ወገብረ አሐተ እምትእዛዘ እግዚአብሔር ዘኢይከውን ለገቢር በኢያእምሮ ወተዐውቆ ወነስሐ በእንተ ዘካነቶ ኃጢአተ፤

እግዚአብሔር ካዘዘው ትእዛዝ ወጥቶ ባለማወቅ አንዲት ኃጢአት የሠራ ሰው ቢኖር፤ ጊላም የሠራው ኃጢአት ታውቆት ይችውም ዕዳ ስለሆነችበት ንስሐ ቢገባ፤

፲፰፤ ያመጽኝ ሐርጌ እምአባግዕ ንጹሐ ዘሜጠ ሰቅሎን ብሩር በእንተ ንስሐሁ ነባ ካህን፤

ስለ ሠራው ኃጢአት ዘበኝኝ ወገን ዋጋው ሦስት ብር የሆነውን ሙክት ወደ ሊቀካህናቱ ያቅርብ፤

፲፱፤ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በእንተ ረሲዶቱ ዘረስዓ ወበእንተ ዘኢያእምሮ ወይትኃደግ ኃጢአቱ፤

«ያስተሠሪና ወይትኃደግ አንድ ወገን»፤ ካህን-ም ሳያውቅ ዘንግቶ ስለ በደለው ያስተሠራ ይለት፤

እስመ ነስሐ ቅድመ እግዚአብሔር፤ በእግዚአብሔር ፊት ንስሐ ገብቷልና።

ምዕራፍ ፮

፩፤ ወንበዩ እግዚአብሔር ለመሥዋዕተ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፪፤ ብእሲ ለእመ አበሰ ወአስተተ ወተገዮየ ትእዛዘ እግዚአብሔር፤

«አስተተና ተገዮየ» አንድ ወገን፤ እግዚአብሔር ያዘዘውን ትእዛዝ ንቆ አቃሎ የበደለ ሰው ቢኖር፤

ወገሰዎ ለህልዑ በዘላማነዕና፤

ስዳፊ የሰጠውን ወንድሙን በክዳው፤

አው በዘተሳተፎ አው ዘሄዶ አው ዘወመዎ ሳካልዎ፤

በእግሙር የገዙትን ማለት ባንድነት የገዙትንም ቢሆን፤ ወዙ የነጠባበትን፤ ደሙ የፈሰሰበትን ገንዘብ ቢክደው፤ አንድም አንዱ አንዱን በግፍ በብድለው፤

፫፤ አው እመ ረከበ ዘገደፋ ጭሐሰዎ በእንተአሆሙ፤

አንዱ የጣላትን ገንዘብ አግኝቶ ሳሳነሳቸው ቢክደው፤

ወመሐሰ በዓመግ በስሐዳ እምስሱ ዘደገብር ሰብእ ዘኢይከውን ለገቡር ወለካብሰ በሙ፤

በነሱ ለመበደል ሊዛናት የማይገባውን ሲናገሩዎ ዘመጣው አንዱን ሠርቶ በሐሰት የማለ ሰው ቢኖር፤

፱፤ ወእምከመ አበሰ ወእምዝ ነስሐ ወእምብእ ዘነሥእ ወኔደ አው ዘዓ መፀ ወገፍዐ ፤

ከበደለ በኋላ ባገኘው በቀማ ውም ገንዘብ ቢሆን ፤

አው ማገፍን ዘእማገፍ ካልዑ አው ዘረከበ ዘገደፉ ፤

ወንድሙ አደራ ባስጠበቀው ወድቃ ባገኛትም ገንዘብ ቢሆን ተፀዕቶ ንስሐ ቢገባ ፤

፳፤ እምኩሉ ዘመሐለ በእንቲአሁ በዓመዓ ወእምብእ ርእሰ ንዋዩ ፤

ከተናገረው ገንዘብ ሁሉ ወስዶ በሐሰት ከማለ በኋላ አለ ብኝ ብሎ የወሰደውን ገንዘብ ቢመልስ ፤

ይወስክ ኃምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ወያግብእ ለበዓለ ንዋይ በዕለተ ዘለፍዎ ፤

ምስክሮች ከመሰከሩበት፤ ዳኞች ከፈረዱበት በኋላ እምስት ትርፍ ስድስተኛ ዐይነት አድ ርኅ ለባለገንዘቡ ይስጥ ፤

፳፫፤ ወያመጽእ በእንተ ንስሐሁ ለእምብእ ብሔር በግዕዝ ንጽሐ እምአባግዕ ዘሥጠ ሰቅሎን ብሩር፤

ስለ በደለው በደል ከበጎች ወገን ቀንዱ ያልከረከረውን ጠጉሩ ያላረረውን ጥፍሩ

ያልከረከረውን ባንድ ወቂት የተገዛውን በግ ለእምብእ ብሔር ያቅርብ ፤

፳፯፤ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን ቅድመ እምብእ ብሔር ፤

ሊቀ ካህናቱም በእምብእ ብሔር ፊት ያስተሥርይሳት ፤

ወይትኃደግ ሎቱ በበይነ አሐዱ እምእሱ ዘገብረ ወነስሐ በእንቲ አሁ፤

«በእንቲአሁ» ኃጢአት ስለ መሥራቱ «በበይነ አሐዱ» ስለመጸጸቱ ከግብራቱ ሁሉ ተለይቶ ይሠረይለታልና ፤ እንደም በመሥዋዕቱም ቢሆን ትርፍ በመስጠቱም ቢሆን ኃጢአቱ ይሠረይለታልና ፤

፳፰፤ ወነበቦ እምብእ ብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እምብእ ብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው ፤

ጉባኤ

፱፤ አገዘሙ ለአሮን ወለደቁቱ ወበሎሙ ፤

አሮንንና ልጆቹን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው ፤

ከመዝ ወእቱ ሕጉ ለመሥዋዕት፤

የመሥዋዕቱ ሥርዓት እንዲህ ነው አለ ፤ ከዚህ ቀጥሎ የሚመጣው ነው ፤

ውስተ ምሥዋዕ ተኃደግም እስከ ይጸብሕ እንዘ ትነድድ እሳተ ምሥዋዕ ላዕሌሁ ፤

የመሠዊያው እሳት እስኪነጋ ድረስ በበላዩ እየነደደ በመሠ ዊያው ላይ ተወጣት በላቸው፤ «ሐተታ» ስቡን በምሥዋዑ ላይ አቅልጠው ምሥዋዑን እሳት እንዳይገዳው ፈቅ አድ ርኅ በጉድጓዱ ሲነድ ያድ ራል ፤

፲፫፤ ወይለብስ ካህን ልብሰ አጌ ወቃስ ዘአጌ ላዕለ ሥጋሁ ፤

ካህኑም የነጭ ሐር ቀሚስ ለብሶ የነጭ ሐር ሰናፊል አግብቶ ፤

ወያሌስል ወእተ ሐመደ ዘበልዓት እሳተ መሥዋዕት እምውስተ ምሥ ዋዕ ወያነብሮ ቅሩበ ምሥዋዕ፤

የመሥዋዕቱ እሳት የበላቸውን ያን አመድ ከመሠዊ ያው ጠርኅ በመሠዊያው አንጻር ያኑረው ፤

፲፩፤ ወያሌስል ወእተ አልባሊሁ ወይለብስ ካልአ ልብሰ ወይወስድ ሐመደ አፍኣ እምትዕይንት ውስተ መካን ንጹሕ ፤

የለበሰውን ነጭ ሐር አውልቆ ሌላ ተርታ ልብስ ለብሶ ፤ አመዱን ከከተማው በአፍኣ አውጥቶ በንጹሕ ቦታ ያፍስሰው «ሰናፊሉን ሲያይ አልባስ ብሎ አበዛ» ፤

፲፪፤ ወእሳትሰ ትነድድ ውስተ ምሥዋዕ በኩሉ ጊዜ ወእትጠፍእ፤

እሳቲቱ ግን በነግህም በሠር ክም ትንደድ እንጂ አትጥፋ፤

ወያነድድ ዕፀወ ላዕሌሁ ካህን በበነገህ ወይዌጥሕ ላዕሌሁ ዘመሥዋዕት ወይወዲ ውስቲቱ ስብሐ ዘመድኃኒት ፤

ካህኑም ጧት ጧት በመሠ ዊያው ላይ እንጨቱን ይጨ ምር፤ በእንጨቱም ላይ ሊጤስ የቀረበውን ሥጋ ያኑር፤ ድኅ ነት ሊደረግበት የተለየውንም ስብ ጨምሮ ያጠሰው ፤

፲፫፤ ዝንቱ ወእቱ ሕጉ ለመ ሥዋዕት ዘያበውኡ ደቂቀ አሮን ውስተ ምሥዋዕ ቅድመ እምብእ ብሔር ፤

እምብእ ብሔር እንዳልተለየው ለማወቅ ፤ አሁንም አሁንም ቅድመ እምብእ ብሔር ይላል፤ የአሮን ልጆች በእምብእ ብሔር ፊት ወዳለው መሠዊያ የሚያ

ቀርቡት የመሥዋዕቱ ሥርዓት ይህ ነው፤

፲፬፤ ወይንሥላ እምኔሁ በሕፍነት እምስንዳሌ ዘመሥዋዕት ቅድመ እግዚአብሔር ምስለ ቅብው ወምስለ ኩሉ ስኒኑ ዘሁሉ ውስተ መሥዋዕት፤

እግዚአብሔር ወደ ሊቀበለው ካቀረበው ዳቦ እጅ ያህል ቆርሶ ከዘይቱ ጋር ለቀርባን ከቀረበው ከተጣፈጠው ቀንዶ በርበሬ፤ አንድም ነጭ ዕጣን ጨምሮ፤

፲፭፤ ወይወድዮ ውስተ ምሥዋዕት እስመ ቀርባን ዝክሩ ለእግዚአብሔር ውእቱ ወመዓዛ ሠናይ፤

በጎ መዓዛ ያለው ለእግዚአብሔር የመታሰቢያ ቀርባን ነውና በመሠዊያው ላይ ያጠሰው፤

፲፮፤ ወዘተርፈ እምኔሁ ይበልዕ አሮን ወደቁቁ ወናዕተ ይበልዕም በመካን ቅዱስ ውስተ ዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል፤

ከዚህ የቀረውንም አሮንና ልጆቹ ይብሉት፤ ሲበሉትም በደብተራ ኦሪት ዙሪያ በከበረ ቦታ ቁጣውን ይብሉት፤ «ሃያ ክንድ» አርባ ክንድ አለና ዓፀደ ደብተራ አለ፤

፲፯፤ ወኢያብሕእም ለኦብስሎ፤

ለሰውነታችን ይስማማን ተረፈ መሥዋዕቱን ለመጋገር አያኮ ምጥጡት ማለት አያቡኩት፤

ክፍሎሙ ውእቱ ዝንቁ ዘወሀ ብክዎሙ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ቅዱስ ለቅዱሳን፤

የከበረው መሥዋዕት ለከበሩ ለካህናት ስለሆነ ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት የሰጠኋቸው ዕድል ፈንታቸው ይህ ቁጣ ነውና አያቡኩት፤

ከመ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘበእንተ ንስሐኒ፤

ስለ ኃጢአትና ስለ ንስሐ የቀረበው መሥዋዕት ለካህናት ይሁን ብሎ እንዳዘዘ፤

፲፰፤ ኩሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዩ ሕግ ውእቱ ዝንቁ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ፤

በዘመናችሁ ሁሉ ይህ የዘለዓለም ሥርዓት ነው፤ ስከህናት ወገን ወንድ ወንዳይ ይብላው፤

ወእመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር ኩሉ ዘገሠሠ ይትቀደስ፤

«ኩሉ ይበልዩ» ካለ ብሎ ማንም እንዳይባላው፤ ይህን

የሚመገብ ሰው ሁሉ ከኃጢአት ንጹሕ እንደ ሆነ አውቆ፤ አንድም ንጹሕ ሁኖ ይብላው፤

፲፱፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ተናገረው፤

፳፤ ዝንቁ ውእቱ ዘጸገውክዎሙ ለአሮን ወለደቁቁ እምዘ ያመጽኡ ለእግዚአብሔር፤

ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ከሚያቀርቡት መሥዋዕት ለአሮን ለልጆቹ የሰጠኋቸው ሥርዓት ይህ ነው አለ፤ «ወደፊት ያመጣዋል»፤

እምአመ ዕለተ ተቀብቦ ዓሥራተ እድ ዘመስፈርተ ኢፍ ስንዳሌ፤

ተቀብቶ ከከበረበት ቀን ጀምሮ ለሊቀ ካህናቱ የሚሰጠው ያንዱ ቀን መሥዋዕት ኢፍ የሚባል መስፈሪያ ፲ኛ ነው፤ የኢፍ ፲ኛም አንድ ላዳን ነው፤

መሥዋዕትሰ ዘበኩሉ ጊዜ መንፈቃ ለነገህ፤ ወመንፈቃ ለፍና ሠርክ፤

በየጊዜው የሚሠዋው ላዳን ግን ከሁለት ተከፍሎ እኩሌ ታው ለነገህ እኩሌታው ለሠርክ ይሁን፤

፳፩፤ ምስለ ቅብዕ በቴጉን ይገባ ርዎ ወለዊሶሙ ያመጽእዎ፤ እስመ መሥዋዕት ፍቱት ውእቱ፤

«ለዊሶሙ ምስለ ቅብዕ ወይገብር በቴጉን ወያመጽእዎ» ብሎ ይገጥሟል፤ «የተፈተተ እንደ ሾና ያለ ነውና» በዘይት ለውሰው በብረት ምጣድ ጋግረው ያቅርቡት፤

ወቀርባን ዘመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

በጎ መዓዛ ያለው ቀርባን ነውና፤

፳፪፤ ካህን ዘቅብዕ ህየንቴሁ እም ደቁቁ ይገብሮ፤

«ህየንቴሁ ለአሮን» ነው፤ በአሮን ፈንታ ከልጆቹ ተቀብቶ የከበረው ካህን ይሠዋው፤

ሕግ ውእቱ ዘለዓለም ወበኩሉ ጊዜ ይትገበር፤

የዘለዓለም ሕግ ነውና በየጊዜው ሁሉ ይሠዋ፤

፳፫፤ ወኩሉ መሥዋዕት ዘካህናት ይነድድ ኩሉ ጊዜ ወአልቦ ዘይትብላዕ እምኔሁ፤

«ሰ» የቀረው ነው፤ ካህናት የሚያቀርቡት መሥዋዕት ግን በየጊዜው ይቃጠላል እንጂ ከእርሱ የሚበላ የለም፤

አንድም እምኔሁን ለሊቀ ካህናቱ ይሰጧል ፤ ከሊቀ ካህናቱ የተረፈው አይበላ፤ ይኸስ ስንኳን ከቀደመው ሊቀ ካህናት ከሐዲሱም ሊቀ ካህናት የተረፈው ይበላል ብሎ፤ ከመሥዋዕተ ኃጢአቱ ጢሶላት የቀረው አይበላ ሲል ነው ፤

፳፱፤ ወነበ ለግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፳፳፤ ንግሮሙ ለአሮን ወለደቁቁ ወበሎሙ ከመዝ ወአቱ ሕጋ ለኃጢአት፤

የመሥዋዕተ ኃጢአት ሥርዓት እንዲህ ነው ብለህ ለአሮን ለልጆቹ ንገራቸው ብሎ ነገረው፤

ውስተ መካኒ ንበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህዩ ይጠብሑ ዘበእንተ ኃጢአትኒ በቅድመ እግዚአብሔር፤

መሥዋዕተ መድኃኒቱን በሚሠወቡት ቦታ፤ ስለ ኃጢአትም በእግዚአብሔር ፊት የሚሠወቡትን መሥዋዕት በዚያ ይሠወቡት ብሎ ነገረው፤

ቅዱስ ለቅዱሳን ውሉቱ፤

ከመሥዋዕቱ የተለየው መሥዋዕት ከሕዝቡ ለተለዩ ካህናት ነውና፤

፳፯፤ ካህን ዘይገብሮ ይበልዳ፤

የሚሠዋው ካህን ይብላው፤

ወበመካኒን ቅዱስ ይበልዳም በንበ ዓሀደ ደብተራ ዘመርጡል፤

«ይበልዳ ካህን» ካለ ብለው ወደ ቤታቸው እንዳይወስዱት ያስጠነቅቃል ፤ በከበረ ደብተራ ኦሪት ውስጥ ይብሉት አለ ፤

፳፯፤ ወኩሉ ዘገሠሃ ለውሉቱ ሥጋ ይትቁደስ ፤

ይህን መሥዋዕቱን የሚነካው ማለት የሚመገበው ሁሉ ከኃጢአት ንጹሕ ሆኖ ይመገብ ፤

ወእመቦ ንበ ተነዝታ እምደሙ ውስተ ልብስ ንበ ተነዝነ ላዕሌሁ የሐዕብም በመካኒን ቅዱስ፤

መሥዋዕቱን ሲሠዋ ደም የተረጨበት ሰው በኖር፤ ልብስም በሆን የተረጨበትን በከበረ ቦታ ይጠቡት፤

፳፰፤ ወለልሕኩትሰ ዘቡቱ አብሰልዎ ይሰብርዎ፤

የቀቀሉበትን ሸክላም ይስበሩት አለ ፤ መሬትነት ስላለው ይሰርባልና ፤ ዛሬም ከሕግ ከሥርዓት የወጣውን መምህር መክረውት አስተምረውት

አልመለስም ቢል አውግዘው ይለዩት ሲል ነው፤

ወእመሰ በንዋዩ ብርት አብሰልዎ የሐበርትም ወየሐዕብም በማይ፤

በብርት ዕቃ «በናስ» ቢቀቅሉት ግን አይሰርበውምና ወልውለው ሰንግለው ይሠወቡት፤ ዛሬም ከሕግ ከሥርዓት የወጣ መምህር መክረውት አስተምረውት ቢመለስ አውግዘው አይለዩት፤ «መልሰው ይሹሙት» ሲል ነው፤

፳፱፤ ኩሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዳ ቅዱስ ለቅዱሳን ውሉቱ፤

የከበረው መሥዋዕት ለከበሩ ለካህናት ነውና ወንድ ወንዱ ሁሉ ይብላው፤

፴፩፤ ወኩሉ ዘበእንተ ኃጢአት ዘያበውሉ እምደሙ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ያስተሥርዩ ቡቱ ውስተ ቅድስት ኢይትበላዕ በእሳት ያነድድዎ ፤

«ውስተ ደብተራና ውስተ ቅድስት አንድ ወገን»፤ ያስተሥርዩበት ዘንድ ከደሙ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ይዘው የሚገቡት መሥዋዕተ ኃጢአት ሁሉ «አላ ያለበት ነው» በእሳት ያቃጥሉት እንጂ አይበላ፡፡

ምዕራፍ ፯

፩፤ ወከመዝ ውሉቱ ሕጉ ለንስሐ፤ የመሥዋዕተ ኃጢአትን ጨርሶ የመሥዋዕተ ንስሐን አመጣ፤ የመሥዋዕተ ንስሐ ሥርዓቱ እንዲህ ነው፤

ቅዱስ ውሉቱ ለቅዱሳን፤ ከመሥዋዕቱ የተለየው መሥዋዕት ከሕዝቡ ለተለዩ ካህናት ነውና፤

፪፤ ውስተ መካኒ ንበ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት በህዩ ይጠብሑም ለበግዕ ዘንስሐ፤

«ከመዝ ያለውን በህዩ ብሎ አመጣው» መሥዋዕተ ኃጢአቱን በሚሠወቡት ቦታ በድለው ተመልሰው ያቀረቡትን በግ በዚያ ይሠወቡት ፤

ወይክዕወ ደሞ ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ፤

ደሙንም በመሠዊያው ዙሪያ ይርጩት ፤

፫፤ ወኩሉ ስብሐ ያመጽእ ወሐቋ ሁኒ ወስብሐኒ ዘይክድን ንዋዩ ውስጡ ወስብሐኒ ዘውስተ አማዑቱ፤

ከቀረበው መሥዋዕት የተገኘውን ስብ ሁሉ ዳሌውን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ሞራውን

ከአንጀቱ ውስጥ የሚገኘውን ስብ፤

፬፤ ወክልሌሆን ኩልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወዘላዕለ ጸራዒቱ ፤

ሁለቱን ኩላሊቱን በላያቸው ያለውን ስብ በጭቅናው ላይ ያለውንም ስብ፤

ወክብደ እንተ ትንዕስ ምስል ኩልያቲሁ ይመትሮ ካህን፤

ግልገል ጉቡቱን ከሁሉቱ ኩላሊቱ ጋር ካህኑ ለይቶ፤

፭፤ ወይወድዮ ላዕለ ምስዋዕ ቍርባን ውእቱ ዘመዐዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ዘበእንተ ንስሐ ውእቱ፤

በድለው ተመልሰው ያቀረቡት ስለሆነ፤ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መስዋዕት ነውና፤ ካህኑ በመሠዊያው ላይ ይጨምረው «ያጢሰው»፤

፮፤ ኩሉ ተባዕት እምካህናት ይበልዩ በመካን ቅዱስ ፤

ከካህናት ወገን ወንድ ወንዱ ሁሉ በከበረ ቦታ ይብላው፤

ወቅዱስ ውእቱ ለቅዱሳን፤

የከበረውም መስዋዕት ከሕዝቡ ተለይተው ለከበሩ ለካህናት ነው፤

፯፤ በከመ ዘበእንተ ኃጢአት ከማሁ ዘበእንተ ንስሐኒ፤

የንስሐው መስዋዕት እንደ ኃጢአቱ መስዋዕት ነው፤

ወአሐዱ ሕጎሙ ለካህን ዘያስተሠሪ በእንቲአሆሙ ሎቱ ውእቱ ፤

የመስዋዕተ ኃጢአትና የመስዋዕተ ንስሐ ሥራታቸው አንድ ነውና፤ ከመስዋዕተ ኃጢአት ጠሰለት የቀረው እንዲበላ ከመስዋዕተ ንስሐም ጠሰለት የቀረውን ስለነሱ የሚያስተሠር የው ካህን ይብላው፤ አንድም መስዋዕተ ኃጢአት መስዋዕተ ንስሐ የሕዝቡን ኃጢአት ለሚያስተሠርደ ለካህኑ ይሁን ፤

፰፤ ወለካህን ዘያበውእ መስዋዕተ ሰብእ ማዕስ መስዋዕቱ ዘውእቱ ሦዓ ሎቱ ውእቱ፤

«ዘያበውእ መስዋዕተና ዘውእቱ ሦዓ አንድ ወገን» የመስዋዕቱ «የበገ» ቍርባ ትም ለሠዋው ካህን ይሁን ፤

፱፤ ወኩሉ መስዋዕት ዘግቡር ለኩሉ ደቂቀ አሮን ዕሩይ ውእቱ ለለአሐዱ፤

የተሠዋው የመስዋዕቱም ተረፍ ሁሉ ለአሮን ልጆች ላንዱም ላንዱም የተካከለ ነው፤

፲፫፤ ወከመዝ ውእቱ ሕገ ሕዳሴዎታ መድኃኒት ዘያመጽኡ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡት የሕዳሴዎታ ሕገ ሕግ ሕግ ነው፤ «ሐተታ» ሕገ-ንስ ተናግሮታል ብሂሉን አልተናገረውም ነበርና ስለዚህ ደግሞ ታል፤ ሕዳሴዎታ መድኃኒት የሚለውም ከአባር ከቸንፊር አድኗቸው የሚሠዉት ነው ፤

፲፬፤ ወለእመ በእንተ አኩቲት እምጽኦ ያመጽኦ ውስተ መስዋዕተ አኩቲት ኅብስተ ሥንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ወጸሪቀ ናዕት ዘሥንዳሌ ዘልውስ በቅብዕ ፤

ስለ ምስጋና የምስጋና መስዋዕት ቢያቀርብ በዘይት የታበቀ በዘይት የተለወሰ የስንዴ ዳቦ ያምጣ፤ መስዋዕተ አኩቲት የሚለውም ሥርዓት ተሠርቶላቸው ታምራት ተደርጎላቸው የሚሠዉት ነው ፤

፲፭፤ ምስለ ኅብስት ዘብሐዕ ቍርባና ለመስዋዕተ አኩቲት ዘመድኃኒት፤

«ጸሪቀ ናዕት ብሎ ነበርና» ድኅነት ሊሆንበት «ሊደረግበት» ለመስዋዕተ አኩቲት የሚቀርበውን ቡሆ ጨምሮ ያቅርብው፤

፲፫፤ ወይወስድ እምኔሁ ለሐደ እምኩሉ ቍርባን ሀብተ እግዚአብሔር ለካህን ዘይከዕም ለውእቱ ደመ አኩቲት ሎቱ ውእቱ፤

ከሚሠዋውም ከመስዋዕቱ ሁሉ የእግዚአብሔርን ፈንታ አንዱን የሠዋው ካህን ይውሰድ ፤

፲፬፤ ወሥጋሁኒ ዘመስዋዕተ አኩቲት ሎቱ ውእቱ፤

ከመስዋዕተ አኩቲትም የተረፈው ሥጋ ለሱ ነው፤

፲፭፤ ወበዕለተ ያመጽኦ ይበልዕም ወአልቦ ዘየተርፋ ለነግህ ፤

መስዋዕተ መድኃኒት መስዋዕተ አኩቲት አያደርግምና በሠዉት ቀን ይብሉት፤

፲፮፤ ወለእመሰ ዘቦ ብዕዓት አው ዘበፈቃዱ ያበውእ ቍርባና በዕለተ እምጽኦ መስዋዕቱ ይበልዕም ወበላኒታሂ ፤

መስዋዕቱ የስለትም «የፈቃድም» ቢሆን ግን በመጣበት ቀን በማግስቱም ቢሆን ይብሉት፤

፲፯፤ ወለእመ ተርፈ እምሥጋ መስዋዕቱ እስከ ሣልስት ዕለት በአላት ያውዕይም ፤

ከመስዋዕተ ብዕዓት «ከመስዋዕተ ፈቃድ» በልተው

የተረፈውን በነጋው ይብሉት ብሎ ነበርና ከሁለተኛው ቀን ተርፎ እስከ ሦስተኛው ቀን ያደረገ ቢኖር በእሳት ያቃጥሉት፤

፲፰፤ ወለአመሰ በልዑ እምወእቱ ሥጋ በሣልስት ዕለት ኢይትዌከፎ ለዘአብአ ወኢይትኋለቆ እስመ ርኩስ ውእቱ፤

በሦስተኛው ቀን ቢበሉት ግን የረከሰ ነውና ላቀረበው ሰው እግዚአብሔር አይቀበልለትም፤ ከመሥዋዕትም አይቆጠርለትም፤ «ሐተታ» ምነው ሕግ ያፈረሱ ካህናቱ፤ መሥዋዕት ላቀረበው ሰው ስለምን አይቀበለውም አለ ቢሉ፤ ካህናቱ እንዲጠበቁ እንዲጠነቀቁ ሕዝቡም መሥዋዕት የሚያቀርቡ ኃጢአት ይሠረዳሉናል፤ በረከት ይሰጠናል ብለው ነውና፤ ሕዝቡ ይህን ሰምተው ኃጢአት ካልተሠረደላን፤ በረከት ካልተሠጠን ለምን እናቀርባለን ብለው ገንዘብ ከመስጠት፤ መሥዋዕት ከመሠዋት እንዳይከለከሉ ብሎ «ኢይትዌከፎ አለ እንጂ ዕዳውስ ለካህናቱ ነው፤

ወነፍስ እንተ በልዓት እምኔሁ ይእቱ ትነሥእ ኃጢአቶ፤

ሦስት ቀን ካደረገው መሥዋዕት የበላች ሰውነትም «ኃጢአቶ ለዘአብአ ነው» የዚያን ሰው ፍዳ ኃጢአቱን ትቀበላለች፤

፲፱፤ ወሥጋኒ እምከመ ለከፎ እምኩሉ ርኩስ ኢይብልዕዎ አላ በእሳት ያውዕይዎ፤

በእሳት ያቃጥሉት እንጂ ርኩስ ከሚያሰኘው ወገን የነካውን ሥጋ አይብሉት፤

ወኩሉ ንጹሕ ይብላዕ እምኔሁ፤

«እምኔሁ ለኩሉ ንጹሕ ሲል ነው፤ ንጹሕ ከሆነው ከዕለቱ መሥዋዕት የተረፈውን ይብላ እንጂ ከሁለተኛው ቀን የተረፈውን አይብላ፤ አንድም ንጹሕ የሆነ ሰው ሁሉ ከሱ ይብላ፤

፳፤ ወነፍስ እንተ በልዓት እምወእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር እንዘ ርኩስ ላዕሌሁ ለትደምሰስ ይእቱ ነፍስ እምሕዝባ፤

ላዕሌሁ ለመሥዋዕተ መድኃኒት ነው፤ «እንተ በልዓትና ይእቱ ነፍስ አንድ ወገን ነው»፤ እንደረከሰች እያወቀች «ረከሳለች» የእግዚአብሔር ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት

ዕት የበላች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤ አንድም በወገኖቿ ውስጥ ተፈርዶባት ትጥፋ፤

፳፩፤ ወነፍስ እንተ ገሠሠት እምኩሉ ርኩስ፤

ርኩስት ካለው ወገን ሁሉ የነካች ሰውነት፤

አው እምርኩስ ሰብእ አው ዘእምእንሰሳ ዘኢኮነ ንጹሐ፤

ከሴት ያደረገውን ዝንዮት ያገኘውን ሰው የነካች ከእን ስላም ወገን ንጹሕ ያልሆነውን የነካች፤

ወበልዓት እምወእቱ ሥጋ ዘመሥዋዕተ መድኃኒት ዘእግዚአብሔር ስትደምሰስ ይእቱ ነፍስ፤

ይህን ሁሉ ነክታ የእግዚአብሔር ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት የተረፈውን የበላች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤

ጉባኤ

፳፪፤ ወነበሰ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፳፫፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ኩሎ ሰብሐ ላሕም ወበግዕ ወዘጠለ ኢትብልዑ፤

ለእስራኤል ልጆች የላሙን፤ የበጉን፤ የፍየሉን ስብ ሁሉ አትብሉ ብለህ ንገራቸው፤

፳፬፤ ወኩሉ ስብሐ ምውት ወዘብላዓ አርዌ ለግዩር ይኩንክሙ፤

አውራ የነከሰው የሞተው «የበክቱ» ስብ ለመጸተኛ ይሁናችሁ፤ «ለግብር ይኩንክሙ ቢል» ለመጫኛ ለዳውላ ይሁናችሁ ሲል ነው፤

ወአንትሙስ ባሕቱ ኢትብልዕዎ፤

እናንተ ግን አትብሉት ብለህ ንገራቸው፤

፳፭፤ ወኩሉ ዘበልዓ ስብሐ እም ዘያመጽኩ ለእግዚአብሔር መሥዋዕተ እመራዕይ ለትደምሰስ ይእቱ ነፍስ እምሕዝባ፤

«እምዘያመጽኩና እመ ራዕይ አንድ ወገን፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርገው ካቀረቡት ስቡን የበላ ሰው ሁሉ ያች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤

፳፮፤ ወኩሎ ደመ ኢትብልዑ በኩላኔ በገብ ሀለውክሙ ኢዘእንሰሳ ወኢዘአዕዋፍ፤

መሥዋዕት በሠዋችሁበት ቦታ ሁሉ የእንስሳትም ቢሆን የአዕዋፍም ቢሆን ብርንዶውን አትብሉ፤ አንድም በቁሙ ደሙን አትብሉ፤ «ሐተታ» እንዳለፈው፤

፳፮፤ ወኩላ ነፍስ እንተ በልዓት ደመ ለትደምሰስ እምሕዝባ ፤

ብርንዶውን፤ አንድም ደሙን፤ የበላች ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ፤

፳፯፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ነገረው ፤

፳፱፥፴፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ዘያመጽእ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር ያመጽእ ቍርባኖ በእደዊሁ ስብሐ ተላዕ ወከብደ እንተ ትንዕስ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ድንኳት የሚደረግበትን መሥዋዕት ለእግዚአብሔር የሚያቀርብ ሰው የፍሪንባውን ስብግልገል ጉቦቱን ቍርባን አድርጎ በእጁ በእግዚአብሔር ፊት ያቅርብ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው፤ «በእደዊሁ አለ» በሰው ልኮ የሚቀር አለና፤

፴፩፤ ወይወድዮ ካህን ለስብሐ ተላዕ ላዕላ ምሥዋዕ ፤ ወተላዕሳ ይኩን ለአሮን ወለደቂቁ፤

«ይወድዮ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር ውስተ ምሥዋዕ ብሎ ይገጥሟል»፤ በእግዚአብሔር ፊት መታሰቢያ ሊሆን የፍሪንባውን ስብ በመሠዊያው ላይ ያጠሰው፤ ጢሶ ለት የቀረው ግን ለአሮን ለልጆቹ ይሁን፤

፴፪፤ ወአገዳሁ ዘየማን እመሥዋዕተ መድኃኒትክሙ ይሁብ ሀብተ ሰካህን ዘያበውእ ደመ መድኃኒቱ ወስብሐኒ ዘደቂቀ እስራኤል፤

ድንኳቸው ሊደረግበት ከቀረበው መሥዋዕት ቀኝ ወርቹ ደመ መድኃኒቱ የእስራኤል ልጆች ኃጢአት ሊሠረደበት ስቡን ለሚያቀርብ ሰካህኑ ዕድል ፈንታ ይሁን፤

፴፫፤ አገዳ ዘየማን ለአሮን ወለደቂቁ ክፍል ውእቱ፤

ቀኝ ወርቹ ለአሮን ከርሱም በኋላ ለልጆቹ ዕድል ፈንታ ነው፤

፴፬፤ እስመ ተላዓ ወአገዳ ዘየማን ነሣእኩ እመሥዋዕተ መድኃኒቶሙ ለደቂቀ እስራኤል ወወሀብክም ለአሮን ወለደቂቁ ይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም እምደቂቀ እስራኤል፤

(ነሣእኩ እምደቂቀ እስራኤል፤ ነሣእኩ እመሥዋዕተ መድኃኒቶሙ ብሎ ይገጥሟል)፤ ድንኳቸው ሊደረግበት ካቀረቡት መሥዋዕት ከእስራኤል ልጆች ፍሪንባውን ቀኝ ወርቹን ተቀብዬ ለሚያገለግሉኝ ለአሮን ለልጆቹ የዘለዓለም ሕግ ይሆናቸው ዘንድ ሰጥቻቸዋለሁና (ተላዕሳ ይኩን ለአሮን ወለደቂቁ ብለህ እሠር፤)

፴፭፤ ዝንቱ ውእቱ ክፍሉ ለአሮን ወለደቂቁ እመሥዋዕቱ ለእግዚአብሔር እምእመ ይትቀብሱ ይኩኑ ካህናተ ለእግዚአብሔር፤

ለእግዚአብሔር አገልጋይ ይሆኑ ዘንድ ከተቀቡበት ቀን ጀምሮ ለአሮንና ለልጆቹ ዕድል ፈንታቸው ይህ ፍሪንባው ቀኝ ወርቹ ነው፤ ግብራችሁ የማናዊ ነው ሲል፤ አንድም ሰውን መክራችሁ አስተምራችሁ ወደ የማናዊ ግብር ትመልሳላችሁ ሲል ነው፤

፴፮፤ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር የሀብዎሙ እምእመ ቀብዕዎሙ እምደቂቀ እስራኤል፤

ከእስራኤል ልጆች ተለይተው ከተቀቡ ጀምሮ ይህን ይሰጧቸው ዘንድ ይሰጧቸው ብሎ እግዚአብሔር እንዳዘዘ መጠን፤

ወይኩኖሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊሆሙ፤

ዋዊውን ትቶ ይህ በዘመናቸው የዘለዓለም ሕግ ይሁናቸው፤

፴፯፤ ወዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለቍርባን ወለመሥዋዕት፤

ለእግዚአብሔር የሚቀርብ የመሥዋዕትና የቍርባን ሥርዓት ይህ ነው፤

ለዘበእንተ ኃጢአትኒ ወለዘበእንተ ንስሐኒ ወለዘፍጻሜኒ ወለዘመሥዋዕተ መድኃኒትኒ፤

የመሥዋዕተ ንስሐና የመሥዋዕተ ኃጢአት፤ የበግዓ ፍጻሜና የመሥዋዕተ መድኃኒት ሥርዓቱ ይህ ነው፤

፴፰፤ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና በዕለተ አዘዘሙ እግዚአብሔር ለደቂቀ እስራኤል ያብሁ ቍርባኖሙ ቅድመ እግዚአብሔር በገዳም ዘሲና፤

ሲና በሚባል ምድረ በዳ (በረሃ) ቍርባናቸውን በእግዚአብሔር ፊት ያቀርቡ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች ባዘዛቸው ቀን እግዚአብሔር በሲና ተራራ ሙሴን እንዳዘዘው የመሥዋዕትና የቍርባን ሕግ ይህ ነው።

ምዕራፍ ፰

፩፤ ወነበ ለእግዚአብሔር ለሙሴ ወይሌሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ ንሥኦሙ ለአሮን ወለደቁቱ፤

አሮንንና ልጆቹን አምጣቸው፤

ወአልባሲሆሙኒ ወቅብዓ ዘይትቀብው ወላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወክልኤት አባግዓ ወመሶባ ናዕት፤

ልብሳቸውንና የሚቀበትን ዘይት ስለ ኃጢአታቸው የሚሠዋውን ላም ሁለት በጎችን ዳቦ ያለበትን መሶብ ናዕተ መሶብ ቢል በመሶብ ያለውን ዳቦ አምጣ ብሎ ለሙሴ ነገረው፤

፫፤ ወአስተጋብእ ኩሎ ተዓይነ ጎበ ፕጎተ ደብተራ ዘመርጡል፤

የእሥራኤልን ሠራዊት ሁሉ ልዩ ወደ ሆነችው ድንኳን ደጃፍ ሰብስብ ብሎ ነገረው፤

፬፤ ወገብረ ሙሴ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ወአስተጋብእ ኩሎ ተዓይነ ጎበ ፕጎተ ደብተራ ዘመርጡል፤

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው አደረገ ፤ የእስራኤልን ሠራዊት ሁሉ በደብተራ

ኦሪት ደጃፍ ሰበሰቡ፤ (ሐተታ) የሕዝቡን ገጽሕነት የመሥዋዕትነትን ደግነት ለማጠየቅ ብርሃን የሚያበራላቸው ጌታ በረድኤት የሚገለጽላቸው ነውና፤

፭፤ ወይሌሎሙ ሙሴ ለተዓይነ ገንቱ ውእቱ ቃል ዘአዘዘ እግዚአብሔር ትግበሩ፤

ሙሴም ሠራዊቱን ትሠሩት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዘው ሕግ ይህ ነው አላቸው፤

፮፤ ወነሥኦሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቁቱ ወሐፀሙ በማይ፤

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው አሮንንና ልጆቹን ወስዶ በውሃ አጠመቃቸው ማለት ከሕዝቡ ለይቶ አከበራቸው፤

፯፤ ወአልበሶ ለአሮን አልባሲ ቢሰስ ወአቅነቱ ቅናተ ወአልበሶ ጸደራ ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ መትከፍት

አሮንን አረንጓዴ የሚመስል የሐር ቀሚስ አለበሰው፤ የወርቅ ዝናር አስታጠቀው፤ ምሉጣ ግምጃ አለበሰው፤ ይኸውም እጅ ሰፊ መጎናጸፊያ ነው፤ በእጅ ሰፊው ላይም የጫንቃ ልብስን አለበሰው፤ ደረበለት፤

፰፤ ወአቅነቱ መልዕልተ ግብረታ ለልብሰ መትከፍት ወአሠራ ቡቱ፤

በጫንቃው ልብስ ላይም መታጠቂያን አስታጠቀው፤ በሱም አንድ አደረገው፤

ወወደየ ላዕሌሁ ልብሰ ሎግዮ ዘተአምር ወዘጽድቅ፤

ጽድቅ የሚሠራበት፤ ምልክት የሚታይበት የደረት ልብስ ንም በላዩ ላይ አለበሰው፤ ተአምር አለ፤ ኃጢአታቸው ይታወቅበታልና ጽድቅ አለ፤ ቃሉን ሰምተው በጎ ሥራ ይሠሩበታልና፤

፱፤ ወወደየ አክሊላ ዲባ ርእሱ ወወደየ ላዕላ ውእቱ አክሊል መንገሳ ገጽ ቁጽለ ወርቅ ዘቅዱስ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳ ዘዘው በራሱ ላይ አክሊል፤ አንድም ኩፊት ደፋለት፤ በአክሊሉ ላይም በፊቱ በኩል አኽያ ሽራኽያ የተጻፈበትን የወርቅ ሻኩራ አደረገለት፤

፲፤ ወነሥኦ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብው ወነዝን ላዕላ ምሥዋዕ ስብዓ ወቀብዮ ለምሥዋዕ፤

ወነዝን ላዕላ ምሥዋዕና ወቀብዮ ላዕላ ምሥዋዕ አንድ ወገን ነው፤ ሙሴም ካህናቱ ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት ወስዶ መሠውያውን

ሰባት ጊዜ ረጨው፤ ሰባት ፍጹም ነው፤ በፍጹም ትጋት ኃጢአት እንዲሠረይ ለማጠየቅ፤

፲፩፤ ወቀደሰ ኩሎ ንዋዮ ወማዕ ከከኒ ወመንበሮ ቀደሰ ወቀብዮ ለደብተራ ወለኩሎ ንዋያ፤

ንዋዮ ቅድሳቱን ሁሉ ሰኑን፤ ኩስኩሱቱን ፤ የኩስኩሱቱን መቀመጫ ፤ አንድም የአሮንን መቀመጫ ወንበር ቀብቶ አከበረው፤ ደብተራ ኦሪትንም ቀብቶ አከበራት፤ ዕቃዋንም ሁሉ አከበረው፤

፲፪፤ ወከዓው ሙሴ እምቅብዕ ዘይት ቀብው ላዕላ ርእሰ አሮን ወቀብዮ ወቀደሰ፤

ሙሴም ተቀብተው ከሚከብሩበት ዘይት ወስዶ በአሮን ራስ ላይ አፈሰሰበት፤ ቀብቶም አከበረው፤

፲፫፤ ወአምጽኦሙ ሙሴ ለደቁቱ አሮን ወአልበሰሙ አልባሲ ወአቅነቶሙ ቅናታተ፤

ሙሴም የአሮንን ልጆች አምጥቶ በአባታቸው በአሮን አምሳል ልብሰ ተክህኖ አለበሳቸው፤ የወርቅ ዝናር አስታጠቃቸው፤

ወወደየ ላዕሌሆሙ አክሊላ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

እግዚአብሔር እንዳዘዘው በራሳቸው ላይ አክሊል ደፋላቸው፤

፲፬፤ ወለምጽአ ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት፤

ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን ላም አቀረበ፤

ወወደዩ አሮን ወደቁቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ላሕም ዘበ እንተ ኃጢአት ወጠብሕዎ፤

ኃጢአት ሲሠረይበት በቀረበውም ላም ራስ ላይ አሮንም ልጆቹም እጃቸውን አነረውሠዉት፤ ባንተ ምክንያት ከሁሉ በላይ እንሆናለን ሲሉ፤ አንድም ባንተ ምክንያት ኃጢአታችን ይሠረያል ሲሉ፤

፲፭፤ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደዩ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ በዓውዱ በእፃብዒሁ ወእንጽሐ ለምሥዋዕ፤

ሙሴም ከደሙ አምጥቶ በመሠዊያው ቀንዶች ዙሪያ በጣቱ እየዘገነ ረጨው፤ መሠዊያውንም አነጻው፤ አከበረው፤

ወከዓወ ደሞ ኅበ መንበረ ምሥዋዕ ወቀደሶ ከመ ያስተሥሪ ቦቱ፤

የምሥዋዕንም እግር ኃጢአት ያስተሠርይበት ዘንድ ከደሙ ቀብቶ አከበረው፤

፲፮፤ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ዘውስተ ንዋየ ውስጡ ወከብዶ እንተ ትንዕስ ወክልኤሆን ኩልያቲሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወወደዩ ላዕለ ምሥዋዕ፤

ሙሴም በሆድ ዕቃው ውስጥ ያለውን ስብ ሁለቱን ኩላሊቶቹንና ግልገል ጉቡቱን በላያቸው ያለውን ስቡን አምጥቶ በመሠዊያው ላይ (ጨመረው) አጤሰው፤

፲፯፤ ወማዕሶኒ ወሥጋሁኒ ወካዕ ሴሁኒ ለውእቱ ላሕም አውዓየ በእሳት አፍኦ እምትዕይንት በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ሙሴም እግዚአብሔር እንዳዘዘው የዚያን በሬ ቊርባቱን ሥጋውንና ሰንበሩን ከከተማው ውጭ በእሳት አቃጠለው፤

፲፰፤ ወለምጽአ ሙሴ በግዓ ለመሥዋዕት ወወደዩ አሮን ወደቁቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ፤

ሙሴም ለመሥዋዕት የሚሆን በግን አመጣ፤ አሮንና ልጆቹም እጃቸውን በዚያ በግ ራስ ላይ አኖሩ፤

፲፱፤ ወጠብሐ ሙሴ ለውእቱ በግዕ ወከዓወ ደሞ ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ፤

ሙሴም ያን በግ አርዶ ደሙን በመሠዊያው ዙሪያ

አፈሰሰው፤ ከላይ ጠብሕዎ ብሎ ከዚህ ጠብሐ ሲል አያጣላምን ቢሉ አያጣላም፤ ላም ላንድ ሰው አይቻልምና ደቂቀ አሮንን ጨምሮ ከላይ ጠብሕዎ አለ፤ በግ ግን ላንድ ሰውም ቢሆን አያቅትምና ከዚህ ጠብሐ አለ፤

፳፤ ወመተሮ ለውእቱ በግዕ በበዓ ባላቲሁ ወወደዩ ሙሴ ርእሶ ወከ ባላቲሁ ወስብሐ ወከሮሃ ወእን ሪሁኒ ሐጠ በማይ፤

ሙሴም ለመሥዋዕት የቀረበውን በግ በየብልቱ ለየው፤ ራሱን ብልቱን ስቡንና ፈርሱን እግሩን በውሃ አጠበው፤

፳፩፤ ወወደዩ ኩሎ ላዕለ ምሥዋዕ እስመ መሥዋዕት ውእቱ ዘመዓዛ ሠናይ ወቊርባን ውእቱ ለእግዚአብሔር በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ለእግዚአብሔር የሚቀርብ በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ነውና ሁሉንም በመሠዊያው ላይ ጨመረው፤

፳፪፤ ወለምጽአ ሙሴ ካልአ በግዓ ዘፍጻሜ ወወደዩ አሮን ወደቁቁ እደዊሆሙ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ በግዕ ወጠብሕዎ፤

አሁን እምጽአ ሙሴ በግዓ ብሎ ነበርና ካልአ አለ፤ ሙሴም ተቀብተው የሚከብሩ በትን ሁለተኛውን በግ አመጣ፤ አሮንና ልጆቹም ለመሥዋዕት በመጣው በግ ራስ ላይ እጃቸውን ጭነው ሠዉት፤ ላሙንስ ይሁን በጉን አንድ ሰው አይሠዋውምን፤ ለምን ጠብሕዎ አለ ቢሉ ላም የሚያህል ሙክት አይጠፋምና ስቡን ሲፈልጉ የሚሠዉት ስለሆነ፤

፳፫፤ ወነሥአ ሙሴ እምደሙ ወወደዩ ላዕለ ከተማ ዕዘኑ ለአሮን እንተ የማን ወላዕለ ከተማ አፅ ባዕተ እዴሁ እንተ የማን ወላዕለ ከተማ አፅባዕተ እግሩ እንተ የማን፤

ሙሴም ከተሠዋው በግ ከደሙ አምጥቶ የአሮን የቀኝ ጆሮውን ጫፍ የቀኝ እጁን ጫፍና የቀኝ እግሩን ጫፍ ቀባ፤

፳፬፤ ወለምጽአሙ ሙሴ ለደቂቀ አሮን ወወደዩ ሙሴ እምውእቱ ደም ላዕለ ከተማ ዕዘኒሆሙ ዘየማን ወላዕለ ከተማ አዓብዓ እደዊሆሙ ወላዕለ ከተማ አዓብዓ እገሪሆሙ ዘየማን፤

ሙሴም የአሮንን ልጆች አምጥቶ ከዚያ ደም የቀኝ እጃቸውን ጫፍና የቀኝ ጆሮ

ዋቸውን ጫፍ፣ የቀኝ እግራቸውን ጫፍ ቀባቸው፤

ወከዓም ሙሴ ለውእቱ ደም ውስተ ዓውደ ምሥዋዕ፤

ተቀብተውለት (ቀብቶለት) የቀረውንም ደም ሙሴ በመሠዊያው ዙሪያ አፈሰሰው፤

፳፭፣ ወነሥአ ሙሴ ስብሐ ወሐቋሁ ወስብሐ ከርሁ ወከብደ እንተ ትንዕስ ወክልኤሆን ኩልያ ተሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወአገዳ ዘየማን፤

ሙሴም ዳሌውን ስቡን የሆዱንም ስብ ሁለቱን ኩላሊቶቹንና ግልገል ጉብቱን በላያቸው ያለውንም ስብ ቀኝ ወርቹንም አመጣ፤

፳፮፣ ወነሥአ እመሶብ ዘፍጻሜ ዘሀሎ ቅድመ እግዚአብሔር ኅብስተ ናዕት አሐተ ወኅብስተ ዘቅብዕ አሐተ ወጸሪቀ አሐተ ወወደዮን ዲበ ስብሕ ወዲበ አገዳ ዘየማን፤

ሙሴም በእግዚአብሔር ፊት ካለው ዳቦውን ከሚያስቀምጡበት መሶብ አንዲት የቂጣ ድፎ በዘይት የተለወሰች፣ አንዲት እንጎቻ፣ አንዲት ስስ ቂጣ አምጥቶ በቀኝ ወርቹና በስቡ ላይ አኖራቸው፤

፳፯፣ ወአንበረ ኩሎ ዲበ እደወ አሮን ወላዕለ እደወ ደቂቁ ወአብአሙ መባአ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ሁሉንም በአሮን እጆች ላይና በልጆቹ እጆች ላይ አኖረው፤ መባም አድርጎ ወደ እግዚአብሔር አቀረባቸው፤

፳፰፣ ወነሥአ ሙሴ እምእደዊ ሆሙ ወወደዮ ላዕለ ምሥዋዕ ወዲበ መሥዋዕተ ፍጻሜ ቍርባን ወመዓዛ ሠናይ ውእቱ ለእግዚአብሔር፤

ሙሴም ከእጃቸው ተቀብሎ ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ሊሆን ደሙን ተቀብተው የከበሩበት መሥዋዕት ባለበት በመሠዊያው ላይ አኖረው፤

፳፱፣ ወነሥአ ሙሴ ተላዕ ወመተረ ከመ ይደዮ ቅድመ እግዚአብሔር እምበግዕ ዘፍጻሜ፤

ሙሴም ደሙን ተቀብተው ከከበሩበት በግ ፊርንባውን አምጥቶ በእግዚአብሔር ፊት ያኖረው ዘንድ ለየው፤

ወኮነ ክፍሉ ለአሮን በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው የአሮን ዕድል ፈንታሆነ፤

፴፩፣ ወነሥአ ሙሴ እምቅብዕ ዘይትቀብዑ ወእምደም ዘምሥዋዕ ወነዘኑ ላዕለ አሮን ወላዕለ አልባሲሁ ወላዕለ ደቂቁ፤

ሙሴም ተቀብተው ከከበሩበት ዘይትና በመሠዊያው ከቀረበው ደም አምጥቶ አሮንን ልብሶቹን ልጆቹን የልጆቹን ልብስ ረጨው፤ እነሱንስ ይሁን፤ ልብሳቸውንም ደሙ አያባላሸውምን ቢሉ በተአምራት ይጠፋ ነበር፤ አንድም ለማክበር የሚቀባ ጥቂት ጥቂት ነውና አይበላሽም፤

ወቀደሶ ለአሮን ወለአልባሲሁ ወለደቂቁ ወለአልባሲ ደቂቁ፤

ነዝን ያለውን ቀደሰ ብሎ ገለጸው፤ አሮንን ልጆቹን ከሠራዊቱ ወይም ከአገቡ ለሁሉ ተክህኖውን ከልብሱ ለሁሉ ሥት ለይቶ ቀብቶ አከበረው፤

፴፪፣ ወይቤሉሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቂቁ አብስሉ ውእተ ሥጋ በዓፀደ ደብተራ ዘመርጡል ወበመካን ቅዱስ ወበህየ ብልዕም፤

ዓፀድና መካን አንድ ወገን፤ ይህንንም ለመሥዋዕት የቀረበውን በከበረ ቦታ በደብተራ አሪት ዙሪያ ቀቅላችሁ ብሉት ብሎ አዘዛቸው

ወኅብስተኒ ዘውስተ መሶብ ዘፍጻሜ፤

ደሙን ሊቀቡት ፣ የሠውት የበጉ ሥጋ ካለበት መሶብ ያለውንም ዳቦ ብሉት አላቸው፤

በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ወይቤሉ አሮን ወደቂቁ ይብልዕም፤

እግዚአብሔር አሮንና ልጆቹ ይብሉት ብሎ እንዳዘዘኝ ብልዕም ላለው፤ አንድም ውስተ ዓፀደ ደብተራ ይበልዕም ብሎ እንዳዘዘኝ በህየ ብልዕም ላለው፤

፴፫፣ ወዘተርፈ እምሥጋ ወኅብስት በእሳት ያወዕይም፤

በልተውት የቀረውንም በእሳት ያቃጥሉት፤

፴፬፣ ወኢትዓኡ እምኖኅተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዓ ዕለተ እስከ አመ ትፌጽሙ ዕለተ ፍጻሜክሙ፤

የምትቀቡበት እስኪፈጸም ድረስ ሰባት ቀን ከደብተራ አሪት ደጅ እንዳትወጡ ብሎ ሥርዓት ይሠራላችኋል ፣ ያስተምራችኋል፤

እስመ ሰቡዓ ዕለተ ይትፌጸም እደዋክሙ፤

እጆቻችሁ ሰባት ቀን ይቀባሉና ኢትዓኡ ላለው፤

፴፭፣ በከመ ተገብረ በዛቲ ዕለተ እንተ አዘዘ እግዚአብሔር ከመ ይግቡር በዘያስተሠርዮ ለከሙ፤

ዛቲ ዕለት እግዚአብሔር ሙሴን ያዘዘባት ቀን ናት፤ ኃጢአታቸውን በሚያስተሠር ይላችሁ ገንዘብ የሚያስተሠር ያደርጉ ዘንድ እግዚአብሔር ሙሴን በአዘዘ በት ቀን እንደ ተደረገ፤

፴፭፤ ወንበሩ ውስተ ጥገተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዓ ዕለተ ሌሊተ ወመዓልተ፤

ሰባት ቀን በመዓልትም በሌሊትም በደብተራ ኦሪት ደጅ ተቀመጡ አላቸው ፤ ሌሊተ ብሎ መዓልተ ባይል በሌሊት አትውጡ አለ እንጂ በቀን መቼ አትውጡ አለ ፤ መዓልተ ብሎ ሌሊተ ባይልም በቀን አትውጡ አለ፤ መቼ በሌሊት አትውጡ አለ ብለው ምክንያት እንዳይሰጡ ጠንቅቆ ይጽፏል፤

ወዕቀቡ ትእዛዙ ለእግዚአብሔር ከመ ኢትሙቱ እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ንገራቸው ብሎ አዘኛልና እንዳትቀሠፉ በደብተራ ኦሪት ሁናችሁ የእግዚአብሔር ሕጉን ጠብቁ፤

፴፮፤ ወንበሩ አሮን ወደቁቱ ኩሎ ቃለ ዘአዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ

አሮንና ልጆቹም እግዚአብሔር ለሙሴ ያዘዘውን ሕግ ሁሉ ፈጸሙ።።

ምዕራፍ ፱ ጉባኤ ፤

፩፤ ወኮነ በሳምንት ዕለት ጸውዖሙ ሙሴ ለአሮን ወለደቱቱ ወለአዕናገ እስራኤል

ኮነ ያለውን ጸውዖሙ ብሎ አመጣው፤ ኢትዓኤ እም ጥገተ ደብተራ ዘመርጡል ሰቡዓ ዕለተ ብሎ ነበርና ሙሴ በስምንተኛው ቀን አሮንና ልጆቹን ጠርቶ አዕናገ እስራኤልን እንደ ምስክር አድርጎ አቁሞ፤

፪፤ ወይሴሎ ለአሮን ንግእ ለከ ላሕመ እምአልሕምት ዘበእንተ ኃጢአት ወበግዓ ለመሥዋዕት ወአ ምጽኦሙ ቅድመ እግዚአብሔር፤

አሮንን ለይቶ ስለ ኃጢአት የሚሠዋውን ላምና ለመሥዋዕት የሚሆነውን በግ ላንተ ጥቅም ሊሆኑ በእግዚአብሔር ፊት አቅርባቸው አለው፤

፫፤ ወንግርሙ ለአዕናገ እስራኤል ወበሎሙ ንሥኡ አሐደ ሐርጌ እምአጣሊ ዘበእንተ ኃጢአት ወበ ግዕ ወላሕመ ወማሕስዓ ዘዓመት ንጹሐነ ለመሥዋዕት፤

የእስራኤልንም ሽማግሌዎች የኃጢአት ማስተሠሪያ የሚሆን ከፍየል ወገን አንድ ሙክት በግና ላም፤ ዓመት የሆነውን ጠባት ሁሉም ነውር የሌለባቸውን ለመሥዋዕት አምጡ ብለህ ንገራቸው አለው፤

፬፤ ወላሕመኒ እምአልሕምት ወበግዓኒ ለመሥዋዕተ መድኃኒት ቅድመ እግዚአብሔር ወስንዳሌ ዘልውስ በቅብዕ እስመ የም ያስተርኢ ለክሙ እግዚአብሔር፤

የም ያላት ስምንተኛዬቱ ቀን ናት፤ ዛሬ እግዚአብሔር ይገለጽላችኋልና ከላሞች ወገን አንድ ላምና በእግዚአብሔር ፊት ድኅነት በሚደረግበት መሥዋዕት አንድ በግ በዘይት የታሸ የስንዴ ዳቦ አምጡ ብለህ ንገራቸው አለው፤

፭፤ ወነሥኡ በከመ አዘዘሙ ሙሴ ቅድመ ጥገተ ደብተራ ዘመርጡል ወመጽኡ ኩሎ ተዓይን ወቆሙ ቅድመ እግዚአብሔር፤

በደብተራ ኦሪት ደጅ ሙሴ አምጡ ብሎ እንዳዘዛቸው አመጡ፤ ሠራዊቱም ሁሉ መጥተው በእግዚአብሔር ፊት ቆሙ፤ ቅድመ እግዚአብሔር ማለቱም እግዚአብሔር የማይለየው ስለ ሆነ ነው፤

፮፤ ወይሴሎሙ ሙሴ ዝንቱ ውእቱ ቃል ዘይሴለከሙ እግዚአብሔር ግብሩ፤

ትግበሩ ሲል ነው፤ ትሠሩት ዘንድ እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ሕግ ይህ ነው፤ አንድም እግዚአብሔር ያዘዛችሁ ሕግ ይህ ነውና ግብሩ አድርጉት አላቸው፤

ወያስተርኢ ለክሙ ስብሐቱ እግዚአብሔር፤

የእግዚአብሔርም ረድኤት ይገለጽላችኋል፤ አንድም ግብሩ ብሎ ነበርና ጨለማ ይሆንብናል እንዳትሉ የእግዚአብሔር ብርሃን ይታያችኋል አላቸው፤

፯፤ ወይሴሎ ሙሴ ለአሮን ሑር ገብ ምሥዋዕ ወግበር ዘበእንተ ኃጢአትከ ወዘመሥዋዕትከ ወአስተሥሪ ለርእስከ ወለቤትከ፤

ሙሴ አሮንን ወደ መሠዊያው ሂደህ ስለ ኃጢአትህ ያቀረብከውን መሥዋዕት ሠውተህ የራስህን፤ የወገኖችህንም ኃጢአት አስተሥርይ፤

ወእምዝ ግበር መሥዋዕተ ለሕዝብ፤ ወአስተሥሪ ሎሙ በከመ አዘዘ እግዚአብሔር፤

ከዚህ በኋላ ሕዝቡ ያቀረቡትን መሥዋዕት ሠውተህ እግዚአብሔር እንዳዘዘ ኃጢ

አታቸውን አስተሥርይላቸው አለው፤ «ሐተታ» እስካሁን የሕዝቡንና የመሥዋዕቱን ደግ ነት ለማጠየቅ የመጀመሪያ ሥርዓት ነውና ሙሴ ሲያደርግ ነበር፤ አሁን ግን ሙሴ አሮንን ያዝዘዋል፤

፩፤ ወሐረ አሮን ንብ ምሥዋዕ ወጠብሐ ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአቱ፤ አሮንም ወደ መሠዊያው ሂዶ ስለ ኃጢአቱ ያቀረበውን ላም ሠዋ፤

፪፤ ወእምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ንቤሁ ወጠምዓ አፃብዒሁ ውስተ ደሙ ወወደየ ላዕለ አቅርንተ ምሥዋዕ፤

ንቤሁ ለአሮን ነው፤ የአሮን ልጆች ካህናቱም ደሙን ተቀብለው ወደ አሮን አቀረቡ፤ አሮንም ካቀረቡለት ደም በጣቱ ጠልቆ በመሠዊያው ቀንዶች ጨመረው፤

ወከዓወ ደሞ ላዕለ መንበረ ምሥዋዕ፤

የተረፈኛውንም ደም ከመሠዊያው እግር አፈሰሰው፤

፫፤ ወስብሐ ወክልኤሆን ኩልያቶ ወክብደ እንተ ትንዕስ ወደየ ላዕለ ምሥዋዕ በከመ አዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

ስቡን፤ ሁለቱን ኩላሊቱን ለምለም ጉቡቱንም እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው በምሥዋዕ ጨመረው፤

፬፤ ወሥጋሁስ ወማዕሶ አውዓዩ በእሳት አፍኣ እምትዕይንት፤

«ወይወስዱ አፍኣ እምትዕይንት ወያውዕይዎ በእሳት» ብሎ ነበርና ሥጋውንና ቁርቡቱን ግን ከከተማው በአፍኣ ወስደው በእሳት አቃጠሉት፤

፭፤ ወጠብሐ ዘመሥዋዕትኒ፤

ለመሥዋዕት የቀረበውንም ላም ሠዋው፤

ወእምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ንቤሁ ወከዓዎ ዓውደ ምሥዋዕ፤

የአሮን ልጆችም ደሙን ወደሱ አቀረቡ፤ በመሠዊያው ዙሪያም አፈሰሰው፤

፮፤ ወመሥዋዕቶኒ እምጽኡ ሎቱ በበመለያልይሁ ወርእሲኒ ወወደየ ውስተ ምሥዋዕ፤

የተሠዋውንም ሥጋ በየብልቱ ከራሱ ጋር አቀረቡለት፤ እሱም ተቀብሎ በመሠዊያው ላይ ጨመረው፤

፯፤ ወሐፀበ ንዋየ ውስጡ ወእገሪሁ ወወደየ ላዕለ ምሥዋዕ ዲብ መሥዋዕት፤

እግሮቹንና የሆድ ዕቃውን ግን በውሃ አጥቦ በመሠዊያው ላይ ካለ ከመሥዋዕቱ ጨመረው፤

፪፤ ወእምዝ አብኣ ቊርባኖሙ ለሕዝብ፤

ወጠብሐ ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአቱ ብሎ በቊር ተናግሮ ነበርና የራሱን መሥዋዕት ካቀረበ በኋላ የሕዝቡን መሥዋዕት አቀረበ፤

ወነሥኦ ለውኦቱ ሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ዘሕዝብ ወጠብሐ ወአንጽሐ ወመተሮ ዘከመ ቊዳሚ፤

«ነሥኦ ወአንጽሐ ጠብሐ ወመተሮ ሲል ነው» ተቀብሎ ንጹሕ ያደርጋዋል አለ፤ ነውር ነቀፋ ያለበትን አይሠዋምና ሠውቶም በየብልቱ ለያየው፤ (ሐተታ) ከመዘቀዳሚ አለ፤ ፊትና ኋላ ቢሆንም ሥርዓቱ አንድ ነውና፤

፫፤ ወአብኣ መሥዋዕተ ወገብር ዘበሕጉ፤

እንደ ሕጉ እንደ ሥርዓቱ አድርጎ አቀረበው፤

፬፤ ወእምጽኦ እመሥዋዕተ ስንዳሌ ምልዓ እይሁ እምኔሁ ወወደየ ላዕለ ምሥዋዕ ዘእንበለ መሥዋዕት ዘነገህ፤

ካቀረቡለትም ከስንዴው መሥዋዕት እጅ ያህል ቆርሶ በነገህ ከሚያቀርበው መሥዋዕት ሌላ በመሠዊያው ላይ አጤሰው፤

፫፤ ወእምዝ ጠብሐ ላሕመ ወበግዓ ለመሥዋዕተ መድኃኒት ዘሕዝብ፤

ወነሥኦ ለውኦቱ ሐርጌ ዘበእንተ ኃጢአት ብሎ በቊር ተናግሮ ነበርና መሥዋዕተ ኃጢአቱን ካቀረበ በኋላ መሥዋዕተ መድኃኒቱን አቀረበ፤

ወእምጽኡ ደቂቀ አሮን ደሞ ንቤሁ ወከዓወ ዓውደ ምሥዋዕ፤

የአሮን ልጆች ደሙን አቀረቡለት፤ በምሥዋዕ ዙሪያ አፈሰሰው፤

፬፤ ስብሐ ላሕምኒ ወዘበግዕ ወሐቋሁኒ ወስብሐኒ ዘይገለብባ ለከርሁ ወክልኤሆን ኩልያቱሁ ወስብሐ ዘላዕሌሆን ወክብደ እንተ ትንዕስ፤

የበጉንና የላሙን ስብ ዳሌውን ሆድ ዕቃውን የሚሸፍነውን ስቡን ሁለቱን ኩላሊቱን በላያቸው ያለውን ስብ ግልገል ጉቡቱን፤

፭፤ ወስብሐ ዘዲብ ተላዕ ወደየ ውስተ ምሥዋዕ፤

በፍሪንባው ያለውን ስብ አምጥቶ በመሠዊያው ላይ ጨመረው፤

ጳጳ፤ ወተላዎ ወአገዳ ዘየማን መተረ አሮን እስመ ሀብቱ ወእቱ ቅድመ እግዚአብሔር በከመ አዘዞ ለሙሴ፤

አሮንም ቀኝ ወርቅንና ፍሪንባውን ለየ፤ «ወአገዳሁ ዘየማን ይሁብ ሀብተ ለካህን» ብሎ ምዕ. ፮ ቀጥር ፴፪ ላይ ለሙሴ እንዳዘዘው በእግዚአብሔር ፊት ከቀረበው መሥዋዕት ዕድል ፈንታው ቀኝ ወርቅ ፍሪንባው ነውና፤ አንድም አጢሶለት የቀረው ፍሪንባው ቀኝ ወርቅ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ዕድል ፈንታው ቀኝ ወርቅ ነውና «መተረ» ለየ፤

ጳጳ፤ ወአልዓለ እዴሁ ላዕለ ሕዝብ ወባረከሙ፤

አሮንም በአንብሮተ እድ ባረካቸው፤ በኦሪትስ የቃል እንጂ የእጅ ቡራኬ የለም ብሎ ቃሉን ከፍ ከፍ አድርጎ መረቃቸው፤

ወወረደ ገቢሮ ዘበእንተ ኃጢአት ወዘበእንተ መሥዋዕተ መድኃኒት፤

«ሑር ኅበ ምሥዋዕ ወግበር ዘበእንተ ኃጢአት» ብሎ

በቀጥር ፮ ነግሮት ነበርና አሮንም መሥዋዕተ ኃጢአቱን፤ መሥዋዕተ መድኃኒቱን ሠውቶ ተመለሰ፤ ወረደ ማለቱም መሥዋዕት የሚሠዋበት ደብተራ ኦሪት የምትተክልበት እንደ ባማ ከፍ ያለ ቦታ ነውና፤

ጳጳ፤ ወቦሎ ሙሴ ወአሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

አሮንም መሥዋዕት ለማቅረብ ከተመለሰ በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ደብተራ ኦሪት ገቡ፤

ወወጸአሙ ባረክዎሙ ለኩሉ ሕዝብ፤

ከደብተራ ኦሪትም ወጥተው ሕዝቡን መረቋቸው፤

ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ለኩሉ ሕዝብ፤

ለሕዝቡም ሁሉ የእግዚአብሔር ብርሃነ ረድኤቱ ተገለጸ ላቸው፤ አንድም ወደፊት «ወወፅአት እሳት የሚል ነውና» የአምላክነቱ መገለጫ ብርሃን ለሕዝቡ ሁሉ ተገልጦታየ፤

ጳጳ፤ ወወጸአት እሳት እምነበ እግዚአብሔር ወበልዓት መሥዋዕት ዕቶ ዘላዕለ ምሥዋዕ ወስብሐኒ፤

«ወአስተርአየ ስብሐተ እግዚአብሔር ብሎ ነበርና» እሳት ከሰማይ ወርዳ ስቡን በላችላት፤ ሙሴ አሮንን ለማክበር መሥዋዕቱን ለማሥመር፤

ወርእዩ ኩሉ ሕዝብ ወደንገፀ ወወድቁ በገጸሙ፤

ወመጽአኑ ኩሉ ተዓይን ወቆሙ ቅድመ እግዚአብሔር ብሎ ነበርና፤ በእግዚአብሔር ፊት የቆሙ ሕዝቡም እሳቱን አይተው ደንግጠው በግንባራቸው ወደቁ፤ ድንጋዬው የአንክሮ ነውና ወድቁ ማለቱም የሰግደት ይመስላል።

ምዕራፍ ፲ ጉባኤ

፩፤ ወነሥሎ ደቂቀ አሮን ናዳብ ወአብዩድ አሐዱ አሐዱ ማዕጠንቶሙ፤

የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ አንዱም አንዱም ማዕጠንታቸውን ያዙ፤ አሁን በዚህ ምክንያት ተቀሠፉ የሚል ነውና፤

ወወደዩ ውስቴቱ እሳተ ወወደዩ ላዕሌሁ ዕጣነ፤

በውስጡ እሳት አድርገው በላዩ ዕጣን ጨመሩበት፤

ወአምጽኡ ቅድመ እግዚአብሔር እሳተ ዘእምባዕድ ዘእኒዘዘሙ እግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር ካላዘዛቸው ከሌላ ቦታ እሳት ጭረው አመጡ፤

፪፤ ወወጸአት እሳት እምነበ እግዚአብሔር ወበልዓቶሙ ወሞቱ በቅድመ እግዚአብሔር፤

በዚህ ምክንያት ከእግዚአብሔር የታዘዘች እሳት ወርዳ አቃጠለቻቸው፤ በእግዚአብሔር ትእዛዝ ተቀሠፉ፤ ከዚህ የሞቱበትን ምክንያት አልገለጸም፤ ወደፊት ያመጣዋል፤

፫፤ ወይቤሎ ሙሴ ለአሮን ዝውእቱ ዘይቤ እግዚአብሔር በእለ ይቀርቡኒ እትቁደስ፤

ሙሴ አሮንን ጠርቶ እንዲህ አለው፤ ሳይባቁ በቅተናል ብለው በሚቀርቡኝ ሰዎች እመሰገናለሁ ማለት እነሱን አጥፍቼ በነሱ ጥፋት እመሰገናለሁ፤

ወበኩሉ ተዓይን እሴባሕ፤

«በተዓይነ ጳኤልም ሁሉ እመሰገናለሁ አለ፤ መምህራን ናቸውና የነሱን ትምህርት አጽንተው ያመሰገኑኛል ሲል ነው፤ ይህም ምጽት ነው፤ የነሱ አብነት የክፉ ሆነ

እንጂ የበጎ አልሆነምና፤ ቢበድሱኝ ተግይነ እስራኤልን ሁሉ አጥፍቼ እመሰገናለሁ ሲል ነው፤

ወደገዛዎ አሮጎ፤

ሙሴ ይህን ሁሉ ነገር በነገረው ጊዜ አሮጎ ደነገጠ፤ «የልጅ ሞት አንጀት ይቆርጣልና ፤ አንድም ሲቀካህናት ለሁሉ አዛኝ ነውና «ወበኩሉ ተግይነ እሴባሕ» ብሎ ስለ ነገረው ደነገጠ፤

፬፤ ወጸውያሙ ሙሴ ለሳሜሳዲ ወለኤልሳፍን ደቂቀ አዘሎል ፤ «አዛሎል» እኑሁ ለአበ አሮጎ፤

ሙሴም የአሮጎን የአባቱን ወንድም የአዛሎልን ልጆች ኤልሳፍንና ሳሜሳዲን ጠርቶ ፤

ወይቤሎሙ ሑሩ ንሥኡ አጋዊከሙ እምቅድሙ መቅደስ ወኦውጽእምሙ አፍኦ እምትዕይንት፤

ወንድሞቻችሁ ሙተዋልና ሂዳችሁ ከቤተ መቅደስ አውጥታችሁ ከከተማው በአፍኦ ቅበሯቸው አላቸው፤ «ሐተታ» የወንድሞቻቸውን ጋፍረት ለሌላ አልገልጥም ብሎ፤ አንድም ባጠገቡ የነበሩ እነሱ ናቸውና፤ ማን ይገነር የነበር፤ ማን ያርዳ የቀበር

እንዲሉ፤ አስቀድሞ ለሙሴ እንደ ነገረው በዚህ ይታወቃል፤ «ምነው የእሱስ የወንድሙ ልጆች አይደሉምን» ስለምን አጋዊከሙ አሳ ቢሉ ያዘዛቸውን አፍርሰው ነበርና «የቀጣ እነጋገር ነው»፤ ይህም ለተረት የተጻፈ አይደለም፤ ዛሬም መጠጥ አብዝቶ የሰከረ ካህን ከሹመቱ ይሻራል፤ ከመግርጉ ይዋረዳል፤ ከሰከረ ከሕግ ወጥቶ የማይገባ ሥራ ይሠራልና፤

፭፤ ወቦሎ ወአውጽእምሙ በአልባሲሆሙ አፍኦ እምትዕይንት በከመ ይቤሎሙ ሙሴ፤

አካላቸውን በልቶ በተአምራት ልብሳቸውን ትቶታልና ሙሴ እንዳዘዛቸው ገብተው በልብሳቸው እየጠቀለሉ ተሸክመው ከከተማው ውጭ ቀበሯቸው፤ አንድም ከነልብሳቸው በልቷቸዋል ብሎ እለ አሜሳድ በልብሳቸው እየጠቀለሉ አወጧቸው፤ «ቦሎ» አለ፤ የሞቱ ከቤተ መቅደስ ነውና አውጽእምሙ ለማለት እንዲመች፤

፮፤ ወይቤሎሙ ሙሴ ለአሮጎ ወለአልአዛር ወለይታምር ደቂቁ ርእሰክሙ ኢትቅርጹ ወአልባሲክ ሙኒ ኢትሰጥጡ ከመ ኢትሙቱ፤

ሙሴም አሮጎንና የአሮጎን ልጆች አልአዛርን ይታምርን እንዳትቀሠፉ በናዳብና በአብዩድ ሞት ራሳችሁን አትላጩ፤ ልብሳችሁንም አትቅደዱ አላቸው፤

ወአይኩን መንሱት ላዕለ ኩሉ ተግይን፤

በእስራኤል ሠራዊት ሁሉ ጥፋት እንዳይመጣ አላቸው፤ እግዚአብሔር በወዳጆቹ አድሮ ሳይመክር አያጠፋምና፤ ይህም ለከንቱ አይደለም ዛሬም በክህነት የሚያገለግል ሰው ዘመድ ሞተብኝ ብሎ ፊቱን ነጭቶ ራሱን ተላጭቶ ልብሱን ቀድዶ ማዘን አይገባውም ሲል ነው፤

አጋዊከሙስ ኩሉ ቤተ እስራኤል እሙንቱ ይብክይምሙ ለአለ አውግዶሙ እግዚአብሔር፤

ወንድሞቻችሁ የእስራኤል ወገኖች ሁሉ ግን እግዚአብሔር በእሳት መቅሠፍት ላጠፋቸው ለናዳብና ለአብዩድ ያልቅሰላቸው፤

፯፤ ወእምናጎተ ደብተራ ዘመር ጡል ኢትግኡ ከመ ኢትሙቱ፤

እናንተ ግን እንዳትቀሠፉ ከደብተራ ኦሪት አትውጡ አላቸው፤

እስመ ቅብዕ ዘይትቀብዕ ዘእግዚአብሔር ሀለወ ላዕሌከመ፤

«ቅብዕ ዘእግዚአብሔር ነው» እግዚአብሔር ያደረገበት፤ ተቀብተው የሚከብሩበት ቅብዕ በላያችሁ አለና ፤

ወገብሩ በከመ አዘዙሙ ሙሴ፤

እነሱም ሙሴ ልብሳችሁን አትቅደዱ ፤ ራሳችሁን አትላጩ እንዳላቸው አደረጉ፤

፰፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለአሮጎ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር አሮጎን ተናገረው፤ እንዲህ አለው፤ እስካሁን አሮጎን አይነጋገረውም ነበር፤ አሁን ግን ተነጋገረው፤ በልጆቹ ሞት ልቡ አዝኗልና እግዚአብሔር ያጥናህ እንደማለት፤ ይህስ አይደለም፤ ተከታዩ ኢትስተዩ ወይነ ነው ብሎ ነገር በመልእክት አይፈጸምምና ሕጉን ለማስጠናት ነገሩን በቃል ለማስረዳት፤

፱፤ ወይቤሎ ወይነ ወሚሰ ኢትስተይ እንተ ወደቂክ ምስሌክ እንዘ ትበውኡ ውስተ ደብተራ ዘመርጡል፤

እንተም ልጆችህም ወደ ደብተራ ኦሪት በምትገቡበት ጊዜ፤

አው እምዘ ትበውኡ ንበ ምሥዋዕ ከመ ኢትሙቱ፤

ወደ መሠዊያውም በምትገ ቡብት ጊዜ እንዳትቀሠፉ የወ ይን ጠጅ፤ የማር ጠጅ አት ሰከጡ ብሎ ተነጋገረው፤ ምሥ ዋዑማ ያለ በደብተራ አሪት ውስጥ አይደለምን ቢሉ ቢሆ ንም የምሥዋዑ ቦታ ልዩ ነውና ፤ አሁን ዛሬ ካንድ ዕድሞ ውስጥ ደጃ ሰላም ቤተ ልሔም እንዲኖር፤

ሕግ ዘለዓለም ውእቱ ዝንቱ፤

ይኸውም የዘለዓለም ሕግ ነው፤

፲፫፤ ዘቡቱ ይትፈለጡ ቅዱሳን ወር ኩሳን ወንጹሐን ወእለ ኢኮነ ንጹሐን፤

ይኸውም ቅዱሳንና ርኩሳን፤ ንጹሐንና ንጹሐን ያልሆኑ የሚለዩበት የዘለዓለም ሕግ ነው፤ «ሐተታ» ቅዱሳን ንጹሐን በልተው ጠጥተው ወደ ቤተ እግዚአብሔር አይ ገቡም፤ ርኩሳንና ኢንጹሐን ግን በልተው ጠጥተው ይገባ ሉና ዘይትፈለጡ ቦቱ አለ፤

፲፭፤ ወትሜህርሙ ለደቂቀ ጳኤል ኩሎ ሕግዩ ዘነገርክዎሙ በእደ ሙሴ፤

በሙሴ ቃል የነገርኳቸውንም ሕጌን ሁሉ ለያዕቆብ ልጆች አስተምሯቸው አለው፤ በካህ ናት ነው እንጂ ሕጉ የታዘዘ እኛስ በልተን ጠጥተን እን ገባለን እንዳይሉ፤

፲፪፤ ወይቤሎሙ ሙሴ ለእርን ወልክልከዛር ወልደታምር ደቂቱ እለ ተርፉ፤

ሙሴ እርንንና ከሞት የቀሩ ልጆቹን ይታምርንና አልአ ዛርን እንዲህ አላቸው፤

ንሥኡ መሥዋዕተ ዘተርፈ እምቁር ባኑ ለእግዚአብሔር ወብልዑ ናዕተ ንበ ምሥዋዕ ቅዱስ ለቅዱ ሳን ውእቱ፤

ለእግዚአብሔር ከሚቀርበው መሥዋዕት የተረፈውን ተቀ ብላችሁ በመሠዊያው ዘንድ ቂጣ አድርጋችሁ ብሉት፤ ከመሥዋዕቱ የተለየው ተረፈ መሥዋዕቱ ከሕዝቡ ለተለዩ ለካህናት ነውና፤

፲፫፤ እስመ ሕግ ውእቱ ለከ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅክ እመሥ ዋዕቱ ለእግዚአብሔር፤

ይህ ሳንተ ሕግ ነውና፤ ካንተም በኋላ ለልጆችህ ሕግ ነውና፤ ለእግዚአብሔር ከቀረበው

መሥዋዕት የተረፈውን መሥ ዋዕት ተቀብላችሁ ብሉት፤

እስመ ከማሁ አዘዘኒ እግዚአብሔር፤

ካህን ዘይገብሮ ይበልዎ ወበ መካን ቅዱስ ይበልዎ ብሎ እግዚአብሔር አዘኛልና ምዕ. ፯፥፳፯፤

፲፫፤ ወተላላ ዘመባእ መካን ዘመ ባእ ትዘልዑ ዘመካን ቅዱስ አንተ ወደቂቅክ ወቤትክ ምስሉክ፤

የመባውን ፍሪንባውን ወር ቹን በከበረ ቦታ አንተም ልጆችህም ብሉት ፤ ወገኖ ችህም ካንተ ጋር ይብሉ «ምስሌክ ማለቱ» ለተረፉ ማለፊያና መናኛ የለውምና፤

ሕግ ውእቱ ለከ ወሕጎሙ ውእቱ ለደቂቅክ ዘተውህበ ለከመ እመሥ ዋዕተ መድኃኒት ዘደቂቅ እስራኤል፤

የእስራኤል ልጆች ድኅነት ከሚደረግበት መሥዋዕት ተለ ይቶ የተሰጣችሁ ለልጆችህም ሳንተም ሕግ ነውና፤

፲፭፤ አገዳ ዘመባእ ወተላዕ ዘይ ፈልጡ እምስብሕ ዘመሥዋዕት በቅድመ እግዚአብሔር ይኩንክ ለከ ወለደቂቅክ ምስሉክ፤

በእግዚአብሔር ፊት ከሚሠ ወት ከመሥዋዕቱ ስብ የሚ

ለዩት ፍሪንባውና የመባው ወርች ሳንተ ይሁን፤ ካን ተም በኋላ ለልጆችህ ይሁን፤ «ዘይፈልጡ እምስብሕ አለ ስቡን አይበሉትምና፤

ሕግ ዘለዓለም በከመ አዘዘኒ እግዚ አብሔር፤

እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ይህ የዘለዓለም ሥርዓት ነውና፤

፲፮፤ ወገህሃ፣ ሙሴ ለሐርጌ ዘከ እንተ ኃጢአት ወሰበ ኃህሃ ናሁ ወዑይ፤

ስለ ኃጢአት የተሠዋውን በልተው በዚህ ሙተው እንደ ሆነ ብሎ ሙሴ ሙክቱን መረመረ፤ በመረመረውም ጊዜ ወዲያው ተቃጥሎ ሲነድ አገኘው፤

ወተምዕ ዲበ አልአዛር ወይታምር ደቂቀ እርን እለ ተርፉ፤

ከሞት በተረፉት በእርን ልጆች በይታምርና በአልአዛር ሙሴ ተቈጣጣቸው፤ በፍቅር ቢጠይ ቃቸው እውነቱን አይነግሩት ምና ተቆጥቶ ጠየቃቸው፤

፲፯፤ ወይቤሎሙ ለምንት ኢበላዕ ክሙ ዘበእንተ ኃጢአት በመካን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ውእቱ ለቅዱ ሳን፤

ለምን በላችሁ ብላቸው አል
በላነውም ይሉኛል ብሎ በከበ
ረው ቦታ ለምን አልበላች
ሁትም አላቸው፤ የተለየው
መስዋዕት ከሕዝቡ ተለይ
ተው ለከበሩ ለካህናት ነውና፤

፲፰፤ ወወሀበክሙ ዘንተ ትብልዑ
ከመ ትጎድጉ ኃጢአተ ትዕይንት
ወታስተሥርዩ ሎሙ ቅድመ እግ
ዚአብሔር ፤

ትጎድጉና ታስተሥርዩ አንድ
ወገን የእስራኤልን ሠራዊት
ኃጢአት በእግዚአብሔር ፊት
ታስተሥርዩ ዘንድ ይህን
ሰጥቷችኋልና ለምን አልበላች
ሁትም? አላቸው፤

፲፱፤ እስመ ለዘቦአ ደሙ ውስተ
መቅደስ በቅድሜሁ በውስጥ ትበ
ልዕዎ በመካን ቅዱስ በከመ ተአ
ዘዝኩ፤

ከእግዚአብሔር እንደ ታዘዝኩ
ደሙን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን
የሚያገቡበት መስዋዕተ ኃጢ
አቱን በደብተራ አሪት ውስጥ
በከበረ ቦታ ትበሉት ነበርና
በውስጥ አልበላችሁት ይሆናል
አላቸው፤ ደብተራ አሪትን
እግዚአብሔር የማይለያት
ስለሆነ ቅድሜሁ ይላታል፤

፳፤ ወተናገሮ አሮን ለሙሴ ወይ
ሌሎ ፤

«ለምንት ኢበላዕክሙ ብሎ»
ሙሴ አሮንን ተቆጥቶት
ነበርና አሮን ለሙሴ እንዲህ
ብሎ መለሰለት፤

፳፩፤ የም ሰበ ቀደሱ ዘበእንተ
ኃጢአቶሙ ወመስዋዕቶሙኒ
ቅድመ እግዚአብሔር ዛቱ ረከበተኒ
ወየጊ ኢኮነ ሠናየ ቅድመ
እግዚአብሔር ከመ እብላዕ ዘበእ
ንተ ኃጢአት፤

እስራኤል ስለ ኃጢአታቸው
ከገንዘባቸው የለዩትን መስዋ
ዕተ ኃጢአቱን ሳልበላ ይች
መከራ ያገኘችኝ መስዋዕተ
ኃጢአቱንስ በልቼ ቢሆን በጎ
ባልሆነም ነበር ማለት ባስፈረ
ደችብኝ ነበር፤ ሳይበሉ ነው
እንጂ አለው፤

ወሰምዐ ሙሴ ወአደሞ፤

ሙሴም የአሮንን ነገር ሰምቶ
መስዋዕተ ኃጢአቱን እንዳል
በሉ ተረድቶ ደስ አለው ፤
«ሐተታ» ምክንያቱ ምንድነው
ቢለው፤ ሲበሉ ሲጠጡ አምሽ
ተው እሳቱ ጠፍቶ ለማዕጠ
ንት ከሌላ ቦታ እሳት አምጥ
ተው ነው አሉት ፤ «ወይነ
ወሜስ ኢትስተዩ ብሎ አዝሂ
ቸዋል» ይህን ከላይ ያለ
ስፍራው ተናግሮት ነበርና
አሁን በቦታው ተናገረው።

ምዕራፍ ፲፩
ጉባኤ

፩፤ ወነበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ
ወለአሮን ወይቤሎሙ፤

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮ
ንን እንዲህ ብሎ ተናገ
ራቸው፤ ሙሴንስ ይሁን አሮ
ንንማ መች ተነጋግሮት ያው
ቃል ቢሉ በሙሴ አስጠግቶ፤
አንድም አሮንንም አልፎ
አልፎ ይነጋገረው ነበርና፤

፪፤ ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል
ወበልዎሙ ዝንቱ ወእቱ እንስሳ
ዘትበልዑ እምኩሉ እንስሳ ዘሁሉ
ዲበ ምድር፤

በዚህ ዓለም ካለው እንስሳ
ሁሉ የምትበሉት እንስሳ ይህ
ነው ብላችሁ ንገሯቸው፤
አንድም ወደ ፊት ዘውስተ
ማይ ብሎ የሚያመጣ ነውና
በየብስ ከሚኖሩ እንስሳ የም
ትበሉት ይህ ነው፤

፫፤ ኩሉ እንስሳ ዘንፋቅ ለኩህ
ወዘሥጡቅ ጸፈሪሁ እማዕኩሉ፤

ዝንቱ ያለውን አመጣው፤ የም
ትበሉት እንስሳ ሁሉ እግሩ የተ
ከፈለው ጥፍሩ የተሠነጠቀው
ነው፤

ወእንተ ክልኤቱ ውእቱ ወዘያ
መስኩዕ ኪያሁ ብልዑ፤

የሚያመስኳውን ግልገል ሰኩና
ያለውን ብሎ፤ «ሐተታ» እንተ
ክልኤቱ ማለቱ ከላይ ዘንፋቅ
ሰኩህ ብሎ ነበርና እግሩ
የተከፈለውን፤ ጥፍሩ የተሠ
ነጠቀውን ፤ የሚያመስኳውን
ብሉት አለ፤ ከቂም ከበቀል
የተለየውን የሚጸመውን የሚ
ጸልየውን ሰው ቀድሞ በረድ
ኤት ኋላ በልጅነት እቀበለዋ
ለሁ ሲል፤ አንድም ጸሎቱን
እቀበለዋለሁ፤ ልመናውን እሰ
ማዋለሁ ሲል ነው፤

፬፤ ወዝንቱ ባሕቱ ዘኢትበልዑ እምዘ
ያመስኩዕ ወእምዘ ንፋቅ ሰኩህ፤

«ዝንቱ ውእቱ ዘትበልዑ ብሎ
ነበርና» ፤ ነገር ግን ከሚ
ያመስኳው እግሩ ከተከፈለው
ወገን የማትበሉት ይህ ነው፤

ገመል እስመ ያመስኩዕ ወኢኮነ
ንፋቅ ሰኩህሁ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ
ለከሙ፤

ግመል ያመስኳል፤ ነገር ግን
እግሩ የተከፈለ አይደለምና ይህ
ለናንተ የረከሰ ነው አትብሉት፤

፭፤ ወዳስጴዳሂ እስመ ያመስኩዕ
ወኢኮነ ንፋቅ ሰኩህሁ ዝንቱኒ
ርኩስ ውእቱ ለከሙ፤

ጥንቸል ያመሰክራል እግሩ የተከፈለ አይደለምና ለናንተ ርኩስ ነው፤

፳፫፤ ወኪሮግልዮስኒ እስመ ንፋቅ ሰኩናሁ ወስጡቅ ጸፈሪሁ እማዕከሉ፤ ወኪያመሰከሶ ወክቱኒ ርኩስ ወክቱ ለከሙ፤

አሳማም ሰኩናው የተከፈለ ነው፤ ከመካከሉ ግልገል ሰኩናው የተሰነጠቀ ነው፤ ነገር ግን አያመሰክሩምና እርሱም ለእናንተ የረከሰ ነው፤

፳፯፤ ወሐራውያኒ እስመ ንፋቅ ሰኩናሁ ወስጡቅ ጸፈሪሁ እማዕከሉ ወኪያመሰከሶ ወክቱኒ ርኩስ ወክቱ ለከሙ፤

እሪያም እግሩ የተከፈለ ነው፤ ከመካከሉ ጥፍሩ የተሰነጠቀ ነው፤ ነገር ግን አያመሰክሩምና እርሱም ለእናንተ የረከሰ ነው፤

፳፰፤ እምነ ሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙሂ ኢትግሥሁ እስመ ርኩሳን ወክቶሙ ለከሙ፤

እኒህ ሁሉ ለእናንተ የረከሱ ናቸውና ሥጋቸውን አትብሉ፤ በድናቸውን አትዳስሱ፤ አትንኩ፤ (ሐተታ) እግሩ የተከፈለውን ጥፍሩ የተሰነጠቀውን የሚያመሰክረውን ብሉ አለ፤ አንድም የማያመሰክሩ

ውን እግሩ ያልተከፈለውን ጥፍሩ ያልተሰነጠቀውን አትብሉት አለ፤ ከቂም ከበቀል ሳይለይ የጸመውን የጸለየውን ጸሙን ጸሎቱን አልቀበለውም ሲል ነው፤

፱፤ ወዝንቱ ዘትብልዑ እምኩሉ ዘውስተ ማይ፤

የየብሱን ተናግሮ ነበርና ዘውስተ ማይ ለማለት ደገመው በውሃ ውስጥ ከሚኖሩ እንስሳትም የምትብሉት ይህ ነው፤ ዝንቱ ያለውን ያመጣ ዋል፤

ዘበ ክንፍ ወዘበ ቅሳር ዘሁሉ ውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ወክቱ ዘትብልዑ፤

በውሃ፣ በባሕር፣ በፈሳሽ ውስጥ ካለው የምትብሉት ክንፍ ገለፈት ያለውን ነው አለ፤ ምግባር፣ ሃይማኖት ያለውን ሰው ቀድሞም በረድኤት፣ ጊላም በልጅነት እቀበለዋለሁ ሲል ነው፤

፲፤ ወኩሉ ዘአልበ ክንፍ ወቅሳር ዘውስተ ማይ ወዘውስተ ባሕር ወዘውስተ አፍላግ ወእምኩሉ ዘይጉሥዕ ማይ ወእምኩሉ ነፍስ ሕይወት እንተ ውስተ ማይ ርኩስ ወክቱ ለከሙ፤

(ዘውስተ ማይና ውስተ ማይ ወእምኩሉና እምኩሉ አንድ ወገን)፤ ከውሃ ውስጥ ከሚወጣው፣ በደመ ነፍስ ሕያው ከሚሆነው ፍጥረት ወገን ክንፍ ገለፈት የሌለው ለናንተ የረከሰ ነው፤

፲፩፤ ወርኩሰ ይኩንከሙ እምሥጋሆሙ ኢትብልዑ ወበድኖሙ አስቁርሩ፤

ለናንተም ርኩስ ይሁናችሁ፤ ሥጋቸውን አትብሉ፤ ውዳቂ ያቸውን (በድናቸውን) አትዳስሱ ማለት እናንተ ተጸይፋችሁ ሌላውም እንዲጸየፍ አድርጉ፤

፲፪፤ ወኩሉ ዘአልበ ክንፍ ወቅሳር ዘሁሉ ውስተ ማይ ርኩስ ወክቱ ለከሙ፤

በውሃ ውስጥ ያለ ገለፈት ክንፍ የሌለው ሁሉ ለእናንተ የረከሰ ነው፤

፲፫፤ ወዝንቱ ወክቱ ዘታስቆርሩ እምኦዎፍ ወዘኢትብልዑ እስመ ርኩስ ወክቱ፤

ርኩስ ስለሆነ ከአዕዋፍ ወገን የምትጸየፉት የማትብሉት ይህ ነው፤ ቢርቀው ደግሞታል፤ ሐተታ ክንፍ ገለፈት የሌለውን አትብሉት አለ፤ ምግባር

ሃይማኖት የሌለውን ሰው ቀድሞ በረድኤት ዛሬም በልጅነት አልቀበለውም ሲል፤ አንድም ጸሎቱን አልቀበለውም ሲል ነው፤

ንስር ወግሪጻ ወአልያጦን

ንስር የወል ስም፣ ንስር ያለውን ይተረትራል፤ ግሪጻ ዘማች አሞራ፣ በሀገራችን ሽመላ ነው፤

ወአልያጦን፤

አልያጦን እባብ ዋጭ አሞራ፤

፲፬፤ ወጊጻ ወገላውቃ ወሆባይ ወዘአምሳሊሁ፤

ጊጻ፤

አገዳ ሰበር አሞራ፤

ገላውቃ፤

ጭላት- አራት ራስ አሞራ

ሆባይ፤ አንጭት አሞራ፤ ነሳሳለትና ይህን የመሰለውን ሁሉ፤

፲፭፤ ወቋዕ ወኩሉ ዘአምሳሊሁ፤

ቁራውን ይህን የመሰለውን ሁሉ አትብሉ፤ የጥቁሩን በቁራ፣ የነጩን በአንጭት ተናገረው፤ ይኸውም ከእስራ

ኤል ምክንያት ለማጥፋት
ነው ፤ የነጩን ተናግሮ
የጥቁሩን ባይናገር ፤ የነጩን
ነገረን እንጂ መቼ የጥቁሩን
ነገረን፤ የጥቁሩን ተናግሮ
የነጩን ባይናገርም የጥቁሩን
ነገረን እንጂ የነጩን መቼ
ነገረን ባሉ ነበርና አርቆ
እንደማጠር ነው ፤

፲፮ ወሰንና ወኩሉ ዘአምሳሊሁ
ሰገና፤

ሰጉን፤ እሱን የመሰለውን
ሁሉ

ወለሮን፤ ወዘአምሳሊሁ ፤

ሰሮን ይብራ፤ ጠላቋ እሱን
የመሰለውን ሁሉ፤

ወጉዛ ወዘአምሳሊሁ ፤

ጉዛ ጭላት አሞራ እሱን
የመሰለውን ሁሉ

፲፯ ወጉጋ ወቅጥራቅጥሬን
ወኢብን ፤

ጉጋ፤

ጉጉት፤

ቅጥራቅጥሬን፤

ድንቢጥ፤

ኢብን፤
የመስቀል ምዕራፍ ፤

፲፰ ወአርፍያና ፤ ወአድገ መረብ፤
ወቀቀና፤

አርፍያና፤

ጋጋና፤ እርኩም፤ ፍላጭት፤
አንድም ሲባላ፤

አድገ መረብ፤

የሜዳ (የበረሀ) አህያ፤
ቀቀና፤

እርኩም፤

፲፱ ወአርድዮን፤ ወከራድዮን
ወሄጳጳ፤ ወጽግነት፤

አርድዮን፤

ዖፊ ያሬድ፤ አንድም ሲባላ፤
ከራድዮን ነጭ፤ ምዕራፍ፤

አንድም ታላቅ አሞራ፤
ይለዋል ፤

ሄጳጳ፤
ጥንብ አንሣ አሞራ

ጽግነት፤

የሌሊት ምዕራፍ፤

፳ ወኩሉ ዘይትሐወስ አምላክ
ዋፍ ዘየሐውር በአርባዕቱ እግሩ
ርኩስ ወአቱ ለክሙ ፤

ከአዕዋፍ ወገን በክንፍ የሚ
በር፤ በአራት እግሩ የሚሸከረ
ከር ሁሉ ለናንተ የረከሰ ነው
አትብሉት ፤

፳፩ አላ ዝንቱ ወአቱ ዘትበልዑ
እምዘይትሐወስ እምአዕዋፍ ዘየሐ
ውር በአርባዕቱ እግሩ ፤

በክንፍ ከሚበሩ ከአዕዋፍ
ጀምሮ በአራት እግሩ እስከ
ሚሸከረከረው ፍጥረት ድረስ
የምትብሉት ይህ ነው እንጂ፤
የማይበሉትንና የሚበሉትን
ቁጥሮ ይናገራል ፤

ዘበ አገዳ መልዕልተ እገራሁ በዘይ
ሠርር ቦቱ መልዕልተ ምድር ፤

ከምድር በላይ በሚበር ገንዘብ
የሚበርበት በእግሩ ላይ መጉ
ረጥ (ማጉርጥ) ያለው ነው ፤

(በዘይሠርር ቦቱ) አለ፤ ሲበር
መጉረጡ (ማጉርጡ) ምድር
ነክቶ ሽብረክ ብሎ ነውና ፤

፳፪ ዝንቱ ዘትበልዑ ፤
የምትበሉት ይህ ነው፤

ወዝንቱ ዘኢትበልዑ እምኔሁ ፤

ከርሱ የማትበሉት ይህ ነው
አለ፤ ያመጣዋል ፤

ደጎብያ ወዘአምሳሊሁ ፤

ኩብኩባ ፤ ይህን የመሰለው
ንም ሁሉ፤

ወአቃጣን ወዘአምሳሊሁ ፤

ፌንጣ እርሱን የመሰለውን
ሁሉ ፤

ወአፍዮማክን ወዘአምሳሊሁ ፤

አሸን እርሱን የመሰለውን
ሁሉ ፤

ወአንበጣ ወዘአምሳሊሁ ፤

አንበጣ እርሱን የመሰለውን
ሁሉ ፤

፳፫ ወእምዘይሠርር በአርባዕቱ
እገራሁ ርኩስ ወአቱ ለክሙ ፤

ከወፍ ጀምሮ በአራት እግሩ
እስከሚሸከረከር አውሬ ድረስ
ለናንተ የረከሰ ነው አለ፤
እንደ ዝንጀሮ እንደ ጦጣ
ያለው ነው ፤

ወበሙ ትረኩሱ ፤

አሁን ሲናገረው በመጣው
በአዕዋፍ በአራዊት ሁሉ ትረ
ክላላችሁ፤ (ሐተታ) አራት
ጥፍር አምስተኛ መጉረጥ
ያለውን ብሉ፤ የሌለውን አት
ብሉ አለ ፤ አራት ባሕርያተ

ሥጋ አምስተኛ የባሕርየ ነፍስ ግብር የሌለውን በልጅ ነት አልቀበልም ያለውን፤ እቀ በላለሁ ሲል ነው፤

ጳ፬ ወኩሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

በድኖቸውን የነካ የዳሰሰ ሁሉ እስከ ሠርክ የረከሰ ነው፤

ጳ፭፣ ወኩሉ ዘአልዓለ በድኖሙ ይሕፅብ አልባሲሁ ወርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

በድኖቸውን አንስቶ የተሸከመ ሰውም እስከ ሠርክ ድረስ የረከሰ ነውና ልብሱን ይጠብ፤

ጳ፮ ወእምኩሉ እንስሳ ዘንፋቅ ሰኩናሁ ወሥጡቅ ጸፈረሁ ወዘኢያመሰከሶ ርኩስ ውላቱ ለከሙ፤

ከእንስሳም ሁሉ ሰኩናው የተከፈለው፤ ጥፍሩ የተሰነጠ ቀው የማያመሰካው ለናንተ የረከሰ ነው፤

ወኩሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውላቱ፤

ኩሉ ዘገሠሠ ለማለት ደገ መው፤ በድኖቸውን የዳሰሰ ሰው ሁሉ የረከሰ ነው፤

ጳ፯፣ ወኩሉ ዘየሐውር በእደዊሁ እምኩሉ አራዊት ዘየሐውር

በአርባዕቱ እገሪሁ ርኩስ ውላቱ ለከሙ፤

ከአራዊት ሁሉ በእጁ፤ በአራት እግሩ የሚሄደው ሁሉ ለናንተ የረከሰ ነው፤ (ሐተታ) ዘየሐውር በእደዊሁ አለ፤ የአራዊት የፊት እግራቸውን የአዕዋፍ ክንፋቸውን እጅ ይለዋልና፤ ጠላት የሚያጠቁበት ፊታቸውን የሚያድፉበት (የሚጠርጉበት) ስለሆነ፤

ወኩሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

ሬሳቸውንም የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

ጳ፰፣ ወዘየረ በድኖሙ ይሕፅብ አልባሲሁ ወርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

ዘአልዓለ በድኖሙ ያለውን ዘየረ በድኖሙ ብሎ ደገ መው፤ ሬሳቸውንም አንስቶ የተሸከመ ሰው ልብሱን ይጠብ፤ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

ጳ፱፣ ወዘንቱ ዘርኩስ ውላቱ ለከሙ እምዘይትሐወስ ውስተ ምድር፤

በምድር ተሐውሶ ያለው ይህ ሁሉ ለናንተ የረከሰ ነው፤

አንጻዋ፤ አይጥ

ወጽቶጽቋን፤ ጽቶጽቋን፤

ፍልፈል፤ ወሐርገጽ፤

ሐርገጽ፤ አዘ፤

ወላጽቂት፤ ላጽቂት፤

እንሽላሊት፤ ሽረሪት፤ ወሐንጸን፤

ሐንጸን፤ እንዝዝ፤ አርጃኖ፤

ወላንጉግ፤ አንጉግ፤

ጉማሬ፤ ወጋሌ፤

ጋሌ፤ እባብ፤ እንሽላሊት፤

ወከሜሌዎን፤ ከሜሌዎን፤

እንቃቅላ፤ ወሰጻላክሰስ፤ ሰጻላክሰስ፤ እስሰት፤

፴፤ ዝንቱ ውላቱ ዘርኩስ ለከሙ እምኩሉ ዘይትሐወስ ዲበ ምድር፤

በየብስ ከሚንቀሳቀሰው ሁሉ ይህ ለናንተ የረከሰ ነው፤

ወኩሉ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

ውዳቂያቸውን የዳሰሰ ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

፴፩፣ ወኩሉ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውላቱ፤

ሬሳቸው በላዩ የወደቀበት ሁሉ የረከሰ ነው፤

፴፪፣ እምኩሉ ንዋዩ ዕዕ ወእመኒ ልብስ አው ማዕስ አው ሐስል፤

ሥራ ከሚሠራበት እንጨት ሁሉ ቢወድቅበት የረከሰ ነው፤ (ንዋዩ ዕዕ) ገበታ

ማንካ ነው፤ አንድም በእጅ የሚይዙት በትር፤ የሚወረ

ውሩት ጦር ነው፤ ልብስም፤ ቢሆን ጀንዲም ቢሆን

(ሐስል) አቅማዳ ዳውላም ቢሆን፤

ወእምኩሉ ንዋይ ዘይገብሩ ቦቱ ግብረ ውስተ ማይ ይጥምዕዎ ፤

ሥራ ከሚሠሩበት ዕቃ ሁሉ የወደቀበት ቢኖር ከውሃ ውስጥ ይንከሩት ማለት ይጠቡት ፤

ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ወእምዝ ንጹሕ ውእቱ ፤

እስከ ሠርክ የረከሰ ነው፤ ከሠርክ በኋላ ግን ንጹሕ ነው፤

፴፫፤ ወኩሉ ንዋይ ልሕኩት ዘወደቀ ላዕሌሁ እምዝንቱ ኩሉ ውስተ ከርሠ፡ እምከመ ውስተ ውስጡ ወድቀ ርኩስ ውእቱ ወይስብርዎ ፤

ላዕሌሁ ለልሕኩት ነው፤ አሁን ሲናገረው ከመጣው የማሰር ዕቃ ሁሉ የወደቀበት (የነካው) በውስጡ ከሆነ የረከሰ ነውና ይስበሩት ፤

፴፬፤ ወኩሉ በዘትበልዑ እክለ ወእመኒ ዘትወድዩ ውስቴቱ ማየ ርኩስ ውእቱ ለከመ ፤

እህል በምትበሉበትም ዕቃ ሁሉ ውሃ በምትቀዱበት ማድጋ (እንስራ) ቢሆን ቢነ ካው የረከሰ ነው፤

ወእመኒ ንዋይ ስቴ በዘቡቱ ትሰትዩ ርኩስ ውእቱ ፤

በምትጠጡበት ብርሌ ብር ጭቆ ዋንጫም ቢሆን ቢነካው እርሱም የረከሰ ነው ፤

፴፭፤ ወኩሉ ዘወድቀ ላዕሌሁ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ ፤

ነሳሳለትና ኩሉ ብሎ አመ ጣው፤ በድኖቸው የወደቀበት ሁሉ ለናንተ የረከሰ ነው ፤

ወእመሰ እቶን አው መንበረ መቅጹት ትነሥትዎ እስመ ርኩስ ውእቱ ለከመ ፤

ጉልቻም ቢሆን ምድጃም ቢሆን ለናንተ የረከሰ ነውና አፍርሱት፤

፴፮፤ ዘእንበለ አንቅዕተ ማየት ወግዘቃት ወአዕያጋተ ማየት ወዝንቱ ዘንጹሕ ለከመ ፤

ምንጨቴ ኩሬው (አዕያጋት) እንደ ጣና (እንደ ምጥዋ) ያለው ነው፤ ይህ ለናንተ ንጹሕ ነውና ከዚህ በቀር ያለዚህ ፤

፴፯፤ ወእመሰ ወድቀ በድኖሙ ላዕሰ ዘርእ ዘይዘራእ ንጹሕ ውእቱ፤

በሚዘራው ዘር ውስጥ ግን በድኖቸው ቢወድቅ ንጹሕ ነው ማለት አያረክሰውም ፤

፴፰ ወእመሰ ተክዕወ ማይ ላዕሰ ኩሉ ዘርእ ዘወድቀ በድኖሙ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ ለከመ ፤

እዝኑ (እገፍ) ቢፈስበት ግን በድኑ በወደቀበት ላይ ዘሩን እይዝራ፤ ለእናንተ የረከሰ ነውና ፤

፴፱፤ ወእመሰ ዘሞተ እምእንስላ ዘይከውኑከሙ ለበሊዕ ዘገሠሠ በድኖሙ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ለመብል (ለምግብ) ከሚሆ ኗችሁ ከእንስላ ወገን ቢሞት በድኖቸውን የዳሰሰ ሰው ቢኖር እስከ ሠርክ ድረስ የረ ከሰ ነው ፤

፵፤ ወዘበልግ ማውታሁ ይሕፅብ አልባሊሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ሙቶ ያደረውን በክቱን የበላ ሰውም ልብሱን ይጠብ፤ ሰው ነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ሠርክም የረከሰ ነው ፤

ወዘልልግላ በድኖሙ ይሕፅብ አልባ ሲሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ሬላቸውን (ወደቃውን) አንስቶ የተሸከመ ልብሱን ይጠብ፤ እስከ ሠርክም የረከሰ ነው ፤

፵፩፤ ወኩሉ አርቁ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ርኩስ ውእቱ ለከመ ወኢትብልዕዎ ፤

በየብስ የሚመላለሰው አውሬ ሁሉ (ማለት) ለምግብ ያልታ

ዘዘው አውሬ ሁሉ ለናንተ የረከሰ ነውና አትብሉት ፤

፵፪፤ ወለኩሉ ዘየሐውር በከብዱ ኢትብልዕዎ ወለዘየሐውር በአ ርባዕቱ እግሩ ፤

በልቡ የሚሳበውን በአራት እግሩ የሚሸከረከረውን ሁሉ አትብሉት፤

ወለዘብዙግ እገሪሁ እምኩሉ አርቁ ዘይትሐወስ ዲቦ ምድር ኢት ብልዕዎ እስመ ርኩስ ውእቱ ለከመ ፤

በዚህ ዓለም ከሚመላለሰው አውሬ ሁሉ እግሩ ብዙ የሆነውን (እንደ ሾህ እግር) ያለውንም አትብሉ፤ ለናንተ የረከሰ ነውና ፤

፵፫፤ ወኢታርኩሱ ነፍሰከሙ በኩሉ አራዊት ዘይትሐወስ ውስተ ምድር፤

በዚህ ዓለም ከሚመላለሰው አውሬ ሁሉ በልታችሁ ሰው ነታችሁን አታርክሱ ፤

ወኢትርኩሱ በእሉ ወኢትኩኑ ርኩሳን ቦሙ ፤

እነዚህን በልታችሁ አትር ከሱባቸው፤ በእኒህም ርኩሳን አትሁኑ ፤

፵፬፤ እስመ አነ እግዚአብሔር እምላክከሙ ወተቀደሱ ወቅዱሳነ ኩኑ ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ከኃጢአት ተለዩ፤ ንጹሐ ንም ሁኑ ፤

እስመ እነ እግዚአብሔር አምላ ከክሙ ቅዱስ እነ ፣ ወኢታገምኑ፤ ነፍሰክሙ በኩሉ አራዊት ዘይት ሐወስ ውስተ ምድር፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሐ ባሕርይ ነኝና በዚህ ዓለም ከሚኖረው አውራ ሁሉ ማለት የማይገባውን በልታችሁ ሰውነታችሁን አታ ሳድፉ ፤

፵፮፤ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውግኢኩክሙ እም ድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ አምላ ከክሙ ወትኩኑ ቅዱሳነ እስመ ቅዱስ እነ ፤

ፈጣሪ እሆናችሁ ዘንድ ከግብጽ ያወጣኋችሁ ፈጣሪያ ችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና እኔ ንጹሕ እንደሆንሁ እና ንተም ንጹሕ ትሆኑ ዘንድ፤ አንድም ክቡር እንደ ሆንሁ ክቡራን ትሆኑ ዘንድ (ኢታ ገምኑ ነፍሰክሙ ላለው ፤)

፵፯፤ ዝንቱ ውእቱ ሕግ ዘበእንተ እንስሳ ወዘበእንተ አዕዋፍ ወዘበእንተ አራዊት ፤

ስለ እንስሳትና ስለ አዕዋፍ ስለ አራዊትም የተነገረው

ሕግ ይህ ነው፤ ሲናገረው መጥቷልና ፤

ወዘበእንተ ኩሉ ነፍስ እንተ ትትሐወስ ውስተ ማይ ወውስተ ምድር ፤

በየብስና በባሕር ስለሚመላ ለሰው (የደመ ነፍስ ወገን ሁሉ) የተነገረው ሕግ ይህ ነው፤ እየተረተረ ሲናገረው መጥቶ ነበርና (ኩሉ ብሎ ጠቅሎ ተናገረው ፤

፵፱፤ ዘይፈልጥ ማዕከለ ርኩሳን ወማዕከለ ንጹሐን ፤

በርኩሳንና በንጹሐን መካከል ድንበር ሁኖ የሚለይ የአ ራዊት ሕግ ይህ ነው፤ (ሐተታ) ርኩሱ ንጹሐን ይበላዋል፤ ንጹሐ ግን ርኩ ሱን አይበላውምና እንዲህ አለ፤

ወታሌብም ለደቂቀ እስራኤል እምኩሉ ሕያው ዘይበልዑ ወዘኢይ በልዑ ፤

ለያዕቆብ ልጆች በደመ ነፍስ ሕያው ከሚሆነው የሚበሉ ትንና የማይበሉትን ልብ አስደርጋቸው (ንገራቸው)፤ ከላይ ንግርምሙ ብሎ ሙሴ ንና አሮንን አዝዟቸው ነበርና ቢርቀው ደግሞታል ፤ አን ድም ለማጽናት ደግሞታል ።

ምዕራፍ ፲፪ ፲፮ ፳፫

፱፤ ወነበሱ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እን ዲህ ብሎ ነገረው ፤

፺፤ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወንግሮሙ እንዝ ትብል ብእሲት እመ ፀንሰት ወወለደት ተባዕተ ርኩሱት ይእቲ እስከ ሰቡዕ ዕለት በከመ መዋዕል ትክቶሃ፤

ሴት ወንድ ልጅ ፀንሳ ብትወልድ እንደ ግዳጂ ወራት እስከ ሰባት ቀን ድረስ የረከሰች ናትና ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራ ቸው አለው፤ ሔዋንን አብ ነት አድርጎ እስከ ዕለተ ምጽአት ለሚነሱ ሴቶች ሥርዓት ይሠራል፤

፫፤ ወበላምንት ዕለት ታዝዞ ከተማ ነፍሰቱ ፤

ወለሕፃን ትገዝርዎ በላም ንት ዕለት ብዬ ለአብርሃም እንደ ነገርሁት ፤

ኦሪት ዘፍ ፲፮ ቍጥር ፲፪ በስምንተኛው ቀን የብልቱን ሰንኮፍ ታሰገዘረው ፤

፱፤ ወሻ ወቺተ ዕለተ ትነብር በእንተ ደማ ለነጹሐታ እምኩሉ ርኩሱ ፤

ስለ ደሚ ከርኩሱቷ መንጻት የሚገባት ስለሆነ ሠላሳ ሦስት ቀን ከሰው ተለይታ ትቀመጥ ፤

ወእምኩሉ ቅዱስ ኢትግሥሥ ወውስተ መቅደስ ኢትባእ እስከ ትፈጽም መዋዕል ንጹሐ ፤

የንጽሕናዋ ወራት ማለት አርባው ቀን እስኪፈጸም ድረስ ወደቤተ መቅደስ አትግባ፤ የነጻውንም ሁሉ አትንካ፤ (ሐተታ) ሰባት ቀን ርኩሱት ናት አለ ፤ ሠላሳ ሦስት ቀን ቅዱስ ላትነካ፤ ከቤተ እግዚአብሔር ላትገባ ትቀመጥ አለ ፤ ሰባትና ሠላሳ ሦስት አርባ ይሆናል፤ አዳምን በፈጠረው በ፵ ቀን በልጅነት አክብሮ ብርሃን አልብሶ ገነት አግብቶት ነበ ርና፤ ይህን ሥርዓት አድር ገው በሕገ ኦሪት የነበሩ ሰዎች ወንድ ልጅ በተወለደ በ፵ ቀን ዕጉለ ርግብ ዘውገ ማዕነቅ አስይዘው ወደ ቤተ

እግዚአብሔር ይገቡ ነበር ፤
ዛሬ እኛም ወንድ ልጅ
በተወለደ በአርባ ቀን ከቤተ
ክርስቲያን አስገብተን አጥም
ቀን ሥጋውን ደሙን አቀብለን
እንድንወጣ ፤

፳፫፤ ወእመሰ ወለደት አንስተ
ርኩሰት ይእቲ ፲ተ ወፀተ መዋዕለ
በከመ ትክቶሃ ፤

ሴት ልጅ ብትወልድ ግን
እንደ ግዳጂ ጊዜ አሥራ
አራት ቀን የረከሰች ናት፤
ይህ ዓለም በተፈጠረ በሁለ
ተኛው ሰባት ሔዋን ተፈ
ጥራ ነበርና ፤

ወስሳ ወስድሰተ ዕለተ ትነብር
በእንተ ደማ ለነጻሐታ ፤

ስለ ደሚ ከርኩሰቷ መንጻት
የሚያሻት ስለ ሆነ ስሳ
ስድስት ቀን ከሰው ተለይታ
ትቀመጥ አለ፤ (ሐተታ)
አሥራ አራትና ስሳ ስድስት
ቢገጥሙት ሰማንያ ይሆናል
ሔዋንን በፈጠራት በ፹ ቀን
በልጅነት አክብሮ ገነት
አስገብቷት ነበርና በሕገ ኦሪት
የነበሩ ሰዎች ይህንኑ
ሥርዓት አድርገው ፤ ሴት
ልጅ በተወለደች በሰማንያ ቀን

እጉለ ርግብ ዘውገ ማዕነቅ
አስይዘው ወደ ቤተ እግዚአ
ብሔር ይገቡ ነበር፤ ዛሬም
እኛ ሴት ልጅ በተወለደች
በሰማንያ ቀን ከቤተክርስቲ
ያን አስገብተን አጥምቀን
ሥጋውን ደሙን አቀብለን
እንድንወጣ ለማጠየቅ፤

ኩፋሌ ፬ ቁጥ. ፲፤ ፲፮፤

፯፤ ወእመ ተፈጸመ መዋዕለ
ንጽሐ እመኒ በእንተ ወልድ
ወእመኒ በእንተ ወለት ታመጽእ
በግዓ ዘዓመት ለመሥዋዕት ፤

የንጽሕናዋ ወራት በተፈጸመ
ጊዜ ማለት በወንድ አርባ
ቀን፤ በሴት ሰማንያ ቀን በተ
ፈጸመ ጊዜ ዓመት የሆነው
በግ ለመሥዋዕት ታምጣ፤

ወእመኒ እጉለ ርግብ አው ዘማ
ዕነቅ በእንተ ኃጢአት ኅበ ጥገተ
ደብተራ ዘመርጡል ኅበ ካህን ፤

ታመጽእ በእንተ ኃጢአት
ነው፤ በግ ቢታጣ የርግብ
ግልገል፤ ይህም ቢታጣ ዋናስ
(ቡላል) ስለ ኃጢአቷ ካህኑ
ወዳለበት ወደ ደብተራ
ኦሪት ታምጣ ፤

፱፤ ወያበውእ ካህን ቅድመ
እግዚአብሔር ወያስተሠሪ ላቲ
ካህን ወያነጽሐ እምነቅዓ ደማ ፤

እግዚአብሔርን የሚያገለግለው
ካህን በእግዚአብሔር ፊት አቅ
ርቦ ከደሚ ርኩሰት ያንጻት፤
ኃጢአቷንም ያስተሥርይላት፤

ዘንቱ ውኡቱ ሕጉ ለእንተ ትወልድ
እመኒ ተባዕተ ወእመኒ አንስተ ፤

ሴትም ብትሆን ወንድም
ቢሆን ለምትወልድ ሴት የታ
ዘዘው ሥርዓት ይህ ነው አለ ፤
ሲናገረው መጥቷልና ፤

፳፫፤ ወእመሰ አልባቲ ውስተ እዴሃ
ወኢተአክል ለበግዕ ታመጽእ
ክልኤተ ማዕነቅ አው ክልኤተ
እጉለ ርግብ አሐደ ለመሥዋዕት
ወአሐደ ዘበእንተ ኃጢአት ፤

በእጂ ገንዘብ ባይኖራት በግ
ለመግዛት ባትበቃ ግን ሁለት
ዋናስ ወይም ሁለት የርግብ
ግልገል አንዱን ለመሥዋዕት
አንዱን ስለ ኃጢአት ታምጣ ፤

፴፫፤ ወያስተሠሪ ላቲ ካህን
ወትነጽሕ ፤

ሊቀ ካህናቱ ኃጢአቷን ያስ
ተሠርይላታል ከኃጢአቷም፤
ትነጻለች፡፡

ምዕራፍ ፲፫

፳፮፤ ወነበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ
ወለአሮን ፤

እግዚአብሔር ሙሴንና አሮ
ንን ተናገራቸው ፤

፪፤ ወይበሉሙ እመቦ ብእሲ
ዘወዕኦ ውስተ ኅብረ ማዕሱ
ትእምርት ከመ ርምየት ፤

በሰውነቱ እንደ እትራት ምል
ክት የወጣበት ሰው ቢኖር ፤

ወዓዕደወት ወኮነት ውስተ ማዕሱ
ኅብረ ለምጽ ለይሐር ኅበ አሮን
ካህን አው ኅበ አሐዱ እምደቲቀ
ካህናት ፤

ዓዕደወትና ኮነት እንደ ወገን፤
በሰውነቱ ላይ ብትነጣ ወደ
ሊቀ ካህናቱ ወደ አሮን
ይሂድ፤ አሮን ቢታጣ (ባይ
ኖር) እግዚአብሔርን ከሚያገ
ለግሉ ክልጆቹ ወደ አንዱ
ይሂድ ፤

፫፤ ወይርአያ ካህን ለይኢተ ኅብር
እንተ ውስተ ኅብረ ማዕሱ ፤

ካህኑ አሮን ወይም ክልጆቹ
አንዱ በሰውነቱ መልክ ውስጥ
የወጣችውን ለምጽ መርምሮ
ይያት ፤

እመ ተወለጠ ሥእርታ ለይኢተ
ኅብር ወዓዕደወት ፤

በለምጹ የበቀለችውም ጠጉር
ነጭ ሁና ከጥቁረቷ ብትለ
ወጥ ፤

ወእመኒ እኩይ ርእየታ ለይኢተ
ኅብር ዘውስተ ኅብረ ማዕሱ ወኅብረ

ለምጽ ይእቲ፡ ይርአያ ካህን ወያርዮሳ፡

በሰውነቱ ውስጥ ያለች የዘ. ያች መልክ አስተያየቷ በከፋ ማለት (ቢሰፋ) የለምጽ መልክ ናትና ካህኑ መርምሮ አይቶ ርኩስ ይበላት አለ፤ ለምጽ የወጣበትን ሰው በውጭ ቆይ ይበለው፤

፱፡ ወእመሰ ፀዓዳ ኅብር ይእቲ ውስተ ኅብረ ማዕሱ ወኢኮነ እኩየ ርእየታ ወኢተወለጠ ሥዕርታ ወኢሳዕደው፤

በሰውነቱ ነጭ መልክ ብትኖር ያችም ባትሰፋ ባትጠፋ የጠጉ ሯም መልክ ባይለወጥ ነጭ ባይሆን፤

ወይእቲ ኢታስተርኢ በሕቁ ያጸ ንሐ ካህን ሰቡዓ ዕለተ በእንተ ይእቲ ኅብር፤

ይችውም ፈጽማ ጎልታ ባት ታይ ስለ ወጣችበት ለምጽ ሊቀ ካህናቱ ሰባት ቀን ያቆያት ማለት የወጣችበትን ሰው ሰባት ቀን ያቆያው፤

፳፡ ወበላብዕት ዕለት ይርአያ ካህን ለይእቲ ኅብር፤

በሰባተኛው ቀን አስመጥቶ ሊቀ ካህናቱ የቀደመችውን ለምጽ መርምሮ ይያት፤

ወናሁ ሀለወት ዓጲሃ ይእቲ ኅብር ቅድሜሁ ወኢነደገት ይእቲ ኅብር እማዕሱ ያጸንሐ ካህን ካልእ ሰቡዓ ዕለተ፤

ያች ለምጽ ገና ሁና ከፊቱ ባትጠፋ፤ ከሰውነቱም ባትጠፋ ብትሰፋ ካህኑ ዳግመኛ ሰባት ቀን ያቆያው፤

፺፡ ወይርአያ ካህን ዳግመ በሳብ ዕት ዕለት፤

ካህኑ ዳግመኛ አስመጥቶ በሰ ባተኛው ቀን ይያት፤

ወናሁ ኢታስተርኢ በሕቁ ይእቲ ኅብር ወኢነደገት እማዕሱ ይእቲ ኅብር ያጸኑሐ ካህን እስመ ትእም ርት ይእቲ፤

ለምጺቱ ፈጽማ ጎልታ ባት ታይ ከሰውነቱ ባትጠፋ ምል ክት ናትና ካህኑ ያንጸት ማለት ሰውየውን ንጹሕ ነው ይበለው፤

ወየሐዕብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከ ውን፤

ልብሱን አጥቦ ንጹሕ ይሁን፤

፺፫፡ ወእመሰ ተወለጠት ይእቲ ኅብር ወኮነት እኪተ ውስተ ማዕሱ እምድጎረ ርእዮ ካህን ወአንጽሐ የሐውር ዳግመ ኅብ ካህን፤

የወጣችበት ለምጽ ከመልካ ብትለወጥ ግን ፣ ካህኑ አይቶ

ካንጸውም በኋላ ከሰውነቱ ባትጠፋ ዳግመኛ ወደ ሊቀ ካህናቱ ይሂድ፤ ለለምጽ ነው እንጂ ለሊቀ ካህናቱስ ሦስተኛ ነው፤

፳፡ ወይሬእዮ ካህን ወናሁ አከየት ይእቲ ኅብር ውስተ ማዕሱ ያረኩሳ ካህን እስመ ለምጽ ይእቲ፤

ሊቀ ካህናቱ መርምሮ አይቶ በገላው ውስጥ ሰፍታ ቢያገ ኛት ለምጽ ናትና ሊቀ ካህናቱ ርኩስ ይበላት ማለት ሰውዬ ውን ይለየው፤

፱፡ ወኅብረ ለምጽ እመ ወዕአት ላዕለ ብእሲ የሐውር ኅብ ካህን፤

የለምጽ መልክ በማናቸውም ሰው ብትወጣ ወደሊቀ ካህናቱ ይሂድ፤

፲፡ ወይሬእዮ ካህን፤

ሊቀ ካህናቱም መርምሮ ይየው፤

ወናሁ ከመ ርእየተ ፀዓዳ ይእቲ ውስተ ማዕሱ ወአውዕአት ሥእ ርተ ፀዓዳ ውስተ ማዕሱ ወጉንደ የት ውስተ ሥጋሁ ውስተ ዘዳገን ኅብረ ማዕሱ፤

በሰውነቱ ብትነጣ እንደ እት ራት ብትሆን በሰውነቱም ነጭ ጠጉር ብታወጣ ደገና በሆነው በሰውነቱ ወጥታ ብትዘገይ፤

፲፩፡ ይእቲ ትእምርት ፀዓዳ፤

ይችውም እትራት በደኅነኛው ገላው ውስጥ ነጭ ጠጉር አውጥታ ብትገኝ፤

ያረኩሶ ካህን ወኢያጸሐ እስመ ርኩስ ውእቱ፤

ርኩስ ነውና ሊቀ ካህናቱ ይለየው እንጂ አያንጸው፤

፲፪፡ ወእመሰ ወዕአ ለምጽ ውስተ ማዕሱ፤

በሰውነቱ ውስጥ ለምጽ ቢወ ጣበት፤

ወከደነ ኅብረ ለምጽ ኩሎ ማዕሱ እምርእሱ እስከ እገራሁ ኩለንታሁ ይሬእዮ ካህን፤

«ኩሎ ማዕሶና ኩለንታሁ እን ድ ወገን»፤ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ መላ ገላውን የለምጽ መልክ በሸፍነው ሊቀ ካህናቱ ይመርምረው፤

፲፫፡ ወርእዮ ካህን ከመ ከደነ ኅብረ ለምጽ ኩሎ ማዕሱ እምርእሱ እስከ እገራሁ ያጸኑሐ ካህን፤

ሊቀ ካህናቱ ከራስ ጠጉሩ እስከ እግር ጥፍሩ የለምጽ መልክ እንዳለበሰው መርምሮ አይቶ ንጹሕ ይበለው ማለት ፍጹም ለምጽም ይበለው፤

እስመ ኩለንታሁ ተወለጠ ወፃ ዕደወ ወበእንተ ዝንቱ ንጹሕ ውእቱ፤

መላ ሰውነቱ ተለውጦ ነጭ ሁኗልና ስለዚህ ንጹሕ ነው ማለት ፍጹም ለምጻም ነው፤

፲፬፤ ወበዕለተ እስተርአየ ላዕሌሁ ኅብር ዘዳገን ይረኩስ፤

«ላዕሌሁ ለለምጽ ነው» በነጩ ለምጽ ላይ ደገና በሆነ ሰውነቱም ላይ ምልክት በታየ በት ቀን ይረከሳል፤

፲፭፤ ወይራእዮ ካህን ለውእቱ ኅብር ዘዳገን ወያረኩሶ ውእቱ ኅብር ዘዳገን፤

ደገና በሆነ ሰውነቱ ያለ ያነን መልክ ካህኑ መርምሮ ይየው፤ በደገናው ሰውነቱ ያለ የለምጽ መልክ ያረክሰዋል ርኩስ ያሰኘዋል፤

ወበእንተ ዝንቱ ርኩስ ውእቱ እስመ ለምጻ ኮነ፤

ለምጻም ሁኗልና ስለዚህ ነገር የረከሰ ነው፤

፲፮፤ ወእመሰ ገደጎ ውእቱ ኅብር ዘዳገን ወተወለጠ ወፃዕደወ የሐውር ገበ ካህን፤

ደህና በሆነ ሰውነቱ ያለ ያ የለምጽ መልክ ቢተወው ወደ ደገንነት ቢለወጥ ነጭ ባይሆን ወደ ካህኑ ይሂድ፤

፲፯፤ ወይራእዮ ካህን ወናሁ ኢተወለጠት ይእቲ ኅብር ወኢዓዕ ደውት ያነጽሐ ካህን ለይእቲ ኅብር እስመ ንጽሐ ኮነ፤

ካህኑ አይቶ ያች መልክ ባት ለወጥ ነጭ ባትሆን ንጹሕ ሆኗልና ያችን መልክ ያንጸት ማለት ንጹሕ ነህ ይበለው፤

፲፰፤ ወእመሰ ፈርገገ ሥጋሁ ውስተ ርምየተ ቍስሉ ሐይዎ፤

ከዳነ በጎላ ቁስሉ በነበረበት በእትራቱ ውስጥ እንደገና ቢያ ትርበት፤

፲፱፤ ወወዕለ ውስተ ውእቱ መካነ ቍስሉ ፀዓዳ ከመ ርምየት እንተ ታስተርኢ ፀዓድዒደ አው ቀያሕይ ሕተ ያራእዮ ለካህን፤

ቁስል በነበረበት ሰውነት ውስጥ ነጭ ሁና ወይም ቀይ ሁና እንደምትታይ እትራት የለምጽ ምልክት ቢወጣ ለካ ህኑ ያሳየው፤ (ፀዓድዒድ ፍጹም ነጭ) ቀያሕይሕት ዝንጉ ርጉር ነው፤

፳፤ ወርእዮ ካህን ወናሁ እኪት ይእቲ እማዕሱ ወስእርታኒ ተወለጠ ወፃዕደወ ያረኩሶ ካህን፤

ካህኑም አይቶ እነሆ ከሰውነቱ የተለዩት ብትሆን፤ ጠጉ ሯም ከቀደመው ተለውጦ

ነጭ ቢሆን ካህኑ ርኩስ ብሎ ይለየው፤

እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ርምየት ወዕለት፤

የለምጽ መልክ ናትና በእትራትም ላይ ወጥታለችና፤

፳፩፤ ወእመሰ ርእዮ ካህን ከመ አልቦ ውስቲታ ሥዕርት ፀዓዳ ወኢ ኮነት እኪተ ውስተ ኅብረ ማዕሱ፤

«ውስቲታ ለለምጽ ነው» ነገር ግን ካህኑ አይቶ በለምጽ ውስጥ ነጭ ጠጉር ባይኖር በሰውነቱም ውስጥ የተለዩት ባትሆን፤

ወለሊዓኒ ኢታስተርኢ ያጸንሐ ካህን ሰቡዓ ዕለተ፤

በአፍኣም ጉልታ ባትታይ ካህኑ ሰባት ቀን ያቆየው፤

፳፪፤ ወእመሰ ተክዕወት ውስተ ማዕሱ ያረኩሶ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ርምየት ወዕለት፤

በሰውነቱ ብትሰፋ ግን የለምጽ መልክ ናትና በእትራቱም ላይ ወጥታለችና ካህኑ ርኩስ ነህ ብሎ ይለየው፤

፳፫፤ ወእመሰ በመካና ነበረት ይእቲ ኅብር ወኢተክዕወት ርምየተ ቍስል ይእቲ ያነጽሐ ካህን፤

ያች መልክ በወጣችበት በታ ብትኖር ባትሰፋ የቍስል እትራት ናትና ካህኑ ያንጸት ማለት ንጹሕ ነህ ይበለው፤

፳፬፤ ወእመሰ ፈርገገ ሥጋሁ እማዕሱ እመኒ ውስተ ውእየተ እሳት ወወዕለት ውስተ ማዕሱ ዘዳገን እምውእየተ እሳት፤

ቍስሉ ከሰውነቱ ቢሰፋ፤ እሳት በልቲትም ቢሆን፤ በእሳት ከመ ቃጠሉ የተነሣ በደገና ሰውነቱ ውስጥ ብትወጣ፤

ወእስተርአየት ኅብር እንተ ታቅደሐ ይሕ አው ፀዓድዒድ ይራእዮ ካህን፤

ቀይ ወይም ነጭ የሆነች መልክ ብትታይ ካህኑ መርምሮ ይያት፤

፳፭፤ ወናሁ ወለጠት ኅብረ ፀዓዳ ወስእርተ ወእስተርአየት ወርእየ ታኒ እኩይ እማዕሱ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ውእየት ወዕለት፤

ባሕርይዋን ለውጣ ነጭ ገላ ሁና ነጭ ጠጉር አብቅላ ብትታይ እሳት በበላውም ብትወጣ በሰውነቱ ብትሰፋ ለምጽ ናት፤

ወያረኩሳ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ፤

የለምጽ መልክ ናትና ካህኑ ሰውየውን ርኩስ ብሎ ይለየው፤

፳፮፤ ወእመሰ ርእዮ ካህን ወናሁ አልቦ ውስቴታ ስእርት ፀዓዳ ዘያስተርኢ ወኢኮነት እኪተ እማዕሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ያጸንሐ ካህን ሰቡዓ ዕለተ፤

ካህኑ አይቶ የሚታይ ነጭ ፀጉር በውስጧ ባይኖር በሰው ነቱ ባትሰፋ እርሷም ጉልታ ባትታይ ካህኑ ሰውየውን ሰባት ቀን ያቆየው፤

፳፯፤ ወይሬእዮ ካህን በሳብዕት ዕለት ወለእመ ተክዕወት ውስተ ማዕሱ ያረኩሳ ካህን እስመ ኅብረ ለምጽ ይእቲ ወውስተ ውእየት ወጽአት፤

በሰባተኛው ቀን ካህኑ አስመ ጥቶ ይየው፤ በሰውነቱ ውስጥ ብትሰፋ የለምጽ መልክ ናትና እሳት በበላው ገላውም ወጥታ ለችና ሊቀ ካህናቱ ርኩስ ብሎ ይለየው፤

፳፰፤ ወእመሰ በመካና ነበረት ይእቲ ኅብር ወኢተክዕወት ውስተ ማዕሱ ወለሊሃኒ ኢታስተርኢ ርምየተ ውእየት ይእቲ ወያጽሐ ካህን እስመ መካና ውዕየት ይእቲ፤

በሰውነቱ ባትሰፋ በወጣችበት ቦታ ብትኖር ግን እርሷም ባት ታይ የእሳት መቃጠል እት ራት ናትና ካህኑ አይቶ ሰው የውን ንጹሕ ነህ ይበለው፤

፳፱፤ ወእመሰ ብእሲ አው ብእሲት ዘወፅአ ኅብረ ለምጽ ውስተ ርእሱ አው ውስተ ጽሕመ፤

በራሱ ውስጥ ወይም በጽሕመ የለምጽ መልክ የወጣበት ሰው ቢኖር፤

፴፩፤ ወርእያ ካህን ለይእቲ ኅብር ወናሁ ርእየታ እኩይ እማዕሱ ወቦ ውስቴታ ስእርት ፀዓዳ ቀጣን እንተ ወዕለት ወያረኩሶ ካህን እስመ ትእምርተ ለምጽ ይእቲ ዘርእስ አው ዘጽሕም፤

ሊቀ ካህናቱ መርምሮ ይያትና በሰውነቱ ብትሰፋ የወጣችባት ፀጉርም ብትነጣ ብትቀጥን በራሱም ቢሆን በጽሕመም ቢሆን የለምጽ ምልክት ናትና ካህኑ ርኩስ ብሎ ይለየው፤

፴፪፤ ወእመሰ ርእዮ ካህን ኅብራ ለይእቲ ትእምርት ወኢኮነ እኩየ ርእየታ እማዕሱ ወስእርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ያጸንሐ ካህን ሰቡዓ ዕለተ፤

የዚያችን ምልክት መልክ ካህኑ አይቶ ከሰውነቱ ባትሰፋ ግን በውስጧም ነጭ ፀጉር ባይኖር ካህኑ ሰባት ቀን ያቆየው፤

፴፫፤ ወይሬእዮ ካህን በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተክዕወት ይእቲ ኅብር ወስእርትኒ ፀዓዳ አልቦ ውስቴታ ወርእየታኒ ለይእቲ ኅብር ኢኮነ እኩየ እማዕሱ፤

ካህኑ በሰባተኛው ቀን አይቶት ባትሰፋ በውስጧም ነጭ ፀጉር ባይኖር የዚያችን ለምጽ መልክ በሰውነቱ ባይሰፋ «ይትላፀይ ያለበት ነው» ፀጉሩን ይላጭ፤

፴፫፤ ወሰብ ይትላፀይ ውስተ ይእቲ መካና ማዕሱ ኢትወፅእ ይእቲ ኅብር ያጸንሐ ካህን ለይእቲ ኅብር ካልአ ሰቡዓ ዕለተ፤

በተላጩም ጊዜ ለምጽ ከነበረ በት ገላው ውስጥ ያች የለምጽ መልክ ባትወጣ ያችን መልክ ካህኑ ሁለተኛ ሰባት ቀን ያቆያት፤

፴፬፤ ወይሬእዮ ካህን ለይእቲ ኅብር በሳብዕት ዕለት ወናሁ ኢተክዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ማዕሱ እምድ ጎረ ተላፀየ፤

በሰባተኛዬቱ ቀን ያችን የለምጽ መልክ ካህኑ ይያትና ከተላጩ በኋላም በሰውነቱ ካልሰፋች፤

ወርዕየታኒ ኢኮነ እኩየ እማዕሱ ያጸንሐ ካህን፤

መልኪም ከሰውነቱ ካልሰፋ ካህኑ ያንጸት ማለት ሰውየ ውን ንጹሕ ነህ ይበለው፤

ወየሐፅብ አልባሲሁ ወንጹሐ ይከውን፤

ልብሱንም ይጠብ ንጹሕም ይሆናል፤

፴፭፤ ወእመሰ ተክዕወት ኅብር ውስተ ማዕሱ እምድጎረ እንጽሕም፤

ንጹሕ ነህ ካሉት በሷ የለምጽ መልክ በሰውነቱ ብትሰፋ ግን፤

፴፮፤ ይሬእዮ ካህን ወናሁ ተክዕ ወት ይእቲ ኅብር ውስተ ማዕሱ ኢይሬትን ካህን ስእርተ ፀዓዳ እስመ ርኩስ ውእቲ፤

ካህኑ አይቶ ያች መልክ ከተ ላጩች በኋላ ሰፍታ ብትገኝ የረከሰ ነውና ነጭ ፀጉር አይ ፈልግ፤

፴፯፤ ወእመሰ ውስተ መካና ነበረት ይእቲ ኅብር ወስእርትኒ ጸሊም ወዕለ ውስቴታ ሕያውት ይእቲ ትነብር ወንጹሕ ውእቲ ወያጽሐ ካህን፤

ያች መልክ በቦታዋ ብትኖር በውስጧም ጥቁር ፀጉር ቢወጣ የወጣችው ለምጽ መዳኗ ነውና የወጣበት ሰው ንጹሕ ነው፤ ሊቀ ካህናቱም ነጹሕ ነህ ይበለው፤

፴፰፤ ለብእሲኒ አው ለብእሲትኒ እመቦ ዘወፅአ ውስተ ማዕሰ ሥጋሁ በራህርህት አው ፀዓድዒድ ይሬእዮ ካህን፤

ከወንድም ቢሆን ከሴት በሰው ነቱ ውስጥ ቋቋቻ የወጣበት ወይም ኅንብርብሬ ለምጽ የወ ጣበት ሰው ቢኖር ካህኑ መር ምሮ ይየው፤

፴፱፤ ወናሁ ውስተ ማዕለ ሥጋሁ በራህርህት አው ፀዓዳዲድ ጎንብ ርብሬ ይእቲ ወወዕለት ውስተ ማዕለ ሥጋሁ ንጹሕ ውእቱ፤

«ማዕለ ሥጋሁና ማዕለ ሥጋሁ አንድ ወገን» በሰው ነቱ ውስጥ የወጣችው ለምጽ ቋቋቻም ቢሆን ወይም ነጭ ቢሆን ዝንጉርጉር ናትና ከሰው የተለየ ነው፤ የሁለቱን መልክ አስተባብሮ ይሟልና፤ አንድም ከፍጹም ለምጻም የተለየ ነው፤

፵፤ ወእመቦ ዘተመልጠ ርእሱ በራህ ወእቱ ወንጹሕ ውእቱ፤

ራሱ የተመለጠ ሰው ቢኖር ግን በራ ነው፤ ንጹሕም ነው፤

፵፩፤ ወእመሰ መንገል ፍጹሙ ተመልጠ ርእሱ ዘስንሐት ውእቱ ወንጹሕ ውእቱ፤

በግንባሩ በኩል ራሱ ቢመለ ጥም ሰደዳ ነውና ንጹሕ ነው፤ ዋዌውን ትቶ ነው፤

፵፪፤ ወእመሰ ወዕለት ውስተ ብርሀቱ ወውስተ ስንሐቱ ጎብር ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ለምጽ ይእቲ፤

በበራውም በሰደዳውም ቢሆን ነጭ መልክ ወይም ቀይ መልክ ብትወጣ ግን ለምጽ ናት፤

፵፫፤ ወይሬእያ ካህን ወናሁ ርእየተ ጎብራ ፀዓዳ አው ቀያሕይሕት ውስተ ብርሀቱ አው ውስተ ስንሐቱ ከመ ርእየተ ለምጽ ውስተ ማዕለ ሥጋሁ ዘለምጽ ውእቱ ብእሲሁ፤

ሊቀ ካህናቱ መርምሮ አይቶ የወጣበት ለምጽ የነጭ ጎብር መልክ ቢሆን ወይም የቀይ ጎብር መልክ ቢሆን በበራውና በሰደዳው ውስጥ የታየው ከሰውነቱ ተለይቶ እንደ ለምጽ መልክ ነውና ያ ሰው ለምጻም ይባላል፤

፵፬፤ ወምዕሪ ይሬእያ ካህን ለይእቲ ጎብር እንተ ውስተ ርእሱ አው እንተ ውስተ ስንሐቱ፤

በበራው ወይም በሰደዳው ውስጥ የወጣች ያችን ለምጽ ካህኑ ያን ጊዜ መርምሮ ይያት፤ «ምዕሪ» አለ፤ ለበራው ለሰደዳው ጠጉር የለውምና ሰባት ቀን ላቆየው አይበል፤ ያን ጊዜ ይለየው ሲል ነው፤

፵፭፤ ወለዘለምጽኒ ዘሀለወት ላዕሌሁ ይእቲ ጎብር ዘለምጽ ውእቱ ፍቱሐ ይኩን አልባሲሁ፤

በለምጻሙ ሰው ላይ ያለች ያች መልክ የለምጽ መልክ ናትና ሰናፊሉን ያውልቅ፤

ወርእሱኒ ከሁተ ይኩን ወይገል ብብ አፉሁ ወርኩሰ ይሰመይ፤

ራሱ የተገለጠ ይሁን አለ፤ አይከናነብ አፉን ይሸፍን አለ፤ አይናገር ሲል ነው፤ ርኩስም ይባላል፤

፵፮፤ ወኩሎ መዋዕለ መጠነ ሀሎ ላዕሌሁ ለምጽ ርኩስ ውእቱ፤

ለምጽ በላዩ ባለበት ዘመን ሁሉ ርኩስ ነው፤

ወዕለ-ለ ይንበር ወአፍኦ እምትዕ ይንት ይኩን ምንባሩ፤

ከሰው ተለይቶ ይነ-ር፤ መኖሪ ያውም ከከተማው በአፍኦ ይሁን፤ (ሐተታ) በምን ምክንያት ይወጣባቸዋል ቢሉ፤ ከሕግ ከሥርዓት ሲወጡ፤ ኃጢአት ሲሠሩ ይወጣባቸዋል፤ በያዝያን በግያዝ እንደወጣ ይወጣባቸዋል፤ ለምጽ የወጣበትን ሰው ካህኑ አይቶ እስከ ሰባት ቀን ያስነብተዋል፤ በሰባተኛው ቀን ባይሰፋ ከሰው አይለየውም፤ ዳግመኛ ሰባት ቀን ያስነብተዋል፤ በሁለት ሰባት ባይነጻ ጎንብርብሬውን ለምጻም ከሰው ይለየዋል፤ ፍጹም ለምጻሙን ግን አይለየውም፤ ይህ ለጊዜው ሥርዓት ሁኖ ተሠርቷል፤ ለኋላው ግን ምሳሌ ነው፤

ጎንብርብሬው ይለይ አለ፤ እርሱ ደገና ነኝ ብሎ ወደ ሰው ይቀርባል፤ ሌላውም ደገና መስለዎት ይቀርባል፤ ሰውንም ያረክሳልና ፍጹም ለምጻሙን አይለይ አለ፤ እርሱ ደገና ነኝ ብሎ ወደሰው አይቀርብም፤ ሌላውም ደገና ነው ብሎ አይጠጋውምና ሰው አያረክስም፤ አንድም ጎንብርብሬ የተርታ ኃጥእ፤ ለዚያ ከለምጽ ለመዳን ተስፋ ድኒን አለው፤ ከሰው ቢለዩት ይድናል፤ ከቦታውም ይመለሳል፤ ተርታ ኃጥእም ንስሐ ተቀብሎ ለጊዜው ይለያል፤ ቀኖናውም ያንሳል፤ ኃጢአቱም ይቀላል፤ ፍጹም ለምጻም የፍጹም ኃጥእ ምሳሌ፤ ያ ቢለዩት ተስፋ ድኒን የለውም፤ ፍጹም ኃጥእም ቀኖናው ጽነዕ ስለ ሆነ ይህን ሁሉ ቀኖና ጨርሼ ከሰው ልገናኝ ነው? ብሎ እንደወጣ ይቀራልና፤ አንድም ጎንብርብሬ፤ የተርታ መናፍቅ ምሳሌ፤ ይለይ ማለቱ መንፈሳዊ መስሎ ወደ ሕዝቡ ይቀርባል፤ ሕዝቡም መንፈሳዊ መስሏቸው ይቀርቡታል፤ ያስታቸዋልና ፍጹም

ለምጻም የፍጹም መናፍቅ ምሳሌ፤ ከፍጹም መናፍቅ ሕዝቡ ክርስቲያን ነው ብለው አይሰበሰቡሉትም፤ እርሱም አይቀርብም፤ ሰውን አያስትምና ፍጹም ለምጻም ሰናፊሉን ያውልቅ አለ፤ መናፍቅም ሃይማኖት አለኝ አይበል፤ ለይከና ነብ አለ፤ ክብር አለኝ አይበል፤ አፋን ይሸፍን አለ፤ አያስተምር ሲል ነው፤

፵፯፤ ወውስተ ልብስኒ እመ ወዕለት እምርተ ለምጽ እመኒ ውስተ ልብስ ፀምር ወእመኒ ውስተ ልብስ አጌ፤

በልብስ ላይም የለምጽ ምልክት ቢወጣ በብዝሃትም ቢሆን፤ በሻድሬውም ቢሆን፤ በቀይ ሐርም በነጭ ሐርም ቢሆን፤

፵፰፤ እመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ ውስተ ፋዕመ፤ እመኒ ውስተ ፀምር ወእመኒ ውስተ አጌ ወእመኒ ውስተ ማዕስ ወእመኒ ውስተ ኩሉ ምግባረ ማዕስ፤

«በዝጋው በማጉ ቢወጣ ፋዕመ አለ» ድሩ ይጎርሰዋልና፤ በቀይ ሐሩም በነጭ ሐሩም ቢወጣ በጀንዲውም ሥራው ባላለቀለት ማለት በቁርባቱ ሁሉ ቢወጣ፤

፵፱፤ ወወዕለት ኅብር እንተ ታሕመለምል አው እንተ ታቅየሐ ይሕ ውስተ ልብስ ፀምር ወአጌ እመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ

ውስተ ፋዕመ አው ውስተ ማዕስ አው ውስተ ኩሉ ንዋየ ማዕስ ወኅብረ ለምጽ ይእቲ ያሬእያ ለካህን፤

ነጭ ወይም ቀይ መልክ በቀዩ ሐርና በነጩ ሐር በድሩም በማጉም ቢሆን ወይም በጀንዲው ይህንንም በመሰለው ሁሉ ብትወጣ የለምጽ መልክ ናትና ለካህኑ ያሳያት፤

፶፤ ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር ወያጸንሐ ሰቡዓ ዕለተ፤

ካህኑም መርምሮ አይቶ ሰባት ቀን ያቆያት፤

፶፩፤ ወይሬእያ ካህን በላብዕት ዕለት ወለእመ ተክዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ ውስተ ፋዕመ አው ውስተ ማዕስ አው ውስተ ኩሉ ንዋየ ማዕስ ለምጽ እንተ ኢትትጋደግ ይእቲ፤

በሰባተኛው ቀን ካህኑ ዳግ መኛ አይቶ ያች መልክ በዚያ ልብስ ብትሰፋ፤ በድሩም ቢሆን በማጉም ቢሆን በጀንዲውም ብትሰፋ የማትለቅ ለምጽ ናትና፤

፶፪፤ ወያውዕይዎ ለውእቱ ልብስ ዘፀምር ወእመኒ ዘአጌ ወእመኒ ማዕስ ወለኩሉ ንዋየ ማዕስ ውስተ

ዘወዕለት ይእቲ ኅብር እስመ ለምጽ ይእቲ እንተ ኢትትጋደግ በእሳት ያውዕይዎ፤

ለምጽ የወጣበትን ልብስ ሁሉ ለምጺቱ የማትጠፋ ናትና በእሳት ያቃጥሉት፤

፶፫፤ ወእመሰ ርእዮ ካህን ወኢተክዕወት ይእቲ ኅብር ውስተ ውእቱ ልብስ እመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ ውስተ ፋዕመ ወእመኒ ውስተ ኩሉ ንዋየ ማዕስ፤

ሊቀ ካህናቱ አይቶ በዚህ ሁሉ ላይ ባትሰፋ ግን፤

፶፬፤ የአዝዝ ካህን ይሕዕቡ ኅብር ወዕለት ይእቲ ኅብር፤

ያች ለምጽ የወጣችበትን ልብስ ያጥቡት ዘንድ ሊቀ ካህናቱ ይዘዝ፤

ወይጸንሐ ካህን ለይእቲ ኅብር ዳግመ ሰቡዓ ዕለተ፤

ያችን የለምጽ መልክ ዳግመኛ ሰባት ቀን ይጠብቃት፤

፶፭፤ ወይሬእያ ካህን ለይእቲ ኅብር እምድጎረ ሐፀብዋ ወለእመ ኢጎደጋ ኅብረ ርእዮታ ወለእመኒ ተዘርወት ይእቲ ኅብር ርድስ ውእቱ ወበእሳት ያውዕይዎ፤

ካጠቧት በኋላም በአሥራ አራተኛው ቀን አስመጥቶ ካህኑ መርምሮ ይያት፤ የነጭ

ነጋ መልክ ባይተዋት ያች ለምጽ ብትሰፋ ግን ርድስ ነውና በእሳት ያቃጥሉት፤

እስመ ወዕለት ውስተ ውእቱ ልብስ አው ውስተ ስፍሐ አው ውስተ ፋዕመ፤

በዚህ ሁሉ ስለወጣችበት ያቃጥሉት፤

፶፮፤ ወለእመሰ ርእዮ ካህን ኢታስተርኢ ይእቲ ኅብር እምድጎረ ሐፀብዋ ያሴሰሉ መካና እምውስተ ውእቱ ልብስ፤

ካጠቧት በኋላ ካህኑ አይቶ ያች መልክ ባትሰፋ ካልጠፋች ከወጣችበት ልብስ ቦታዋን ያርቁ፤

እመኒ እምውስተ ስፍሐ ወእመኒ እምውስተ ፋዕመ ወእመኒ እምውስተ ማዕስ፤

ከድሩም ቢሆን ከማጉም ቢሆን ከጀንዲውም ቢሆን ለምጽ የወጣችበትን ቆርጠው ይጣሉት፤

፶፯፤ ወእመሰ ዳግመ አስተርኢየት ውስተ ውእቱ ልብስ፤

በዚያ ልብስ ላይ ዳግመኛ ብትታይ ግን፤

እመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ ውስተ ፋዕመ ወእመኒ ውስተ ኩሉ ንዋየ ማዕስ ለምጽ ይእቲ ወበእሳት ያውዕይዎ ለዘውስቱቱ ወዕለት ይእቲ ኅብር፤

በድሩም በማጉም በጀንዲውም ቢሆን ብትታይ ለምጽ ናትና ያች የለምጽ መልክ የወጣች በትን በእሳት ያቃጥሉት፤

፶፰፤ ወለአመሰ ተሐፂቦ ውእቱ ኅብር እመኒ ዘውስተ ስፍሐ ወእመኒ ዘውስተ ፋዕሙ ወእመኒ ውስተ ኩሉ ንዋየ ማዕስ ንደገቱ ይእቱ ኅብር የሐዕብም ዳግመ ወንጹሐ ይከውን ፤

ያ ልብስ ከታጠበ በኋላ ድሩ ንም ማጉንም የቁርቡትን ዕቃ ሁሉ ያች መልክ ብትተው ማለት ለምጹቱ ብትጠፋ ዳግመኛ ይጠቡት፤ ንጹሕም ይሆናል ፤

፶፱፤ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘኅብረ ለምጽ ዘይወፀእ ውስተ ልብስ፤

በልብስ ላይ የሚወጣ የለምጽ ሥርዓቱ ፍርዱ ይህ ነው፤

እመኒ ዘምር ወእመኒ ዘእጌ ወእመኒ ውስተ ስፍሐ ወእመኒ ውስተ ፋእሙ ወእመኒ ውስተ ኩሉ ንዋይ ዘማዕስ በዘያንጽሕም ወበዘያረኩስም፤

በቀይ ሐር፤ በነጭ ሐር ልብስ በድሩም በማጉም በቁርቡትም ዕቃ ሁሉ ቢሆን ንጹህ ነው፤ ርኩስ ነው በሚሉት ገንዘብ በልብስ ላይ የሚወጣ የለምጽ

ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፤ (ሐተታ) በልብሱ ላይ ለምጽ በምን ምክንያት ይወጣበታል ቢሉ ከሕግ ከሥርዓት ቢወጡ ኃጢአት ቢሠሩ ነው፤ አንድም ለቤተ እግዚአብሔር የሚሆን ካባ ላንቃ መጎና ጸፊያ እንሰጣለን ብለው ተስለው ቢያስቀሩ በለበሱት ልብስ ላይ ይወጣበታል ፤ በዎ ዝያን ልብስ እንደወጣ ይህስ ይሁን በጀንዲው በቁርቡት በምን ምክንያት ይወጣበታል? ቢሉ ለቤተ እግዚአብሔር የሚሆን ምንጣፍ ስጋጃ ሰርፍ ወላንሳ እንሰጣለን ብለው ተስለው ቢያስቀሩ በምንጣ ፋቸው ያወጣል፤ አንድም በምንጣፋቸው ሁነው የማ ይገባ ሥራ ቢሠሩ ይወጣ በታል።

ምዕራፍ ፲፬

ጉባኤ

፩፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው ፤

፪፤ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘለምጽ በዕለተ ነጽሐ የሐውር ኅብ ካህን፤

ለምጽ ለወጣበት ሰው ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፤ ከለምጹ በዳነበት ቀን ወደ ሊቀ ካህናቱ ይሂድ ፤

፫፤ ወይወፀእ ካህን አፍኦ እምትዕይንት ወይሬእዮ ካህን ወናሁ ኅደጎ ኅብረ ለምጹ ለዘለምጽ፤

ካህኑም ከከተማ ወደውጭ ወጥቶ ለምጽ የወጣበትን ሰው የለምጹ መልክ ለቅቆ ታልና ከለምጹ ስለዳነ መር ምር ይየው ፤

፬፤ ወሐዊሮ ኅቤሁ ካህን ያመጽእ ውእቱ ዘነጽሐ ክልኤተ ደዋርሀ ሕያዋተ ወንጹሐተ ወዕፀ ጸሕድ ወለየ ክዑብ ወቁጽለ ሁስጹ ፤

(ወሐዊሮ እምነበ ካህን ያመ ጽእ ሲል ነው) ፤ ከለምጹ የዳነው ሰው ከሊቀ ካህናቱ ተሰናብቶ ሂዶ ሽልምልም የሆኑ ሁለት ዶሮዎች የጥድ እንጨት ከነቅርንጫፉ የቀይ ሐር ጉንጉን አውባን ቅጠል (አሽክት) ይህን ሁሉ ያምጣ ፤

፭፤ ወይኤዝዝ ካህን ይጥብሕዋ ለአሐቲ ዶርሆ ውስተ ማይ ጥዑም ውስተ ንዋየ ልሕኩት ፤

ካህኑም ከሁለቱ ዶሮዎች አን ዲቱን አርደው ደሚን ተቀብ

ለው ጥሩ ውሃ ካለበት ሽክላ ይጨምሩት ዘንድ ይዘዝ፤

፮፤ ወይነሥኦ ካህን ለካልዕት ዶርሆ እንተ ሕያውት ወለዕፀ ጽሕድ ወለለይ ክዑብ ወለቀጽለ ሁስጹ ወይጠምዖሙ በደማ ለእንታክቲ ዶርሆ እንተ ጠብሕዋ ውስተ ማይ ጥዑም ፤

ካህኑም ያልታረደችውን ሁለ ተኛዮቱን ዶሮ ይዞ የጥዱን እንጨት የሐሩን ጉንጉን የአሽክቱን ቅጠል አምጥቶ የታረደችው ዶሮ ደም ካለበት ጥሩ ውሃ ነክሮ፤

፯፤ ወይነዝኖ ስብዓ ለውእቱ ዘነጽሐ እምለምጽ ወንጹሐ ይከውን፤

ከለምጹ የነጻውን ሰው ሰባት ጊዜ ይርጨው ንጹሕም ይሆናል፤ (ሐተታ) ሰባት ፍጹም ነውና ፈጽሞ እንደነጻ ለማጠየቅ፤ አንድም በፍጹም ትጋት ኃጢአት እንዲሠረይ ለማጠየቅ፤

ወይፈንዋ እንተ ሕያውት ውስተ ገዳም ፤

ያልታረደችውንም ዶሮ ወደ ምድረ በዳ ይስደዳት ፤

፰፤ ወየሐዕብ አልባሲሁ ውእቱ ዘነዕሐ ወይትላፀይ ኩሎ ስእርቶ

ወይትሐፀብ በማይ ወንጹሐ ይከውን፤

ከለምጽ የነጻውም ሰው ልብ ሱን ይጠብ፤ ፀጉሩንም ይላጭ፤ በውሀ ይታጠብ ፤ ንጹሕም ይሆናል ፤

ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት ወይነብር አፍኦ እምቤቱ ሰቡዓ መዋዕለ ፤

ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ገብቶ ሰባት ቀን ከቤቱ በውጭ ይቀመጥ፤

፱፤ ወበላብዕት ዕለት ይትላፀይ ኩሎ ስዕርተ ርዕሱ ወጽሕም ወሐንዝ፤

በሰባተኛው ቀን የራስ ጠጉሩን ጽሕሙን ቅንድቡን ፤ አንድም ብብቱን፤

ወኩሎ ስዕርቶ ይትላፀይ ወየሐዕብ አልባሊሁ ወሥጋሁኒ የሐዕብ በማይ ወንጹሐ ይከውን ፤

ነሣሣለትና ጠቅሎ አመጣው፤ መላ ጠጉሩን ይላጭ፤ ልብሱንም ገላውንም በውሃ ይጠብ፤ ንጹሕም ይሆናል፤ (ሐተታ) ሰባት ቀን ከቤቱ በውጭ ይቆይ ብሎ ነበርና ንጹሕ ሆኖ ወደ ቤቱ ይግባ ለማለት ደግሞታል፤ ይህም ለጊዜው ሥርዓት ሆኖ

ተሠርቷል፤ ለኋላው ምሳሌ ነው፤ ለምጻሙ ሰው የአዳም፤ ለምጽ የፍዳ የመርገም፤ ለምጻም ከሰው መለየቱ አዳም አምስት ሺህ አምስት መቶ ዘመን ከማኅበረ መላእክት ተለይቶ ለመኖሩ ምሳሌ፤ የታረደችው ዶሮ የትስብእት፤ ያልታረደችው የመለኮት፤ አንዲቱ ተሠውታ አንዲቱ መዳኗ ጌታም በሰውነቱ ሐማሚ መዋቲ ሲሆን በመለኮቱ ሕማም ሞት የለበትምና ፤

፲፤ ወበላምንት ዕለት ያመጽእ ክልኤተ አባግዓ ንጹሐነ አለ ዓመት ሎሙ ወዓዲ አሐደ በግዓ ንጹሐ ዘዓመት፤

በስምንተኛዬቱ ቀን ነውር የሌለባቸውን ዓመት የሆናቸውን ሁለት በጎች ያምጣ፤ ዳግመኛ ነውር የሌለበትን ዓመት የሆነውን አንድ በግ ያምጣ፤

ወሠለስተ መስፈርተ ስንዳሌ ለመሥዋዕት ዘልውስ በቅብዕ ወአሐደ ግምዴ ቅብዕ ፤

በዘይት የተለወሰ ሦስት ላዳን ስንዴ ዳቦና አንድ ማሰሮ ዘይት ለመሥዋዕት ያምጣ ፤

፲፩፤ ወያቀውም ካህን ለውእቱ ብእሲ ዘነጽሐ ወዝንቱኒ ቅድመ እግዚአብሔር ንብ ፍጥተ ደብተራ ዘመርጡል ፤

ሲናገረው መጥቶ ነበርና ዝንቱ ብሎ አጸፈ፤ ካህንም ከለምጽ የዳነውን ሰው በደብተራ ኦሪት ደጅ ያቁመው፤ ቅድመ እግዚአብሔር አለ፤ እግዚአብሔር አይለየውምና ፤

፲፪፤ ወይነሥእ ካህን አሐደ በግዓ ወያበውያ በእንተ ንስሐ ወለውእቱኒ ግምዴ ቅብዕ ወይፈልጦሙ ፍልጣነ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ካህኑ ከሦስቱ በጎች አንዱን የንስሐ መሥዋዕት ሊሆን ያቅርበው፤ ዘይት ያለበትንም ማሰሮ በጉን ጨምሮ በእግዚአብሔር ፊት ለይቶ ያቅርባቸው ፤

፲፫፤ ወይጠብሕዎ ለውእቱ በግዕ ውስተ መካን ንብ ይጠብሑ ዘመሥዋዕት ወዘበእንተ ኃጢአትኒ በመካን ቅዱስ፤

ውስተ መካንና በመካን ቅዱስ አንድ ወገን፤ የቀረበውንም በግ የንስሐ መሥዋዕት ሊሆን መሥዋዕተ ኃጢአቱን፤ መሥዋዕተ መድኃኒቱን በሚሠ

ዉበት በከበረው ቦታ ይሠዉት፤ (ሐተታ) የሚሠዉዋው ሊቀ ካህናቱ አይደለም፤ ስለምን ይጠብሕዎ አለ ቢሉ በማስተንተን በሥራ የሚረዱት አሉና፤

እስመ ዘበእንተ ኃጢአት ከመዘንስሐ ውእቱ ለካህን ቅዱስ ለቅዱሳን ውእቱ ፤

(እስመ ዘንስሐ ከመዘበእንተ ኃጢአት ውእቱ ሲል ነው)፤ የንስሐው መሥዋዕት እንደ ኃጢአቱ መሥዋዕት ነውና ጢሶለት የቀረው ለካህኑ ይሁን፤ የከበረው መሥዋዕት ለከበሩ ለካህናት ነውና ፤

፲፬፤ ወይነሥእ ካህን እምደም ዘንስሐ ወይወዲ ውስተ ከተማ ዕዝነ እንተ የማን ለዘነጽሐ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን፤

ካህኑም ለንስሐ ከተሠዋው በግ ደም ዘግኖ ከለምጽ የነጻውን ሰው ቀኝ ጆሮውን፤ ቀኝ እጁን፤ ቀኝ እግሩን ጫፍ ጫፍን ይቅባው ፤

፲፭፤ ወይነሥእ ካህን እምቅብዕ ዘውስተ ግምዴ ወይሠውጥ ውስተ እዴሁ እንተ ፀጋም ፤

በማሰሮውም ካለው ዘይት ታፍኖ በግራ እጁ ይያዝ ፤

፲፮፤ ወይጠምዕ ካህን አፅባብ ቅብዕ እንተ የማን ውስተ ውሎቱ ቅብዕ ዘሁ ውስተ እዴሁ እንተ ፀጋም ወይነዝኅ እምውሎቱ ቅብዕ ስብዐ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ካህኑም በግራ እጁ ካለው ዘይት ቀኝ ጣቱን ነክሮ በእግ ዚአብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ፤

፲፯፤ ወለዘተርፈሰ ቅብዕ ዘሁ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ላዕለ ከተማ ዕዝነ እንተ የማን ለውሎቱ ዘነጽሐ ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን በመካነ ደም ዘነዝታ፤

የቀረውን በእጁ ያለውን ዘይት ግን የነጻውን የዚያን ሰው የቀኝ ጆሮውን ጫፍ በቀባበት በደሙ ቦታ የቀኝ እጁንና የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቅባው አለ ፤ ግብርህ የማናዊ ነው ሲል፤ አንድም ከፀጋማዊ ግብር ወደ የማናዊ ግብር ተመለስህ ሲል ነው፤

፲፰፤ ወለዘተርፈ ቅብዕ ውስተ እዴሁ ይወድዮ ካህን ላዕለ ርእሱ ለዘነጽሐ ወያስተሠራ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ቀኝ ቀኝ አካሉን ተቀብቶለት የተረፈውንም ዘይት ካህኑ ከለምጹ በነጻው ሰው ራስ ላይ

ያፍስሰው፤ ኃጢአቱንም በእግዚአብሔር ፊት ያስተሥርይለት፤

፲፱፤ ወይገብር ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠራ ሎቱ ለውሎቱ ዘነጽሐ በእንተ ኃጢአቱ፤

«ዘበእንተ ኃጢአትና በዘነጽሐ በእንተ ኃጢአቱ» አንድ ወገን፤ የኃጢአቱንም መሥዋዕት ሠውቶ ከለምጹ የነጻውን ሰው ኃጢአቱን ካህኑ ያስተሥርይለት፤

ወእምዝ ይጠብሕ ካህን ዘመሥዋዕት ፤

መሥዋዕተ ኃጢአቱን ከሠዋ በኋላም የድኅነቱን መሥዋዕት ይሠዋ ፤

፳፤ ወያበውእ ዘመሥዋዕትኒ ወዘቀርባንኒ ላዕለ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ወያስተሠራ ሎቱ ወይነጽሕ ፤

የንስሐውንና የኃጢአቱን መሥዋዕት (ያበውእ ብሎ ነበርና) መሥዋዕተ መድኃኒቱንም በእግዚአብሔር ፊት በመሠዊ ያው አቅርቦ ኃጢአቱን ያስተሥርይለት፤ እርሱም ይነጻል፤

፳፩፤ ወእመሰ ነጻይ ውሎቱ ወአልቦ ውስተ እዴሁ ያመጽእ ማሕሰና በግዕ አሐደ ዘይፈልጡ በእንተ

ንስሐ በዘያስተሠርዮ ሎቱ ወአሐተ መስፈርተ ሥንዳሌ ዘልውስ በቅብዕ ለመሥዋዕት ወአሐደ ግምጻ ቅብዕ፤

ድሀ ቢሆን በእጁ ገንዘብ ባይኖር ግን ኃጢአቱን በሚያተሠርዮለት ገንዘብ ስለንስሐ አንድ የበግ ጠቦት በዘይት የተለወሰ አንድ ላዳን ስንዴ ዳቦ አንድ ማሰሮ ዘይት ያምጣ፤

፳፪፤ ወክልኤተ ማዕነቀ አው ክልኤተ እጉለ ርግብ ዘቦቱ ውስተ እዴሁ ወትኸውን አሐቲ ዘበእንተ ኃጢአት ወአሐቲ ለመሥዋዕት ፤

ሁለት ዋናስ (ወይም) በእጁ ካለው ሁለት የርግብ ግልገል ያምጣ ፤ አንዲቱ ለመሥዋዕተ ኃጢአት፤ አንዲቱ ለመሥዋዕተ መድኃኒት ትሁን ፤

፳፫፤ ወያበውእን በላምንት ዕለት በዘያነጽሕዎ ወይወስድ ኅብ ካህን ውስተ ጥጎተ ደብተራ ዘመርጡል ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ከኃጢአት በሚያነጹት ገንዘብ በስምንተኛው ቀን ያቅርባቸው፤ ካህኑ ወደ አለበት ወደ ደብተራ ኦሪት ደጅ ይውሰድ፤ ቅድመ እግዚአብሔር ማለቱ ሲቀ ካህናቱንም ደብተራ ኦሪትንም እግዚአብሔር አይለያቸውምና ለሁሉም የተመቸ፤

፳፬፤ ወይነሥኦ ካህን ለውሎቱ በግዕ ዘንስሐ ወለውሎቱ ግምጻ ዘቅብዕ ወያነብሮ ለቀርባን ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ካህኑም ለንስሐ የገባውን በግና የማሰሮውን ዘይት ተቀብሎ በእግዚአብሔር ፊት መታሰቢያ ሊሆን ቀርባን አድርጎ ያቅርባው ፤

፳፭፤ ወይጠብሐ ለውሎቱ በግዕ ዘንስሐ ፤

የንስሐ መሥዋዕት ሊሆን የቀረበውንም በግ ተቀብሎ ይሠዋው ፤

ወይነሥኦ እምደሙ ለዘንስሐ ወይወዲ ላዕለ ከተማ ዕዝነ ዘየማን ወላዕለ ከተማ እዴሁ እንተ የማን ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን ለዘነጽሐ ፤

ካህኑም ለንስሐ መሥዋዕት ሊሆን ከቀረበው በግ ደም ተቀብሎ የነጻውን ሰው ቀኝ ቀኝ አካሉን ይቅባው ፤

፳፮፤ ወይሠውጥ ካህን እምውሎቱ ቅብዕ ውስተ እዴሁ እንተ ፀጋም፤ ከማሰሮውም ዘይት በግራ እጁ ያስይዘው ፤

፳፯፤ ወይነዝኅ በአፅባብቱ እንተ የማን እምውሎቱ ቅብዕ ዘውስተ እዴሁ እንተ ፀጋም ስብዐ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

በግራ እጁ ካለው ከዚያ ዘይት ካህኑ በቀኝ እጁ ነክሮ በእግ ዚክብሔር ፊት ሰባት ጊዜ ይርጨው ፤

፳፰፤ ወእምውአቲኒ ቅብዕ ዘሀሎ ውስተ እዴሁ ይወዲ ካህን ላዕለ ከተማ ዕገኑ ዘየማን ለውእቱ ዘነጽሐ ወላዕለ ከተማ እዴሁ ዘየማን ወላዕለ ከተማ እግሩ እንተ የማን በመካነ ደሙ ለዘነጽሐ ፤

በእጁ ካለው ከዚያ ዘይትም ካህኑ እምጥቶ ለውእቱ ዘነጽሐ ለዘነጽሐ አንድ ወገን፣ የነጻውን ሰው ደሙን በቀባበት ቦታ የቀኝ ጆሮውን ጫፍ፣ የቀኝ እጁን ጫፍ፣ የቀኝ እግሩን ጫፍ ይቅባው፤

፳፱፤ ወለዘተርፈሰ ቅብዕ እምዘሀ ለውስተ እዴሁ ይወድዮ ካህን ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ዘነጽሐ ወያህ ተሠሪ ሎቱ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ቀብቶለት የቀረውን በእጁ ያለውን ዘይት ግን ካህኑ የነጻውን ሰው ራሱን ይቅባው፤ በእግዚአብሔርም ፊት ኃጢአቱን ያስተሥርይለት ፤

፴፩፤ ወይገብር ኦሐተ እምውእጁን ማዕነቅ ወእመኒ እምእጉሰ ርግብ እምዘቡቱ ውስተ እዴሁ ፤

ከነዚያ ዋናሶች በእጁ ካለ ከርግቦችም ወገን ቢሆን እንዲቱን ይሠዋ ፤

፴፪፤ ኦሐተ በእንተ ኃጢአት ወእሐተ ለቀርባን ምስለ መሥዋዕት፤

እንዲቱን ስለ ኃጢአት እንዲቱን ለቀርባን ከመሥዋዕት ጋራ ይሠዋ፤

ወያስተሠሪ ሎቱ ለውእቱ ዘነጽሐ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ለዚያ ለነጻው ሰው በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስተሠርይለት ፤

፴፫፤ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘወፅኦ ኅብረ ለምጽ ላዕሌሁ፤

የለምጽ መልክ በላዩ ለውጣበት ሰው ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው፤

ወለዘአልባኒ ውስተ እዴሁ በዘየነጽሕዎ ፤

ንጹሕ በሚያደርጉት ገንዘብ በእጁ ገንዘብ የሌለውም ሰው ሕጉ ይህ ነው ፤

ጉባዔ ፤

፴፮፤ ወነበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን ወይሴሎሙ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን እንዲህ ብሎ ነገራቸው፤

፴፬፤ እምከመ ቦእክሙ ውስተ ምድረ ከነዓን እንተ እሁበክሙ እነትረስዋ እፌኑ ትእምርተ ለምጽ ውስተ ኦብያቲሃ ለይእቲ ምድር እንተ ታጠርይዋ ፤

ትወርሷት ዘንድ እኔ ወደምስጣችሁ ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁም ጊዜ በምትገዟት ገንዘብ በምታደርጓት በዚያች ምድር ባሉ ቤቶች (ወገኖች) የለምጽ ምልክት አመጣለሁ፤

፴፭፤ ወእመቦ ዘወፅኦ ውስተ ቤቱ ይንግር ለካህን ወይብል ከመትእምርተ ለምፅ ርእኩ ውስተ ቤትዮ ፤

በቤቱም ለምጽ የወጣበት ሰው ቢኖር በቤቱ የለምጽ ምልክት አየሁ ብሎ ለካህኑ ይንገር ፤

፴፮፤ ወየአዝዝ ካህን ያወፅኦ ንዋዩ ለውእቱ ቤት እንበለ ይባእ ካህን ለርእዮቱ ለውእቱ ቤት ወለይእቲ ትእምርተ ለምጽ፤

ሊቀ ካህናቱ ያችን የለምጽ ምልክትና ለምጽ የታየበትን ቤት ከማየቱ አስቀድሞ ለማየት ሳይገባ ከቤት ያለውን ዕቃ ያወጡ ዘንድ አውጡ ብሎ ይዘዝ፤

ወእያረከስ ኩሎ ዘሀሎ ውስተ ውእቱ ቤት ፤

ሊቀ ካህናቱ (ሳይገባ) ገብቶ ሳያየው በውስጡ ያለውን ሁሉ አያረክሰውምና (ኢይረከስ ኩሎ ይላል) ፤ በቤት ያለው ሁሉ ርኩስ አይባልምና ፤

፴፯፤ ወእምዝ ይበውእ ካህን ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት ወለይእቲ ትእምርተ ለምጽ፤

ዕቃው ከወጣ በኋላ ካህኑ ገብቶ ያን ቤት ይየው፤ ያችንም ለምጽ ምልክት (ይርአያ) ይያት፤

ወናሁ ሀለወት ይእቲ ትእምርተ ለምጽ ውስተ ዓረፍቱ ለውእቱ ቤት ወእመኒ ታሕመለምል ወእመኒ ታቅየሐይሕ ወርእየታኒ የእኪ እምዓረፍት ፤

በቤቱ ግድግዳ የለምጽ ምልክት ብትኖር ብትነጣም ብትቀላም መልካም በግድግዳው ላይ ቢሰፋ ፤

፵፰፤ ወወሊኦ ካህን እምወእቱ ቤት ጎበ ጥጎት ያጸንሖ ለውእቱ ቤት ሰቡዓ ዕለተ ፤

ካህኑም ከገባበት ቤት በገባበት ደጃፍ ወጥቶ ሰባት ቀን ያቆየው ፤

፵፱፤ ወይመጽእ በሰብዕት ዕለት ወይሬእዮ ለውእቱ ቤት ወናሁ ተዘርወት ይእቲ ጎበር ውስተ ግሩፍቱ ለውእቱ ቤት፤

ካህኑም በሰባተኛው ቀን መጥቶ ለምጽ የወጣበትን ቤት መር ምሮ ዳግመኛ ይየውና በቤቱ ግድግዳ የወጣችውም ለምጽ ብትሰፋ ፤

፶፩፤ ወይኢዝዝ ካህን ያውዕኡ ዕበኒሁ ዘሀለወት ቦቱ ይእቲ ትእ ምርተ ለምጽ ወያውዕእዋ አፍኦ እምይእቲ ሀገር ውስተ መካን ርኩስ፤

ካህኑም ያች የለምጽ ምልክት ያለችበትን እንጨት ቢሆን መዝዘው፤ ደንጊያ ቢሆን ፈን ቅለው ከከተማው ውጭ አው ጥተው ይጥሉት ዘንድ ይዘዝ፤

፶፪፤ ወያመጽኡ ካልዓ ዕብነ ውቁረ ወይወድዩ ውስተ መካኖን ለውእ ቶን ዕበን ፤

ሌላ የለዘበ ደንጊያ አምጥ ተው፤ አውጥተው በጣሉት ደንጊያ ቦታ ይተኩበት ፤

፶፫፤ ወያመጽኡ ካልዓ መሬተ ወይ መርግም ለውእቱ ቤት ፤

ደንጊያው ሲፈነቀል ጭቃው አይቀርምና ሌላ ጭቃ አቡክ ተው ይምረጉት ፤

፶፬፤ ወእመሰ ገብአት ይእቲ ጎበር ወወፅአት ውስተ ውእቱ ቤት እምድጎረ አውዕኡ ዕበኒሁ፤

ደንጊያውን አውጥተው ከጣ ሱት በኋላ ያች የለምጽ መልክ ዳግመኛ በቤቱ ብትወጣ፤

ወእምድጎረ ገሠሥም ለውእቱ ቤት ወእምድጎረ መረግም ይበውእ ካህን ወይሬእያ ፤

(ገሠሥምና መረግም አንድ ወገን)፤ ሠርተው ከመረጉት በኋላ ካህኑ ገብቶ ይያት ፤

፶፭፤ ወለእመ ተዘርወት ይእቲ ጎበር ዘውስተ ውእቱ ቤት ለምጽ እንተ ኢትትጋደግ ይእቲ ውስተ ውእቱ ቤት ወርኩስ ውእቱ፤

በዚያ ቤት የወጣችው የለምጽ ምልክት በቤቱ ውስጥ ብት ሰፋ የማትለቅ ብትሆን የረከሰ ነውና ፤

፶፮፤ ወይነሥትም ለውእቱ ቤት ዕፀዊሁኒ ወዕበኒሁኒ ወኩሉ መርዓቶ ለውእቱ ቤት ይክዕዉ አፍኦ እምሀገር ውስተ መካን ርኩስ ፤

የዚያን ቤት ጣራውንም ግድ ግዳውንም ምርጉንም አፍርሰው ከከተማው ወደ ውጭ አውጥ ተው በረከሰ ቦታ ይጣሉት፤

፶፯፤ ወዘቦእ ውስተ ውእቱ ቤት በኩሉ መዋዕል እምዘአዕለልም ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ፤

ርኩስ ብለው ከለዩት በኋላ በዘ መኑ ሁሉ ከዚያ ቤት የገባ ሰው እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነው፤

፶፰፤ ወዘቤተ ውስተ ውእቱ ቤት የሐፀብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ወዘበልዓ በውእቱ ቤት የሐፀብ አልባሲሁ ፤

በዚያ ቤት ያደረ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም ይታጠብ፤ እስከ ማታም የረከሰ ነው፤ ከዚያ ቤት ገብቶ የበላም ሰው ልብሱን ይጠብ ፤

፶፱፤ ወእመሰ መጽእ ካህን ወቦእ ወርእዮ ወናሁ ኢተዘርወት ይእቲ ጎበር ውስተ ውእቱ ቤት ፤

ካህኑ ገብቶ አይቶ በቤቱ የወጣችው ያች የለምጽ መልክ ባትሰፋ፤

እምድጎረ መረግም ያነጽሖ ካህን ለውእቱ ቤት እስመ ገደገቶ ይእቲ ጎበር ፤

የወጣችው ለምጽ ትታዋለችና ስለተወችው ያን ቤት ካህኑ ያንጸው ማለት ንጹሕ ነህ ይበለው ፤

፷፬፤ ወይነሥእ ካህን በዚያነጽሖ ለውእቱ ቤት ክልኤተ ደዋርሃ ወዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑብ ወቀጽለ ሁስጵ ፤

ካህኑ ያን ቤት በሚያነጸው ገንዘብ ሁለት ዶሮዎች፤ የጥድ እንጨት፤ እጥፍ ሆኖ የተሠራ ቀይ ሐር፤ የአሽክት ቅጠል ያምጣ፤

፷፭፤ ወይጠብእዋ ለአሐቲ ዶርሆ ውስተ ንዋየ ልሕኩት ውስተ ማይ ጥዑም ፤

አንዲቱን ዶሮ አርደው ደሚን በሽክላ ካለው ጥሩ ውሃ ይጨምሩት ፤

፷፮፤ ወይነሥእ ዝክተ ዕፀ ጽሕድ ወለየ ክዑብ ወቀጽለ ሁስጵ ወዶርሆ እንተ ሕያውት ወይጣምየሙ ውስተ ውእቱ ደመ ዶርሆ እንተ ጠብእዋ ውስተ ማይ ጥዑም ወይነዝኖ ለውእቱ ቤት ስብዓ ፤

ካህኑ የጥዱን እንጨት የቀዩን ሐር አሽክቱን ያልተ ሠዋችውን ዶሮ አምጥቶ በጥሩ ውሃ አጠገብ በተሠዋችው ዶሮ ደም ነክሮ ያንን ቤት ሰባት ጊዜ ይርጨው ፤

፶፪፤ ወያነጽሐ ካህን ለውላቱ ቤት በደማ ለይእቲ ዶርሆ ወበማይ ጥዑም ወበዶርሆ እንተ ሕያውት ወበዕፀ ጽሕድ ወበቀጽለ ሁስጹ ወበለይ ክዑብ ፤

ካህኑ ያን ቤት በዚህ ሁሉ ያንጸው ፤

፶፫፤ ወይሬንዋ ለይእቲ ዶርሆ እንተ ሕያውት አፍኣ እምሀገር ወያግእዛ ውስተ ገዳም ወያስተሠሪ በእንተ ውላቱ ቤት ወይነጽሕ ውላቱ ቤት፤

ያልተሠዋቸውን ዶሮ ከከተማ ወደውጭ ሰዶ በምድረ በዳ ነፃ ያውጣት ፤ ያንንም ቤት ከለ ምጽ ያንጸው ገጽሕም ይሆናል፤

፶፬፤ ዝንቱ ውላቱ ሕጉ ለኩሉ ትእ ምርተ ለምጽ ወጎብሩ ለዘለምጽ፤

የለምጽ ምልክት የለምጽ መ ልክ የወጣበትም ሰው ሥር ዓቱ ይህ ሲናገረው የመጣው ነው፤

ለልብስኒ ወለቤትኒ ወለትእምርተ ርምየትኒ ወዘጎንብርብሬኒ በዘ ተአምሩ ፤

ለምጽ የወጣበት የልብስም የቤትም የእትራትና የቋቋቸ ምልክት በምታውቁ ገንዘብ ይህ ነው ፤

፶፭፤ እመ ርኩስ ውላቱ ወእመ ገጽሕ ውላቱ ዝንቱ ውላቱ ሕጉ ለዘለምጽ ፤

ንጹሕም ቢሆን፤ ርኩስም ቢሆን የለምጽ ሕጉ ሥርዓቱ ይህ ነው ፤ ቢርቀው ደግ ሞታል ፤ የልብስን ሐተታ ተናግረናል፤ በቤቱ ላይ ለምጽ በምን ምክንያት ይወጣበታል ቢሉ ቤቱን እንሰጣለን ብለው ተስለው ቢያስቀሩ፤ አንድም የማይገባ ሥራ ቢሠሩበት ይወጣበታል ፤ በማናቸውም ሰው ቤት ለምጽ ቢወጣ ሊቀ ካህናቱ ገብቶ አይቶ ሰባት ቀን ይቆይ ይላል፤ ሁለተኛ በስ ምንተኛው ቀን አይቶ ደጎና ቢሆን ግቡበት ይላቸዋል፤ ለምጽ ባይጠፋ ዳግመኛ ሰባት ቀን ያቆየዋል፤ በሁለት ሰባት ባይጠፋ ደንጊያዩቱን አውጥ ታችሁ ሌላ ደንጊያ ተክታችሁ ምረጉት ይላቸዋል፤ ዳግመኛ ቢወጣ ቤቱን ያፈርሱታል፤ ለጊዜው ሥርዓት ሁኖ ተሠ ርቷል፤ ለዛሬው ግን አምሳል ሊሆን ተጽፏል፤ ቤት የቤተ ማኅበር አምሳል፤ ለምጽ ቢወጣበት ሰባት ቀን ያቆየው ማለቱ አበ ማኅበሩ ከሕግ ከሥርዓት ወጥቶ ቢበድል ይም

ከሩት ያስተምሩት ሲል ነው፤ ደጎና ቢሆን ይግቡበት አለ፤ ቢመለስ አይለዩት ሲል፤ ባይጠፋ ሰባት ቀን ያቆየት ማለቱ ባይመለስ ዳግመኛ ይምክሩት ያስተምሩት ሲል፤ ባይጠፋ እሱን አስወጥተው ሌላ ደንጊያ ያግቡበት አለ፤ አልመለስም ቢል እሱን ሽረው ሌላ ይሹሙ ሲል፤ ዳግመኛ ቢወጣበት ቤቱን ያፍርሱት ማለቱ ዳግመኛ የተሾመው ሰው ከሥርዓት ወጥቶ ቢበድል እሱንም ይሻሩት ከአንድነት ይለዩት ሲል ነው።

ምዕራፍ ፲፭

፩፤ ወነበሙ እግዚአብሔር ለሙሴ ወለአሮን እንዘ ይብል፤

እግዚአብሔር ለሙሴና ለአ ሮን እንዲህ ብሎ ነገራቸው፤

፪፤ ንግርዎሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበልዎሙ ብእሲ ብእሲ እመቦ ዘይትከዓም ዘርኡ እምነፍሱቱ በእንተ ውላቱ ዘይትከዓም ርኩስ ውላቱ፤

አንዱም አንዱም ሰው ከአ ካሉ ዘር የሚፈሰው ቢኖር ስለሚፈሰሰው ዘር ርኩስ ነው ብላችሁ ለእስራኤል ልጆች ንገሯቸው፤

፫፤ ወዝንቱ ውላቱ ሕግ ርኩሱ ለዘይትከዓም ዘርኡ እምነፍሱቱ፤

ከአካሉ ዘር የሚፈሰውም ሰው የርኩሱቱ (የኃጢአቱ) ሥርዓት ይህ ነው፤

ወነበረ ከማሁ ውስተ ነፍሱቱ ዘይትከዓም ውላቱ ርኩስ ዘላዕ ሌሁ ኩሎ መዋዕል ዘነበረ እንዘ ይትከዓም እምነፍሱቱ ውላቱ ዘይ ትከዓም ይረኩሱ፤

በኖረበት ዘመን ሁሉ ዘሩ ከአካሉ ሲፈስ የኖረ ሰው ከአካሉ የሚፈሰው ዘር ራሱ ንም ሌላውንም ያሳድፈዋል፤

፬፤ ወኩሉ ዓራት ዘሰከበ ላዕሌሁ ርኩስ ውላቱ ወኩሉ ንዋይ ዘነበረ ላዕሌሁ ይረኩሱ፤

የተኛበት አልጋ የረከሰ ነው፤ የተቀመጠበትም ዕቃ ሁሉ ይረክሳል ማለት ወንበሩ፤ ምንጣፉ ሁሉ ርኩስ ይባ ላል፤

፭፤ ወብእሲኒ ዘገሠሠ ዓራቶ ይሕፅብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርኩስ ውላቱ እስከ ሠርክ፤

አልጋውን የዳሰሰ ሰውም ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስም የረከሰ ነው፤

፩፤ ወዘነበረኒ ላዕሌ ንዋይ ዘው
እቱ ነበረ ላዕሌው ይሕዕብ
አልባሲው ወይትሐፀብ በማይ
ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

እሱ በተቀመጠበት ወንበር
ምንጣፍ የተቀመጠ ሰውም
ልብሱን ይጠብ፤ በውሀም
ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረ
ስም የረከሰ ነው፤

፪፤ ወዘገሠሦኒ ለውእቱ ዘይትከ
አዎ ዘርኡ ይሕዕብ አልባሲው
ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወር
ኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ዘሩ የሚፈሰውን ሰው የዳሰ
ሰውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤
ሰውነቱንም በውሀ ይታጠብ፤
እስከ ማታ ድረስም የረከሰ
ነው፤

፫፤ ወእመ ወረቀ ዲበ ዘንጹሕ
ይሕዕብ አልባሲው ወይትሐፀብ
በማይ ወርኩስ ውእቱ እስከ
ሠርክ፤

በንጹሕ ሰው ላይ ምራቁን
እንትፍ ቢል፤ አንድም ምራ
ቁን በተፋበት ቦታ ሰው
ቢቀመጥ ከዚያ ቦታ የተቀ
መጠ ሰው፤ አንድም የተተ
ፋበት ሰው፤ ልብሱን ይጠብ፤
በውሀም ይታጠብ፤ እስከ
ማታም ድረስ የረከሰ ነው፤

፬፤ ወኩሉ ሕንባላት ዘላዕሌሁ
ነበረ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

የተቀመጠበትም ኩርቻ፤ አን
ድም መጫኛ መደላድል
ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረ
ከሰ ነው፤

፭፤ ወኩሉ ዘገሠሠ እምኩሉ
ዘነበረ ላዕሌሁ ርኩስ ውእቱ እስከ
ሠርክ፤

የተቀመጠበትንም ሁሉ የነካ
ሰው እስከ ማታ ድረስ የረ
ከሰ ነው፤

ወዘርእዮኒ የሐፀብ አልባሲው ወይ
ትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርኩስ
ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ዳሰሶ ያየውም ሰው ልብሱን
ይጠብ፤ ገላውንም በውሀ ይታ
ጠብ፤ እስከ ማታ ድረስም
የረከሰ ነው፤

፮፤ ወዘገሠሦኒ ለዘገሠሦ ለው
እቱ ዘይትከዓዎ ዘርኡ እንበለ
ይትሐፀብ እደዊሁ ይሕዕብ አል
ባሲው ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ
ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

እጁን ሳይታጠብ ዘሩ የሚ
ፈሰውን ሰው የነካውን የነካ
ሰው እጁን ይታጠብ፤ ልብሱ
ንም ይጠብ፤ ሰውነቱንም

በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታ
ድረስም የረከሰ ነው፤

፯፤ ወለኩሉ ነዋዩ ልሕነት
ዘውእቱ ገሠሦ ይሰብርዎ፤

እሱ የነካውን የሸክላ ዕቃ
ሁሉ ይሰበሩት፤

ወለንዋዩ ዕዕስ ይሕዕብዎ በማይ
ወንጹሐ ይከውን፤

ሰደቃ ገበታ ቢሆን ግን በውሀ
ይጠብቡት፤ ንጹሕም ይሆናል፤

፲፫፤ ወእመሰ ኅደን ውእቱ ዘይት
ከዓዎ ይጌልቁ ሎቱ ሰቡዐ መዋ
ዕለ ለአንጽሐቱ፤

የሚፈሰው ዘሩ ቢተው ግን
እሱን ለማንጸት ሰባት ቀን
ይቆጠሩለት፤

ወየሐፀብ አልባሲው ወይትሐፀብ
ሥጋሁ በማይ ንጹሕ ወንጹሐ
ይከውን፤

ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም
በንጹሕ ውሃ ይታጠብ፤ ንጹ
ሕም ይሆናል፤

፲፱፤ ወበላምንት ዕለት ይነሥእ
ሎቱ ክልኤተ ማዕነቀ አው
ክልኤተ እጉለ ርግብ ወያ
መጽእን ቅድመ እግዚአብሔር
ገበ ጥገተ ደብተራ ዘመርጡል
ወይሁሶ ለካህን፤

በስምንተኛው ቀን ሁለት
ዋኖስ ወይም ሁለት ርግብ
አምጥቶ ልዩ በሆነች በደ
ብተራ አሪት ደጃፍ በእግዚ
አብሔር ፊት ለካህኑ ይስ
ጠው፤

፲፮፤ ወይገብር ካህን አሐተ በእ
ንተ ኃጢአት ወአሐተ ለመሥ
ዋዕት ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን
ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ሆሎ
ዘይትከዓዎ፤

ካህኑም አንዲቱን ስለኃጢ
አት ፈንታ፤ አንዲቱን ስለ
ድኅነት መሥዋዕት ይሠዋና
ዘሩ ስለሚፈሰው ሰው በእግዚ
አብሔር ፊት ያስተሥርይ
ለት፤

፲፯፤ ወእመሶ ብእሲ ዘሰከበ ምስለ
ብእሲት ይትሐፀብ በማይ ሆሎ
ሥጋሁ ወሰብ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ከሴት ጋር ያደረ ሰውም
ቢኖር ሰውነቱን ሁሉ በውሃ
ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረ
ስም ኃጢአተኛ ነው፤

፲፻፮፤ ወኩሉ ልብስ ወኩሉ ማዕስ
ዘበጽሐ ላዕሌሁ ዝኔት የሐፀብዎ

በማይ ወርድህ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

(ላዕሌሁ ለልብስ ለማዕስ ነው)፤ ዝኔት የፈሰሰበትን ልብስ ቁርበት ሁሉ በውሀ ይጠቡት፤ እስከ ማታ ድረስም የረከሰ ነው፤ ሐተታ ደራርበው ይለብሳሉ፤ ደራርበው ያነጥፋሉና ኩሉ በማለት ተናገረው፤

፲፮፤ ወብእሲትኒ ለእመ ሰከበት ምስለ ብእሲ ትትሐፀብ በማይ ወር ኩስት ይእቱ እስከ ሠርክ፤

ሴትም ከወንድ ጋር ብታድር በውሀ ትታጠብ እስከ ማታ ድረስም የረከሰች ናት፤

፲፱፤ ወእመቦ ብእሲት እንተ ይትከፃዋ ደም ወነበረ እንዘ ይትከፃዋ እምነፍስታ ሰቡዕ መዋዕል ውእቱ ዘትክቶሃ፤

ደም የሚፈስሳት ሴት ብትኖር ከሰውነቷ ሲፈስ ቢቆይ የግዳጂ ወራት ሰባት ቀን ነው፤

ወኩሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

የነካትም ሰው ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

፳፤ ወኩሉ ዘላዕሌሁ ሰከበት እንዘ ትክት ይእቱ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ ወኩሉ ዘነበረት ላዕሌሁ ይረኩስ፤

በግዳጂ ሳለች የተኛችበት ሁሉ እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤ የተቀመጠችበትም ሁሉ ይረከሳል፤

፳፩፤ ወኩሉ ዘገሠሠ ፃራታ ይእፀብ አልባሊሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ ወርድህ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

የተኛችበትንም አልጋ የነካ ሰው ሁሉ ልብሱን ይጠብ፤ ገላውንም ይታጠብ፤ እስከ ማታ ድረስም የረከሰ ነው፤

፳፪፤ ወኩሉ ዘገሠሠ እምኩሉ ንዋይ ዘነበረት ላዕሌሁ የሐፀብ አልባሊሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርድህ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

ከተቀመጠችበትም ዕቃ ላይ የተቀመጠ ሰው ሁሉ እስከ ሠርክ ድረስ ርኩስ ነውና ልብሱን ይጠብ፤ ገላውንም ይታጠብ፤

፳፫፤ ወእመኒ እንዘ ሀለወት ላዕላ ፃራታ አው ላዕላ ንዋይ ዘዲቤሁ ትነብር ይእቱ ዘገሠሠ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

በአልጋዋ ላይ ሳለችም ቢሆን በምትቀምጥበትም ዕቃ ላይ ሳለች ማለት በወንበር በምንጣፍ ሳለች፤ የተቀመጠችበትን የነካ ሰው እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

፳፬፤ ወዘሰከበ ምስሌሃ ብእሲ ላዕሌሁ ይገብእ ርኩሳ ወርድህ ይከውን ሰቡዕ ዕለተ፤

ከግዳጂ ሳትነፃ የደረሰባት ሰውም ኃጢአቷ ወደሱ ይመለሳል፤ ሰባት ቀንም የረከሰ ይሆናል፤ (ሐተታ) እርሷን «ሰቡዕ መዋዕል ውእቱ ዘትክቶሃ» ብላት ነበርና የርሱንም እንዲህ አለ፤

ወኩሉ ፃራት እንተ ላዕሌሁ ሰከበ ርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

እርሷ የተኛችበትን አልጋ ርኩስ ነው ብሎ ነበርና እርሱም የተኛበት አልጋ እስከ ማታ የረከሰ ነው፤ ኃጢአታቸው እኩል ሁኗልና፤

፳፭፤ ወእመቦ ብእሲት እንተ ይትከፃዋ ደም ብዙኅ መዋዕል፤

ብዙ ቀን ደም የሚፈስሳት ሴት ብትኖር፤

ወፊድፋደ እመዋዕል ትክቶሃ ወእመኒ እምድኅረ መዋዕል ትክቶሃ ተከፀዋ በኩሉ መዋዕል ዘይትከፃዋ ርኩስት ይእቱ በከመ መዋዕል ትክቶሃ ከማሁ፤

ከመና ከማሁ አንድ ወገን ነው፤ የግዳጂን ወራት ሰባት ቀን ብሎ ነበርና የደሚ መፍሰስ ከሰባት ቀን በባዛ

ከግዳጂም ወራት በኋላ በደዌ ምክንያት በየጊዜው ደም የሚፈስሳት ሴት ብትኖር እንደግዳጂ ወራት የረከሰች ናት፤

፳፮፤ ወኩሉ ፃራት ዘላዕሌሁ ሰከበት በኩሉ መዋዕል ዘይትከፃዋ ከመ ፃራተ ትክቶሃ ውእቱ፤

ደም በሚፈስሳት ቀን ሁሉ የተኛችበት አልጋ በግዳጂ ወራት እንደምትተኛበት አልጋ ነው፤

ወኩሉ ንዋይ ዘላዕሌሁ ነበረት ርኩስ ውእቱ በከመ ርኩስ ትክቶሃ፤

የተቀመጠችበትም ዕቃ ሁሉ እንደ ግዳጂ ርኩስት የረከሰ ነው፤

፳፯፤ ወኩሉ ዘገሠሣ ርኩስ ውእቱ ወየሐፀብ አልባሊሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወርድህ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

የነካትም ሰው ሁሉ የረከሰ ነው፤ ልብሱን ይጠብ፤ ሰውነቱንም በውሃ ይታጠብ፤ እስከ ማታም የረከሰ ነው፤

፳፰፤ ወእመሰ ኃይጋ ውእቱ ዘይትከፃዋ ይታልቱ ላቲ ሰቡዕ መዋዕል ወእምድኅሬሁ ንጽሕተ ትክውን፤

የሚፈስሳት ደም ቢተዋት ግን ማለት በደርቅላት ሰባት ቀን ይቁጠሩላት ማለት ሰባት ቀን

ያቆዩዋት፤ ከዚያ በኋላ የነፃች ትሆናለች፤

ጳጳ፤ ወበላምንት ዕለት ትነሥእ ላቲ ክልኤተ ማዕነቀ እው ክልኤተ እጉላ ርግብ ወታመጽእ ንብ ካህን ውስተ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል፤

በስምንተኛው ቀን ሁለት ዋናስ ወይም ሁለት ርግብ ይዛ ልዩ ወደሆነች ድንኳን ደጃፍ ወደካህኑ ታምጣ፤

፴፤ ወይንብር ካህን አሐተ በእንተ ኃጢአት ወአሐተ ለመሥዋዕት ወያስተሠሪ ላቲ ካህን ቅድመ እግዚአብሔር በእንተ ውእቱ ርኩስ ዘተክዕዋ፤

ካህኑ አንዲቱን ስለ ኃጢአት ፈንታ አንዲቱን ስለ መሥዋዕተ ድኅነት ይሠዋና ስለፈ ሰላት ደም በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቷን ያስተሥርይላት፤

፴፩፤ ወንጹሐን ረስይዎሙ ለደቂቀ እስራኤል እምርኩሶሙ ከመ ኢይሙቱ በእንተ ርኩሶሙ ወከመ ኢያርኩሱ ደብተራየ እንተ ንቤ ሆሙ፤

ሲናገረው የመጣውን ጠቅሎ አመጣው፤ ስለሠሩት ኃጢአት እንዳይቀሠፉ በርሳቸው ዘንድ የምትኖር ማደሪያዬ ደብተራ ኦሪትንም እንዳያረክሱ የያዕ ቆብን ልጆች ከርኩሰታቸው

ንጹሐን አድርገዋቸው፤ የታዘዘውን ትእዛዝና የተሠራውን ሕግ ፈጽማችሁ ንጹሐን በሏቸው፤

፴፪፤ ዝንቱ ውእቱ ሕጉ ለዘይት ከዓም ዘርኡ፤

ዘር ለሚፈሰው ሰው የተሠራውም ሕግ ይህ ነው፤ ምነው የያዘው ደም ስለሚፈሰው ሰው አልነበረምን ቢሉ ቅጣቱ አንድ ከሆነ ብሎ፤

ወለዘሰከበ ምስለ ብእሲት ወስዑብ ኮነ ባቲ፤

ከግዳጂ ሳትነፃ ከሴት ጋር ያደረ በርሷም ያደፈ ሰው ሥርዓቱ ይህ ነው፤ ይህንንም ተናግሮት አልነበረምን ቢሉ ለማጽናት ደገመው፤

፴፫፤ ወለዘይትከዓምኒ ደም በትክ ቶሃ ወለዘይትከዓምኒ ዘርኡ በመ ዋዕለ ይትከዓምሙ ለተባዕትኒ ወለእንስትኒ፤

በመዋዕል ዘይትከዓምሙ ሲል ነው፤

በግዳጂ ደም የሚፈሰሳትና ዘሩ የሚፈሰሰው ሰው ወንድም ሴትም በሚፈሰሳቸው ወራት «አሐዱ ውእቱ ያለ

በት ነው»፤ ፍርዱ አንድ ነው፤

ወለብእሲኒ ዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት፤

ከግዳጂ ካልነጻች ሴት ጋር ያደረ ሰውም ፍርዱ አንድ ነው ማለት ርኩስ ይባላል።

ምዕራፍ ፲፮ ጉባኤ

፩፤ ወነበር እግዚአብሔር ለሙሴ እምድገሪ ሞቱ ክልኤሆሙ ደቂቀ አሮን በእንተ ዘእምጽኡ እሳተ እምባዕድ ቅድመ እግዚአብሔር፤

እሳት «ፍሕም» ከሌላ ቦታ ጭረው ወደ ቤተ እግዚአብሔር ስላመጡ ሁለቱ የአሮን ልጆች ናዳብና ኦብዩድ ከተቀሠፉ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን ተነጋገረው፤ «ሐተታ» ማምጣቱ ዕዳ ሁኖ ባቸው አይደለም፤ ከሌላ ቦታ ጭረው ባመጡት ፍህም ስለ አጠኑ ነው እንጂ፤ ከዚህ አስቀድሞ የሞቱበትን ምክንያት አልተናገረም ነበርና ለመናገር ደገመው፤

፪፤ ወይቤሉ በሉ ለአሮን እንከ ኢይባእ በኩሉ ሰዓት ውስተ መቅደስ ውስተ ውሳጤ መንጠ

ላዕት ቅድመ ምስሐል ዘመ ልዕልተ ታቦት ወኢይሙት ባሕቱ እምከመ አስተርእይኩ በደመና፤

እኔ በደመና ከታየሁ በኋላ ነው እንጂ ካልታየሁ እንዳይቀሠፍ በታቦቱ ላይ ባለ በመግጠሚያው አንጻር ባለ በመጋረጃው ውስጥ ወዳለች ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያሉ ጊዜው እንዳይገባ ለመንድምህ ለአሮን ንገረው አለው፤

፫፤ ወእምዝ ይባእ አሮን ውስተ ቅድስት ምስለ ላሕም ዘእምአ ልሕምት ዘበእንተ ኃጢአት ወበግዓ ለመሥዋዕት፤

እኔ ከታየሁ በኋላ ግን ከላሞች ወገን መርጦ ስለ ኃጢአት የሚሠዋ ላምና የድኅነት መሥዋዕት የሚሆን በግ ይዞ ይግባ፤

፬፤ ወልብስ አኔ ቅዱሰ ይልበስ ወድርማንቀ ዘአኔ ይደይ ላዕለ ሥጋሁ ወቅናተ ዘአኔ ይቅንት ወአክሲሊ ዘአኔ ያንብር ላዕለ ርክሱ፤

የክበረ የነጭ ሐር ልብስ ይልበስ፤ በሰውነቱም የነጭ ሐር «ልብ አልባ» ያጥልቅ፤ የነጭ ሐር ቀሽመሪን ይታጠቅ፤ የነጭ ሐር ኩፌትንም በራሱ ያድርግ፤

እስመ አልባስ ቅዱሳን እሙንቱ ወተሐጊቦ በማይ ኩሎ ሥጋሁ ይልበሰሙ፤

የከበሩ ልብሶች ናቸውና ገላውን በውሀ ታጥቦ ይልበሳቸው፤

፭፤ ወእምተዓይኒሆሙ ለደቂቀ ጳጌል ይንግኝ ክልኤተ ሐራጊተ እምአጣሊ ዘበእንተ ኃጢአት ወአሐደ በግዓ ለመሥዋዕት፤

ከእስራኤል ወገኖች ሁለት የፍየል ሙክት፤ ስለኃጢአት መሥዋዕት አንድ በግ ስለ ድኅነት መሥዋዕት ይቀበል፤

፮፤ ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለ ቤቱ፤

አሮንም ተቀብሎ ለኃጢአት ማስተሥረዖ ሊሆን በተሠዋው ላም የራሱንም የወገኖቹንም ኃጢአት ያስተሥርይ፤

፯፤ ወእምዝ ያመጽአሙ ለእልክቱ ክልኤቱ ሐራጊት ወያቀውሞሙ ቅድመ እግዚአብሔር ንብ ጥንተ ደብተራ ዘመርጡል፤

መሥዋዕተ ኃጢአትን ካቀረበ በኋላ ሁለቱን ሙክቶች እምጥቶ ልዩ በምትሆን ድንኳን ደጃፍ በእግዚአብሔር ፊት ያቁማቸው፤ ቅድመ እግ

ዚአብሔር አለው ደብተራ አሪትን እግዚአብሔር የማይለየው ስለሆነ፤

፰፤ ወይወዲ አሮን ላዕላ ክልኤሆሙ ሐራጊት ዕፀወ ዘቦቱ ያስተዓፁ አሐዱ ዕፅ ዘእግዚአብሔር ወእሐዱ ዕፅ ለዘአብእ፤

አሮንም ዕጣ የሚጥልበትን እንጨት በሁለቱ ሙክቶች፤ በሁለቱ ገደሮች ላይ ያነር፤ አንዱ ዕጣ የእግዚአብሔር አንዱ ዕጣ ያቀረበው ሰው ነውና፤

፱፤ ወያመጽኦ አሮን ለሐርጌ ዘወድቀ ላዕሌሁ ዕፅ እግዚአብሔር ወያበውእ በእንተ ኃጢአት ለእስተሥርዮ፤

አሮንም የእግዚአብሔር ዕጣ የወደቀበትን ሙክት አቅርቦ ኃጢአት ስለማስተሥረይ ይሠዋው፤

፲፤ ወለሐርጌላ ዘወድቀ ላዕሌሁ ዕፅ ዘእምጽኦ ያቀውሞ ሕያዎ ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ያስተሥሪ ቦቱ ወከመ ይፈንም ንብ ያግዕዝዎ ወንብ የንድግዎ ውስተ ገጻም፤

መሥዋዕት ያቀረበው ሰው ዕጣ የወደቀበትን ሙክት ግን ያመጣው ሰው ኃጢአቱን ያስተሥርይበት ዘንድ ነፃ አውጥተው ወደሚተዉት ወደ ምድረ በዳ ይሰድደው ዘንድ

ላይሠዋ በእግዚአብሔር ፊት ያቁመው፤

፲፩፤ ወያበውእ አሮን ላሕመ ዘበእንተ ኃጢአት ወያስተሠሪ ሎቱ ወለቤቱ ወይጠብሐ ለውእቱ ላሕም ዘበእንተ ኃጢአት፤

አሮንም የርሱንና የወገኖቹን ኃጢአት የሚያስተሥርይበትን ላም ስለሠሩት ኃጢአት ይሠዋው፤

፲፪፤ ወይንሥእ ማዕጠንተ ወይመልዕ እሳተ እምፍሕም ዘውስተ ምሥዋዕ ዘቅድመ እግዚአብሔር፤

በእግዚአብሔር ፊት ካለው ከምሥዋዕ እሳት ፍሕም ጭሮጽናውን ይምላው፤ «እሳት ነበልባሉ፤ ፍሕም አካሉ ነው፤

ወይመልእ እዴሁ እምዕጣን ዘእዩን ወድቁቅ ወይበውእ ውስተ መንጠላዕት፤

የተለቀመ የደቀቀ ዕጣን በእጁ ታፍኖ ከመንጠላዕቱ ውስጥ ይግባ፤

፲፫፤ ወይወዲ ውእተ ዕጣን ውስተ ማዕጠንት ቅድመ እግዚአብሔር ወይከድን ጢሱ ለውእቱ ዕጣን ምስሐለ ለዘዲብ ታቦት ወኢይሙት፤

ከመንጠላዕቱም ገብቶ ከታቦቱ ፊት ሲደርስ እንዳይ

ቀሠፍ የያዘውን ዕጣን ያጢስ፤ የዕጣንም ጢስ በታቦቱ ላይ ያለ ምስሀልን ማስተሥረዖውን ያልብስ፤

፲፬፤ ወይንሥእ እምደሙ ለውእቱ ላሕም ወይንዝነ በእዓብዒሁ ቅድመ ምስሐል ለመንገለ ሠርቁ ውስተ ገጹ ለምስሐል ወይንዝነ ስብዐ ቅድመ እግዚአብሔር እምውእቱ ደም በእዓብዒሁ፤

«ቅድመ ምስሐልና ውስተ ገጹ ለምስሐል አንድ ወገን» ስለ ኃጢአት ፈንታ ከተሠዋው ከላሙ ደም በጣቱ ዘግኖ «ታፍኖ» በምሥራቅ በኩል ምስሐልን ሰባት ጊዜ ይርጨው፤ ሰባት ፍጹም ነው፤ ፍጹም አካሉን ይርጨው ይቅባው፤ አንድም በፍጹም ትጋት ኃጢአት እንዲሠረይ ለማጠየቅ፤

፲፭፤ ወይጠብሐ ሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ዘእምንብ ሕዝብ ወያበውእ እምደሙ ውስጠ እመንጦ ላዕት፤

ስለ ሕዝቡም ኃጢአት ሙክት ይሠዋ፤ ከደሙም ዘግኖ ከመንጠላዕቱ ውስጥ ያግባ፤

ወይንብሮ ለደሙ በከመ ገብረ ደሙ ላሕም ወይንዝነ እምደሙ ላዕላ ምስሐል መንገለ ገጹ ለምስሐል፤

ደሙንም እንደ ላሙ ደም ያድርገው ማለት የምስሐልን ላዩንም ውስጡንም ይር ጨው፤

፲፮፤ ወያህተሠሪ በመቅደስ እምር ኩሶሙ ለእስራኤል ወበእንተ ኩሶ ግመግሆሙ ወበእንተ ኩሶ ኃጣው ኢሆሙ፤

በመቅደሱ ውስጥ ያህን ሁሉ እምርን እስራኤልን ከርዥ ስታቸው፤ ከበደላቸው፤ ከኃጢአታቸው ያንጻቸው፤ አንድም በእንተን ለማውጣት ስለ ሠሩት ኃጢአት፤ ስለ በደሉት በደል እስራኤልን ከርዥስ ታቸው ይቅር ይበላቸው፤ «ሐተታ» የቤተ መቅደስ ሥራ ስለሚሠራበት ደብተራ ኦሪትን መቅደስ አላት፤ በከበረ ቦታ ሲል ነው፤ በኦሪት ፍጹም ሥርዮት እንዳልተ ሠጠ ለማጠየቅ በክፊል ተናገረው ፤

ወከመዝ ይገብር በደብተራ ዘመርጡል እንተ ተገድሮ ውስቴቶሙ በማዕከል ርዥሶሙ፤

በርዥስታቸው መካከል በምትኖር በደብተራ ኦሪት እንዲህ ያድርግ ማለት ሲናገረው የመጣውን ነው፤ በዙሪያዎ ሰፍ

ረው ኅጢአት ይሠሩባታልና በማዕከል ርዥሶሙ አላት፤

፲፯፤ ወአልቦ ዘይሄሉ ሰብእ ወኢመኑሂ ሶበ ይበውክ ውስተ መቅደስ ከመ ያስተሥሪ እስክ ይወዕእ ወያህተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ ወለዙሉ ተዓይኒሆሙ ለእስራኤል፤

ሊቀ ካህናቱ ኃጢአት ያስተሠር፤ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን በገጣ ጊዜ የራሱንን የወገኖቹን ሁሉ ኃጢአት አስተሥርዮ እስኪወጣ ድረስ የሚገባ ማንም ሰው አይነር፤

፲፰ ወይወዕእ ኅበ ምሥዋዕ ዘሁሎ ቅድመ እግዚአብሔር ወያህተሠሪ ቦቱ፤

ከዚህ በኋላ በእግዚአብሔር ወዳለ ወደመሠዊያው ወጥቶ ኃጢአቱን ያስተሥርይበት፤

ወይንሥእ እምደመ ላሳም ወእም ደመ ሐርጌ ወይወዲ ላዕለ አቅርነቲሁ ለምሥዋዕ በዓውዶሙ፤

ስለ ኃጢአት ከተሠዋው ከላ ሙና ከሙክቱ ደም ዘግኖ ከመሠዊያው ቀንዶች በዙሪው ይርጨው፤

፲፱፤ ወይንዝገ ላዕሌሁ እምውእቱ ደም በአዕባዕቱ ሰብዓ ወያነጽ ሐሙ ወይቄድሶሙ እምነሱ ርዥሶሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

ከዚያም ደም በጣቶቹ ዘግኖ ምሥዋዕን ሰባት ጊዜ ይር ጨው፤ የእስራኤልን ልጆችም ከኃጢአታቸው ፈጽሞ ያንጻቸው፤

፳፤ ወይፌጽም አስተሥርዮ በመቅደስ ወበደብተራ ዘመርጡል ወበ ምሥዋዕ ወያመጽእ ሀርጌ ዘእያው፤

«ወወ በግንዝ ባሉት የግን ገው፤ ሰግሎንም ስንድ፤ ግዳውንም ክንድ፤ ግሥሥዋዕንም እንዲህ አድርጎ ተብቶ ያክብር፤ ያልተ ሠዋውንም ሙክት ያቅርበው፤

፳፩፤ ወይወዲ አሮን ጀኤሆን እደዊሁ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘእያው ወይትነጋይ በላዕሌሁ ኩሶ ኃጣውኢሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወኩሎ ግመግሆሙ ወኩሎ አበላሆሙ፤

አሮን ባልተሠዋው ሙክት ራስ ላይ እጆቹን ያነር፤ የያዕቆብን ልጆች ፍጹም ኃጢአታቸውን፤ በደላቸውንም ሁሉ በርሱ ያስተሥርይ፤

ወያነብሮ ላዕለ ርእሱ ለውእቱ ሐርጌ ዘእያው ወይፌንዎ ሐቅለ ምስለ ብእሲ ዘተረሰየ፤

የሕዝቡን በደላቸውን ባልተሠዋው ሙክት ራስ ላይ ያነረው ማለት በርሱ ምክንያት

ያርቅላቸው፤ ከዚያም በኋላ ልብሰ ተክህኖ ከለበሰ ሰው ጋር ሙክቱን በረሀ ይስደደው፤ ዘተሠረየ ቢል ኃጢአቱ ከተሠረየ ለት ሰው ጋር ዘተርእየ ቢል በረድኤት ከተገለጸ ሰው ጋር ሲል ነው፤

፳፪፤ ወይንሥእ ዝንቱ ሐርጌ ላዕለ ርእሱ ኃጣውኢሆሙ ወሃንድን ልብሰቱ ሐርጌ ወስቶ ምድር ዘድሙ ጊዝ አልቦ ዕዕ፤

ያም ሙክት የሕዝቡን ኃጢአታቸውን በራሱ ላይ ይሸክማል፤ እንጨት ወደሌለበት በረሀም ይሰደዋል፤

፳፫፤ ወይበውእ አሮን ውስተ ደብተራ ዘመርጡል ወያነብር አልባሰ ዘእጌ ዘይልብሶ ለበዊእ ውስተ መቅደስ ወያነብሮ ህየ፤

ወያነብር አልባሰ ዘእጌ፤ ወያነብሮ ህየ አንድ ወገን ነው፤ አሮንም ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ለመግባት የሚለብሰውን የነጭ ሐር ቀሚስ በደብተራ ኦሪት ውስጥ ያነር፤

፳፬፤ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ በመካን ቅዱስ ወይሉብስ አልባሰሁ፤

በከበረው ቦታ ገላውን ታጥቦ ልብሱን ይልበስ፤

ወወጸኦ ይገብር መሥዋዕቶ ወመሥዋዕተ ሕዝብኒ፤

ከዚያም ወጥቶ የራሱንና የሕዝቡን መሥዋዕት ይሠዋ፤

፳፮፤ ወያስተሠሪ ለርእሱ ወለቤቱ ወለሕዝብኒ፤

የራሱንና የወገኖቹን የሕዝቡንም ኃጢአት ያስተሥርይ፤

ወለስብሕኒ ዘበእንተ ኃጢአት ይወድዮ ላዕለ ምሥዋዕ፤

ስለ ኃጢአት የተሠዋውን ስቡንም ከሥጋው ለይቶ በመሠዋዕቱ ውስጥ ያኑረው፤

፳፯፤ ወዝክቱኒ ዘአውዕሉ ለሐርጌ ዘራለጡ ከመ ያግዕዞ ነበ ገዳም የሐዕብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት፤

ሕዝቡ የለዩትን ሙክት ወደ ምድረ በዳ ያወጣውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ገላውንም ይታጠብ፤ ከዚህም በኋላ ወደ ከተማ ይግባ፤

፳፰፤ ወላሕምኒ ዘበእንተ ኃጢአት ወሐርጌኒ ዘበእንተ ኃጢአት ዘአብዑ

ደሞሙ ከመ ያስተሥርዩ ቦቱ በውስተ መቅደስ ያወጽእዎሙ አፍኦ እምትዕይንት ወያውዕይዎሙ በእሳት፤

ኃጢአት ያስተሠርዩበት ዘንድ ደማቸውን ወደ ቅድስተ ቅዱሳን ያገቡት የኃጢአቱን መሥዋዕት ላሙንና ሙክቱንም ከከተማ በአፍኦ (በውጭ) አውጥተው በእሳት ያቃጥሏቸው፤

ወእምዕስተሆሙኒ ወሥጋሆሙኒ ወካእሴሆሙኒ ፤

ቀሩበታቸውንም ፣ ሥጋቸውንም ፣ ሰንበራቸውንም ሁሉ ያቃጥሉት፤

፳፱፤ ወዝክቱ ዘአውዕዮሙ የሐፀብ አልባሲሁ ወይትሐፀብ ሥጋሁ በማይ ወእምዝ ይበውእ ውስተ ትዕይንት፤

በእሳት ያቃጠላቸውም ሰው ልብሱን ይጠብ፤ ገላውንም ይታጠብ፤ ከዚህ በኋላ ወደ ከተማ ይግባ፤

ወዝንቱ ሕገ ይኩንክሙ ለዓለም ፣ ይህም የዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፤

፴፬፤ ወበላብዕ ወርኅ አመ ዓሥሩ ለሠርቅ አሕምም ለነፍስክሙ፤

በሰባተኛው ወር በጥቅምት ያውም ወሩ በባተ በዐሥረኛው ቀን ዕለተ የሴፍ ናት፤ ማለት የሴፍ የተሸጠባት ቀን ናትና በዚች ቀን ሰውነታችሁን በጾም አሳዝኗት፤ ጥቅምት ሰባተኛነቱ ለሚያዝያ ነው፤ «ወዝንቱ ወርኅ ይኩንክሙ ቀዳማዩ አውራኅ» ብሏቸው እስራኤል የዘመነ መለውጫ አድርገውታልና፤

ወኩሎ ግብረ ኢትግብሩ ባቲ ዘእምፍጥረቱኒ ወዘግዮርኒ ዘሀለው ንቤክሙ፤

ትውልዱ ከእሥራኤል የሆነ አምኖ ከናንተ ዘንድ ከሚኖር ከመጸተኛም የሆነ የምትሠሩ ትን ሥራ ሁሉ አትሥሩባት፤

፴፯፤ እስመ በይእቲ ዕለት ያስተሠሪ በእንቲአክሙ ከመ ያንጽሕክሙ እምኩሎ ኃጣውኢክሙ ቅድመ እግዚአብሔር ወትነጽሑ፤

በዚች ቀን ከኃጢአታችሁ ሁሉ ያነጻችሁ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት ያስተሠርይላችኋልና ከኃጢአታችሁም ትነጻላችሁና፤

፴፰፤ እስመ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ፤

ለናንተ በሰባጌ የምትጠራ በዓል ናትና፤ አንድም ከበዓል የምትበልጥ በዓል ናትና፤

ወአሕምም ለነፍስክሙ ወሕግ ውእቱ ለክሙ ዘለዓለም፤

ሰውነታችሁን አሳዝኗት፤ ይህም ለናንተ የዘለዓለም ሕግ ነው፤

፴፯፤ ወያስተሠሪ ካህን ዘቀብዕ ወዘፈጸሙ እደዊሁ ከመ ያኩን ካህን እምድንረ አቡሁ፤

ከአባቱ ከአርን ቀጥሎ ያገለግል ዘንድ እጁን የተቡት ካህን በዚች ቀን የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሠርያል፤

ወይሉብስ አልባሰ አጌ አልባሰ ቅድሳት፤

የክበሩ በነጭ ሐር ያጌጡ ልብ ሶችንም ለብሰ፤

፴፰፤ ወያስተሠሪ በቅድስተ ቅዱሳን ወበደብተራ ዘመርጡል ወበምሥዋዕ ያስተሠሪ ሎቱ፤

ባሥራቱ ክንድ በሃያውም ክንድ፤ በምሥዋዕ ብርቱ፤ በዚህ ሁሉ ባቀረበው ጸሎት የሕዝቡን ኃጢአት ያስተሠርያል፤ በሁሉም ሥራ ይሠራበታልና ተርትሮ ተናገረው፤

ወበእንተ ካህናትኒ ወበእንተ ኩሉ ተዓይን ያስተሠሪ፤

የካህናቱንም የሕዝቡንም ሁሉ ኃጢአት ያስተሠርያል፤

፴፬፤ ወዘንቱ ሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም ከመ ያስተሥሪ በእንተ ደቂቀ እስራኤል እምኩሉ ኃጢአተሙ፤

የእስራኤልን ልጆች ከኃጢአታቸው ያነጻጽቸው ዘንድ ይህም የዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፤

ወምዕራ ለለዓመት ይገብሮ በከመ እዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዳዘዘው ይህንም በየዓመቱ ያድርገው።

ምዕራፍ ፲፯ ጉባኤ

፩፤ ወነበሰ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይሌሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ በሎሙ ለእርን ወለደቂቁ ወለድሎሙ ደቂቀ እስራኤል ወንግ ሮሙ ዘንተ ቃለ ዘእዘዘ እግዚአብሔር፤

«ዘንተ ቃለ ወደ ፊት የሚ ያመጣውን ነው» እግዚአብሔር ያዘዘውን ሕግ ለእርን ንገረው ፤ ከሱም ለተወለዱ ለካህናት ከያዕቆብ ለተወለዱ ለሕዝቡም ንገራቸው ብሎ ነገረው፤

፫፤ ወይሌ ብእሲ ብእሲ እምቡት እስራኤል እመቦ ዘጠብሐ ላሕመ አው በግዕ አው ጠሌ በውስተ ትዕይንት ወእመኒ በእፍኣ እምትዕይንት፤

ከያዕቆብ ልጆች አንዱም አንዱም በከተማ ውስጥ ከከተማ ወጭም ቢሆን ላም የሠዋ ወይም በግ ወይም ፍየል የሠዋ ሰው ቢኖር፤

፬፤ ኢያምጽኦ ንበ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይግበሮ መሥዋዕተ አው ዘመድኃኒት ዘኅሩይ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

እግዚአብሔር በጎ መዓዛ አድርጎ ሊቀበለው የተመረጠ ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕት አድርጎ ያቀርበው ዘንድ ከቤቱ አርዶ አወራርዶ ወደ ደብተራ ኦሪት አያምጣ፤

ወእምክመ ጠብሐ በዓዕድ ኢያም ጽኦ ንበ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ያብእ ቊርባን ለእግዚአብሔር፤ ቅድመ ደብተራሁ ለእግዚአብሔር፤

«ንበ ፍኅተ ደብተራና ቅድመ ደብተራሁ አንድ ወገን» በሌላም ቦታ ሠውቶ ለእግዚአብሔር ቊርባን አድርጎ ያቀርበው ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪቱ አያምጣው፤

እስመ ቀቲሰ ነፍስ ይከውኖ ለውኣቱ ብእሲ ወከዓዌ ደም ውኣቱ ለትሠሮ ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ፤

ለሠዋው ሰው ነፍስ መግደል ይሆንበታልና ፤ ደም አፍሳሽ ሆኗልና ይህን አፍርሳ ያቀረበ ችውም ሰውነት ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤

፭፤ ከመ ኢያምጽኦ ደቂቀ እስራኤል መሥዋዕተሆሙ ኩሎ ዘይሠውዑ በገዳም፤

የያዕቆብ ልጆች በምድረ በዳ የሠወትን ሁሉ እንዳያቀርቡ፤

ወያበውእዎ ለእግዚአብሔር ንበ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል ንበ ካህን ወይሠውዕዎ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር፤

ነገር ግን የሚያቀርቡትን መሥዋዕት ከሊቀ ካህናቱ ዘንድ ወደ ደብተራ ኦሪት አቅርበው፤ ድኅነት የሚያሰጥ መሥዋዕት አድርገው ለእግዚአብሔር ይሠወት፤

፮፤ ወይክዑ ካህን ደሞ ላዕለ ምሥዋዕ ቅድመ እግዚአብሔር ንበ ፍኅተ ደብተራ ዘመርጡል ወይገብር ስብሐ ለመዓዛ ሠናይ ቅድመ እግዚአብሔር፤

ሊቀ ካህናቱም ደሙን ተቀብሎ በደብተራ ኦሪት ደጅ ይርጨው፤

ስቡንም በጎ መዓዛ አድርጎ ለእግዚአብሔር ያቅርበው፤ «የጢሰው» ፤

፯፤ ወእይሠዑ መሥዋዕቶሙ ለከንቱ በዘቡቱ ይዘምዱ ድጎሬሆሙ፤

ጣዖት በማምለክ በሚሰሰኑ ገንዘብ ይሰሰኑ ዘንድ ላይረባቸው ላይጠቅማቸው መሥዋዕቱን አይሠወ፤ አንድም በሚሰሰኑበት ገንዘብ ለከንቱ ጣዖት መሥዋዕት አይሠወ፤ እንጨቱን፤ ደንጊያውን አምልከው ሀሐይን፤ ጨረቃን፤ ከዋክብትን ወደ ማምለክ ይሄዳሉና በዘቡቱ ይዘምዱ አለ፤

ወከመዝ ይኩንክሙ ሕገ ዘለዓለም በመዋዕሊክሙ፤

በዘመናችሁ ሁሉ እንዲህ እንደ ተናገርኩት የዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፤

፰፤ ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ እም ደቂቀ እስራኤል አው እምግድራን እለ ሀለዉ ንቤክሙ ዘገብረ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር አው ቊርባን፤

ከእስራኤል ልጆችም ሁኖ አምነው ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩ ከአሕዛብም ወገን ሁኖ የድኅነት መሥዋዕትን ለእግዚአብሔር ያቀረበ ሰው

ቢኖር መሥዋዕት የላሙ የበጉ የፍየሱ ቍርባን የስን ዴው የወይኑ፤ እንደም መሥዋዕት የላሙ የበጉ የፍ የሉ የስንዴው የወይኑ ቍር ባን የሚጤሰው ነው፤

፱፤ ኢያምጽኦ ኅብ ፕግተ ደብተራ ዘመርጡል ከመ ይግበሮ መሥ ዕተ ለእግዚአብሔር ሰትሠሮ ይእቲ፤ ነፍስ እምሕዝባ፤

ለእግዚአብሔር ይሠዋው ዘንድ ወደ ደብተራ አሪት አያምጣው፤ ይህን ሕግ ተላልፋ ያቀረበች ሰውነትም ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤

፲፤ ብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራ ኤል አው እምግዮራን እሰ ሀለዉ ኅቤክሙ ዘበልዓ እምኩሉ ደም፤

ከእስራኤል ልጆች አንዱም አን ዱም አምነው በናንተ ዘንድ ከሚኖሩ ከአሕዛብም ወገን ቢሆን ከብርንዶው የበላ፤ አን ድም ከደም ወገን የበላ፤ ደሙን አርግተው ቆልተው ይበሉታልና፤

አቀውም ገጽዮ ላዕለ ይእቲ ነፍስ እንተ በልዓት ደመ ወእደመስሳ እምሕዝባ፤

ደሙን ብርንዶውንም በምት በላ ሰውነት ገጸ መዓቴን

አጸናለሁ፤ ከወገኖቿም ለይቼ አጠፋታለሁ፤

፲፩፤ እስመ ደም ነፍሱ ውእቱ ለኩሉ ዘሥጋ፤

ለሥጋዊ ለደማዊ እንስሳ ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና፤

ወእነ ረሰይክዎ ለክሙ ለመሥዋ ዕት በዘቡቱ ያስተሠርዩ በእንተ ነፍስክሙ እስመ በደሙ ትትቤዞ ነፍስክሙ፤

በደሙ ምክንያት ነፍሳችሁ ትድናለችና እኔም ስለሠራች ሁት ኃጢአት በሚያስተሠር ዩላችሁ ገንዘብ ለነፍሳችሁ መዳኛ ሊሆን ለመሥዋዕት አደረግሁት፤

፲፪፤ ወበእንተ ዝንቱ እቤለክሙ ለደቂቀ እስራኤል ኩላ ነፍስ እንተ እምኔክሙ ኢትብላዕ ደመ ወግዮር ዘሀሉ ኅቤክሙ ኢይብላዕ ደመ፤

ስለዚህ ነገር የእስራኤልን ልጆች እንዲህ አላችኋለሁ ፤ ከናንተ ወገን የተወለደች ሰውነት ሁሉ ብርንዶውን ደሙን አትብላ፤ አምኖ በናንተ ዘንድ የሚኖር መጸተኛም ይህን አይብላ፤

፲፫፤ ወብእሲ ብእሲ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግዮራን እሰ ሀለዉ ኅቤክሙ እመቦ ዘነዓወ ንዲወ ወቀተለ እምእንስሳ፤

ከእስራኤል ልጆች አንዱም አንዱም አምነው ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩ ከመጸተኞች አሕዛብም ቢሆን ከእንስሳ ወገን አድኖ የገደለ ሰው ቢኖር፤

አው ያፈ እምዘይክውነክሙ ለበሊዕ ይክዑ ደሞ ወይደፍኖ በመሬት፤

ወይም ልትብሉት ከሚገባችሁ ወፍም ቢሆን እንገቱን ባርኮ ደሙን አቁቶ ከመሬት ይቆበ ረው፤

፲፬፤ እስመ ደሙ ለኩሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ፤

የሥጋዊ የደማዊ ሁሉ ደሙ ነፍሱ ነውና፤ እንስሳ የሚለው እንደ ቡኸር፤ እንደ ድኩላ፤ ያለው፤ ያፍ የሚለው እንደ ቆቅ እንደ ኸግራ ያለው ነው፤

ወይቤሉሙ ለደቂቀ እስራኤል ደሞ ለኩሉ ዘሥጋ ኢትብልዑ እስመ ደሙ ለኩሉ ዘሥጋ ነፍሱ ውእቱ፤

ለሥጋዊ ለደማዊ ሁሉ ደሙ ነፍሱ ስለ ሆነ፤ የእስራኤልን ልጆች የሥጋዊ የደማዊ ፍጥ ረትን ሁሉ ደሙን አትብሉት አላቸው፤

ወኩሉ ዘበልዖ ለይሠሮ፤

ይህን ሕግ አፍርሶ የበላ ሰው ሁሉ ይጥፋ፤

፲፭፤ ኩሉ ነፍስ ዘበልዓ ምውተ አው ብላዓ አርዌ እመኒ ዘእም ፍጥረቱ እስራኤል ወእመኒ ግዮር የሐፅብ አልባሲሁ፤

ሙቶ ያደረውን (በክቱን) የበላ፤ አውሬ የበላውንም ቢሆን የበላ ሰው፤ ትውልዱ ከእስራኤልም ቢሆን ከአሕዛብም ወገን ቢሆን ልብሱን ይጠብ፤

ወይትሐፀብ በማይ ሥጋሁ ወርኩስ ውእቱ እስከ ሠርክ፤

እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነውና ገላውን በውሀ ይታጠብ፤

፲፮፤ ወእመሰ ኢሐፀብ አልባሲሁ ወኢተሐፀብ ሥጋሁ በማይ ይክውኖ ኃጢአተ ላዕለ ርእሱ፤

ልብሱን ባያጥብ፤ ሰውነቱ ንም በውሀ ባይታጠብ ግን በልጁ በልጅ ልጁ ያይደለ በራሱ ላይ ዕዳ በደል ይሆን በታል።

ምዕራፍ ፲፰

፩፤ ወነበሶ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበ ሉሙ እነ እግዚአብሔር አምላክ ክሙ በከመ ምግባርሙ ለምድረ

ግብጽ ዘንበርክሙ ባቲ ኢትግብር፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና የነበራችሁባት የግብጽ ሰዎችን ሥራ አትሥሩ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው፤

፫፤ ወበከመ ምግባርሙ ለምድረ ከነዓን ዘእነ አበውአክሙ ህዩ ኢትግብር ወኢትሑሩ በሕጎሙ፤

እኔ በማስገባችሁ በከነዓንም ምድር ብትኖሩ የሰብአ ከነዓንን ግብር አትያዙ፤ በሕጋቸውም አትኑሩ፤

፬፤ ኩነኔ ዚአዩ ግብር ወትእዛዝዩ ዕቀቡ ወባቲ ሑሩ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

የኔን ሕግ አድርጉ፤ ትእዛዜንም ጠብቁ፤ በርሷም ጸንታችሁ ኑሩ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና «ኩነኔ ኢታ ምልክ» ትእዛዝ ዘጠኙ ነው፤

፭፤ ዕቀቡ ትእዛዝዩ ወኩሎ ኩነኔዩ ወግበርዎ እስመ ዘግብር ሰብአ የሐዩ ቦቱ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ሕጌንና ትእዛዜን ሁሉ ጠብቁ፤ የሚሠራው ሰው ሕጌን በመጠበቅ በሕይወት ይኖራልና ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ስለሆንኩ፤

፮፤ ብእሲ ብእሲ ገበ ኩሉ ሰብአ ወሥጋሁኒ ዘይከውን ኢይባእ ይክሥት ኃፍረቶ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

አንዱም አንዱም ከወገኑ አይድረስ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ኃፍረቱን ይገልጥ ዘንድ ከዘመዱ አይድረስ፤ አንድም የዘመዱን ሚስት አይንካ፤

፯፤ ኃፍረተ አቡክ ወኃፍረተ እምክ ኢትክሥት እስመ እምክ ይእቲ፤

እናትህ ናትና ከእናትህ አትድረስ፤ አንድም ኃፍረተ አቡክ ከእንጀራ እናትህ ወኃፍረተ እምክ ፤ ከወላጅ እናትህ አትድረስ፤

፰፤ ኃፍረተ ብእሲተ አቡክ ኢትክሥት እስመ ኃፍረተ አቡክ ወእቲ፤

የባትህ ኃፍረት ነውና ከእንጀራ እናትህ አትድረስ፤ የላይኛውን ገለጠው፤

፱፤ ኃፍረተ እጎትክ እንተ እምአቡክ አው እንተ እምእምክ ኢትክሥት፤

በናት እየቅል (የብቻ) ናት ብለህ ከአባትህ ልጅ፤ በአባት እየቅል ናት ብለህ ከእናትህ ልጅ አትድረስ፤

ወእመኒ እንተ በአፍአ ተወልደት ወእመኒ እንተ እምአዝማዲክ ይእቲ ኢትክሥት ኃፍረታ፤

ምንም በውጭም የተወለደች ብትሆን ፤ ማለት ከአሕዛብ ወገን የተወለደችም ብትሆን፤ ከዘመዶችህም ወገን ብትሆን ኃፍረቷን አትግለጥ ማለት አትድረስባት፤

፲፤ ኃፍረተ ወለተ ወልድክ አው ወለተ ወለትክ ኢትክሥት ኃፍረቱን፤

የወንድ ልጅህን ልጅ፤ የሴት ልጅህንም ልጅ ፤ ኃፍረታቸውን አትግለጥ፤ ማለት አትድረስባቸው፤

እስመ ኃፍረትክ ወእቲ፤

ኃፍረትህ ነውና፤

፲፩፤ ኃፍረተ ወለተ ብእሲተ አቡክ ኢትክሥት እስመ እጎትክ ወወለተ እምክ ይእቲ፤

እጎትህ ናትና፤ የናትህም ልጅ ናትና ከእንጀራ እናትህም ልጅ አትድረስ፤

፲፪፤ ኃፍረተ እጎተ አቡክ ኢትክሥት እስመ ቤተ አቡክ ይእቲ፤

ከአባትህ እጎት ከአክስትህ አትድረስ፤ የአባትህ ወገን ናትና፤

፲፫፤ ኃፍረተ እጎተ እምክ ኢትክሥት እስመ እምቤተ እምክ ይእቲ፤

ከእናትህ እጎትም አትድረስ፤ የእናትህ ወገን ናትና፤

፲፬፤ ኃፍረተ ብእሲተ አትሁ ለአቡክ ኢትክሥት እስመ ዘመድክ ይእቲ፤

ከአባትህ ወንድም ሚስት አትድረስ፤ ያጎትህ ሚስት ናትና፤

፲፭፤ ኃፍረተ ብእሲተ ወልድክ ኢትክሥት እስመ ብእሲተ ወልድክ ይእቲ፤

የልጅህ ሚስት ናትና ከልጅህ ሚስት አትድረስ፤

፲፮፤ ኃፍረተ ብእሲተ እጎትክ ኢትክሥት እስመ ኃፍረተ እጎትክ ወእቲ፤

የወንድምህ ሚስት ናትና ከወንድምህ ሚስት አትድረስ፤

፲፯፤ ወኃፍረተ ብእሲት ምስለ ወለታ ኢትክሥት፤

ከእናቷ ደርሰህ ከልጇ አትድረስ፤

ወኢዘወለተ ወልዳ ወኢዘወለተ ወለታ ኢትግበር ከመ ትክሥት ኃፍረቱን እስመ ቤትክ ወእቲን ወኃጢአት ወእቲ፤

ከሚስትህ ከወንድ ልጇ ልጅ አትድረስ፤ ከሴት ልጇም ልጅ አትድረስ ወገኖችህ ናቸውና፤ ኃጢአትም ነውና፤

፲፰፤ ወብእሲተ ምስለ እጎታ ኢታ ወስብ ከመ ኢታስተቃንን፤

ይቀናናሉና እንዳይቀናኑ እንት ማማሾችን አታግባ፤

ወኢትክስት ኃፍረቶን ዘዛቲኒ ወዘእ ንታክቲኒ፤

የታላቁቱንም የታናሺቱንም ኃፍ ረት አትግለጥ፤ ማለት ከሁሉቱ አትድረስ፤

እንዘ ዓዲሃ ሕያውት ይእቲ፤

ታላቁቱ በሕይወት ሳሰች ከታናሽቱ አትድረስ፤ ከሞተች በኋላ (ለያቅም ዘርአ) ባለው በአራቱ ሕግ የምታገባው ናትና እንዘ ሕያውት አለ፤

፲፱፤ ወገብ ብእሲት ትክት ኢትባእ ዘእንበለ ትንጻሕ ከመ ትክሥት ኃፍረታ እንዘ ዓዲሃ ርኩስት ይእቲ፤

ገና በርኩሰት ሳሰች ከርኩሰቷ ሳትነጻ በግድጅ (በደሚ) ወዳለች ሴት አትድረስ፤

፳፤ ወኢትባእ ገብ ብእሲተ ካልዕከ ከመ ትስክብ ምስሌሃ ወኢትዘራእ ዘርአከ ላዕሌሃ፤

ከባልንጀራህ ሚስት አትድረስ፤ ልጅም ትወልድ ዘንድ ዘር ከዘር አትቀላቅል፤

፳፩፤ ወኢታስተጻምድ ለመልአክ ወልደከ ወኢታርኩስ ስም ለቅዱስ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክ፤

እስራኤላዊ ልጅህን ከአሕዛብ አታጋባ፤ ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ልጅህን ከአሕዛብ አታብተህ የክበረ የእግዚአብሔርን ስም አታስነቅፍ፤

፳፪፤ ወምስለ ተባዕት ኢትስክብ ከመ አንስት እስመ ርኩስ ውእቲ፤

የረከሰ ሥራ ነውና እንደ ሴት በወንድ አትሰስን፤ (ከወንድ አትድረስ)፤

፳፫፤ ወኢትሑር ገብ እንስሳ ከመ ኢታውፅእ ዘርአከ ላዕሌሃ ከመ ኢትርኩስ ባቲ፤

ዘርህን በእንስሳ ላይ እንዳ ትቀላቅል፤ ከርሷም በመድረስህ እንዳትረክስ ከእንስሳ አትድረስ፤

ወብእሲትኒ ኢትሑር ገብ እንስሳ ከመ ይስክባ እስመ ርኩስ ውእቲ፤

ሴትም ይደርስባት ዘንድ ወደ ደማዊ ወደ እንስሳዊ ፍጥረት አትሂድ፤ የረከሰ ሥራ ነውና፤

፳፬፤ ወኢታርኩሱ ርእስክመ በዝንቱ ኩሉ፤

ነሳሳለትና ጠቅሎ አመጣው፤ በማይገባ በዚህ ሁሉ ሥራ ራሳችሁን አታርክሱ፤

እስመ በዝንቱ ኩሉ ረኩሱ አሕዛብ እለ አነ አወፅአው እምቅድሜክመ፤

ወአገመንዋ ለምድር፤

እኔ ከፊታችሁ አስወጥቼ የም ሰዳቸው ሰብእ ከነዓን በዚህ ሁሉ ረክሰዋልና ምድርንም አርክሰዋልና፤

፳፭፤ ወበእንተ ዝንቱ ፈደይክምሙ ወተቈጥዓቶሙ ምድር ለእለ ይነብሩ ላዕሌሃ፤

ስለዚህም ነገር ፍዳ አመጣ ሁባቸው፤ ምድርም እንዲህ ሁነው በርሷ የሚኖሩትን ሕገ ወጥ የሆኑትን ተቈጥታቸዋለችና ማለት አጥፍታቸዋለችና እናንተም እንዳትጠፉ «ኢታርኩሱ ርእስክመ ላለው»

፳፮፤ ወዕቀቡ ኩሎ ሕግዩ ወኩነይየ ኢትግብሩ ምንተኒ እምዝንቱ ኩሉ ዘርኩስ ወኢዘእምፍጥረቱ እስራኤል ወኢግዳር ዘሀለወ ገብክመ፤

ትውልዱ እስራኤላዊም ቢሆን አምኖ በናንተ ዘንድ የሚኖር መጻተኛም ቢሆን፤ ሕጌን ጠብቁ፤ ፍርዴንም ጠንቅቁ፤ ርኩስ ኮሚ ያሰኝ ነገርን ሁሉ አትሥሩ ብሎ ያዳኝባቸዋል፤

፳፯፤ እስመ ዘንተ ኩሎ ርኩሰ ገብሩ ሰብእ እለ እምቅድሜክሙ ተፈጥሩ ውስተ ምድር ወአገመ ንዋ ለምድር፤

ከእናንተ አስቀድመው በዚህ ዓለም የነበሩ ሰዎች ይህን የረከሰ ሥራ ሠርተው ምድርን አርክሰው ነበርና፤

፳፰፤ አንትሙኒ ዑቁ ከመ ኢትትቈጣዕክሙ ምድር ለእመ አርኩስክምዋ በክመ ተቈጥዓቶሙ ለአሕዛብ እለ እምቅድሜክሙ፤

ከናንተ አስቀድመው በነበሩ አሕዛብ እንደተበሳጨችባቸው ምድር ብታገሰቁላት እንዳት በሳጭባችሁ ማለት እንዳታጠፉችሁ እናንተም ዕወቁ ተጠንቀቁ፤

፳፱፤ እስመ ኩሎ ዘገብረ እምዝንቱ ኩሎ ርኩስ ትሠር ይእቲ ነፍስ እምሕዝባ እንተ ገብረቶ፤

«ነፍስ እንተ ገብረቶ ነው» ርኩስ ሥራ የሠራ ሰው ሁሉ ጠፍቷልና ይህን የሠራች ሰው ነትም ከወገኗ ተለይታ ትጥፋ፤

፴፩፤ ወዕቀቡ ትእዛዝዩ ከመ ኢትግብሩ እምኩሎ ሕጌሙ ለርኩሳን ዘክኑ እምቅድሜክሙ፤

ከናንተ አስቀድሞ የነበሩ የአሕዛብን ኃጢአት እንዳትሠሩ ሕጌን ጠብቁ፤

ወኢትርኩሱ ቦሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በእስካብ ግብር እንዳትረክሱ «ማለት» እንዳትጠፉ ሕጌን ጠብቁ ።

ምዕራፍ ፲፱ ጉባኤ

፩፣ ወንበዕ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይዘሱ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፣ በሎሙ ለኩሱ ተዓይነ ደቂቀ እስራኤል ቅዱሳን ኩኑ እስመ ቅዱስ እን እግዚአብሔር አምላክ ክሙ ፤

የእስራኤልን ልጆች ወገኖች ሁሉ እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ንጹሐ ባሕርይ ነኝና ንጹሐን ሁኑ፤ ልዩ ነኝና ከእስካብ ልዩ ሁኑ ብለህ ንገራቸው ብሎ ነገረው፤

፫፣ አሐዱ አሐዱ እምኔክሙ ይፍራህ አባሁ ወእም ወሰንበታትሃ ዕቀቡ፤

ከናንተ አንዱም አንዱም እናት አባቱን ያክብር አለ፤ ይርዳ፤ ቅዳሜ ቅዳሜንም አክብሩ፤ የዓመቱን ቆጥሮ ሰንበታትሃ ብሎ አበዛ፤ አንድም

ዕለተ እሑድን በትንቢት ቆጥሮ ነው፤

፬፣ ወኢትተልወ አማልክተ ወኢት ግብር ለክሙ አማልክተ ዘሰብኮ እስመ እነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

፭፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ጣዖታቱን አትክተሉ አለ፤ አታምልኩ ተመታቱ የተሠራውንም ጣዖት አታምልኩ፤

፮፣ ወእመ ሦዕክሙ መሥዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር አንጸሐክሙ ሠዑ፤

ድኅነትን የሚያሰጥ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር ብትሠወኑ ንጹሐን ሁኖችሁ ሠዉ፤ አንድም መሥዋዕተ ፈቃድ፤ መሥዋዕተ መደኃኒት፤ መሥዋዕተ ብዕዓት ብታቀርቡ ሰውነታችሁን ከኃጢአት ንጹሐ አድርጋችሁ ሠዉ፤ አንድም መሥዋዕቱን ንጹሐ አድርጋችሁ አቅርቡ፤

፯፣ ወበዕለተ ትሠውዑ ይበልዕዎ አው በሣኒታ፤

«ብልዕዎ ሲል ነው»፤ ይህንንም በሠዋችሁበት ቀን ብሉት፤ ከሠዋችሁበትም ቀን ቢተርፍ በማግስቱ ብሉት፤

ወለእመሀ በተርፈ በማልስት ዕለት ያውዕይዎ በእሳት፤

በሦስተኛው ቀን የተረፈ ቢኖር ግን በእሳት ያቃጥሉት፤

፯፣ ወለእመሰ በልዕዎ ውስተ ብትክ ይትኃለቱ ወኢይሠጠዎ፤

ከዚያ በኋላ ቢበሉት ግን አባላ የተመታውን፤ ሙቶ ያደረውን የበላ ሰው ዕዳ እንዲሆንበት ዕዳ ይሆንባቸዋል፤ እግዚአብሔርም አይቀበለውም፤

፰፣ ወለዘበልዎ ኃጢአተ ይከውኖ እስመ አርኩሰ ቅድሳቱ ለእግዚአብሔር ለትሠሮ ይእቱ ነፍሱ እንተ በልዓቱ እምሕዝባ፤

ይህንንም የበላ ሰው ዕዳ ይሆንበታል የእግዚአብሔርን መሥዋዕት አራክሷልና፤ አንድም የእግዚአብሔር ማደሪያ ሰውነቱን አገብቶሏልና ያች የበላች ሰውነትም ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ፤

፱፣ ወእመ ማዕረር ሶበ ተዓዕዱ እክለ ምድርክሙ ኢታንጽሑ ዓፂደ ገራህትክሙ ወኢትዕርዩ ዘወድቀ እክለ እንዘ ተዓዕዱ፤

በመከር ወራት በምድራችሁ የበቀለውን አዝመራ ባጨዳችሁ ጊዜም አጥርታችሁ አት

ጨዱ ፤ ስታጭዱም የወደቀውን እህል አትልቀሙት፤

፲፣ ወዓዕደ ወይንከኒ ኢታስተና ጽሕ ቀሚመ ወኢትትቀረም ሕንባባተ ወይንከ ዘወድቀ ለነዳይ ወለግዮር ተኃድኅ እስመ እን እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

የወይንህንም ቦታ አጥርተህ አትልቀመው፤ የወደቀውንም ፍሬ አጥርተህ አትልቀም፤ ገንዘብ ለሌለው ምንደኛ፤ መሬት ለሌለው መጻተኛ ተውለት እንጂ፤ የማክብር የማደኸይ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፲፩፣ ወኢትስርቁ ወኢተሐስወ ወእልዎ ዘይትዔገል ካልኦ፤

አትስረቁ በሐሰት አትመስክሩ፤ አንድም ሐሰት አትናገሩ፤ ብርቱው ደከማውን፤ ባለጸጋው ደኃውን የሚቀማው አይነር፤

፲፪፣ ወኢትምሐሱ በስምዩ በሐሰት ወኢታርኩሱ ስም ቅዱስ ለአምላክ ክሙ እስመ እን እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ስሜን ጠርታችሁ በሐሰት አትማሉ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና የፈጣሪ ያችሁን ክቡር ስሙን አታስነቅፋ፤

፲፫፣ ወኢተግምፅ ካልጻከ ወኢትሂድ ወኢይቢት ንቤክ ጻሰቡ ለዓላብክ አስከ ይጸብሕ፤

ባልንጀራህን አትበድል፤ ገንዘቡንም አትቀማ፤ የሠራተኛህንም ደመወዝ ነገ እሠጥሃለሁ ብለህ ባንተ ዘንድ አይደር፤

፲፬፣ ወኢትንብብ ሕሱመ ላዕለ ጽመም ወኢትደይ ዕቅድ ትድመ ዕውር፤

አይሰማኝም ብለህ በደንቆሮው ክፉ ነገር አትናገር፤ አያየኝም ብለህ በዕውሩ ፊት መሰናክል አታኑር፤ አንድም ጽመመ ልቡና ዕውረ ልቡና እስራኤልን ጣዖት አምልክ አትበለው፤

ወፍርሆ ለእግዚአብሔር አምላክክ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክ ከሙ፤

ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፤ አምልከው፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፲፭፣ ወኢትግብሩ ዓመፅ በውስተ ፍትሕ፤

በፍርድ ጊዜም ነገሩ ሲታወቃችሁ እንበድል ብላችሁ በሐሰት አትፍረዱ፤

ወኢታድልዉ ለገጸ ዐቢይ ወኢለገጸ ነዳይ በጽድቅ ኩንኖ ለካልዕከ፤

ባለጸጋውን አፍራችሁ፤ ደሀውን ንቃችሁ፤ አቃላችሁ በሐሰት አትፍረዱ፤ ለድሀው ወንድምህ ለባለጸጋው ንደኛህ በውነት ፍረድ እንጂ፤

፲፮፣ ወኢትሐር በጉሕሉት ውስተ ሕዝብክ፤

መማለጃ ተቀብለህ በልብህ ክፉ ነገር ይዘህ ወደ ወገኖችህ በሽንገላ አትሂድ፤

ወኢትቁም ላዕለ ነፍሰ ካልዕከ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክ፤

ፈጣሪህ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በባልንጀራህም ላይ በጠላትነት አትነሣ፤

፲፯፣ ወኢተግም ለካልዕከ ወኢት ጽልኦ በልብክ ዝልፎ ወአይድዖ አንተ ተነይሶ ለካልዕከ ወኢትግብር በአንቲሐሁ ኃጢአተ፤

ባልንጀራህን አትበድለው፤ የምትነቅፈውን ገልጠህ ንገረው እንጂ በልብህ አትጥላው፤ በርሱ ዕዳ በደል የሚሆንበትንም አታድርግ፤

፲፰፣ ወኢትትበቀል ለሊከ ወኢት ትቀየም ላዕለ ደቂቀ ሕዝብክ ወአፍቅር ካልጻከ ከመ ነፍስከ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክ፤

በወገኖችህ ልጆችም ፈጽመህ ቂም በቀል አትያዝ፤ የሁላችሁ

ፈጣሪ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤ ባልንጀራህንም እንደራሱ አድርገህ ውደድ፤

፲፱፣ ወዕቀብ ሕግዩ ወኢትሕርስ በዕራዩክ በዘባዕድ አርዑት፤

ሕጌን ጠብቅ፤ በራህንም በሌላ ቀንበር አትጥመድ፤ አንድም በታላቅ ቀንበር አትጥመደው፤ «ርሳራኔ ነው» ፤ አንድም የሕገ እግዚአብሔር ማደሪያ ሰውነትህን ለሕገ ጣዖት አታስገዛ፤

ወኢትትክል ውስተ ዓፀደ ወይንክ ዘዘዚአሁ፤

በወይንህም ቦታ ዘሩ ብዙ ዓይነቱ ልዩ የሆነ ተክል አትትክል፤ «ሐተታ» አንዱ አንዱን እንዳያፈራ ያደርገዋልና፤ ለመሰብሰብም ያስቸግራልና፤ አንድም የሕግ ማደሪያ በሆነ ልቡናህ ሕገ እግዚአብሔርንና ሕገ ጣዖትን አንድ አድርገህ አትያዝ፤

ወልብስኒ ዘእምክልኤቱ እንሙቱ ኃፍረት ውእቱ ወኢትልበስ፤

ሥራው ከሁለት ወገን የሆነ ልብስንም አትልበስ «ሻድሬ» የተልባ እግር አንድ አድርገህ አትልበስ ኃፍረት ነውና፤ ምነው ንድየትን መንቀፍ ነውን

ቢሉ፤ አይደለም፤ ሐኬትን ሲነቅፍ ነው እንጂ ሰው ሥራ ከያዘ የዓመት ልብስ፤ የዕለት ጉርስ አያጣምና፤ አንድም ሕገ እግዚአብሔርንና ሕገ ጣዖትን አንድ አድርጎ መያዝ ኃፍረት ነው ሲል ነው፤

፳፣ ወዘሰከበ ምስል ብእሲት እንተ ዕቅብት ይእቱ ለብእሲ ገብር እንተ ቢዛሃ ኢተውሀበ ላቱ ወግዕዛህ ኢተግዕዘት ይዳይኑ ለቱ ዘይሁቦ ወኢይመውት እስመ ኢግዕዘተ፤

ለወንድ ባሪያ የታጨችውን አርነት ያልወጣችውን ሴት ከክብር ያሳነሰ፤ የሚከፍለውን ዋጋ ይገምግሙለት፤ ነፃ አልወጣችምና ይሙት በቃ አይፈረድበት፤

፳፩፣ ወያመጽእ ዘበእንተ ንስሐሁ በግዓ ለእግዚአብሔር ንበ ፍላጎት ደብተራ ዘመርጡል፤

ስለ በደለበት ኃጢአቱ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ የበግ መሥዋዕት ወደ ደብተራ አራት ያምጣ፤

፳፪፣ ወያስተሠሪ ሎቱ ካህን በውእቱ በግዕ ቅድመ እግዚአብሔር እስመ ነስሐ በዘአበስ ወትትኃደግ ሎቱ ኃጢአቱ እንተ አበሰ፤

ካህንም ባቀረበው በግ በእግዚአብሔር ፊት ኃጢአቱን ያስ

ተሥርይለት ፣ በበደለው ኃጢአት ንስሐ ገብቷልና፣ የበደለውም በደል ይሠረይለታልና፤

፳፫፣ ወአመ ቦእክሙ ውስተ ምድር እንተ ይሁብክሙ እግዚአብሔር አምላክክሙ ወተከልክሙ እምኩሉ ዕዕ ዘይበልዑ ታነጻሕዎ እምኩሉ ርኩስ፤

ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ወደ ሰጣችሁ ምድር ወደ ከነዓን በገባችሁ ጊዜ «ዘትበልዑ» ሲል ነው፤ ከምትበሉት፣ ዕዕ ሁሉ ተክላችሁ ከርኩሱቱ አንጹት አለ፤

ወፍሬሁኒ ዘሠለስቱ ዓም ርኩስ ውእቱ ለክሙ ኢትብልዕዎ፤

የሦስተኛው ዓመት ፍሬም ለናንተ የረከለ ነውና አትብሉት፤ «ሐተታ» ወይን በተተከለ በሦስተኛው ዓመት ያፈራል፤ ያፈራውም ፍሬ ለአዕዋፍ ይሆናል፤

፳፬፣ ወበራብዕ ዓም ይኩን ኩሉ ፍሬሁ ቅዱስ ወስቡሐ ለእግዚአብሔር፤

ባራተኛው ዓመት ያፈራው ፍሬም ለእግዚአብሔር የተለየ ይሁን፤

፳፭፣ ወበሐምስ ዓም ብልዑ ውእቱ ለክሙ ፍሬሁ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ባምስተኛው ዓመት ያፈራው ፍሬ ግን ለናንተ ነውና ብሉት፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፳፮፣ ወኢትበልዑ በውስተ አድባር ወኢትርኩሱ ወኢትጠየሩ በዎፍ፤

በተራራ የተሠዋውን በልታችሁ አትርከሱ፤ እንደ ቆለኛም በወፍ አታሟርቱ፤

፳፯፣ ወኢትግቡሩ ለክሙ ቁናገበተ እምሀገረ ርእስክሙ ወኢትላጽዩ ጽሕመ ገጽክሙ፤

ከራስ ጠጉራችሁ ቁንጮ ጉተና አታውጡ፤ የፈታችሁንም ጽሕም አትላጩ፤ አንድም ግንባራችሁን አትበጡ፤ ቅንድባችሁን አትከተቡ፤

፳፰፣ ወእመቦ ዘሞተ መላጺ ኢታ ቅርቡ ውስተ ሥጋክሙ፤

የሞተ ሰው ከወገናችሁ ቢኖር ወደሰውነታችሁ ምላጭ አታቅርቡ አለ አትላጩ፤

ወኢትፍጥሩ ለክሙ ፈጠራ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ከመጽሐፍ ሳታገኙ ፣ ከመምህራን ሳትማሩ፣ ልብ ወለድ አታስተምሩ፤

፳፱፣ ወኢታርኩስ ወለተከ ወኢታዘምዎ፤

ክብሯን አሳንሰህ ልጅህን ሴለኛ አታሰኛት፤

ወኢትዘሙ ምድር ወኢትምላዕ ምድር ዓመፍ፤

በምድር ሰውን መናገር ነው፤ አንተን አይታ ልጅህ እንዳትሰስን ፣ ከናንተም የተነሣ ምድር ዓመፅን እንዳትመላ እንደ ማየ አይላ ያለ ጥፋትም እንዳያገኛት፤

፴፩፣ ዕቀቡ ሰንበታትየ ወፍርሁ እምቅዱሳንዩ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ከስድስቱ ዕለታት ለይታችሁ ቀዳሚትን አክብሩ ፣ ካከበርኋቸው ከነበያት ከካህናትም የተነሣ ፍሩ፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፪፣ ወኢትትልዉ ሰብአ ሐረስ ወሰብአ ሥራይ ከመ ኢትርኩሱ ቦሙ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በአሊህ እንዳትረክሱ ፣ ሥር የሚምሱትንና ሚርተኞችን አትከተሉ፤

፴፫፣ ቅድመ ዘሲበት ተንሥእ ወአክብር ገጸ አረጋዊ፤

ሽማግሌው ሲመጣ ተነሣለት፤ የሽማግሌውንም ፈት አይተህ አክብር ፣ ሕፃኑን አታክብር ማለት አይደለም፤ በጸናው መናገር ነው፤

ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክክ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ፈጣሪህ እግዚአብሔርንም ፍራው፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፫፣ ወለእመቦ ዘመጽአ ጎቤክሙ ግዩር ኢትሳቅይዎ በውስተ ምድር ክሙ፤

አምኖ ወደናንተ የመጣ መጻተኛም ቢኖር መከራ አታጽኑበት፤

ከመ ዘእምፍጥረቱ ይኩን ለክሙ ግዩር ዘመጽአ ጎቤክሙ፤

አምኖ ወደናንተ የመጣ መጻተኛ ከናንተ እንደ ተወለደ ይሁን፤

፴፬፣ ወአፍቅርዎ ከመ ርእስክሙ እስመ ግዩራነ ኮንክሙ በምድረ ግብጽ ወእነ ውእቱ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

በግብጽ ምድር ሁለት መቶ አሥራ አምስት ዓመት መጻተኞች ነበራችሁና እንደ ራሳችሁ አድርጋችሁ ውደ

ዱት፣ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፭፣ ወኢትግብር ፩ ምዕራፍ በውስተ ፍትሕ ወኢበውስተ ኅልቄ ሐሳብ፣ በፍርድ ጊዜም ዓመፅን አታድርጉ፣ በሐሰት አትፍረዱ፣ በመቆጣጠር ጊዜም አንድ ሰጥታችሁ ሁለት፣ ሁለት ሰጥታችሁ ሦስት ነው አትበሉ፤

ወኢበመስፈርት ወኢበመጻፈው፣ በታናሽ መስፈሪያ፣ በታናሽ ሚዛን ሰጥታችሁ፣ በታላቅ መስፈሪያ፣ በታላቅ ሚዛን አትቀበሉ፤ አንድም በታላቅ መስፈሪያ፣ በታላቅ ሚዛን ተቀብላችሁ፣ በታናሽ መስፈሪያ በታናሽ ሚዛን አትሰጡ፤

፴፮፣ መጻፈውከኒ ዘበጽድቅ ይኩን፣ ወመስፈርትከኒ ዘበጽድቅ ይኩን፣ ወአዕባኒከኒ ዘበጽድቅ ይኩናከ።

ሚዛንህም፣ መስፈሪያህም፣ አዋቂህም ወይም የሚዛንህ ደንጊያ እውነተኛ ይሁን፤

እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክ ከሙ ዘአውጻእኩከሙ አምድረግብጽ፤

ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፯፣ ወእቀቡ ኩሎ ሕግየ ወኩሎ ትእዛዝየ ወግበርዎ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክከሙ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ኢታምልክን፣ ዘጠኙን ቃላት ጠብቃችሁ ሥሩት።

ምዕራፍ ፳

፩፣ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፣ በሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እመቦ እምደቂቀ እስራኤል አው እምግድራን እለ ገብኩ ውስተ እስራኤል ዘአስተፃመረ ወልዶ ለመልእክ ሞተ ለይሙት ወሕዝብ እለ ውስተ ምድር ለይውግርዎ በዕብን፤

ከእስራኤል ልጆች ወይም አምነው ወደ እስራኤል ከተመሰሱ መጻተኞች አሕዛብ እስራኤላዊ ልጁን ከአሕዛብ አለቃ ወገን ያጋባ፤ አንድም መምሳኔ እግዚአብሔር ሰውነቱን ለጣዖት ያስገዛ ሰው በደንጊያ ተወግሮ በእሳት ተቃጥሎ ይሙት፤ ባለፈው ሥርዓቱን ሲናገር መጥቶ ነበርና ከዚህ ቅጣቱን አመጣ፤

፫፣ ወአነሂ አቀውም ገጽዮ ላዕለ ውእቱ ብእሴ ወእደመስሶ እምሕዝቡ እስመ ወሀበ ወልዶ ይጸመድ ለመልእክ፤

እኔም ይህን ባደረገ ሰው ገጸ መዓቴን አጸናበታለሁ፤ ዕብራዊ «እስራኤላዊ» ልጁን ለአሕዛብ አለቃ፣ መምሳኔ እግዚአብሔር ሰውነቱን ለጣዖት አስገዝቷልና፤ ከወገኖቹ ለይቼ አጠፋዋለሁ፤

ከመ ያርድስ ቅድሳትዮ ወከመ ያርድስ ስመ ቅዱሳንዮ፤

መሥዋዕቱን ያረክስ ዘንድ፣ የወዳጆቹን የነቢያትን የካህናትን ስም ያዋርድ ዘንድ እንዲህ አድርጓልና፤

፬፣ ወእመቦ ተፃወርዎ ሰብእ ይእቲ ምድር ለውእቱ ብእሴ፤

በሀገር ያሉ ሰዎች ያን ሰው በደንጊያ ወግረው፤ በእሳት አቃጥለው መግደልን ቸልቢሉት ግን፤

ወሠወሩ አዕይንቲሆሙ እምኔሁ እንዘ ያስተፃምድ ወልዶ ለመልእክ ወኢቀተልዎ፤

እስራኤላዊ ልጁን ለአሕዛብ አለቃ ሲያጋባ አይተው ዓይኖቹውን ከሱ ቢመልሱ ማለት ፈርተው ባይገድሉት፤

፭፣ አቀውም ገጽዮ ላዕለ ውእቱ ብእሴ ወላዕለ አዝማዲሁ፤

በዚያ ሰውና በዘመዶቹ ላይ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ፤

ወእደመስሶ ሎቱ ወለኩሎሙ እለ ጎብሩ ምስሌሁ ከመ ይዘምወ በመላእክት እምሕዝቦሙ፤

እሱን አጠፋዋለሁ፤ ከወገኖቹ ቸው ተለይተው ከሱ ጋራ በጣዖቱ ይሰስኑ ዘንድ ማለት ጣዖት ያመልኩ ዘንድ የተባበሩትንም ሁሉ አጠፋቸዋለሁ፤

፮፣ ወእመቦ ብእሴ ዘተለወ ሰብእ ሐረስ ወሰብእ ሥራይ ከመ ይዘመድ ግሬሆሙ፤

እነዚህን ተከትሎ ጣዖት በማምለክ ኃጢአት በመሥራት ይሰስን ዘንድ ሚርተኞችን፣ ሥር የሚምሉትን፣ ቅጠል የሚበጥሱትን የተከተለ ሰው ቢኖር፤

አቀውም ገጽዮ ላዕለ ውእቱ ብእሴ ወላዕለ አዝማዲሁ ወእደመስሶ እምሕዝቡ፤

ይህን ባደረገ ሰው እሱን መስለው ይህን በሠሩ ወገኖቹም ላይ ገጸ መዓቴን አጸናለሁ፤ ከወገኖቹም ለይቼ አጠፋዋለሁ፤

፯፤ ወኩኑ ቅዱሳን እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክሁ ቅዱስ አነ፤

፩፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና ንጹሐን ሁኑ፤ አንድም እኔ ከአማልክተ ሐሰት ልዩ ነኝና እናንተም ከአሕዛብ ግብር ልዩ ሁኑ፤

፪፤ ወዕቀቡ ሕግዮ ወትላዛዝዮ ወግብርም እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቁድሰከሙ፤

፫፤ ኢታምልክን ዘጠኙን ቃላት ጠብቁ፤ ይህንንም ሁሉ አድርጉት፤ የማክብራችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፬፤ ወለእመቦ ብእሲ ዘነበበ ሕሱመ ላዕለ አቡሁ ወእመ ሞተ ሰይሙት እስመ ጊጉይ ውእቱ፤

፭፤ በአባቱና በናቱ ላይ ክፉ ነገርን የተናገረ ሰው ቢኖር በደለኛ ነውና የሞት ሞት ይሙት፤

፮፤ ወእመቦ ብእሲ ዘዘመወ በብእሲተ ብእሲ አው በብእሲተ ካልኡ ሞተ ሰይሙት ዘዘመወኒ ወእንተ ዘመወትኒ፤

፯፤ ከወንድ ሚስት የደረሰ ወይም በባልንጅራው ሚስት የሰሰነ ሰው ቢኖር የሞት ሞት ይሙት፤

ወንዱም ሴቲቱም በደለኞች ናቸውና ይሙቱ፤

፲፩፤ ወእመቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ አቡሁ ከሠተ ኃፍረተ አቡሁ ሞተ ሰይሙት ወከልኤ ሆሙ ጊጉያን እሙንቱ፤

ከአባቱ ሚስት የደረሰ ሰው ቢኖር የአባቱን ኃፍረት ገልጧልና ሁለቱም በደለኞች ናቸውና የሞት ሞት ይሙቱ፤

፲፪፤ ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ብእሲተ ወልዱ ሞተ ሰይሙቱ ከልኤሆሙ እስመ ኃጢአተ ገብሩ ወጊጉያን እሙንቱ፤

ከልጁ ሚስት የደረሰ ሰው ቢኖር ሁለቱም ከሕግ ወጥተው ኃጢአት ሠርተዋልና የሞት ሞት ይሙቱ፤

፲፫፤ ወለእመቦ ዘሰከበ ምስለ ተባዕት ከመ አንስት ርኩሰ ገብሩ ሞተ ሰይሙቱ ከልኤሆሙ ጊጉያን እሙንቱ፤

ባል ከሚስቱ አንዲደርስ ከወንድ የደረሰ ሰው ቢኖር፤ ርኩሰ የሚያሰኝ ሥራ ሠርተዋልና በደለኞች ተብለው ሁለቱም ይሙቱ፤

፲፬፤ ዘነሥአ ወለተ ምስለ እማ ኃጢአት ውእቱ ወበእሳት ሳያውዕ

ይምሙ ከያሁኒ ወኪያሃኒ ወኢት ምጻእ ላዕሌከሙ ኃጢአት፤

ከናትና ከልጅ የደረሰ ሰው ቃላቅ ኃጢአት ነውና እርሱንም እርሷንም በእሳት ያቃጥሏቸው፤ በነሱ አንፈርድም ብላችሁ ግብር አበር ሁናችሁ ባት ፈርዱ ያች በደል እናንተን ወደ ማጥፋት እንዳትመጣ፤

፲፭፤ ወዘሰከበ ምስለ እንስሳ ሞተ ሰይሙት ወእንስሳሁኒ ቅትሉ፤

ከእንስሳም የደረሰ ሰው ቢኖር የሞት ሞት ይሙት፤ እንስሳውንም ግደሉት፤

፲፮፤ ወብእሲትኒ ለእመ ሐረት ገበ እንስሳ ከመ ይስከባ ብእሲተኒ ቅትሉ ወእንስሳሁኒ ወግሩ ከልኤ ሆሙ ጊጉያን እሙንቱ፤

ፍርድ አንድ ወገን አይደለምና ሴትም ይደርስባት ዘንድ ወደ እንስሳዊ ፍጥረት ብትሄድ፤ ሁለቱም ርኩሳን ናቸውና እርሷን በእሳት አቃጥላችሁ እንስሳውን በደንጊያ ወግራችሁ ግደሉ፤

፲፯፤ ወዘሰከበ ምስለ እጎቱ እመኒ እንተ እምአቡሁ ወእመኒ እንተ እምእሙ ወርእዮ ኃፍረታ ወይእቲኒ ርእዮት ኃፍረቶ ጽእለት ውእቱ፤

በናት የብቻ ናት ብሎ ከአባቱ ልጅ፤ በአባት የብቻ ናት ብሎም ከናቱ ልጅ የደረሰ ሰው ቢኖር፤ ኃፍረቷን ቢገልጽ ማለት ቢደርስባት፤ እርሷም የርሱን ኃፍረት ብትገልጽ ማለት የሚያሰክር አጠጥታ ብትወድቅበት ሎጥን ልጆቹ እንዳሳቱት ነው፤

ለይሠረወ በቅድመ ደቂቀ ዘመ ዶሙ እስመ ከሠተ ኃፍረተ እጎቱ ጌጋዮ ይከውኖ

የዘመዶቻቸው ልጆች እያዩ በዘመዶቻቸው ፊት ይጥፉ አለ ይህን ያየህ ተቀጣ እንደ ማለት ነው፤ የእጎቱን ኃፍረት ገልጧልና ይህም ዕዳ በደል ይሆንበታል፤

፲፰፤ ወዘሰከበ ምስለ ብእሲት ትክት ወርእዮ ኃፍረታ ወከሠተ ነቅዓ ደማ ወይእቲኒ ከሠተት ነቅዓ ደማ ለይሠረወ ከልኤሆሙ እሙላደሙ፤

በግዳጁ ካለች ሴት የደረሰ ደሚ እየፈሰሰ ኃፍረቷን ቢገልጥ ማለት ቢደርስባት፤ እርሷም ሠውራ ነቅዓ ደሚን ብትገልጥ፤ ሁለቱም ከወገኖቻቸው ተለይተው ይጥፉ፤

፲፱፤ ወኢትክሥት ኃፍረተ እጎተ አቡከ ወእጎተ እምከ እስመ

ዘመዶሙ ለእመ ከሠቱ ኃጢአተ ይከውናሙ፤

ያባትህንና የእናትህን እገት ኃፍረት አትግለጥ አለ፤ ከአክ ስትህ አትድረስ፤ ወንዶች ከወገኖቻቸው ቢደርሱ፤ ዕዳ በደል ይሆንባቸዋልና፤

፳፤ ወዘለከበ ምስለ እንተ ዘመዱ፤ ከሠተ ኃፍረተ ዘመዱ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ፤

ከሠተና ሰከበ አንድ ወገን፤ ከዘመዱ የደረሰ ሰው ቢኖር ለሌላው አብነት ሳይሆኑ ሁለ ቱም ይሙቱ፤ አንድም የግ ብር ልጅ ሳይተኩ ይሙቱ፤ አንድም በቁሙ ልጅ ሳይወልዱ ይሙቱ፤

፳፩፤ ወብእሲ ዘለከበ ምስለ ብእሲተ እኑሁ ከሠተ ኃፍረተ እኑሁ ዘእንበለ ውሉድ ለይሙቱ፤

ከወንድሙ ሚስት የደረሰ ሰው የወንድሙን ኃፍረት ገልጧልና ለሌላው አብነት ሳይሆኑ ይሙቱ፤ አንድም ያለ ልጅ ይሙቱ፤

፳፪፤ ወዕቀቡ ኩሉ ትእዛዝዩ ወግ በርዎ ወኢትትበእሰክሙ ምድር እንተ ውስቲታ እነ አበውአክሙ ከመ ትንበሩ ባቲ፤

ሕጌን አጽንታችሁ ጠብቃችሁ ሥሩት፤ አሥሩን ቃላት ኩሉ በማለት ተናገረ፤ ይህን ያላደረጋችሁ እንደሆነ በውስጧ ትኖሩ ዘንድ እኔ ወደ ርሷ የማገባችሁ ምድር አትቀበላችሁም፤ የሰዎቹን ለምድር ሰጥቶ ተናገረ፤

፳፫፤ ወኢትሐሩ በሕገ አሕዛብ እለ አወሰሎ ለምኔክሙ፤

ከናንተ ለይቼ አስወጥቼ በምሰዳቸው በአሕዛብ ሕግ ጸንታችሁ አትኑሩ፤

እስመ ዘንተ ኩሉ ገብሩ ወእስ ቁረርክምሙ፤

አሕዛብ ይህን ሁሉ ስለአደረጉ እኔ ተጸይፈያቸዋለሁና፤

፳፬፤ ወእቤለክሙ አንትሙ ዘትወርስዎ ለምድርሙ ወእነ እሁ በክሙ ከመ ታጥርይዎ ለምድር እንተ ትውገዝ ሐሊበ ወመዓረ፤

የሰብአ ከነዓንን ምድር እናንት ትወርሷታላችሁ ብያለሁና ማርና ወተት የምታሰገኝ ማለት ተድላ ደስታ የሚገኝባት ከነዓንን ገንዘብ ታደርጓት ዘንድ እኔ እሰጣችኋለሁ፤

እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኩሉ አሕዛብ፤

ከአሕዛብ ሁሉ የለየኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፳፭፤ ወፈለጥኩ ለክሙ ማዕከለ እንስሳ ዘንጹሕ ወዘኢካነ ንጹሐ ወማዕከለ ኩሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር፤

ከእንስሳም ሆነ ከአዕዋፍ ወገን የሚበላውንና የማይበላውን ለየሁላችሁ፤

ወኢታርኩሉ ነፍሰክሙ በእንስሳ ወበአዕዋፍ ወበኩሉ ዘይትሐወስ ውስተ ምድር ዘፈለጥኩ ለክሙ ዘርኩሰ፤

በእንስሳና በአዕዋፍ በዚህ ዓለም በሚመላለስ በለየሁላችሁ ፍጥረት ሁሉ ሰውነታችሁን አታርክሱ፤ አንድም በዚህ ሁሉ ሰውነታችሁን እንዳታረክሱ የሚበላውንና የማይበላውን ለየሁላችሁ፤

፳፮፤ ወትከውኑኒ ቅዱሳነ እስመ ቅዱስ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘፈለጥኩክሙ እምኩሉ አሕዛብ ከመ ትኩኑኒ ሊተ፤

ለኔ ቤተሰብ ወገን ትሆኑኝ ዘንድ ከአሕዛብ የለየኋችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ንጹሕ ነኝና ንጹሐን ሁኑልኝ፤

፳፯፤ ብእሲኒ ወብእሲትኒ ለእመቤ ዘኩሉ ሐራስያነ እው ዘሥራይ ሞተ ለይሙቱ ወበዕብን ለይውግርዎሙ እስመ ጊጉያን እሙኑቱ፤

ወንድም ቢሆን ሴትም ብትሆን ሚርተኞች የሆኑ ሥር የሚምሱ፤ ቅጠል የሚበጥሱ ለዎች ቢኖሩ የሞት ሞት ይሙቱ፤ በደለኞች ናቸውና በደንጊያ ወግረው ይግደላቸው።

ምዕራፍ ፳፩ ጉባኤ

፩፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

በሉሙ ለካህናት ለደቂቀ እሮን ወንግሮሙ ከመ ኢይርኩሉ በነፍስ እንተ እምሕዝቦሙ፤

ለ እና ለ አንድ ወገን ነው፤ ሕዝቡ ከወገኖቸው በሆነች ሰውነት ደርሰው እንዳይረከሱ ይነግሯቸው ዘንድ ከእሮን ለተወለዱ ካህናት ንገራቸው ብሎ ነገረው፤

፪፤ ወእምቤት ዘቅሩቦሙ እመኒ ዘአቡሆሙ እው ዘእምእሞሙ እው ዘእምደቂቆሙ እው ዘእምአዋልዲሆሙ እው ዘእምእኑሁ እው ዘእምእኑቱ፤

በአባታቸውም በእናታቸውም ቢሆን አቅራቢያ ከሆነ ወገናቸው ከወንዶች ልጆቻቸው ከሴቶች ልጆቻቸውም ወገን፣ ከወንድማቸውም ፣ ከእናታቸውም ወገን ቢሆን ደርሰው እንዳይረክሱ፤ አንድም ወንድም ከእናቱ፣ እናትም ከወንድማ ደርሰው እንዳይረክሱ፤

፫፤ አው በድንግል እንተ ቅርብት ይላቱ ሎቱ እንተ ኢኮነት ለብሌሲ በእሱ ኢይርኩሱ በዘላምሕዝቦሙ ከመ ኢይኩኖሙ ጽዕለተ፤

ለወንድ ባልደረሰች ፣ ለሱ አቅራቢያ በሆነች በድንግል ቱም ቢሆን፣ ከወገናቸው በተወለዱ በሊህ ሁሉ እንዳይረክሱ፣ ይህም ነውር ነቀፋ እንዳይሆንባቸው ንገራቸው ብሎ ነገረው፤

፬፤ ወኢትትላጸዩ ርእሰክሙ ላዕለ ዘሞተ ወኢትትላጸዩ ጽሕመ ገጽ ክሙ ወኢትጥብሉ ሥጋክሙ፤

ካህናቱም ከወገናቸችሁ ሰው ቢሞት የራስ ጠጉራችሁን፣ የፊት ጽሕማችሁን አትላጩ፣ ፊታችሁንም አትንጩ፤

፭፤ ወይኩኑ ቅዱሳን ለእምላከሙ ወኢያርኩሱ ስመ እምላከሙ፤

ለፈጣሪያቸው የተለዩ የነጹ ይሁኑ፣ የፈጣሪያቸውንም ስም አያርክሱ፤

እስመ እሙንቱ ያቀርቡ መሥዋዕቶ ለእግዚአብሔር እምላከሙ ወይኩኑ ቅዱሳን፤

ለፈጣሪያቸው ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀርባሉና ከሕዝቡ የተለዩ ከኃጢአት የነጹ የከበሩ ይሁኑ፤

፮፤ ብሌሊተ ዘማ ወጽኦልተ ኢያ ውስቡ፤

ይህች ሴት ለግቢ የተሰማማች ክራቀ ነገድ የተወለደች ናት፣ ነገር ግን በዝሙቷ ምክንያት ክብሯን አስወሰዳ «ጽዕልት እምንዕሳ» ወይም ሕግ አፍራሽ ተብላለችና ዘማዩቱን አያግቡ፤

ወብሌሊተኒ እንተ አውዕላ ምታ እስመ ቅዱስ ውሉቱ ለእግዚአብሔር እምላከ፤

ለፈጣሪው ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና ከአሮን የተወለደው ካህን ባሏ የፈታትን ሴት አያግባ፤

፯፤ ወትቁድሶ እስመ ቍርባና ለእግዚአብሔር እምላክክሙ ውሉቱ ያቀርብ፤

እርሱ ለፈጣሪያችሁ ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀርባልና አክብረው፤

፰፤ ወይኩን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ለእግዚአብሔር ዘእቁድሶ፤

ከሕዝቡ ለይቼ የማከብረው እኔ ፈጣሪያችሁ እግዚአብሔር ክቡር ነኝና የከበረ ይሁን፤

፱፤ ወለተ ብሌሲ ካህን ለእመ አጽ አለት በዝሙት ስመ አቡሃ፣ ያን ሥርዋ ላቲ ወበእሳት ያውዕይዋ፤

ከካህናቱም ያንዱንም ያንዱን ካህን ሴት ልጅ ከሕግ ወጥታ አመንዝራ ሁና ያባቷን ስም ብታስነቅፍ ለጊዜው ይግረፏት፣ ከግብሯ ባትመለስ ግን በእሳት ያቃጥሏት፤

፲፤ ወካህን ዘየበሊ እምአጋዊሁ ዘሦጡ ቅብዳ ዲበ ርእሱ ዘቡሩክ ወዘፍጹም ውሉቱ እይሁ ዘይለብስ ዘቅድሳት ርእሶ ኢይላላ ወአል ባሲሁኒ ኢይሥጥጥ፤

ከወንድሞቹ ተለይቶ ተቀብቶ የከበረው ልብሰ ተክህኖ የለበሰው ካህንም ከወገኑ ሰው ቢሞትበት ራሱን አይላጭ፣ ልብሱንም አይቅደድ፤

፲፩፤ ወንበ ኩላ ነፍስ እንተ ሞተት ኢይባዕ ወኢንበ አቡሁ ወኢንበ እሙ ከመ ኢይርኩስ፤

እንዳይረክስ እናቱም ብትሞት አባቱም ቢሞት ወደ ሞተሰው አይግባ፤

፲፪፤ ወእምውስተ መቅደስ ኢይባእ ወኢያርኩስ ስም ቅዱስ ለእምላኩ እስመ ቅብዕ ቅዱስ ዘይትቀብዑ ዘእምላኩ ሀለወ ላዕሊሁ፤

ተቀብተው የሚከብሩበት የከበረ የፈጣሪው ቅብዕ ክህነት በራሱ ላይ አለና የፈጣሪውን የከበረ ስሙን እንዳይረክስ ቅድስተ ቅዱሳን አይውጣ፤

እስመ እነ ውሉቱ እግዚአብሔር፤

ፈጣሪው እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፲፫፤ ወይንግእ ብሌሊተ ድንግል እምነገዱ፤

ከወገኑ የተወለደች ድንግል ሴትንም ያግባ፤

፲፬፤ ባሕቱ መበለተ ወእንተ አውጽኦ ምታ ወጽዕልተ ወዘማ እላንተ ኢያውስብ፤

ነገር ግን ጋለሞታዩቱን ባሏ የፈታትን፣ ክብረ ድንግል ልናዋን አስወሰዳ የተነቀፈችውን ፣ አመንዝራ የሆነችውን፣ እነዚህን አያግባ፤

አላ ድንግል እምዘመዱ ወእምነገዱ ይንግእ ሎቱ ብሌሊተ፤

ከወገኑ የተወለደች ክብረ ድን ግልናዋን የጠበቀችውን ማስት አድርጎ ያግባ እንጂ፤

፲፭፤ ወኢያርድኩስ ውሉዶ በውስተ ሕዝቡ፤

በወገናቸውም ዘንድ ልጆቹን አያገቡትም፤ እሊህ የአመን ዝራ ልጆች ተብለው ይሰ ደባሉና፤ አንድም አብነት ሁኗቸው የሱን ግብር ይዘው ይረክሳሉና፤

ወአነ እግዚአብሔር ዘቆድሶ፤

የማንጻው እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፲፮፤ ወነበሰ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፲፯፤ ንገሮ ለእርን ወበሎ ብእሳ ዘእምንገድክ በመዋዕሊክሙ እመቤ ዘቦቱ እምኩሉ ዘኮነ ወዘኢኮነ ንጹሐ ኢይባእ ያቅርብ ቍርባኖ ለእምላኩ፤

በዘመናችሁ ከወገንህ ክርኩሳት ነገር ሁሉ ያለበት ንጹሕ ያልሆነ ሰው በኖር የፈጣሪውን ቍርባን ያቀርብ ዘንድ አይግባ፤ ወይም ከካህናት አይቁጠር ብለህ ለእርን ንገረው አለው፤

፲፰፤ ኩሉ ብእሳ ዕውር ወሐንካሰ ወኢዘበሐቁ ሐባር ወኢምቱረ ዕዘን፤

አንካሳ፤ ዕውር፤ ጆርው የተቁረጠ፤ አንድም ጆርው የማይሰማ ዓቅም የሌለው ድንክ፤

፲፱፤ ወኢዘብረት ቦ ውስተ እዴሁ አው ዘስቡር እግሩ፤

እጁ እግሩ የተሰበረ ሰው በኖር፤

፳፤ ወኢዘስኖም ወኢዘነውር ቦ ወኢዘጸምላጥ አዕይነቲሁ፤

ጥርሰ ገጣጣ፤ ነውር ነቀፋ ያለበት ዓይነ መጭማጫ ዓይነ ሸውራራ፤

ወኢብእሳ ዕቡቅ ወኢዘጽርንዕት ቦቱ ወኢዘአሐቲ እስኪቱ፤

እከክ፤ ደረመን፤ አንድም ክንታሮት፤ ቋቋቶ ያለበት፤ ያባለዘሩም ፍሬው አንድ የሆነች አይግባ፤

፳፩፤ ኩሉ ዘቦቱ ነውር ወዘኢኮነ ንጹሐ እምዘርእ እርን ካህን ኢይቅረብ ከመ ያብእ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር እስመ ኢኮነ ንጹሐ፤

ከእርን የተወለደ ንጹሕ ያይደለ ነውር ነቀፋ ያለበት ሁሉ የእግዚአብሔርን መሥዋዕት ይሠዋ ዘንድ አይቅረብ፤

፳፪፤ ወኢይባእ ያቅርብ ቍርባኖ ለእምላኩ እምቅድስተ ቅዱሳን፤

የፈጣሪውንም ቍርባን ያቀርብ ዘንድ ወደ ቅድስተ ቅዱሳን አይግባ፤

ወዘቀደሱ ባሕቱ ይብላዕ፤

ነገር ግን የለዩትን ይብላ ማለት ዓሥራቱን፤ ቀዳምያቱን ይብላ፤

፳፫፤ ወነበ መንጠላዕት ኢይባእ ወነበ ምሥዋዕ ኢይቅረብ እስመ ኢኮነ ንጹሐ ከመ ኢያርድኩስ ቅድሳተ፤

ነገር ግን ንጹሕ ስለ አይደለ መሥዋዕቱን እንዳያረክስ ወደ መሠዊያው አይቅረብ፤ ወደ መጋረጃውም አይግባ፤

እስመ እነ እግዚአብሔር ዘቆድሶ ስክሙ፤

የማንጻችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤ (ሐተታ) አሁን ዛሬ ነውረ ነፍስ የተገኘበት ቁስ ክሸመቱ እንዲሻር፤ መሥዋዕት ከማቅረብ እንዲከለከል፤ ቀድሞም ነውረ ሥጋ የተገኘበት ሰው መሥዋዕት ከማቅረብ ይከለከል ነበርና፤ ዓሥራቱን ቀዳምያቱን ይብላ ማለቱ ግን፤ አሁን ዛሬ ቁሱ ከሽ

መቱ በሻር መሥዋዕት ከማቅረብ በከለከል፤ ከተረፈ መሥዋዕቱ እንዳይከለከል፤ በረክሱ የማንጻቸው፤ በዋረዱ የማክብራቸው እኔ ነኝና «ወዘቀደሱ ባሕቱ ይብላዕ» ዓሥራቱን ቀዳምያቱን ይብላ አለው፤

፳፬፤ ወነገርሙ መሴ ለእርን ወለደቲቱ ወለኩሉሙ ደቲቱ እስራኤል፤

ይህንንም ትእዛዝ መሴ ለእርንና ለልጆቹ ለእስራኤልም ልጆች ሁሉ ነገራቸው።

ምዕራፍ ፳፪

፩፤ ወነበሰ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሉ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ በሎሙ ለእርን ወለደቲቱ ከመ ይትዓቀቡ እምቅድሳተሙ ለደቲቱ እስራኤል፤

የያዕቆብ ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ያመጡትን ተንክባክበው ይጠብቁ ዘንድ እርንንና ልጆቹን ንገራቸው አለው፤

ወኢያርድኩሱ ስምየ ቅዱሰ በኩሉ ዘይቁድሱ ሊተ፤

ሰኔ ለይተው በሚያቀርቡት ገንዘብ ሁሉ የክበረ ሰሜን እንዳያረክሱ ገራቸው አለው፤

፫፤ ለነ እግዚአብሔር ዘእቤሉሙ በመዋዕሊክሙ፤

በዘመናችሁ ይህን የምነግራቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤

ኩሉ ብእሲ ዘይበውእ ውስተ መቅደስ ዘእምቅድስት ዘርእክሙ ውስተ ኩሉ ዘይቁድሱ ደቂቀ እስራኤል ለእግዚአብሔር እንዘ ርኩሱ ላዕሌሁ ለይሠሮ እምሕዝቡ እስመ ለነ እግዚአብሔር፤

የእስራኤል ልጆች ከገንዘባቸው ለይተው ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡትን ይዞ በኃጢአት ሳለ ወደ ቤተ መቅደስ የሚገባ ከከ በረኞች ወገናችሁ የሚሆን ካህን ከወገኑ ተለይቶ ይጥፋ፤ ፈጣሪው እኔ ነኝና፤

፬፤ ወለእመ እምዘርአ አሮን ዘለ ምጽ አው ዘይትከዓም ዘርኡ ኢይብላዕ እምቅድሳት እስከ አመ ይነጽሕ፤

ከአሮን ወገን ለምጽ ያለበት ዘሩ የሚፈሰውም ቢኖር ከኃጢአቱ እስኪነጸ ድረስ ከመ ሥዋዕቱ አይብላ፤

፭፤ ወዘገሠሠ እምኩሉ ርኩሱ ነፍስ ወእመኒ ብእሲ ዘወጽእ እምኔሁ ዘርኡ፤

ሰውነቱ ከረከሰ ጋር የተነካካ ከሱም ዘሩ የሚፈሰውም ሰው ቢሆን፤

አው ዘገሠሠ እምኩሉ ዘይት ሐወስ ዘያረኩስ እምኩሉ ርኩሱ ውእቱ አስከ ሠርክ፤

በዚህ ዓለም ከሚመላለሰው ከሚያረክሰው ሁሉ የተነካካ ሰው እስከ ማታ ድረስ የረከሰ ነው፤

፮፤ ወኢይብላዕ እምቅድሳት ለእመ ኢተሐዕበ ሥጋሁ በማይ፤

ሰውነቱን በውሀ ካልታጠበ ከመሥዋዕቱም አይብላ፤

፯፤ ወእምከመ ዓረበት ፀሐይ ንጹሕ ውእቱ፤ ወይእተ ጊዜ ይብላዕ እምቅድሳት እስመ ሲላዩ ውእቱ፤

ፀሐይ ከገባች በኋላ ግን ንጹሕ ነው፤ ያን ጊዜ ከመሥዋዕቱም ይብላ የዕለት ምግቡ ነውና፤

፰፤ ወማውታ ውብላዓ አርዌ ኢት ብልዑ ከመ ኢትርኩሱ በሙ እስመ ለነ እግዚአብሔር፤

በነሱ እንዳትረክሱ ሙቶ ያደረውን አውራ የበላውን (የነከ ሰውን) አትብሉ፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፱፤ ዕቀቡ ትእዛዝዩ ከመ ኢይኩን ከመ ኃጢአተ ወከመ ኢትሙቱ በእንቲአሁ፤

የሠራሁትን ሕግ አፍርሳ ችሁ እንዳትቀሠፉ በደለኛም እንዳትባሉ ሕጌን ጠብቁ፤

ወለእመ ኢረኩሉ ቦቱ ለነ እግዚአብሔር ዘእቁድሶሙ፤

ሕጉን አፍርሰው የረከሰውን በልተው ካልጎሰቁሉ፤ የማክብራቸው፤ ከኃጢአት የማነጻቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፲፤ ወኩሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምቅድሳት፤

ከነገደ ሌዌ ያልተወለደ ከሌላ ነገድ የተወለደ ሰው ሁሉ ከመሥዋዕቱ አይብላ፤

ንደርቱኒ ለካህን ወገባእቱኒ ኢይብልዑ እምቅድሳት፤

የካህን እንግዳ፤ የካህን ምን ደኛም ቢሆን ከመሥዋዕቱ አይብሉ፤

፲፩፤ ወለእመሰ ቦ ዘእጥረዮ ካህን ገብረ ዘተሣዩጦ በወርቁ ውእቱ ለይብላዕ እስመ ሲላዩ ውእቱ፤

ዘእጥረዮና ዘተሣዩጦ አንድ ወገን፤ ካህኑ በወርቁ የገዛው ባሪያ ቢኖር የዕለት ምግቡ ነውና እሱ ይብላ፤

ወልድኒ ዘቤቱ እሙንቱ ይብልዑ ሲላዩሙ ውእቱ፤

ከቤት የተወለዱ ውላጆችም ቢሆኑ ምግባቸው ነውና እነሱ ይብሉ፤

፲፪፤ ወወለተ ብእሲኒ ካህን ለእመ አውሰበት ብእሲ ዘእምካልእ ዘመድ ኢትብላዕ እምአሥራት ዘቅድሳት፤

የሊቀ ካህናቱ ሴት ልጅም ከነገደ ሌዌ ልዩ ከሚሆን ከሌላ ነገድ ብታገባ ከተሰየው ዓሥራት አትብላ፤

፲፫፤ ወባሕቱ ለእመ ኮነት መበለተ ወኃደጋ ምታ ለትግባእ ውስተ ቤተ አቡሃ ከመ አመ እምንዕሳ ለትብላዕ እምሲላዩ አቡሃ፤

ነገር ግን ባሏ ፈትቷት ጋለ ሞታ ብትሆን ወደ አባቷ ቤት ተመልሳ እንደ ልጅነቷ እንደ ትንሽነቷ ወራት ከአባቷ ምግብ ትብላ ማለት ከአሥራቱ ትብላ፤

ወኩሉ ዘእምባዕድ ዘመድ ኢይብላዕ እምኔሁ፤

ከነገደ ሌዌ ያልተወለደ ሰው ሁሉ አይብላ፤

፲፬፤ ወለእመቦ ብእሲ ዘበልዑ እምቅድሳት በኢያእምሮ ይወስክ ሐምስተ እዬሁ ላዕሌሁ ወይሁቦ ለካህን ዘቅድሳት፤

የተሠራውን ሕግ ባለማወቅ ከመስዋዕቱ የበላ ሰው ቢኖር አምስት ትርፍ ስድስተኛ ዓይነቱን ጨምሮ በደብተራ ኦሪት ለተሾመው ካህን ይሰጠው፤

፲፩፤ ወኪያርዮሱ ቅድሳቱም ለደቂቀ እስራኤል ዘያመጽኑ ለእግዚአብሔር፤

የእሥራኤል ልጆችም ለእግዚአብሔር የሚያመጡትን መስዋዕታቸውን አያርክሱ፤ አንድም ደቂቀ እስራኤል ከገንዘባቸው ለይተው ያቀረቡትን ካህናቱ አያርክሱ፤

፲፪፤ ወይከውኖሙ ኃጢአተ እም ከመ በልዑ ቅድሳቱም ንስሐ ላዕሌሆሙ እስመ አነ ውእቱ እግዚአብሔር ዘእቁድሶሙ፤

የማነጻቸው እኔ እግዚአብሔር ነኝና በኃጢአት ሳሉ መስዋዕታቸውን ቢበሉ ዕዳ በደል ይሆንባቸዋልና ንስሐ አለባቸው፤ አንድም ካህናቱ በኃጢአት ሳሉ መስዋዕቱን ቢበሉ ዕዳ በደል ይሆንባቸዋል፤

፲፫፤ ወነበ ለእግዚአብሔር ለሙሴ ወይሌሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፲፩፤ ንግሮሙ ለአሮን ወለደቁ ወለዙሎሙ ተዓይነ ደቂቀ እስራኤል ወለግድራን እለ ሀለዉ እለ ውስተ እስራኤል ዘአምጽኑ ቍርባኖሙ በእንተ ኩሉ ዘበዕዕ፤

ለአሮን ለልጆቹ አምነው ከእሥራኤል ዘንድ ለሚኖሩ አሕዛብና ከእስራኤል ልጆች ለተወለዱ ወገኖች ንገራቸው፤ ስለተሳሉት ስለት የሚያመጡት ቍርባን፤

አው በእንተ ኩሉ ዘሐለዩ ዘያመጽኑ ለእግዚአብሔር፤

ወይም ስላስቡት ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ብለው የሚያመጡት መስዋዕት፤

፲፱፤ እምዘይኔይስ ይኩን ተባዕተ ንጹሐ እመራዕይ ወእምአባግዕ ወእምአጣሊ፤

ከሚሻለው ከፍየሉ፤ ከበጉ፤ ከላሙ መንጋ ነውር የሌለበት ወንድ ይሁን ብለህ ንገራቸው፤

፳፤ ኩሉ ዘቦቱ ነውር ኢያምጽኑ ለእግዚአብሔር እስመ ኢይሠጠ ወክሙ፤

(ኢይሠጠዎሙ ሲል ነው)፤ አይቀበላቸውምና ነውር ነቀፋ ያለበትን ሁሉ ለእግዚአብሔር አያቅርቡ፤

፳፩፤ ወብእሲኒ ለእመቦ ዘአምጽኑ መስዋዕተ መድኃኒት ለእግዚአብሔር በእንተ ዘበዕዕ አው በፊቃዱ፤ እመራዕይ አው እም አባግዕ፤

ስለተሳለ ወይም በፊቃዱ ከበግ፤ ከላም መንጋ ድንነት የሚደረግበትን መስዋዕት ለእግዚአብሔር ያመጣ ሰው ቢኖር፤

ንጹሐ ይኩን ዘይሠጠዎ ኩሉ ዘእልቦቱ ነውር፤

የሚቀበለው ሁሉ ነውር ነቀፋ የሌለበት ንጹሐ ይሁን፤

፳፪፤ ዕውረሰ ወስቡራ ወምቱሪ ልሳን ወሕሱፈ ወዕቡቀ ወዘጽርንዕት ቦቱ ኢያምጽኑ ለእግዚአብሔር፤

ዓይነ የታወረውን፤ እግሩ የተሰበረውን፤ ምላሱ የተቈረጠውን፤ እንደ አንገት (ጭርት) ባለበሽታ የቁሰለ፤ አንድም ፎናና (ወዕቡቀ) እከካም፤ ደረመናም፤ ዋጣ የያዘውን፤ (ወዘጽርን ዕት ቦቱ) ክንታርት፤ አንድም እንደ ቋቋቻ ያለ ነጭ ደረመን ያለውን ይህን ሁሉ ለእግዚአብሔር አያምጡ፤

ወለቀርባንኒ ኢተሀቡ እምኔ ሆሙ ውስተ ምስዋዕ ለእግዚአብሔር፤

በእግዚአብሔር መሠዊያ ከነሱ ለመስዋዕት አታቅርቡ፤

፳፫፤ ለላሕምኒ ወለበግዕ ዘምቱሪ ዕገን አው ዘምቱሪ ዘነብ ተሐትሞ፤

ላምም ቢሆን፤ በግም ቢሆን፤ ጆሮ ቆራጣ፤ ጅራተ ጉማዳ ከሆነ ለራስህ ቁጥረህ ታኖረዋለህ፤

ወጥራተ ርእስከ ትራስሃ ለብዕ ዓትክሰ ኢይሠጠወክ፤

ለራስህም ጥራት ታደርገዋለህ፤ ስለ ስለትህ ግን አይቀበልህም፤

፳፬፤ ዘጽንጽው ወዘጽቱም ወዘጽቱር ወዘአጥራቁ ኢያምጽኑም ለእግዚአብሔር፤

(ዘጽንጽው) ጉባጣ፤ አንድም ቁልማማ፤ (ወዘጽቱም) ሰባራ፤ (ወዘምቱር) ቆራጣ፤ (ወዘአጥራቁ) የተቀጠቀጠ፤ አንድም የቀዘነውን ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርገው አያምጡ፤

ወበምድርክሙኒ ኢትግበርዎ፤

በሀገራችሁም አታነሩት አለ፤ ደዌው ይናኛልና፤

፳፭፤ እምነበ ባዕድኒ ዘመድ ኢታብኡ፤ ዘከመዝ ቍርባን ለእግዚአብሔር እምዝንቱ ኩሉ፤

እንዲህ ያለ መስዋዕት ከሌላ ትውልድ፣ ከሌላ ነገድ እም ጥታችሁ ለፈጣሪያችሁ ቍር ባን አድርጋችሁ አታቅርቡ፤

እስመ ሙሉን ውክቱ ወነውር ቦቱ ወኢይሠጠወክሙ፤

ክፉ ጥፋ ነውና፣ ነውር ነቀፋ አሰበትና እግዚአብሔር አይቀ በላችሁም፤

ጉባኤ

፳፯፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

ለእመ ወለደት እጉልት አው በግዕት አው ጠሊት ሰቡዓ ዕለተ የሃሎ ዕጻላ ጎበ እሙ፤

የላም ጊደር፣ በግም ብት ሆን፣ ፍየልም ብትሆን፣ ብት ወልድ ልጁ ሰባት ቀን ከእናቱ ጋር ይኑር፤

፳፰፤ ወእመ ላምንት ዕለት ወእምድጎራሁኒ ይሠጠወክሙ ለቍር ባን መስዋዕቱ ለእግዚአብሔር፤

በስምንተኛውና በዘጠነኛው ቀን ለእግዚአብሔር መስዋዕት አድርጋችሁ ብታቅርቡት ግን ይቀበላችኋል፤

፳፯፤ ወኢትጥብሑ ዕጉልተ አው በግዕት አው ጠሊት ምስለ ዕጻላ በአሐቲ ዕለት፤

ላምም፣ በግም፣ ፍየልም ብት ሆን ከልጁ ጋራ በአንዲት ቀን አትሠወ፤ የርጎራኔ አነጋገር ነው፤፤

፳፱፤ ወለእመ ሦዕከ መስዋዕተ ብዕዓት ትፍሥሕትክ ለእግዚአብሔር ዘይሠጠወክሙ ሡዑ ሎቱ፤

«ለእመ ሦዕከ ካለ ዘይሠጠ ወከ ቢል በቀና ነበር፣ ልማደ መጽሐፍ ነው፤ ደስ የሚያሰኝ የብዕዓት መስዋዕት ብትሠዋ ወደ የሚቀበላችሁን ለእግዚአብሔር ሠወሰት፤

፴፩፤ ወበይላቲ ዕለት ይብልዕዎ ወኢያትርፋ እምሥጋሁ ለነገህ፤

ካህናትም በተሠዋው ቀን ይብሉት እንጂ ለነገ ይሁን ብለው፤ ከመስዋዕቱ አያስቀሩ፤

፴፪፤ ወዕቀቡ ትእዛዘየ ወግበርዎ እስመ አነ እግዚአብሔር፤

ሕጌን ጠብቃችሁ ሥሩት፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፫፤ ወኢታርኩሱ ስምየ ቅዱስ ወእትቁደስ በማዕከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል እስመ አነ እግዚአብሔር ዘእቁድሶሙ፤

ክቡር ስሜን አታርክሱ፤ የማክ ብራችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና በእስራኤል ልጆች መካከል እከብራለሁ፤ እመሰገናለሁ፤

፴፫፤ ዘአውጸእክዎሙ እምድረ ግብጽ ከመ እኩንክሙ እምላ ከክሙ አነ እግዚአብሔር፤

«ዘአውጸእክዎሙ ሲል ነው፤ ፈጣሪያችሁ እሆናችሁ ዘንድ ማለት የፍቅር አባት እሆናችሁ ዘንድ ከግብጽ ምድር ያወጣኋችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፡፡

ምዕራፍ ፳፫

፩፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ አስማት እሎ እሙንቱ፤

የያዕቆብን ልጆች በክቡር ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው ብለህ ንገራቸው አለው፤ የሚያመጣውን እሎ እሙንቱ ብሎ አጸፈ፤

፫፤ ሰዱሰ ዕለተ ትገብር ግብረክ ወበላብዕት ዕለት ሰንበት ይእቲ፤

ግበር ሲል ነው፤ ስድስት ቀን ሥራህን ሠርተህ ሰባተኛ ይቲ ቀን ግን በዓል ናት፤

ወዕረፍተ ቅድስተ ተሰምየት ለእግዚአብሔር ነሎ ግብረ ኢትግብሩ ባቲ በክሎ በሐውርቲክሙ እስመ ሰንበቱ ለእግዚአብሔር ይእቲ፤

«በክሎ ነገድክሙ ሲል ነው፤ ለእግዚአብሔር የተለየች ዕረፍት ትባላለችና የእግዚአብሔር በዓሉ ስለሆነች በየነገዳችሁ ሁሉ ሥራ አትሥሩባት፤ «ሐተታ» ይህንም ይዘው እስራኤል ቀዳሚትን ሲያክብሩ የተዘረጋ አያጥፉም የታጠፈ አይዘረጉም ነበር፤

፬፤ እሎ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክሙ በቅዱስ ስም በውስተ መክፈል ትክሙ፤

በየክፍላችሁ «በየአገራችሁ» በክበረ ስም የጠራችኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው፤

፭፤ በቀዳሚ ወርጎ እመ ዕለተ ዐሥሩ ወረቡዑ ለሠርቅ በጊዜ ዕርቡት ፋሲካህ ለእግዚአብሔር፤

በመጀመሪያው ወር ሚያ ዝያ በባተ ባሥራ ዓራት ቀን ፀሐይ በገባ ጊዜ የእ ግዚአብሔር በዓል ነው።

፩፤ ወአመ ዕለተ ዓሥሩ ወሐሙሱ ለሠርቀ ዝንቱ ወርጎ በዓለ ናዕት ዘእግዚአብሔር ሰቡዓ ዕለተ ናዕተ ብለዑ።

ሚያዝያ በባተ ባሥራ አም ስተኛውም ቀን የእግዚአብሔር የቂጣ በዓል ነውና ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ።

፮፤ ወቀዳሚት ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ።

መጀመሪያዬቱ ቀን ለናንተ የክበረኝ ናትና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አት ሥሩባት።

፭፤ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግ ዚአብሔር ሰቡዕ ዕለተ።

ሰባት ቀንም ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርቡ።

ወሳብዕትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ።

ሰባተኛዬቱም ቀን ለናንተ የተለየኝ ናትና በስድስቱ ዕለታት የምትሠሩትን ሥራ

ሁሉ አትሥሩባት፤ በዓለ ናዕትን የሚያክብሩ ሰባት ቀን ነው። መጀመሪያውንና መጨረሻውን ቀን ተናግሮ በመካከል ያሉትን አምስቱን ዕለታት ተወ። መጀመሪያውንና መጨረሻውን ታክበሩ መካከሉን አይሸሩትም ብሎ። አንድም ዛሬ እኛ ትንሣኤ ንና አግብአተ ግብርን አብልጠን እንድናክብር እነሱም መጀመሪያውንና መጨረሻውን አብልጠው ያክብሩ ነበርና።

፱፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ።

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው።

፲፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ።

ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራኛው።

እመ በእክሙ ውስተ ምድር እንተ እሁብክሙ እነ ወዓ ፀድክሙ ማዕረራ ታበውኡ ከላ ስለተ እምቀዳሜ ማዕረርክሙ ነበ ካህን።

እኔ ወደማወርሳችሁ ወደ ከነዓን ምድር በገባችሁ ጊዜ «መከሯን» አዝማራዋን አጭ

ዳችሁ መጀመሪያ ከደረሰው እህል እሸት ነደውን ወደ ሊቀ ካህናቱ አግቡ።

፲፩፤ ወያበውኦ ካህን ለውኦቱ ክልስስት ቅድመ እግዚአብሔር ከመ ይሠጠውክሙ።

ሊቀ ካህናቱም እሸት ነደውን ወስዶ ይቀበላችሁ ዘንድ በእ ግዚአብሔር ራት ያቅርቡው።

ወበሳኒታሃ ለቀዳሚት ሰንበት ያበ ውኦ ካህን።

ሊቀ ካህናቱም እሸት ነደውን በመጀመሪያዬቱ ሱባዔ ማግ ስት ያቅርቡው። «ሐተታ» በመ ጀመሪያው ሱባዔ ሚያዝያ በባተ በአሥራ ዓራት ቀን በጉን ሠውተዋል። በአሥራ አምስተኛው ቀን በቂጣ የሚያ ደርጉትን ሱባዔ ጀምረዋል። ከዓ ሥራ ስድስተኛው ቀን ጀምረው እሸት ነደ ያቀርባሉ። እስከ አምሳ ቀን በዓለ ሰዊት ነውና።

፲፪፤ ወትገብሩ በዕለት እንተ አምጸእክሙ ውኦ ክልስስተ በግዓ ንጹሐ ዘአሐቲ ዓመቱ ለመሥዋዕት ለእግዚአብሔር።

እሸት ነደውንም ባመጣች ሁበት ቀን መሥዋዕት የሚ ሆን ዓመት የሆነው ነውር

የሌለውን በግ ለእግዚአብሔር ሠው።

፲፫፤ ወቀርባን ክልኤቱ ዓሥራት ዘስንዳሌ ዘግቡር በቅብዕ ለመዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር ወምዓኦቱ ራብዕተ እደሃ ለኢን ወይን።

በጎ መዓዛ ሁኖ ለእግዚአ ብሔር የሚቀርበው ቀርባን ንም በዘይት የታበቀ የሁለት ላዳን ስንዴ ዳዕና ፍልቅ አድርገው የሚያረሱት የገንቦ አራተኛ ወይን ነው።

፲፬፤ ወይለተ ዕለተ እንተ ባቲ ታበውኡ ቀርባኖ ለአምላክሙ ኢትብልዑ ንብስተ ሐዲስ ወኢቅልወ እስከ ታበውኡ ቀርባኖ ለአምላክሙ በይለቲ ዕለት።

ለፈጣሪያችሁ ቀርባን በምታ ቀርቡባት ቀን እስክታቀርቡ ድረስ እሸት ነው ብላችሁ አዲስ እህል አትብሉ። የተቆላ ጥሬም ቢሆን አትብሉ።

ወሕገ ይኩንክሙ ዘለዓለም በመ ዋዕለክሙ በኩሉ በሐውርቲክሙ።

ይህም በየሀገራችሁ ሁሉ በሕ ይወት በምትኖሩበት ዘመን የዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ።

፲፭፤ ወትጌልቱ እምሳኒታ ሰንበት እምይለቲ ዕለት እንተ ባቲ አባ እክሙ ውኦ ክልስስተ ዘይሠርዐ።

እሸት ነደውን ካገባችሁባት ከመጀመሪያዬቱ ሱባዔ ማግ ስት ጀምራችሁ ሥራ የሚሠራበትን ቀን ቁጠሩ፤ ሰባቱን ሱባዔ ነው፤

፲፮፤ ሰቡዓ ሰናብተ ትኋልቁ ፍጹመ እስከ ሳኒታሃ ለደጋሪት ሰንበት ሐምሳ ዕለተ፤

እስከ ኋለኛዬቱ ሱባዔ ማግ ስት ድረስ አምሳውን ቀን ሰባት ሱባዔ አድርጋችሁ ቁጠሩ፤ ሐተታ ከሚያዝያ ዓሥራ ስድስት ቀን ጀምሮ እስከ ሰኔ አራት ሰባት ሱባዔ ነው፤ ሰኔ አምስት ቀን በዓለ ሠዊት ነውና፤

፲፯፤ ወታበውኑ መሥዋዕተ ሐዲስ ለእግዚአብሔር ዘእምወስተ ምድር ክሙ፤

ሰኔ አምስት ቀን ከምድራችሁ የተገኘውን ከመጀመሪያው መከር ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አድርጋችሁ አቅርቡ፤

ታበውኑ ኅብስተ ዘይሠርዑ ክልኤተ ኅብስተ ዘዘክልኤቱ ዓሥራት ዘስንዳሌ ይኩን አሐቲ ኅብስቱ፤

ካህናቱ ሠርተውት የሚያቀርቡት አንዱ ኅብስት የሁ

ለት የሁለት ላዳን ስንዶ ይሁን፤

ወአብሔአክሙ ታበስልዎ እምቀ ዳሜ እክልክሙ ለእግዚአብሔር፤

መጀመሪያ ከደረሰው እህላችሁ አምጥታችሁ አኩምጥ ጣችሁ አብስላችሁ ለእግዚአብሔር አቅርቡ፤ እህላ አዲስ ነውና ሆድ እንዳይጎረብጥ ነው፤

፲፰፤ ወታበውኑ ምስለ ወእቱ ኅብስት ሰብዓተ አባግዓ ዘዘዓመት ወአሐደ ላከመ እመራዕይ ወሐራጊተ ክልኤተ ንጹሐነ፤

ከኅብስቱ ጋር ለእግዚአብሔር ቊርባን አድርጋችሁ የምታቀርቡት ዓመት የሆናቸውን ሰባት በጎች ከላም መንጋም ሐንድ በሬ ሁለት ነውር የሌለባቸው ጊደሮች ይሁኑ፤

ወይኩን ቊርባናሙ ወመሥዋዕቶሙ ወምግሕቶሙ መሥዋዕተ መዓዛ ሠናይ ለእግዚአብሔር፤

ቊርባናቸው፤ መሥዋዕታቸው፤ ወይናቸውም ለእግዚአብሔር በጎ መዓዛ ያለው መሥዋዕት ይሁን፤

፲፱፤ ወግበሩ አሐደ ሐርጌ እም አጣሊ በእንተ ኃጢአት ወክልኤተ

አባግዓ ዘዘዓመት ለመሥዋዕተ መድኃኒት፤

ከፍየሎች መንጋ አንድ መካት ስለ መሥዋዕተ ኃጢአት ዓመት የሆናቸው ሁለት በጎች ለድኅነት መሥዋዕት አቅርቡ፤

፳፤ ወያበውኑ ካህን ምስለ ወእቱ ኅብስት ዘቀዳሜ እክል ክልኤተ አባግዓ ወይሠርያ ቅድመ እግዚአብሔር ቅዱስ ወእቱ ለእግዚአብሔር፤

ካህኑ መጀመሪያ ከደረሰው እህል መሥዋዕት ጋራ ሁለቱን በጎች ተቀብሎ ለእግዚአብሔር የተለየ ነውና ይህን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ያቅርባው፤

ወለካህን ለዘአብሔ ሎቱ ይኩን፤

ከመሥዋዕቱም ጢሶለት የቀረው ላቀረበው ካህን ይሁን፤

፳፩፤ ወይለምይዋ ለዛቲ ዕለት ቅድስተ፤

ይህችን ቀን የተለዩች የከበረች በኋላ አለ፤ አክብሯት ሲል ነው፤ በዓለ ሠዊት ናት፤

ወኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግበሩ ባቲ፤

የምትሠሩትንም ሥራ ሁሉ አትሥሩባት፤

ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ በኩሉ ኅብ ሀሎክሙ፤

በኖራችሁበት ዘመን ሁሉ የዘለዓለም ሥርዓት ይሁናችሁ፤

፳፪፤ ወአመ ተዓዕዱ እክለ ምድርክሙ ኢትጠናቀቁ ዓፃፂ ዘተርፈ ወስተ ገራህትክሙ፤

በምድራችሁም የበቀለውን አዝመራ በአጨዳችሁ ጊዜ ከእርሻችሁ ውስጥ የቀረውን ማጨድን አትጠናቀቁ አለ፤ አጥርታችሁ አትጨዱ፤

ወዘወድቀ ኢትዕርዩ ለነዳይ ወለግዩር ጎድግም እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ከመሬት የወደቀውንም ገንዘብ ለሌለው ምንደኛ፤ መሬት ለሌለው መጸተኛ ተወለት እንጂ አጥርታችሁ አትልቀሙት፤ የምሰጥ የምነሳ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፳፫፤ ወነበሶ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፳፬፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ በሳብዕ ወርኅ አመ ርእሰ ሠርቀ ወርኅ ዕረፍተ ትኩንክሙ፤

ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገራቸው፤ የሰባተኛው ወር የጥቅምት መባቻ ዕረፍት ትሁናችሁ ብለህ ንገራቸው፤

ተገዛሪ ዘመጥቅዕ ቅድስተ ትሰ መይ ለእግዚአብሔር ፤

የነጋሪት መታሰቢያ ማለት ነጋሪት የሚመታባት ቀን ትሆናችሁ ዘንድ ለእግዚአብሔር የተለየች በዓል ትባል፤

«ሐተታ» ዛሬ እኛ መስከረም ሲብት ሕዝቡን ሰብስቦን በዓላትን ፤ አጽዋማትን እንድናውጅ፤ እነሱም ጥቅምት ሲብት ነጋሪት መትተው ሕዝቡን ሰብስበው በዘመነ ብሉይ የተሠሩ በዓላትን አጽዋማትን አውጀው ይለያዩ ነበርና፤

፳፮፤ ኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግብሩ ባቲ ወኡብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ፤

የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩባት፤ ለእግዚአብሔር መሥዋዕትን አቅርቡባት እንጂ፤

፳፯፤ ወነበሶ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

አመ አሠሩ ለላብእ ወርኅ ዕለተ አስተሥርዮ ይእቲ ቅድስተ ትሰ መይ ለክሙ ፤

ጥቅምት በባተ በአሥር ቀን ኃጢአታችሁ የሚሠረደባት ቀን ናትና ለናንተ የተለየች «የከበረች» ትሁን፤ «አመ ዮሴፍ ናት»፤ ዕለተ አስተ ርእዮ ቢል ጌታ በረድኤት የሚገለጽባት፤ እናንተ በባለ ሚልነት የምትገለጹባት ቀን ናት ሲል ነው ፤

፳፰፤ ወእሕምም ለነፍስክሙ ወአብኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ፤

በዚችም ቀን ሰውነታችሁን በጾም አድክሟት፤ ለእግዚአብሔርም መሥዋዕት አቅርቡ፤

፳፱፤ ወኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግብሩ በይእቲ ዕለት ፤

በዚችም ቀን የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩባት ፤

እስመ ዕለተ አስተሥርዮትክሙ ይእቲ እንተ ባቲ ያስተሠርዩ በእንቲአክሙ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፤

ካህናት ስለናንተ በእግዚአብሔር ፊት የሚያስተሠርዩባት ቀን ናትና ፤ አስተርእዮትክሙ ቢል ጌታ በረድኤት የሚገለጥባት ቀን ናትና፤

፳፱፤ ወኩላ ነፍስ እንተ ኢታ ሐምም ርእሳ በይእቲ ዕለት ለት ሠሮ ወትደምሰስ እምሕዝባ ፤

በዚችም ቀን ራሷን የማታሳዝን ሰውነት ሁሉ ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ፤

፴፩፤ ወኩላ ነፍስ እንተ ትገብር ግብረ በይእቲ ዕለት ለትደምሰስ እምሕዝባ ፤

በዚችም ቀን ሥራ የምትሠሩ ሰውነት ሁሉ ከወገኖቿ ተለይታ ትጥፋ ፤

፴፪፤ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ በኩሎ በገበ ሀለ ወክሙ ፤

ባላችሁበት ዘመን ሁሉ የዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ ፤

፴፫፤ ሰንበተ ሰንበታት ይእቲ ለክሙ አሕምም ለነፍስክሙ እምተሱሎ ለወርኅ እምሠርክ እስከ ሠርክ አሠሩ ለወርኅ አሜሃ አሰንብቱ ሰንበተክሙ ፤

ከበዓላት የምትበልጥ በዓል ናትና፤ አንድም በሱባዔ የምትቁጠር በዓል ናትና ጥቅምት በባተ በዘጠነኛው ቀን ከሠርክ ጀምሮ እስከ አሥረኛው ቀን ሠርክ ድረስ ሰውነታችሁን አሳዝኗት፤ በዓላችሁንም አክብሩ ፤

፴፬፤ ወነበሶ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው ፤

፴፭፤ ንግርሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ አመ አሠሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ወርኅ በዓለ መጸለት ሰቡዓ ዕለተ ለእግዚአብሔር ፤

ጥቅምት በባተ በአሥራ አምስተኛው ቀን በዓለ መጸለትን ሰባት ቀን አክብሩ፤ በዓለ መጸለት ማለት በዓለ ጽላሎት ማለት ነው ፤

፴፮፤ ወዕለት ቀዳሚት ቅድስተ ትሰመይ ለክሙ ወኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግብሩ ባቲ ፤

መጀመሪያዬቱ ቀን ለናንተ የከበረች ናትና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩባት ፤

፴፯፤ ሰቡዓ ዕለተ ታበውኡ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ፤

ሰባት ቀን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርቡ ፤

ወላምኒትኒ ዕለት ቅድስተ ትሰ መይ ለክሙ ወኩሎ መሥዋዕተ ለእግዚአብሔር ፤

ስምንተኛዬቱም ቀን ለናንተ የከበረች ናትና ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርቡ ፤

እስመ ዘፀዓት ወ-እቱ ኩሎ ግብረ ዘትትቀነዩ ኢትግብሩ ባቲ ፤

ሰውና ሰው ሰውና በዓል የሚለዩዩበት ነውና፤ እንደም መሰናበቻ ቀን ነውና የምትሠሩትን ሥራ ሁሉ አትሥሩባት ፤

፴፮፤ እሱ እሙንቱ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር ዘሰመይክዎሙ በሰም ቅዱስ በዘበሙ ያበውኡ መባእ ለእግዚአብሔር ወቀርባን ወመሥዋዕቶሙኒ ወሞፃሕቶሙኒ ዘኩሉ አሚር ፤

ቅዳሜ ቅዳሜ ከሚያቀርቡት መሥዋዕት በቀር መባውን ቀርባን መሥዋዕት አድርገው በሚያቀርቡባቸው ገንዘብ በክቡር ስም የጠራኋቸው የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው፤

፵፰፤ ዘእንበለ ሰናብቲሁ ለእግዚአብሔር ወዘእንበለ ዘመባእክሙ ወዘእንበለ ዘኩሉ ብፅዓቲክሙ ወዘእንበለ በፈቃድክሙ ዘታበውኡ ለእግዚአብሔር ፤

በፈቃዳችሁ መባችሁን ስለታችሁን ለእግዚአብሔር ከምታቀርቡባቸው በዓላት በቀር የእግዚአብሔር በዓላት እሊህ ናቸው ፤

፵፱፤ ወአመ ዕለተ አሠሩ ወሐሙሱ ለውእቱ ሳብዕ ወርኅ

አመ ፈጸምክሙ አስተጋብኡት እክለ ምድርክሙ ትገብሩ በዓለ ለእግዚአብሔር ሰቡዓ ዕለተ ፤

ሰባተኛው ወር ጥቅምት በባተ በአሥራ አምስተኛው ቀን የምድራችሁን እህል መሰብሰብ በጨረሳችሁ ጊዜ ለእግዚአብሔር ሰባት ቀን በዓል አድርጉ ፤

ወዕለት ቀዳሚት ዕረፍት ይእቲ ወዕለትኒ ሳምኒት ዕረፍት ይእቲ፤

መጀመሪያዬቱና ስምንተኛዬቱ ቀን ዕረፍት ናት አለ፤ በዓል ናት፤ ሐተታ እንዳለፈው ፤

፶፤ ወትነሥኡ ለክሙ አመ ዕለተ ቀዳሚት እምፍሬ ዕዕ ዘሠናይ ፤

ሱባዔውን በምትጀምሩባት በመጀመሪያዬቱ ቀን ከመልካሙ እንጨት ፍሬ ቆርጣችሁ ያዙ ፤

ወፀበርተኒ ወበቀልተ ተመርት ወእምዕዕ ቁጽለ አዕፁቅ ወዘኩሐኒ ወዘእምነ ፈለግኒ አዕፁቀ ዘንጽሕ ወትትፊሥሐ ቅድመ እግዚአብሔር አምላክክሙ ሰቡዓ ዕለተ በበዓመት ፤

ፀበርት ግንዱ ከነቅጠሉ፤ ተመርትና በቀልት ፍሬው ነው፤ የዘንባባውን ቅጠል ከነፍሬው

ከእንጨቱም ቅጠሉን ከነጫፉ የአካያውንም ቅጠል ከነጫፉ ከወንዝ የሚገኘውን ለጋ ለጋውን ቅጠል ዳስ አድርጋችሁ፤ ጥላ ጥላችሁ በዓለ መጸለትን አክብሩ፤ በየዓመቱ በፈጣሪ ያችሁ በእግዚአብሔር ፊት ሰባት ቀን ደስ ይበላችሁ ፤

፶፩፤ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕለክሙ ከመ ትግብሩ በዓለ በሳብዕ ወርኅ ፤

በሰባተኛው ወር በጥቅምት በዓል ታደርጉ ዘንድ በዘመናችሁ ሁሉ የዘለዓለም ሕግ ይሁናችሁ፤

፶፪፤ ወትነብሩ ውስተ መጸለት ሰቡዓ ዕለተ ኩሉ ዘእምፍጥረቱ እስራኤል ይንበር ውስተ መጸለት፤

ትውልዱ እስራኤል የሆነ ሰው ሁሉ ሰባት ቀን በመጸለት ውስጥ ማለት በጥላው ውስጥ ተቀመጡ፤ ደመና ጋርዶ ከግብጽ አወጣነ ለማለት ነው ፤

፶፫፤ ከመ ይርአዩ ትውልድክሙ ከመ በምጽላል አንበርክዎሙ ለእስራኤል አመ አውጸእክዎሙ እምድረ ግብጽ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር እስራኤልን ከግብጽ

ሀገር በአወጣኋቸው ጊዜ በጥላ እንዳስቀመጥኋቸው ማለት ደመና ጋርጂ እንዳወጣኋቸው የልጅ ልጆቻችሁ ያዩ ዘንድ ሩዎቁ ዘንድ ፤

፶፬፤ ወነገርሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ኩሎ በዓላቲሁ ለእግዚአብሔር እግዚአ ፤

ሙሴም የባሕርይ ገዢ ፈጣሪ የሆነ የእግዚአብሔርን በዓል ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው።

ምዕራፍ ፳፬ ፲፱፮

፩፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው ፤

፪፤ አገዘሙ ለደቂቀ እስራኤል ያምጽኡ ለከ ቅብዓ ዘይት ንጽሐ ወውጉዓ ለማጎቶት በዙተነትዉ ማጎቶተ ኩሎ ጊዜ አፍኣ እመንጦላዕት ዘደብተራ መርጡል፤

ልዩ በሆነች ድንኳን ከመጋረጃው በአፍኣ በአሥራ ሁለቱ ሰዓተ ሌሊት ሁሉ መብራት በምታበሩ ገንዘብ የተከለሰውን የጠራውን ዘይት ለመብራት ያመጡልህ ዘንድ የእስራኤልን ልጆች እዘዛቸው ብሎ ነገረው፤

፫፤ ወያኅትዉ አሮን ወደቁቁ እም ሠርክ እስከ ነገህ ቅድመ እግዚአብሔር ለዘልፍ ሕገ ዘለዓለም ይኩንክሙ በመዋዕሊክሙ ፤

ባለ ዘመናችሁ ሁሉ ሕግ ይሆናችሁ ዘንድ ሊቀ ካህናቱ አሮንና ልጆቹ ሌዋውያን ከደብተራ ኦሪት መጋረጃ በአፍካ በእግዚአብሔር ፊት ያብሩት ፤

፬፤ ወዲበ መራናት እንተ ንጽሕት አኅትዉ ወእተ ማኅተተ ቅድመ እግዚአብሔር እስከ ይጸብሕ ፤

ያንንም መብራት ከሠርክ ጀምሮችሁ እስኪነጋ ድረስ ንጽሕት በሆነች መቅረዝ ላይ በእግዚአብሔር ፊት አብሩት ፤

፭፤ ወንሥኡ ሥንዳሌ ወግበሩ ዓሠርተ ወክልኤተ ኅብስተ ዘክልኤቱ ዓሥራት ይኩን አሐዱ ኅብስቱ ፤

ልጦ ጉርዶ የወጣውን ስንዴ አምጥታችሁ አሥራ ሁለት ዳቦ ጋግሩ፤ ሁለቱ ቁና ስንዴ አንድ ዳቦ ይሁን ፤

፮፤ ወትሠርዕም ምክብዒተ ስድስተ ኅብስተ ወትሠርዕም አሐተኔ ዲበ ማዕድ ንጽሕት ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ስድስቱን ዳቦ እጥፍ አድርጋችሁ በእግዚአብሔር ፊት በነጻች ማዕድ ላይ ባንድነት ሥሩት ፤

፯፤ ወትሠርዕ ምስሌሁ ስነነ ንጽሐ ወዬወ ወይኩን ወእቱ ኅብስት ለተዝክር ሥሩዕ ቅድመ እግዚአብሔር ፤

ጨው በርበሬ ጨምሩበት፤ ይህም ኅብስት ለመታሰቢያ በእግዚአብሔር ፊት ለዘወትር የተሠራ ይሁን፤ ስድስቱን በነገህ ይሠዉታል፤ ርመገቡ ቦታል፤ የቀረውን ስድስቱን በሠርክ ይመገቡታልና ፤

፰፤ ወበዕለተ ሰንበት ትሠርዕም ለዘልፍ በንብ ደቂቀ እስራኤል ወሕግ ዘለዓለም ውእቱ ፤

ቅዳሜ ቀን በየሳምንቱ በእስራኤል ልጆች ዘንድ ሥሩት፤ እሱም የዘለዓለም ሥርዓት ነው ፤

፱፤ ወይኩን ለአሮን ወለደቁቁ ፤

ለሊቀ ካህናቱ ለአሮንና ለልጆቹ ለሌዋውያን የዘለዓለም ሕግ ይሁን፤

ወይብልዕም በመካን ቅዱስ እስመ ቅዱስ ዘቅዱሳን ውእቱ ሎሙ እምዘ ይሠውዑ ለእግዚአብሔር ፤

ለእግዚአብሔር ከሚሠዉት የእስራኤል መሥዋዕት ለነሱ የክበረ ነውና በክበረ ቦታ ይብሉት፤

ሕግ ዘለዓለም ውእቱ፤

ይኸውም የዘለዓለም ሥርዓት ነው፤

፲፤ ወወፅአ ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት፤

በዚያም ወራት የአንዲት ዕብራዊት ልጅ ወጣ አለ፤ በነገር ተነሣ፤

ወእቡሁሰ ግብጻዊ በማዕከሉ ደቂቀ እስራኤል፤

አባቱ ግን በእስራኤል ልጆች መካከል የሚኖር የግብጽ ሰው ነው፤

ወተባባሱ በውስተ ትዕይንት ወልደ ብእሲት እስራኤላዊት ወብእሲ እስራኤላዊት፤

ያ የዕብራዊት ልጅና አንድ ዕብራዊ በሰፈር ውስጥ ተጣለ፤ የተጣለበት ምክንያት አልታወቀም፤

፲፩፤ ወሰመየ ወልዳ ለእንታክቱ ብእሲት እስራኤላዊት ወረገመ ስመ እግዚአብሔር፤

የዚያች ዕብራዊት ልጅም የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ተሳደበ፤ በግብጽ ሳለሁ ጌታህ አልነበርሁምን ብሎ ስመ እግዚአብሔርን ነቀፈ፤ ይህም ስመ

እግዚአብሔርን በመንቀፋ የሐሳብ መሣሕ ፊታውራሪ ነው፤

ወአምጽእም ንብ ሙሴ፤

ከስሰው ወደ ሙሴ አመጡት፤

ወስማ ለእሙ ሰሎሚት ወለተ ዳቤር ዘእምነገደ ዳን፤

የናቱም ስሚ ከነገደ ዳን የተወለደ የዳቤር ልጅ ሰሎሚት ነው፤

፲፪፤ ወወደዮ ውስተ ሞቅሕ እስከ ይኳንና በትእዛዝ እግዚአብሔር፤

ሙሴም በመረምረው አዎን ስላለ በእግዚአብሔር ትእዛዝ እስኪቀጣው ድረስ በግዙት ቤት አሥሮ አኖረው፤

፲፫፤ ወነበቦ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይቤሎ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፲፬፤ አውፅአ አፍካ ለዘረገመ እምትዕይንት ወይደዩ እደዊሆሙ ዲቦ ርእሱ ኩሎሙ እለ ሰምዕም ወይውግርዎ በዕብን ኩሎሙ ትዕይንት፤

እግዚአብሔርን የተሳደበውን ሰው ከከተማ ወደ ውጭ አውጣውና ሲሳደብ የሰሙት

ሰዎች ሁሉ እጃቸውን በራሱ ላይ አኑረው በደንጊያ ወግ ረው ይግደሉት፤ ፍጻህ በራስህ ነው ሲሉ፤

፲፮፤ ወንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ ለእመ ረገመ አምላክ ጌጾ ይከውኖ፤

አንዱም አንዱም ሰው ፈጣ ሪውን ቢሰድብ ዕዳ በደል ይሆንበታል፤

፲፯፤ እስመ ሰመዖ ስመ እግዚአብሔር ሞተ ለይሙት ወበዕብን ለይውግርዎ ኩሉ ትዕይንት፤

የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ተሳድቧልና የሞት ሞት ይሙት፤ ሕዘቡም ሁሉ በደንጊያ ወግ ረው ይግደሉት፤

፲፰፤ እመኒ ግድር ወእመኒ ዘእምፍ ጥረቱ እስራኤል እምከመ ሰመዖ ስመ እግዚአብሔር ለይሙት፤

መጻተኛም ቢሆን ትውልዱ ከእስራኤልም ቢሆን የእግዚአብሔርን ስም ጠርቶ ከተሳደበ በደንጊያ ተወግሮ ይሙት፤

፲፱፤ ወኩሉ ብእሲ ዘቀተላ እምኩሉ ነፍስ ሰብእ ለይቅትልዎ፤

ከሰው ወገን ነፍስ የገደለ ሰው ቢኖርም ይግደሉት፤

ወእመሰ ቀተላ እንስሳ ይፍዲ ነፍስ ሆየንተ ነፍስ፤

ከእንስሳ ወገን የገደለ ቢኖር ግን ተባት ቢሆን ተባት፤ እን ስት ብትሆን እንስት ክብት ይክፈል፤

፲፱፤ ወእመሰ ዘአቀሰላ ካልኦ በከመ ገብረ ላዕል ካልኩ ከማሁ ይግቡሩ ላዕሌሁ፤

ወንድም ወንድሙን መትቶ ያቁሰለ ቢኖር ግን በወንድሙ እንዳደረገ በሱም ያድርጉበት፤ አለ እንዳቁሰለ ያቀሰሉት፤

፳፤ ስብረት ሆየንተ ስብረት፤ ወዓይን ሆየንተ ዓይን ወስን ሆየንተ ስን በከመ አቀሰላ ሰብእ ከማሁ ይግቡሩ ላዕሌሁ፤

እጁን እግሩን ቢሰብረው እጁን እግሩን ይስበሩት፤ ዓይኑን ቢያጠፋው ዓይኑን ያጥፋት፤ ጥርሱን ቢሰብረው ጥርሱን ይስበሩት፤ እሱ ሰውን እንዳቁ ሰለ በሱም እንደዚያው ያድር ጉበት ማለት እንዳቁሰለ ያቀሰሉት፤ ነሣሣለትና ጠቅልሎ አመጣው፤

፳፩፤ ወዘዘበጠ ሰብእ ወቀተላ ሞተ ለይሙት፤

ሰውንም መትቶ የገደለ ሰው የሞት ሞት ይሙት፤

፳፪፤ አሐዱ ወአቱ ኩነኔሆሙ ለግድርኒ ወለዘእምፍጥረቱኒ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

የመጻተኛውም ትውልዱ እስ ራኤላዊ የሆነውም ቅጣታ ችው አንድ ነው፤ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፳፫፤ ወንግሮሙ ሙሴ ለደቂቀ እስራኤል ወአውጽእዎ ለዘጸረፈ አፍኦ እምትዕይንት ወወገርዎ በዕብን ኩሉ ተዓይን፤

ሙሴም እግዚአብሔር የነገረ ውን ሁሉ ለእስራኤል ልጆች ነገራቸው፤ የእግዚአብሔርን ስም የነቀፈውን ሰውም ከከ ተማ ውጭ አውጥተው ሕዝቡ ሁሉ በደንጊያ ደብድበው ገደሉት፤

ወገብሩ ደቂቀ እስራኤል በከመ አዘዘ እግዚአብሔር ለሙሴ፤

የእስራኤልም ልጆች እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳዘዘው ያዘዘውን ሁሉ አደረጉ።

ምዕራፍ ፳፭

ጉባኤ

፩፤ ወነበሰ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ወይቤሉ፤

እግዚአብሔር ለሙሴ በደብ ረሲና እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፤ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበ ሎሙ አመ ቦእክሙ ውስተ ምድር እንተ አነ እሁበክሙ ተዓርፍ ምድር ወታሰነብት ለእግዚአብሔር፤

እኔ ወደምሰጣችሁ ወደ ከነ ዓን በገባችሁ ጊዜ ምድሪቱ ለእግዚአብሔር ዕረፍትን ታድርግ ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራቸው አለው፤

፫፤ ስድስተ ዓመተ ትዘርእ ገራሳ ተክ ወስድስተ ዓመተ ትገምድ ወይነክ ወታሰተጋብእ ፍሬሁ፤

ስድስት ዓመት እርሻህን ዝራ፤ ስድስት ዓመትም ወይንህን ቁርጠህ ፍሬውን ሰብስብ፤ አሁን በስድስተኛው ዓመት የሚዘሩ ሁኖ አይደለም መሰብሰቢያውን ሲያይ እንዲህ አለ እንጂ፤

፬፤ ወበሳብዕ ዓም ሰንበት ዕረፍታ ውኦቱ ለምድር ወታሰነብት ለእግ ዚአብሔር፤

በሰባተኛው ዓመት ግን የም ድር ዕረፍት ነውና ምድር ከመታረስ ከመቆፈር ለእግዚአብሔር ዕረፍት ታድርግ፤

ገራህተክኒ ኢትዝራክ ወዓፀደ ወይን ከኒ ኢትግምድ፤

እርሻህን አትዝራ፤ የወይንህንም ዘለላ አትቁረጥ፤

፳፫፤ ወዘለሊሁኒ ይበቀል ውስተ ገራህትክ ኢትዕዕድ ወአስካለ ወይንክኒ ዘቅዱስ ኢትቅስም በይ እቲ ዓመት እስመ ዕረፍታ ለምድር ውእቱ፤

የምድር ዕረፍት ነውና በሰ ባተኛው ዓመት በርሻህ የበቀ ለውን ገበውን አትጨድ፤ የተ ለየ የወይንህንም ዘለላ አትል ቀም፤

፳፬፤ ወይኩን ውእቱ ዘሰንበታ ለምድር መብልዓ ለከ ወለገብርክ ወለአመትክ ወለገባኢክ ወለራላ ሲከኒ ዘየንድር ኅቤክ፤

ምድር ዕረፍት ባደገረችበት ዓመት የተገኘው ፍሬ ላንተ፤ ለውንድ ባሪያህ፤ ለሴት ባሪ ያህ፤ ለምንደኛህም፤ ባንተ ዘንድ ለሚኖር ስደተኛም ይሁን አለ፤ ሂዳችሁ ብሉት ከቤት ግን አታግቡት ሲል ነው፤

፳፭፤ ወለእንስላክ ወለአራዊተ ምድር ኒ ይኩንከመ መብልዐ ኩሉ እክሉ፤

ካንተም የተረፈው እህል ሁሉ በምድር ላሉ አራዊትና አንስ ሳት ምግብ ይሁን፤

፳፮፤ ወትኃልቀ ለከ ሰብዓተ ሰናብተ ዕረፍተ ዘስድስቱ ዓመት ዘምስብዓት፤

የስድስቱን ዓመት አጥፍ ዕረ ፍት የምታደርግበትን ሰባቱን

አንድ ሰባቱን አንድ እያልህ ቀጠር፤

ወእምዝ ትሬሳ ለከ ሰቡዓ ሰናብተ በዘትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኩሉ ምድርክመ በበጃ ወጃቱ ዓመት፤

ሰባቱን አንድ ሰባቱን አንድ እያልህ ከቁጠርህ በኋላ ባርባ ዘጠነኛው ዓመት በሀገራችሁ ሁሉ ነጋሪት መትታችሁ አዋጅ የምትነግሩበት የኢዮ ቤልዩ በዓል ይሁን፤

፴፫፤ ወበላብዕ ወርኅ በዕለተ አስተር እዮ ትዜንዉ በመጥቅዕ ውስተ ኩሉ ምድርክመ፤

በባለሚልነት በምትገለጡባት፤ አንድም ጌታ በረድኤት በሚ ገለጥበት ዕለተ አስተርእዮ ቢል፤ ኃጢአታችሁ በሚሠረደበት በሰባተኛው ወር በጥቅምት በሀገራችሁ ሁሉ ነጋሪት እየመታችሁ አንዱ ኢዮቤልዩ ተፈጸመ፤ አንዱ ኢዮቤልዩ ተጀመረ በሉ፤

ወቀድስዋ ለይእቲ ዓመት ዘሃምላ ኩላ ዓመታ፤

አምሳኛዩቱንም ዘመን ዓመ ቷን ሁሉ አክብሯት፤

፲፫፤ ወስብኩ ተኃድኅ ውስተ ኩሉ ምድርክመ ለኩሎመ አለ ይነብሩ ውስቱታ፤

በሀገራችሁ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ ባርባ ዘጠኝ ዓመት ኢዮቤ ልዩን አክብሩ ብላችሁ አስተምሩ፤

እስመ ዓመተ ተኃድኅ ውእቱ፤

ዓመተ ኅድገት ነውና ማለት ሰው ከሥራ የሚያርፍበት ነውና፤ አንድም ሰው ከመ ገዛት የሚለይበት ነውና፤

ወተአምረ ይኩንከመ፤

አርባ ዘጠነኛው ዘመን፤ አን ድም ሃምሳኛው ዘመን ምል ክት ይሁናችሁ፤

ወይእቱ ኩሉ ውስተ ርስቱ ወይ ሐር ኩሉ ውስተ ሀገሩ፤

ሰው ሁሉ በዓመተ ኅድገት ወደ ርስቱ ይግባ፤ ወደ ሀገሩም ይመለስ፤

፲፭፤ ወትእምርተ ተኃድኅ ይኩ ንከመ ውእቱ ዓመት ዘሃምላ፤

አምሳኛውም ዓመት የዕረፍት ምልክት ይሁናችሁ፤

ወኩላ ዓመታ ኢትዝርኡ ወኢት ዕዕዱ እንበለ ዘበቁለ ለሊሁ፤

በአምሳኛው ዓመት ሳትዘሩት ከበቀለው ከገበው በቀር ዘር ታችሁ አትጨዱ፤

ወኢትቅስመ ዘተቀደሰ ባቲ እስመ ትእምርተ ተኃድኅ ውእቱ፤

የዕረፍት ምልክት ነውና (ዓመተ ኅድገት ነውና) ለም ግብ የተለየባትን ያምስተኛ ውንም ዓመት ወይን አት ልቀሙ፤ ወይን በተተክለ በሦ ስተኛው ዓመት ያፈራል፤ ያን አዕዋፍ ይበሉታል፤ ያራተ ኛው ዓመት ለቤተ እግ ዚአብሔር ይሆናል፤ ያምስተ ኛው ዓመት ለባለቤቱ ይሆ ናልና እንዲህ አለ፤

፲፪፤ ወቅዱሳ ይኩንከመ፤

ዓመተ ኅድገት የተለየ በዓል ይሁናችሁ፤

ወብልዑ ዘእምውስተ ገዳም እክለ፤

በስምንተኛው ዓመት ከተዘ ራው ብሉ፤ አንድም በምድረ በዳ ከተገኘው ብሉ፤ እህል ከቤት ይበቅላልና እንዲህ አለ ቢሉ ገበውን ሲያይ እንዲህ አለ፤

፲፫፤ ወበይእቲ ዓመት ዘትእምርተ ተኃድኅ የአቱ ኩሉ ውስተ ርስቱ፤

በዓመተ ኅድገት ሰው ሁሉ ወደርስቱ ይግባ ፤ (ይእቲ ዓመት የሚላት) አርባ ዘጠነ ኛዩቱን ዓመት ነው፤

፲፬፤ ወእመኒቦ ዘተሠይጠ ኅብ ካልኡ ኢዮጽሕቦ፤

ድኃው ከባለጸጋው ዘንድ የተገዛው መገዛት ቢኖር በዓመተ ጎድገት ባለጸጋው ድኃውን ገንዘቤን አምጣ ብሎ አያስጨንቀው፤

እስመ እምድገረ ዓመተ ተኃድጎ ይሠየጥ ለካልኦ፤

ከዓመተ ጎድገት በኋላ ለሌላ ተገዝቶ ይሰጠዋልና፤

፲፮፤ ወበመዋዕል ይዘራእ እክል በውእቱ ዓመት ይፈድዮ በአምጣን ብዝኖን ለእላንቱ ዓመታት ወያ በዝጎ ጥራቶ፤

በመዋዕል ይዘራእ ሲል ነው፤ እህል በሚዘራበት በስምንተኛው ዓመት ተገዝቶ ይክፈላል፤ እንደ ዘመኑ ብዛት መጠን በዘመኑ ብዛት ልክ ደመወዙን ያብዛላት፤ አንድም ከዓመተ ጎድገት በኋላ ያስቀረበትን ገንዘብ እንደ ገንዘቡ ብዛት መጠን አብዝቶ ይስጥ፤

፲፯፤ ወእመ ይትኃደጋ ውእቶን ዓመታት ይትኃደግ ተሠይጦ፤ ስድስት ዓመትም በተፈጸመ ጊዜ ዓመተ ጎድገት ነውና ለድኃው መገዛት ይቅርሳት፤

ወበመዋዕል ይዘራእ እክል ይፈድዮክ፤

እህል በሚዘራበት በስምንተኛው ዓመት ተገዝቶ ይክፍልኻልና፤

፲፰፤ ወኢታጽሕቦ ለካልእክ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክክ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ፤

ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራው፤ በዓመተ ጎድገት ድኃውን ግድ አምጣ ብለህ አታስጨንቀው፤

፲፱፤ ወግበሩ ኩሎ ኩነኔየ ወፍትሕየ ወዕቀብዎ፤

ኩነኔየ ዘጠኙን ሕግጋት ነው፤ (ፍትሕየ) ኢታምልክን ጠብ ቃችሁ ሥሩት፤

ወትነብሩ ውስተ ምድርክሙ ተአሚነክሙ፤

ሕጌን የጠበቃችሁ እንደሆነ ጠላት ጠፍቶላችሁ ተዘልላችሁ በሀገራችሁ ትኖራላችሁ፤

፳፬፤ ወትሁበክሙ ምድር ፍሬሃ ወትበልዑ ወትጸግቡ፤

በልታችሁ ትጠግቡ ዘንድ ምድርም ፍሬዋን ትሰጣችኋለች፤

፳፯፤ ወእመሰ ትብሉ ምንተ ንበልዕ በውእቱ ሳብዕ ዓመት ለእመ ኢዘራእነ ወለእመ ኢያሱተጋባእነ እክለ፤

ካልዘራን ካልሰበሰብን በሰባተኛው ዓመት ምን እንበላለን ብትሉ ግን፤

፳፰፤ እነ እፌኑ ለክሙ በረከትየ ወእመ ሳድስ ዓመት ትገብር ፍሬሃ ምድር ዘሠለስቱ ዓመት እክለ፤

እኔ በረከቱን እልክላችኋለሁ፤ ምድርም በስድስተኛው ዘመን የሦስቱን ዓመት እህል ታፈራለች፤

፳፱፤ ወትዘርኡ እምኔሁ በሳምን ዓም፤

ከስድስተኛው ዓመት የተረፈውን በስምንተኛው ዓመት ትዘራላችሁ፤

ወትበልዑ እምውእቱ እክል፤ ከራሜ እስከ ታስዕ ዓም እስከ አመ ይበጽሕ እክል ትበልዑ ብሉየ ከራሜ፤

ትበልዑና ትበልዑ ከራሜና ከራሜ አንድ ወገን፤ ከከረመ ውም ከስድስተኛው ዓመት እህል አዲሱ እህል እስከ ሚደርስበት እስከ ዘጠነኛው ዓመት ብሉ፤

፳፻፫፤ ወምድርኒ ኢትሠየጥ ሥሎጠ እስመ እንቲአየ ይእቲ ምድር

ይች ምድር የኔ ገንዘብ ናትና በውጭ አትሸጥ ማለት ለእሕዛብ አትሸጧት ሲል ነው፤

አንትሙኒ ግድራን ወፈላስያነ ኮን ክሙ በቅድሜየ፤

እናንተም ስደተኛና መጸተኛ ሁናችሁ ነበርና፤

፳፻፬፤ ወበኩሉ ደወለ ምድርክሙ ንብ ምኩናን ዘዚእክሙ ታቤዝወ ምድረ፤

የናንተ ጉልት በሆነ በሀገራችሁ አውራጃ ሁሉ ምድርን ትቤዠላችሁ ማለት ለድኃው አስጠምኑት ሲል ነው፤

፳፻፭፤ ወለእመ ነድየ ካልእክ ዘምስ ለክ ወሚጠ ለክ ምድር፤

ካንተ ጋር የሚኖረው ወንድምህ ቸግሮት ምድሩን ላንተ ቢሸጥልህ፤

ወእምዝ መጽአ ዘቅሩቡ ዘይሰክዮ (ዘይኩሰዮ) ታቤዝዎ ዘሚጠ ለክ እኑሁ፤

ዘይትካፈሎ ሲል ነው፤ ከዚህ በኋላ በሥጋ የሚቀርበው ርስት የሚካፈለው ሰው በመጣ ወንድሙ የሸጠልህን ውርስ ለሚገባው ወንድሙ አስጠምነው፤

፳፮፤ ወእመኒ አልቦ ዘይኩሰዮ ወእምዘ ረከበ ውእቲ ውስተ እዴሁ ወእዕክሰ ለቤዝዎቲ ይጌልቀ ሎቲ ዓመተ ዘእምአመ ሤጠ፤

የሚካፈለው ወንድም ባይኖረው ከሸጠለትም በኋላ የሚቤኻቸውን የበቃ ገንዘብ በእጁ በያገኘ ከሸጠለት ቀን ጀምሮ ዓመቱን ይቀጠሩለት፤

፳፯፤ ወይፈድዮ በመጠነ በጽሑፍ ለውእቲ ብእሲ ዘንቤሁ ሤጠ ወያገ ብእ ሎቲ ገራህቶ፤

ለሸጠለትም ሰው የደረሰውን ያህል በደረሰው ልክ ገንዘቡን ይክፈለው፤ የገዛውም ሰው ገንዘቡን ተቀብሎ እርሻውን ይመልስለት፤

፳፰፤ ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ በእምጣነ ይፈድዮ ይከውን ገራህቲ ለዘተሣዳጠ እስከ ዓመተ ተጋድጎ፤

የሚከፍለው ገንዘብ በእጁ ባያገኝ ግን እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ በሚከፍለው ገንዘብ ልክ እርሻው ለገዛው ሰው ይሁነው፤

ወበዓመተ ተጋድጎ ያገባእ ሎቲ ገራህቶ ለዘሤጠ፤

ዓመተ ኅድገት በሆነ ጊዜ ግን እርሻውን ለሸጠለት ድጋ ይመልስለት፤

፳፱፤ ወለእመቦ ዘሤጠ ቤቶ በውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር እስከ ይፈጽም መዋዕል ይእቲ ዓመት ይከውኖ ለቤዝዎ፤ ወያቤ ዝውዎ፤

እንደ ዘጌ እንደ ቈራጣ ቅጽር ባለበት ሀገር ያለች ቤቱን የሸጠ ሰው ቢኖር የገዛው ሰው የገዛበትን ዘመን እስኪፈጽም ድረስ መቤገፍት ይገባዋል፤ እነሱም ይቤገፍት ማለት ገንዘቡን መልሰው ቦታቸውን መውሰድ ይገባቸዋል፤ የገዛው ሰው ከዓመት አስቀድሞ ቅጽር አይቀጽርበትም ተክል አይተክልበትም ነበርና፤

፴፩፤ ወእመሰ ተፈጸመት ኩላ ይእቲ፤ ዓመት ወእቤዝዎ ሥሉጠ ይከውኖ ውእቲ ቤት ለዘተሣዳጠ፤

የገዛባት ዘመን ብትፈጸም ግን ለሻጩ ሰው ሆኖ ትቅርለት፤ የገዛትም ሰው ከዚህ በኋላ ተክል ይትክልባት፤ ቅጽር ይቅጸርባት ይህ የሀገሩ ሥርዓት ነውና፤

ወኢያእትውዎ ሎቲ ውእተ ቤተ ዘሀለው ውስተ ሀገር እንተ ባቲ ቅጽር ወይከውኖ ለውሉደ ውሉዱ ወኢይንሥእዎ እምኔሁ በዓመተ ተጋድጎ፤

ቅጽር ባለባት ሀገር ያለ ያን ቤት ለሻጩ አይመልሱለት፤ ለገዛው ሰው ለልጅ ልጁ ይሁነው እንጂ በዓመተ ኅድገትም ጊዜ ክርሱ አይውሰዱበት፤

፴፩፤ ወእብያተሰ ዘውስተ ሀገር እንተ አልባቲ ቅጽር ዓውዳ ከመገራህተ ምድር ይትቤዘውዎ፤

ዓውዳ ለሀገር ነው፤ በዙሪያዎ ቅጽር በሌላት ሀገር ውስጥ ያሉ ቤቶችን ግን በዓመተ ኅድገት ጊዜ እንደ እርሻ መሬት ለባለ መሬቱ ይመልሱለት፤

ወበኩሉ ጊዜ ያቤዝውዎ ወበዓመተ ተጋድጎ ያገባእዎ፤

በየጊዜው ሁሉ ይቤገፍለት፤ በዓመተ ኅድገትም ጊዜ ይመልሱለት፤

፴፪፤ ወእሀገረ ሌዋውያንኒ ይትቤ ዘወ በኩሉ ጊዜ አብያተሆሙ ዘውስተ አህጉሪሆሙ ያቤዝውዎሙ ለሌዋውያን፤

የሌዋውያንንም ቦታ በየጊዜው ይቤገፍት ማለት ይግዙት፤ በሀገራቸው ውስጥ ያለ ቤታቸውንም ቢሆን ለሌዋውያን ይቤገፍቸው፤ ያስጠምኗቸው፤

፴፫፤ ወኩሉ ዘተቤዘው እምነብ ሌዋውያን እመኒ አብያት ዘውስተ አህጉሪሆሙ ዘገብእ ለአብዕልቲሁ ተሠይጠ ዘአግብኡ ሎቲ በዓመተ ተጋድጎ በደወለ ዚአሆሙ፤

ለሌዋውያን አስጠምኖ በዓመተ ኅድገት የመልሱለት ሰው ቤቱንም ቢሆን መሬቱንም ቢሆን ዓመተ ኅድገት ሲያልፍ ለሌላ ሰው ቢያስጠምነው፤

እስመ አብያተ አበዋሆሙ ወእሀገሪሆሙ ለሌዋውያን ውእቲ ወምኩናኑ ዘዚአሆሙ ይኩን በማዕከሎሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

ቤቱ የአባቶቻቸው ነውና፤ አገሩም የሌዋውያን ነውና በእስራኤል ልጆች መካከል ያለ ርስቱ ጉልቱ ለካህናት ይሁን፤

፴፬፤ ወገራውህኒ ዘደወለ አህጉሪሆሙ ኢይህየጣ እስመ ደወሎሙ ውእቲ ዘለዓለም፤

የዘለዓለም ርስታቸው ነውና በሀገራቸው ያለ እርሻቸውም አይሸጥ፤

፴፭፤ እመኒ ነድዮ ካልዕከ ዘም ስሌክ ወስእነ ተገብሮ በጎቤክ ተዓቅቦ ከመ ግድር ወረላሲ ወይ ሕዮ ካልእከ ዘምስሊክ፤

ባጠገብህ ከአንተ ጋር የሚኖር ወንድምህ አጥቶ ቢቸገር፤ ማረስ መቆፈርም ባይሆንለት፤ ባንተ ዘንድ እንደ ስደተኛ እንደ መጻተኛ ተንከባከበው፤ ድኃው ወንድምህም ከአንተ ጋር ይኑር፤

፴፮፤ ወኢትንሣላ እምኔሁ ርዴ ወኢ እመ ብዙኃ አጉንደዮ፤

ገንዘብ አበድረኸው ብዙ ዘመን ቢያቆየው ከርሱ አራጣ አት ቀበል፤

ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክክ እስመ እነ እግዚአብሔር፤

የምሰጥ የምነሳ እኔ እግዚአብሔር ነኝና ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ፤

፴፯፤ ወኢተሀቦ ወርቀክ በርዴ ወእክለከኒ ኢትትረደዮ፤

ገንዘብህን እህልህን በአራጣ አታበድረው፤

፴፰፤ እስመ እነ እግዚአብሔር አምላክክሙ ዘአውጸእኩክሙ እም ድረ ግብጽ ከመ አሀብኩሙ ምድረ ከነዓን ወእኩንክሙ አምላክክሙ፤

አባክሙ ሲል ነው፤ የፍቅር አባት እሆናችሁ ዘንድ የከነዓንንም ምድር አወርሳችሁ

ዘንድ ከግብጽ ምድር ያወጣ ጌችሁ ፈጣሪያችሁ እኔ እግዚአብሔር ነኝና፤

፴፱፤ ወእመ ተፀነሰ ካልእከ ወተሠ ይጠ ኅቤከ ኢይትቀነይ ለከ ከመ ገብር፤

ወንድምህ ተቸግሮ ባንተ ዘንድ ቢቀጠር እንደ ባሪያ አይባል (አይሁን)፤

፵፦ አላ ከመ ገባኢ ወከመ ፈላሲ ይኩንከ እስከ ዓመተ ተኃድጎ ይት ቀነይ ለከ፤

እንደ ዕለት ምንደኛ እንደ መጻተኛ ሁኖ እስከ ዓመተ ኅድገት ድረስ ያገልግልህ እንጂ፤

፵፩፤ ወበዓመተ ተኃድጎ ይወጽእ ወእቱ ወደቁቁ ምስሌሁ ወይገብእ ኅብ አዝማዲሁ ወውስተ ደውሉ ወየሐውር ብሔር፤

በዓመተ ኅድገት ጊዜ ግን እሱም ልጆቹም ወጥተው ከዘ መዶቻቸው ዘንድ ወደ ሀገራቸው ይሂዱ፤

፵፪፤ እስመ አግብርተ ዚእየ እሙ ንቱ እለ አውባእኩ እምድረ ግብጽ ኢይሠየጡ ከመ ዘይሠየጥ ገብር፤

ከግብጽ ምድር ያወጣጋችው አገልጋዮቹ ናቸውና እንደሚሾጥ ባሪያ አይሾጡ አይለ ወጡ፤

፵፫፤ ወኢታጥቆ በዓማ ወፍራህ እግዚአብሔርሃ አምላክክ፤

ድሀውንም በግፍ በሐሰት አታ ስጨንቀው፤ ፈጣሪህ እግዚአብሔርን ፍራ እንጂ፤

፵፬፤ ወገብረሰ ወአመተኒ መጠነ ረከብከ እምአሕዛብ እለ ዓውድ ከሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ ገብረኒ ወአመተኒ

እምአሕዛብና እምኔሆሙ አንድ ወገን፤ ወንድ ባሪያን ሴት ባሪያን ግን ያገኘኸውን ያህል በዙሪያችሁ ካሉ ከአሕዛብ ግዙ፤

፵፭፤ ወእምደቁቆሙኒ ለእለ የኃድሩ ምስሌከሙ እምኔሆሙ ታጠርዩ፤

ይህም ባይሆን ተማርከው ከናንተ ዘንድ ከሚኖሩ ልጆቻቸው ግዙ፤

ወእምአዝማዲሆሙኒ ለኩሎሙ እለ ይነብሩ ወስተ ምድርከሙ ለጥሪትክሙ ይኩንክሙ፤

በሀገራችሁ ከሚኖሩ ከዘመ ዶቻቸውም ወገን ገንዘብ ይሆናችሁ ዘንድ ግዙ፤

፵፮፤ ወለውሉድክሙኒ ትከፍል ምሙ ወይኩንክሙ ለጥሪትክሙ ለዓለም፤

ለዘለዓለም ገንዘብ ይሆኗችሁ ዘንድ ለልጆቻችሁም አድጋቸው ማለት ከልጆቻችሁ ጋር በወንድምነት ይኑሩ፤

ወዘእምአጋዊከ ደቁቀ እስራኤል አሐዱ አሐዱ ኢያጥቆ ለካልኩ በዓማ፤

ከእስራኤል ልጆች ከወንድ ሞቻችሁ አንዱም አንዱም ወንድሙ በሐሰት በግፍ አያ ስጨንቀው፤

፵፯፤ ወእመሰ ኢረከበ ውስተ እዴሁ ወእቱ ግዩር ወእመኒ ዝነቱ ፈላሲ ዘነቤክ፤

ባንተ ዘንድ የሚኖር መጻተኛም፤ ስደተኛም ቢሆን በእጁ ገንዘብ ባያገኝ፤

፵፰፤ ወይቤሉከ ሰብአተሁ አቤዝ ወነዮ ለዝንቱ ግዩር አው ለዝንቱ ፈላሲ ዘነቤክ፤

ባንተ ዘንድ የሚኖረው መጻተኛ ስደተኛ ከገዛኝቸው በኋላ ወገኖቹ መጥተው ተቤዠን ቢሉህ ማለት መልስልን ቢሉህ፤

እመኒ ዘሰብአተሁ ለውእቱ ግዩር ተቤዝዎ ይትቤዘዎ አሐዱ እም ሰብአተሁ፤

ነው፤ ዓይኖችሁን የሚያፈሰ በሽታ አመጣጣችኋለሁ፤ ሰውነታችሁም እንደ ሰም ትቀልጣለች፤

ወትዘርኡ ለከንቱ ዘርአከሙ ወይበ ልዑክሙ ፀርክሙ፤

እህላችሁን በከንቱ ትዘራላችሁ፤ ጠላቶቻችሁ ያጠፏችኋል፤

፲፮፤ ወለቀውም ገጽሃ ላዕሌከሙ ወትወድቁ ቅድመ ፀርክሙ፤

እኔ ገጸ መዓቱን አጸናባችኋለሁ፤ በጠላቶቻችሁ ፊት ድል ተነስታችሁ ትወድቃላችሁ፤

ወያነትዐክሙ እለ ይጸልኩክሙ ወትነትዐ እንዘ አልቦ ዘይዴግን ክሙ፤

የሚጠሏችሁ ሰዎች ድል ይነሏችኋል፤ የሚከተላችሁ ሰው ሳይኖር ትሸሻላችሁ፤

፲፰፤ ወእመ እስከ ዝንቱ ኢሰ ማዕከሙኒ እዌስክ መቅሠፍተ ክሙ ሰብዓተ መቅሠፍተ በእንተ ኃጣውኢክሙ፤

ይህን ሁሉ አድርጌባችሁ ነገራን ባትቀበሉኝ እኔም ስለሠራችሁት ኃጢአት በመቅሠፍት ላይ መቅሠፍትን አመጣችኋለሁ፤

፲፱፤ ወእሰብር ፅዕለተ ትዕቢት ክሙ ወእራሰያ ለክሙ ለሰማይ

ከመ ሐፂን ወለምድርኒ ከመ ብርት፤

ትዕቢትን ከልቡናችሁ፤ ስድብን ከእንደበታችሁ አጠፋለሁ፤ ሰማይን እንደ ብረት፤ ምድርንም እንደ ብርት አደርጋለሁ ማለት ሰማይ ዝናም ለዘር፤ ጠል ለመከር እንዳይሰጥ፤ ምድርም የዘሩባትን እንዳታበቅል፤ የተከለባትን እንዳታጸድቅ አደርጋለሁ፤

፳፤ ወይከውን ለከንቱ ኃይልከሙ ወኢትሁበክሙ ምድር ዘርአ ወዕፀ ወ ገጸምኒ ኢይሁቡክሙ ፍሬ ሆሙ፤

ኃይላችሁ ለከንቱ ይሆናል ማለት ላትረቡ ላትጠቀሙ ትደክማላችሁ፤ ምድርም የዘራችሁባትን አታበቅልም፤ የተከላችሁባትንም አታጸድቅም፤ በምድረ በዳ ያሉ እንጨቶችም ፍሬያቸውን አይሰጧችሁም (አያፈሩላችሁም)፤

፳፩፤ ወእመኒ እምድኅረ ዝንቱ ሐርክሙ ግድመ ወኢፈቀድክሙ ትስምዑኒ እዌስክክሙ ሰብዓተ መቅሠፍተ በከመ ኃጣውኢክሙ፤

እንዲህም ካደረግሁባችሁ በኋላ ባጠገብ ብትኖሩ ማለት እስራኤል ነን እያላችሁ ግብረ አሕዛብ ብትሠሩ እኔን ልትሰ

ሙኝ ባትወዱ እንደ ኃጢአታችሁ ብዛት በመቅሠፍት ላይ መቅሠፍትን አመጣጣችኋለሁ፤

፳፪፤ ወእፊት ላዕሌከሙ አራዊተ ምድር እኩያን ወያበልዑክሙ ወያ ጠኖዕ እንሰሳኩሙ፤

የሚነክሏችሁ አራዊትን እስ ነግባችኋለሁ፤ እነሱም ይበሏችኋል፤ ከብቶቻችሁንም ያጠፋሉ፤ እያንዳሉ ይበሉባችኋልና፤

ወውትዳነ ያተርፋክሙ ወበድወ ይራሰዩ ፍናዊክሙ፤

ሰውን ገድለው ከብቱን በልተው ጥቂት ጥቂት ያስቀሩላችኋል፤ እነሱ አዝዥውላቸው ማለት አይደለም፤ ሸሽተው አምልጠው የቀሩትን መናገር ነው፤ መንገዳችሁንም፤ ምድረ በዳ ያደርጉታል፤ መንገዱ ሰው፤ ከብት ካልሄደበት ምድረ በዳ ይሆናልና፤

፳፫፤ ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢፊራህክሙኒ አላ ሐርክሙ ግድመ ምስሌዩ እነኒ አሐውር በመዓት ግድመ ምስሌክሙ፤

እስራኤል ነን እያላችሁ ግብረ አሕዛብ የምትሠሩ እናንተ ይህን ሁሉ አድርጌባችሁ ካል

ራራችሁኝ እኔም ከናንተ አጠገብ በቀጣ እናራለሁ ማለት «መሐሪ ወመስተግህል» እየተባልኩ የማልማለዳችሁ፤ ይቅር የማልላችሁ እሆናለሁ፤

ወእትብተሰክሙ እነኒ ምስብዓተ በእንተ ኃጣውኢክሙ፤

እኔም ስላ ኃጢአታችሁ እጥፍ አድርጌ እበቀላችኋለሁ፤

፳፬፤ ወእመጸእ ላዕሌከሙ መጥባሐተ እንተ ተደግኝከሙ፤

እየተከተለች የምታጠፋ ጦርን አመጣጣችኋለሁ፤ አንድም ሥልጣኔን እገልጻለሁ፤

ወትትብተሰክሙ በቀለ ኪዳነዩ ወትጉይዩ እምውስተ አህጉሪክሙ፤

መሐላዬ ተበቅላ ታጠፋችኋለች፤ የሚከተላችሁም ሳይኖር ከሀገራችሁ ትሸሻላችሁ፤

፳፭፤ ወእፊት ሞተ ላዕሌከሙ ወትገብኡ ውስተ እደ ፀርክሙ፤

ሞትን አመጣጣችኋለሁ በጠላቶቻችሁም እጅ ትወድቃላችሁ፤

፳፮፤ ወሰብ አሕመመክሙ ኃጢአ እክል ዘትሴሰዩ ወያበሰላ ዐሥሩ አንስት ኅብስተ በኢሐዱ እቶን ወይሁባክሙ ኅብስተክሙ በመድሎት ትበልዑ ወኢትጸግቡ፤

የምትበሉት እህል አጥታችሁ በተቸገራችሁ ጊዜ ዐሥር ሴቶች ባንድ ምድጃ እንጀራ ይጋግራሉ፤ ለዚህ ብለን እየራሳችን እንጋግራለን? ብለው፤ እንጀራችሁንም «የሚዛን ማለት» መጥነው ያቀርቡላችኋል፤ በልታችሁ አትጠግቡም፤ ረድኤት መንሣቱን መናገር ነው፤

፳፮፤ ወእመኒ እስከ ዝንቱ ኢሰማዕክሙኒ አላ ሐርክሙ ምስሌየግድመ፤

ይህን ሁሉ አድርጌባችሁ ባትሰሙኝ ከኔ ጋር ባጠገብኖራችሁ እንጂ ማለት ግብረ አሕዛብ ሠራችሁ እንጂ እኔን ባትሰሙኝ፤

፳፯፤ ወአነኒ አሐውር ምስሌክሙ በመዓት ግድመ፤

እኔም ባጠገባችሁ በቁጣ እኖራለሁ ማለት አላድናችሁም፤

ወእቀሥፈክሙ አነኒ ምስብዒተ በከመ ጋጣውኢክሙ፤

እኔም እንደ ጋጢአታችሁ ብዛት መቅሠፍቱን ሰባት እጥፍ አድርጌ አመጣባችኋለሁ አለ፤ በሥጋ በነፍስ አጠፋችኋለሁ ሲል ነው፤

፳፰፤ ወትበልዑ ሥጋ ደቂቅክሙ ወሥጋ አዋልዲክሙ፤

የወንዶች ልጆቻችሁንና የሴቶች ልጆቻችሁን ሥጋ ትበላላችሁ፤ በኢዮራም ጊዜ እንደ ተደረገ፤

፴፩፤ ወእደመስስ ምስሌክሙ ወእሣፍ ግብረ እደዊክሙ ዘዕፀው፤

ጣዖታችሁን እሰብራለሁ፤ ቢጋራችሁን አጠፋለሁ፤ የእጃችሁ ሥራ የሚሆን የእንጨቱን ጣዖት አጠፋለሁ፤

ወእዘሩ አብድንቲክሙ ላዕለ ምስለ አማልክቲክሙ ወትትቁጥዓክሙ ነፍስየ፤

በጣዖታችሁም ምስል ላይ ራሳችሁን አንሥቼ እጥላለሁ፤ ልቡናዬም ትበሣጭባችኋለች፤

፴፩፤ ወእገብሮን ለአህጉሪክሙ መዝበረ ወእደመስስ ቅድሳቲክሙ ወኢያዪኑ መዓዛ መሥዋዕቲክሙ፤

ሀገሮቻችሁን ፍራሽ አደርጋችኋለሁ፤ ንዋየ ቅድሳታችሁንም አጠፋለሁ፤ የመሥዋዕታችሁን መዓዛም አልቀበልም፤

፴፪፤ ወእራስየ አነ ለምድርክሙ በድወ ወይዴመሙ በእንቲአሃ ፀርክሙ አለ ይነብሩ ውስቴታ፤

ምድራችሁን ምድረ በዳ አደርጋለሁ፤ በውስጧ የሚኖሩ ጠላቶቻችሁም በሀገራችሁ ጥፋት ይደነቃሉ፤ ሰው ሲጠፋ አገር ምድረ በዳ ይሆናልና፤

፴፫፤ ወእዘርወክሙ ውስተ አሕዛብ ወታጠፍአክሙ መጥባሕት በጎበ ሐርክሙ፤

በአሕዛብ አገር እበትናችኋለሁ፤ ሸሽታችሁ በሄዳችሁበትም አገር በሰይፍ አጠፋችኋለሁ፤

ወትከውን ምድርክሙ በድወ ወአሀጉሪክሙኒ ይከውና ምዝቡረ፤

ምድራችሁ ባድማ ትሆናላች፤ ሀገሮቻችሁም ፍራሽ ይሆናሉ፤

፴፬፤ ወይአተ አሚረ ይኤድማ ለምድር ሰናብቲሃ በኩሉ መዋዕለ መስናሃ፤

ያን ጊዜ በጥፋቷ ወራት ምድርን ዕረፍቷ ደስ ያሰኛታል፤

፴፭፤ ወአንትሙኒ ትሄልዉ ውስተ ምድረ ጸላእትክሙ፤

እናንተም ተማርካችሁ በጠላቶቻችሁ አገር ትኖራላችሁ፤

ወይአተ አሚረ ታሰነብት ምድር ወይኤድማ ለምድር መዋዕለ መስናሃ፤

ያን ጊዜም ምድር ዕረፍት ታደርጋለች፤ የጥፋቷ ወራትም ደስ ያሰኛታል፤

ወታሰነብት ከመ ኢያሰንበተት በሰንበታቲክሙ አመ ሀለውክሙ ትነብሩ ውስቴታ፤

በውስጧ ሳላችሁ በበዓላችሁ ያላረፈችውን ያህል እናንት በጠፋችሁበት ወራት ዕረፍት ታደርጋለች፤

፴፮፤ ወለአለ ተርፋኒ እምኔክሙ አመጽእ ድንጋዬ ውስተ ልቦሙ በምድረ ርስቶሙ፤

ከናንተ ሸሽተው የተረፉትንም በርስታቸው ሳሉ በልቡናቸው ሽብር አመጣለሁ፤

ወይሜምዑ እምድምፀ ቁጽል ዘይትሐወስ ወይነትዑ ከመ ዘይነትዕ እምፀር ወይወድቁ እንዘ አልቦ ዘይዴግኖሙ፤

በነፋስ ምክንያት ከሚንቀሳቀስ ቅጠል ድምፅ የተነሣም ይሸሻሉ፤ ከጠላቱ ፊት የሚሸሽሰው እየወደቀ እየተነሣ እንዲሸሽ እነሱም የሚከተላቸው ሳይኖር ይሸሻሉ፤

፴፯፤ ወይትዔወሮ ብእሲ ለአጉሁ ከመ ዘውስተ ቀትል እንዘ አልቦ ዘይዴግኖሙ ወኢትክሉ ተቃውሞ ቶሙ ለፀርክሙ፤

በሰልፍ ያለ ሰው ወንድሙን ቸል እንዲል፤ እሊህም የሚከተላቸው ሳይኖር ወንድም ወንድሙን ቸል ይለዋል፤ ጠላቶቻችሁንም መከራከር አትችሉም፤

፴፰፤ ወትጠፍው በውስተ አሕዛብ ወትውጎጠክሙ ምድረ ፀርክሙ ፤ ተማርካችሁ ሂዳችሁ በአሕዛብ አገር ትሞታላችሁ፤ የጠላቶቻችሁም ምድር መቃብር ትሆናችኋለች ፤

፴፱፤ ወእለ ተርፉ እምኔክሙ ይደመሰሱ በእንተ ኃጣውኢሆሙ ወበእንተ ኃጣውኢ አበዊሆሙ ወይትመሰዉ በምድረ ፀርሙ ፤

ከናንተም ሸሽተው ሂደው የተረፉ ሰዎች በራሳቸውም ባባቶቻቸውም ኃጢአት ይጠፋሉ፤ በጠላቶቻቸውም ምድር እንደ ሰም ይቀልጣሉ፤ «ሐተታ» በአባቶቻቸው ኃጢአት የሚጠፉ ሁኖ አይደለም፤ መስለው ኃጢአት ይሠራሉ፤ ሕጉን ያፈርሳሉ፤ በዚያው ይጠፋሉና እንዲህ አለ፤

፵፩፤ ወያየድዑ ኃጣውኢሆሙ ወኃጣይኦ አበዊሆሙ ከመ ክሕዱኒ ወተግወሩኒ ወከመ ሐሩ ግድመ በቅድሚያ ፤

መከራውም ባማታቸው ጊዜ የራሳቸውንም ያባቶቻቸውንም ኃጢአት ይናገራሉና ቸል ብለው እንደካዱኝ በገቢረ ኃጢአት በአምልኮ ጣዖት እንደኖሩም ይናገራሉ፤

፵፪፤ ወአነሂ ሐርኩ ምስሌሆሙ ግድመ በመግት ወአጠፍኦሙ በምድረ ፀርሙ ፤

እኔም ከነሱ ጋር ባጠገብ ሳለሁ ማለት ይቅር ባይ አምላክ ስሆን ይቅር እንዳላልኋቸው ከመከራውም እንዳላዳንኋቸው ይናገራሉ፤ በጠላቶቻቸው አገር አጠፋቸዋለሁ ፤

ወይትኃፈር ልቦሙ ዘኢኮነ ግዙረ ወይአተ አሚረ ይገንዩ ለኃጣውኢሆሙ ፤

እንዲህም አድርጌ ባጠፋኋቸው ጊዜ ከኃጢአት ያልተለየ፤ «አላዋቂ ያይደሉ ልቡናቸው በመከራው ያፍራል፤ ያን ጊዜም ስለኃጢአታቸው ይለማመጣሉ ይገዛሉ ማለት ንስሐ ይገባሉ ፤

፵፫፤ ወውአተ አሚረ እዜከር ኪዳንዩ ዘምስለ ያዕቆብ ወኪዳንዩ ዘምስለ ይስሐቅ ወኪዳንዩ ዘምስለ አብርሃም እዜከር ፤

«እዜከርና እዜከር አንድ ወገን»፤ ያን ጊዜ ንስሐቸውን አይቺ ለአባቶቻቸው ለአብርሃም ለይስሐቅ ለያዕቆብ የማልሁትን መሐላዬን አስባለሁ አለ፤ ይቅር እላቸዋለሁ ሲል ነው ፤

ወለምድርኒ እዜከራ ፤

ምድርንም አስባታለሁ አለ፤ ዝናም ለዘር፤ ጠል ለመከር እሰጣታለሁ፤

፵፬፤ ወትትኃደግ ምድር እምኔሆሙ ፤

ከነሱ ኃጢአት የተነሣ ምድርም ትጠፋለች ፤

ወይአተ አሚረ ትትዌከፍ ምድር ሰናብተሃ ሶበ ማሰነት በእንቲ አሆሙ ፤

በነሱ ምክንያት ከጠፋች በኋላ ያን ጊዜ ምድር ዕረፍት ታደርጋለች ፤

ወእሙንቱኒ ይትዌከፋ ኃጣውኢሆሙ እስመ ተግወሩ ኩነኔየ ወተቀጥግት ነፍሶሙ ትእዛዝዩ ፤

ሕጌን ቸል ብለዋልና፤ ልቡናቸውም ትእዛዜን ሰልችታለችና እነሱም የኃጢአታቸውን ፍዳ ይቀበላሉ ፤

፵፭፤ ወአከ እንዘ ሀለዉ ወስተ ምድረ ጸላእቶሙ ዘተግወርክዎሙ ወኢተቁጣዕክዎሙኒ ከመ አጥፍኦሙ ፤

አጠፋቸው ዘንድ ቸል ያልኋቸው የተቁጣሁባቸውም በጠላቶቻቸው አገር ሳሉ ብቻ አይደለም፤ በአገራቸውም ሳሉ ነው እንጂ ፤

እስመ ጎደጉ ኪዳንዩ ዘነቤሆሙ እስመ አነ እግዚአብሔር አምላኮሙ ፤

ፈጣሪያቸው እኔ እግዚአብሔር ስለሆንሁ በሳቸው ዘንድ ያለውን ሕጌን አፍርሰዋልና፤

፵፮፤ ተዘከርኩ ኪዳንዬ ዘቀዳሚ ዘከመ አውገእክዎሙ እምድረ ግብጽ እምቤተ ቅንዩት ፤

ቀድሞ የማልሁላቸውን መሐላ አስቤ ለፈርዖን ከመገዛት ከግብጽ ምድር ባወጣኋቸው ጊዜ፤

እንዘ ይሬአዩ አሕዛብ ከመ እኩኖሙ አምላኮሙ አነ እግዚአብሔር፤

ፈጣሪ እሆናቸው ዘንድ ማለት የፍቅር አባት እሆናቸው ዘንድ አሕዛብ እያዩ ከግብጽ ያወጣኋቸው እኔ እግዚአብሔር የሠራሁላቸውን ሕግ አፍርሰዋልና ፍዳ ኃጢአታቸውን ይቀበላሉ ፤

፵፯፤ ዝንቱ ወእቱ ትእዛዝ ወኩነኔ ወሕግ ዘወሀበ ማዕከሌሆሙ ለደቂቀ እስራኤል ወማዕከሌሁ በደብረ ሲና በአደ ሙሴ ፤

እግዚአብሔር በእስራኤል ልጆችና በርሱ መካከል በደብረ ሲና በሙሴ ቃል የሠራው ሕግ ይህ ነው፤ «ትእዛዝ ዘጠኙ ቃላት» ኩነኔ ኢታም ልክ ሕግ የወል ነው።

ምዕራፍ ፳፯

፩፣ ወነበረ እግዚአብሔር ለሙሴ ወይሌሎ፣

እግዚአብሔር ለሙሴ እንዲህ ብሎ ነገረው፤

፪፣ ንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል ወበሎሙ ብእሲ ብእሲ እመሶ ዘበ ፅዓ ብፅዓተ ህየንተ ቤዛ ነፍሱ ለእግዚአብሔር፤

ከእስራኤል አንዱም አንዱም ለራሱ መዳኛ ቤዛ ሊሆነው እግዚአብሔርን አገለግላለሁ ብሎ የተሳለ ሰው ቢኖር፤

፫፣ ወይኩን ሤጡ ለተባዕት ዘእ ምእስራ ምእስራ ስላ ምዳድር ከመ ብሩር በመዳልው ዘቅዱስ፤

ከሃያ ዘመን ጀምሮ እስከ ስድሳ ዘመን ያለው የወንዱ ዋጋ በተለየ (በከበረ) አዋቂ (ሚዛን) አምሳ ወቄት ይሁን ብለህ ለእስራኤል ልጆች ንገራ ችው አለው፤

፬፣ ወለአንስትሳ ይኩን ሤጣ ሠላሳ ዲድርከመ ብሩር፤

«እንስት ካለ ሤጣን» ሤጣም ካለ ብእሲት ባለ በቀና ነበር፤ ልማደ መጽሐፍ ነው፤ ከሃያ ዘመን ጀምሮ እስከ ስልሳ ዘመን ያለች ሴትም ብትሳል፤

አንድም እስከ ስልሳ ዘመን አገለግላለሁ ብላ የተሳለች ሴት ብትኖር ሠላሳ ወቄት ትስጥ፤ የወንዱን አብዝቶ የሴቲቱን አሳነሰ፤ ሴት ደካማ ናትና፤

፭፣ ወእመሰ ዘእምሐምስቱ ምዳ እስከ እስራ ምዳ ይኩን ሤጡ ለተባዕት እስራ ዲድርከም፤

ከአምስት ዘመን ጀምሮ እስከ ሃያ ዘመን ያለ የወንዱ ዋጋ ሃያ ወቄት ይሁን፤

ወለአንስትሳ ምዳቱ ዲድርከመ ብሩር፤

የሴቲቱ ግን ምዳ ወቄት ይሁን፤

፮፣ ወእመሰ ዘእምሐሐዱ ወርሳ እስከ ሐምስቱ ምዳ ይኩን ሤጡ ለተባዕት ሐምስተ ዲድርከመ ብሩር፤

ካንድ ወር (ካንድ ዘመን) ጀምሮ እስከ አምስት ሞት ድረስ አገለግላለሁ ብሎ የተሳለ ሰው አምስት ወቄት ይስጥ፤

ወለአንስትሳ ሠለስተ ዲድርከመ ብሩር፤

የሴቲቱ ግን ሦስት የብር ወቄት ይሁን፤

፯፣ ወእመሰ ዘእምስሳ ምዳ ወላዕሉ ለእመ ተባዕት ወኡቱ ይኩን ሤጡ ምዳቱ ወሐምስተ ዲድርከመ ብሩር፤

ከስድሳ ዘመን ጀምሮ ከዚያም በላይ ያለ ሰው የወንዱ ዋጋ ዐሥራ አምስት የብር ወቄት ይሁን፤

ወለአንስትሳ ምዳቱ ዲድርከመ ብሩር፤

የሴቲቱ ግን ዐሥር የብር ወቄት ይሁን፤

፰፣ ወእመሰ ገጡፅ ወኡቱ ለአም ጣነ ሤጡ ይቀውም ቅድመ ካህን፤

ለዋጋው ልክ ያጣ ቢሆን ግን በሊቀ ካህናቱ ፊት ቆሞ ያስገምግም፤

ወይበፅዎ ሤጡ ካህን በአምጣነ ቡቱ ውስተ እዴሁ በዘይክል ወኡቱ ዘበፅዎ ከማሁ ይበፅዎ ካህን ሤጡ፤

ዘበፅዓና ይበፅዎ አንድ ወገን ነው፤ የተሳለውም ሰው በሚ ችል ገንዘብ በእጁ ባለው ገን ዘብ ልክ ሊቀ ካህናቱ ዋጋውን ገምግሞ ያቆየው፤

፱፣ ወእመሰ እምእንስሳ እምዘይከውን ለሐብሉ ቀርባን ለእግዚአብሔር እም ኔሁ ዘአምጽእ እምውስተ ቅዱስ፤

ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ከሚሆን ከእንስሳ ወገን ያመጣ ሰው ቢሆን፤

፲፣ ኢይወልጥ ሠናዮ በእኩይ ወኢ እኩዮ በሠናይ፤

መልካሙን በክፉ አይለውጥ ማለት ደገነኛውን በፅውር በአ ንካሳ አይለውጥ፤ አንድም ከቤት ያለውን ሳሙን በሬውን ከበረሀ ታድኖ በመጣው በጎሽ፤ በአጋዘን፤ በድኩላ አይለውጥ፤

ወእመሰ ወልጦ ወለጦ እንስሳ በዘውጉ ይከውና ወተውላጡኒ ቅዱስ ወኡቱ፤

ከብቱንም ቢለውጠው በመ ሰሉ ይለውጠው፤ ለውጡም የከበረ ነው፤

፲፩፣ ወእመሰ እምኩሉ እንስሳ ዘርኩስ ዘኢያበውኡ እምኔሁ ቀርባን ለእግዚአብሔር ታቀውሞ ለውኡቱ እንስሳ ቅድመ ካህን፤

ነገር ግን ለእግዚአብሔር ቀርባን አድርገው ከማያቀርቡት ከርኩሱ እንስሳ ወገን ቢሆን ያን ከብት በካህኑ ፊት አቁመው፤

፲፪፣ ወያበፅዎ ካህን ማዕከለ ሠና ይኒ ወማዕከለ እኩይኒ፤

ሊቀ ካህናቱ በንጽሕና በር ኩሱ መካከል ዋጋውን ይገምግመው ፤

ወበከመ በፅዮ ካህን ከማሁ ይከውን ሤጡ ፤

ዋጋውም ካህኑ እንደገመገመው ይሁን ፤

፲፫፤ ወእመሰ ቤዝዎ ቤዘወ ይዌስክ ሐምስተ እዲሁ ላዕላ ሤጡ ፤

ካህኑ ሳያይ ራሱ ቢገመግመው ግን በዋጋው ላይ አምስት እጅ ይጨምር ፤

፲፬፤ ወእመሰ በፅዮ ብእሲ ቤቶ ለእግዚአብሔር ወቀደሳ ወይበፅዮ ካህን ሤጣ ማዕከላ ሠናይት ወማዕሰ ከላ እኩት ፤

ቤቱን ለይቶ ለእግዚአብሔር የተሳለ ሰው ቢኖር ግን ካህኑ በእልፍኙና በአዳራሹ (በትልቁና በትንሹ) መካከል ሆኖ ዋጋውን ይገምግም ፤

ወበአምጣን በፅዮ ሤጣ ካህን ከማሁ ትከውን ፤

ዋጋዋ ካህኑ በገመገመው ልክ ይሁን ፤

፲፭፤ ወእመሰ ወእቱ ዘበፅዮ ቤዘዋ ለቤቱ ይዌስክ ላዕላ ወርቀ ሤጡ ሐምስተ እዲህ ወትገብእ ሎቱ ፤

የተሳለው ሰው ግን ካህኑ ሳያይ ራሱ ቤቱን ቢገመግም በዋጋዋ ላይ አምስት እጅ ይጨምር፤ ቤቱም ትመለስለት፤

፲፮፤ ወእመሰ እምገራውሂሁ ዘዘኑ አሁ በፅዮ ብእሲ ለእግዚአብሔር ወይሬስዩ ሤጦ በአምጣኑ እትወተ እክሉ በመስፈርተ ቆሮስ ዘሰገም ሐምሳ ዲድርክመ ብሩር ፤

ሰው ከእርሻው ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ ብሎ ቢሳልገብስ በሚሰፍሩበት ቆሮስ በሚባል መስፈሪያ በአሁሉ አገባብ መጠን ዋጋው አምሳ ወቁት ይሁን፤ ቆሮስ የሚባለው መስፈሪያ ዐሥራ ሁለት ጫን የሚይዝ ነው ፤

፲፯፤ ወእመሰ እምፃመተ ጎድገት በፅዮ ሰገራህት ውእቱ በከመ ሐሳብ ሤጡ ፤

እርሻውን ከፃመተ ጎድገት ጀምሮ ቢሳል ግን በየፃመቱ እንደሚያወጣው አያስገመተ ይስጥ ፤

፲፰፤ ወእመሰ በፃመት ዘእምድጎሩ ጎድገት በፅዮ ሰገራህቱ ከመ ውእቱ የሐስብ ሎቱ ካህን ወርቆ ሰፃመት ዘተርፈ እስከ ፃመተ ጎድገት ወይገድፍ ሎቱ እምሤጡ ፤

ከፃመተ ጎድገት በኋላ እርሻውን እሰጣለሁ ብሎ ቢሳል

ግን ካህኑ እስከ ፃመተ ጎድገት የቀረውን የፃመቱን ዋጋ ገምቶ ከዋጋው ይተውለት ፤

፲፱፤ ወእመሰ ለሊሁ ዘበፅዮ ሰገራህቱ ቤዘዋ ይዌስክ ዲበ ወርቀ ሤጣ ሐምስተ እዲህ ወትገብእ ሎቱ ገራህቱ ፤

ነገር ግን የተሳለው ሰው ለሊቀ ካህናቱ ሳያይ እርሻውን ራሱ ቢገመግማት በዋጋዋ ላይ አምስት እጅ ይጨምር እርሻው ትመለስለት ፤

፳፡ ወእመሰ እምድጎሩ ቤዘዋ ሰገራህቱ ሤጣ ንበ ካልእ ብእሲ ኢይቤዝዋ እንክ ዳግመ ፤

ነገር ግን ከተቤገሮት በኋላ እርሻውን ለሌላ ቢሸጣት ዳግመኛ ልቤገሮት አይበል፤ አንድም ለካህን ካስጠመናት በኋላ ለጨዋ ቢያስጠምናት ተመልሳ ለሱ አትሁን ፤

፳፩፤ አላ ትከውን ገራህቱ ቅድስተ ወስብሐተ ለእግዚአብሔር ፤

ለእግዚአብሔር የተለዩኝ የከበረኝ ናትና እርሻው ለካህኑ ትሁን እንጂ ፤

ወበፃመተ ጎድገትኒ ውፅእት ይኢቱ እምኔሁ ወኢትገብእ ሎቱ ከመ ምድር እንተ ፍልጠት ለካህኑ በደ ወሎ ትከውን ፤

ፃመተ ጎድገትም በሚደረግበት ዘመን ከሱ የተለዩኝ ናትና ለካህን እንደ ተለዩኝ ምድር ለሱ አትመለስለትም፤ በአውራጃ እንዳለኝ ለካህኑ ትሁን እንጂ ፤

፳፪፤ ወእመሰ እምገራህት ዘተሃ የጠ በፅዮ ለእግዚአብሔር እምዘኢ ኮነ ዘደወሎ ፤

አውራጃው ካይደለ እርሻ የገዛ ሰው ለእግዚአብሔር ቢሳል ግን ፤

፳፫፤ የሐስብ ሎቱ ካህን ከበበ ሤጡ እምፃመተ ጎድገት ወይሁብ ሤጦ በይኢቱ ዕለት በፅዮተ ለእግዚአብሔር ፤

«ትልቁ ሤጡ ሲል ነው» ከፃመተ ጎድገት ጀምሮ የዋጋውን ልክ ካህኑ ይገምግምለትና ለእግዚአብሔር እሰጣለሁ ብሎ የተሳለውን በዚያች ቀን ይስጥ ፤

፳፬፤ ወበፃመተ ጎድገት ይገብእ ውእቱ ገራህት ለዝክቱ ብእሲ ዘእምጎቤሁ ተሠይጠ እስመ ዚአሁ ውእቱ ምድሩ ፤

መሪቱ ርስቱ ነውና በፃመተ ጎድገት ለሸጠው ለዚያ ሰው እርሻው ይመለስለት ፤

፳፭፤ ወኩሉ ሤጡ በመዳልው ቅዱስ ዕሥራ አቦሊ ከሐዱ ዲድር ክም ፤

ዋጋው ሁሉ በተለየ ዓዋቂ (በሚዛን) ሃያ አቦሊ አንድ ድሪም ይሁን አለ፤ ሃያው አቦሊ አንድ ድሪም፤ አንዱም ድሪም አንድ ወቄት ነው፤

፳፮፤ ወኩሉ በኩር ዘይትወለድ እምእንሰሳክ ለእግዚአብሔር ውእቱ፤

ከመንጋህ መጀመሪያ የሚወለደው ሁሉ ለእግዚአብሔር ነው ፤

ወአልቦ ዘይዌልጥ መኑሂ እመኒ ላሕም ወእመኒ በግዕ ለእግዚአብሔር ውእቱ ፤

ላምም ቢሆን በግም ቢሆን መጀመሪያ የተወለደው ለእግዚአብሔር ነውና ማንም ማን የሚለውጥ አይኑር ፤

፳፯፤ ወእመሰ እምእንሰሳ ዘርኩስ ይዌልጦ በሐሳብ ሤጡ ፤

ለእግዚአብሔር ከማይገባ ክብት ወገን ቢሆን ግን በዋጋው ልክ ይለውጠው ፤

ወእመሰ ለሊሁ ቤዘዎ ይዌስክ ሐምስተ እዴሁ ላዕሌሁ ወይገብእ ሎቱ ፤

እሱ ቢገመግመው ግን በዋጋው ላይ አምስት እጅ ጨምሮ ከብቱ ይመለስለት ፤

ወእመሰ ኢቤዘዎ ይሠይጥዎ በሐሳብ ሤጡ፤

ባይገመግመው ግን በዋጋው ልክ ይሸጡት ፤

፳፰፤ ወኩሉ ዘአብእ ሰብእ ለእግዚአብሔር እምኩሉ ዘቦ እምሰብእ እስከ እንሰሳ ፤

ካለው ሁሉ ከሰው ጀምሮ እስከ ክብት ድረስ ለእግዚአብሔር ያገባ ሰው ሁሉ፤

ወእመኒ እምገራህቱ ዘደውሉ ኢይሠይጥዎ ወኢይቤዘውዎ ፤

በአውራጃው ካለ ክእርሻም ቢሆን አይሸጡት አይቤገቡት፤ (አይለውጡት)

ኩሉ መባእ ቅዱስ ዘቅዱሳን ለእግዚአብሔር ውእቱ ፤

እስራኤል ያቀረቡት የተለየ መባ ሁሉ ለእግዚአብሔር ነውና ፤

፳፱፤ ወኩሉ መባእ ዘአብእ ሰብእ ዘይከውን ኢይትቤዞ እስከ አመ ይመውት ፤

ሰው ያገባው ለእግዚአብሔር የሚገባው የሰው መባ ሁሉ

እስኪሞት ድረስ አይቤሻም ማለት አይለውጥም፤ እንደ ሳሙኤል እንደ እመቤታችን ያለው ነው ፤

፴፩፤ ወኩሉ ዓሥራታ ለምድር ዘእምዘርእ ምድር ወእመኒ ዘእም ፍሬ ዕዕ ዘእግዚአብሔር ቅዱስ ውእቱ ለእግዚአብሔር ፤

ከምድር አዝመራ የተገኘ የምድር ዐሥራት ሁሉ እግዚአብሔር ካበቀለው ከእንጨት ፍሬም ቢሆን የተገኘው ለእግዚአብሔር የተለየ ነው ፤

፴፪፤ ወእመሰ ቤዘዎ ቤዘወ ሰብእ ዐሥራተሁ ይዌስክ ላዕሌሁ ሐምስተ እዴሁ ፤

ነገር ግን ሰው ዐሥራቱን ለሊቀ ካህናቱ ሳያሳይ ራሱ ቢገመግም በዓይነቱ ላይ አምስት እጅ ጨምሮ ይስጥ፤

፴፫፤ ወኩሉ ዓሥራት ዘላእም ወዘበግዕ ወኩሉ ዘይትነዳዕ በበትር ለትልቁ ቅዱስ ውእቱ ዓሥራተሁ ለእግዚአብሔር ፤

የበግ፣ የላም ዓሥራት ሁሉ ለመቁጠርም በበትር የሚነዳው ሁሉ ለእግዚአብሔር የተለየ ዐሥራቱ ነው ፤

፴፬፤ ወኢይዌልጥዎ ሠናዮ በእኩይ ወኢእኩዮ በሠናይ ፤

መልካሙን በክፉ፣ ክፉውን በመልካም አይለውጡት ማለት ደጎነኛውን በዕውሩ፣ በአንካሳው አይለውጡት ፤

ወእመሰ ወልጦ ወለጦ ቅዱስ ውእቱ ተውላጡ ወኢይትቤዞ ፤

ቢለውጠው ግን ለውጡ (የተለየ) ንጹሕ ይሁን አይቤገቡ ማለት በማይገባ አይለውጠው ፤

፴፬፤ ዝንቱ ውእቱ ትእዛዝ ዘእዘዞ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ከመ ይንግሮሙ ለደቂቀ እስራኤል፤

ለእስራኤል ልጆች ያስተምራቸው ዘንድ እግዚአብሔር ለሙሴ በደብረ ሲና ያዘዘው ትእዛዝ የሠራው ሥራት ይህ ነው ፤

ተፈጸመ ኦሪት ዘሌዋውያን ወስብሐት ለእግዚአብሔር ተወካፊ መሥዋዕት ወቀርባን ፤

አነሣሥቶ ላስጀመረን፣ አስጀምሮ ላስፈጸመን፣ መሥዋዕቱን፣ ቀርባንን ለሚቀበል ለእግዚአብሔር ክብር ምስጋና ይግባውና የሌዋውያንን ነገር የሚናገር መጽሐፍ ደረሰ ፤

ተፈጸመ ።